

ஓம்.

கக் ஸத் பிரஹ்மணே நம

ஸ்ரீ விசார சந்திரோதயம்.

—+—+—+—+—+—

இது

தஞ்சைமாநகரம்.

ஸ்ரீமத்சுவ. குப்புஸ்வாமிராஜ—

அவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

தஞ்சை

“ஸ்ரீவித்தியாவந்தோதிநிழத்திராகாலையில்”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—+—+—+—+—+—
இரண்டாம்பதிப்பு.

செனமிய-வஸ்

All rights reserved.

விலை ரூ. கவ.

தும் கணேசரய நம:

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

எல்லாமதங்களிலும் முதன்மைபெற்று விளங்கும் வேதாந்தசித்தாந்தத்தை அறிதற்பொருட்டு, கனிஷ்ட திம அதிகாரிகளுக்காக அநேக சமஸ்கிருத பிராகிருத ல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் உள்ளத்தில் விசேஷ ணைகளெழும்பாத மந்தமதியுள்ள பரம ஆஸ்திகர்க கிய சித்தசுத்தியுடைய வுத்தம அதிகாரிகளின் பொருட் சிறிதும், மேன்மையுடையதும், கடினமில்லாததும், ரிந்த வேதாந்தப்பிரக்கிரியைகளுள்ளதுமாகிய ஓர் நூல், மிழில் இதுகாறும் வெளிப்படவில்லை யென்றுணர்ந்து வ்வியல்பினதாய் ஹிந்திபாஷையில் மகாத்துமா பிரஹ்ம டபண்டித ஸ்ரீ பீதாம்பரஜீயவர்களாற் செய்யப்பட் றும் ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதய மென்னு மிந்நூலானது நிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. வினாவிடைபாகிய ந்நூலிற் கலைபெனப்பெயரிய பதினாறு பிரகாணங்களி ள்கின்றன. அவற்றிற்கு ஆங்காங்கு டிப்பணி யென்னும் ிளக்கவுரையும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது, இதில் மு முகூடகங்களுக்குப் பிரஹ்மசாஷூத்காரத்தில் மிகவு முபயோகமுள்ளவை யாவும் சுருக்கமாய் எழுதப்பட் றுக்கின்றன. கடைசியாகிய பதினாறாவது கலையில் அநேக வதாந்தபதார்த்தங்களின் பெயர்களும் அவற்றின் சுருக் மாகிய இலக்கூணைகளும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலிற் பழகுநீவர்களுக்கு மற்றும் பெரிய நூல்

களை விசாரிப்பதில் மிக்க திறமை புண்டாகும். வேதந்
தத்தை அப்பிபகிக்க ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு இன்னுடைப்
போல உபகாரமுடையது வேறில்லை. பெரும்பாலும் அப்
பிராசிகளை முன்னிட்டும், இதனால் ஹிந்திபாஷையின்
நடையும் பழக்கத்தக்கதா யிருக்கவேண்டு மென்று சிலர்
கேட்டுக்கொண்டமைபாலும், இதுநோன மொழிபெயர்ப்
பாய் மிகவும் எளிதான நடையிற் செய்யப்பட்டது.
இன்னுடைப் பிரஹ்மநிஷ்டாசியை குருமுகமாகப் படிக்கும்
அல்லது அதன்பொருளை யுள்ளத்திலமைக்கும் முழுநூல்
களின் உள்ள மென்னும் ஆகாயத்தில் ஞான மென்னும்
பெளவனாவஸ்தையைப் பூண்ட விசார மென்னும் சந்தி
னாதபமாய்ச் சந்தேகவிபரீதங்களோடு அஞ்ஞான மெ
னது மிருளைத் தறக்கும். இக்காரணத்தாற்றான் இதற்கு
விசாரசந்திரோதப மென்னும் பெயரிடப்பட்டது. இதன்
விஷயம் பின்வரும் அட்டவணியிற் காண்க. இ
லேதேனும் எழுத்துப்பிழை சொற்பிழைகளிருக்குமாறு
அவற்றைப் பெரியோர் “அரிபகற் ருசற்றார் கண்ணு
தெரியுங்கா லின்மைபரிதே வெனிறு” “குணநாடிக்கு
நமு நாடி யவற்றுண் மிகைநாடி மிக்க கொளல்” என்னும்
செய்யுட்களின் கருத்தை யுட்கொண்டவர்களாய்ச் சேர்த
துப் படித்துக்கொள்வார்களென நம்புகிறேன்.

வெ. கு.

தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீபாய சம :

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை

இந்தால் முழுசுஷ்டிகளுக்கு அத்தியந்தம் உபயோக
முள்ளதெனக் கருதி முன்பதிப்பைவிட இப்பதிப்பில்
அநேகம் பதங்களுக்குத் தெளிவாய் உரை யெழுதப்பட்டி-
ருப்பதும் தமிழ் பூரீபீதாம்பாஜீ அவர்களதுக-வது பதி-
யில் மூலத்திலும் டிப்பணியிலும் செய்யப்பட்ட சிலநிருத்-
தங்களும் இதில் செய்யப்பட்டுள்ளன. அல்லாமலும் மூலத்-
திலுள்ளதுபோலவே ஒவ்வொருக்கூறியின் ஆரம்பத்திலும்
அக்கூறியின் அபிப்பிராயம் தாய்ணயாமாறு தாற்பாலாக
அழைக்கப்பட்டுள்ளது. அன்றியும் பதினொருவதுக்கூறியில்
முன்னினும் சில அதிகபதார்த்தங்கள் கருதியிலுள்ளபடி
சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேதாந்தாப்பிராசஞ் செப்-
வேர்கள் மனதில் பிறமதவாதிகளால் கலக்கமுண்டாகாத
வண்ணமும், இவ்வேதாந்தப்பிராக்மிகரீபைகள் முழுவதும்
வேதத்திற் சொல்லப்பட்டனவே யல்லாது, பூரீமத் சங்கர
பகவத்பாதாசாரியர்கள் முதலியோர்களால் கற்பிக்கப்பட-
டனவன் றென்னும் துணிவு பிறக்குமாதும், ௧0௮ உபநிஷ-
தங்களினின்றும் ஒவ்வொரு பிராக்மிகரீபைக்கும் ஒன்று அல்-
லது பல கருதிவாக்கியங்களைப் பிரமாணமாகக் காட்டி அவற்-
ளிற்ருத் தமிழுரையும் இதன் குறிப்புரையில் எழுதப்பட்ட

டுள்ளது. இதில் வாசிப்பவர்களின் சௌகரியத்தை யுத்தேசித்துப் பிரசங்கங்கள் தக்கபடி பிரிக்கப்பட்டும், முக்கிய விஷயங்கள் எளிதாய்ப் புலப்படுமாறு தடிப்பான எழுத்துக்களால் அமைக்கப்பட்டு மிருக்கின்றன. இந்நூலில் சொல்லப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் இவை, அவை இன்னபக்கங்களுள்ள வென்று எளிதிலறியுமாறு நூன்முகப்பில் அகராதி விஷய அட்டவணை யொன்றும், அதனோடு இந்நூலிற் பல விடங்களில் வந்துள்ள சுருதிகள் இவை யென்றும், அந் இன்னபக்கங்களில் வந்துள்ளன வென்றும் விளக்கத்தக்க ஓர் அதுக்கிரமணிகையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

வெ. கு.

தஞ்சாவூர்.

இந்நூலில் வரும் சுருதிகளின் அநுக்கிரமணிகை

உபநிஷதங்களின்

பக்கம்.

பெயர்.

க அத்தியாத்மோபநிஷதம்...	உரு௭-உசுரு-உசு௭-௩௨௪
௨ அந்நபூர்ணோபநிஷதம் ...	{ கருரு--கசு௩--தக௧-கசு௪ = ௨௦௩ ௨௦௪--௨க௪-௨ரு௩-௨௭௧ - ௨௭௧ ௨௮௧-௩௧௭-௩௩௭
௩ அக்ஷியுபநிஷதம் ...	௨௭௦
௪ ஆத்மபோதோபநிஷதம் ...	க௭-க௩௨-௨சு௭
௫ ஆத்மோபநிஷதம் ...	கரு௮-௨ரு௭
௬ ஐதரேயோபநிஷதம் ...	௨௩-௨௪
௭ கடருத்ரியோபநிஷதம் ...	{ ௨ரு = ௮௭-௧௦௦ - க௩௮ - ௨க௪ ௨ரு௮-௩௪௭-௩ரு௩
௮ கடோபநிஷதம் ...	௪-௩ருரு
௯ கர்ப்போபநிஷதம் ...	க௭௩-௩௪௭
௧௦ கைவல்யோபநிஷதம் ...	௧௦௨-௨௪௨
௧௧ கோபாலதாபநீயம் ...	௧௮
௧௨ சாஸ்வதிரகஸ்யோபநிஷதம்...	{ க௭-௨௧-௧௩௭-௨௦௭-௨௧௦-௨௪௨ ௨௧௭-௨௧௮-௩௪ரு
௧௩ சர்வசாரோபநிஷதம் ...	{ ௧௮ - ௨௭-௮௭-௧௦-௧௩-௧௪-௧௭ ௧௦௨ - ௧௦௪ - ௧௧௨ - ௧௧௪-௧ரு௨ ௧ரு௭ - ௧ரு௭ - ௧ரு௮-௧௭௭-௧௭௨ ௧௭௭ - ௨௩௨ - ௨௩ரு - ௨௩௮ ௨௪௩-௩௩௮
௧௪ சரண்டில்யோபநிஷதம் ...	௧ரு௪-௧ரு௮-௩௧௧-௩ரு௪-௩ரு௭

கடு சாந்தோக்யோபநிஷதம்..	க-உந-உச-கசக-உஉடு-உகந
கக சாரீரோபநிஷதம் ...	கந-நகக-நஉஉ-நடுச
கன ககநஸ்யோபநிஷதம் ...	உசந
கஅ சுவேதாசுவதரூபநிஷதம்.	ச
கக தர்சனோபநிஷதம் ...	ச-ந௦-கசக-உச௦-நடுச-நடுச
உ௦ திரிசிகிபிராஹ்மணோபநிஷதம்	} உசக-நகந
உக திரிபுரதாபிரீடபநிஷதம்...	
உஉ துரியா தீதாவதாதோபநிஷதம்	} க௦௨-ககக-உடுஅ-ந௦க-ந௦உ
உக தேஜோபிந்நாபநிஷதம் ...	
உச ஞைத்திரீ யோபநிஷதம் ...	} ககக-ககக
உடு நாரதபரிவிராஜகோபநிஷதம்	
உக நிராலம்போபநிஷதம் ...	} க௦-நுக-அஎ-கக௨-உஎக
உஎ நிருணாணோபநிஷதம் ...	
உஅ பஞ்சப்பிரஹ்மோபநிஷதம்	} ச-உச-உடு-அஎ-க௦-ககக-நகடு
உக பரப்பிரஹ்மோபநிஷதம் ..	
ந௦ பரமஹம்ஸோபநிஷதம் ...	} நுக-கசக
நக பரமஹம்ஸபரிவிராஜகோபநிஷதம்	
நஉ பஹ்விருசோபநிஷதம் ...	} கஅ-உ௦-கடுச-கடுஅ-உஉ௦-உஉஉ
நக பிரசினோபநிஷதம் ...	
நச பிரஹ்மவித்தியோபநிஷதம்	} உகஅ
	} உக-கக௨
	} கசடு
	} நஉஉ
	} உசக
	} உடுடு-நகக
	} உக
	} உச
	} க௦-நக௦

நடு பிரஹ்மோபநிஷதம்	...	நடு-நடு
நடு பிராணக்கிரிஹாத்திரை பநிஷதம்	}	கரு
நடு பிருததாரணியகோபநிஷ தம்.		உரு-கரு-கரு-கரு-கரு-கரு- நடு
நடு பைங்கலோபநிஷதம்	...	{ கரு-கரு - கரு-உரு-உரு-நடு நடு - கரு - கரு-கரு-கரு-கரு- கரு-கரு - கரு - கரு - கரு- உரு-உரு-உரு-உரு-கரு-கரு- நடு-நடு-நடு-நடு
நடு மகாநாராயணோபநிஷதம்	}	கரு-கரு-கரு-கரு-கரு-கரு- கரு-கரு
நடு மகேசபநிஷதம்		{ கரு-கரு-உரு-கரு-கரு-கரு- உரு - கரு - கரு-கரு-கரு- உரு-உரு-கரு-உரு-கரு - கரு- நடு-கரு-கரு
நடு மண்டலப்பிராஹ்மணோப நிஷதம்	}	உரு-கரு
நடு முத்திகோபநிஷதம்		{ கரு-கரு-உரு-கரு-கரு- கரு-கரு-கரு-கரு-கரு-கரு
நடு முண்டகோபநிஷதம்	...	உரு-கரு-கரு
நடு முத்திகோபநிஷதம்	...	{ கரு-கரு-கரு-கரு-கரு- கரு-கரு-கரு-கரு-கரு-கரு
நடு மைத்திராயணீயபநிஷதம்		கரு
நடு மைத்திரேயோபநிஷதம்		கரு
நடு யோகிகோபநிஷதம்	}	உரு-கரு-கரு-கரு-கரு-கரு- கரு

அ

அங்கீகரிமணிகை.

சஅ ருத்ரஹிருதயோபரிஷதம்

உருஅ-உஅஅ-ருரு.

சக வராகோபரிஷதம்

...

{
 ரு-ச-ரு--சு-தஅ-உக - உஅ - ரு
 கருச-ககக-ககரு-ககஅ-சசரு-கரு
 கசு0 = கசுரு - உருக-உசு0-உரு
 உருக - உருச - உருஅ - ருரு
 ருருஎ - ருரு0 - ருசரு-ருசு - ருசு
 ருரு - ருருஎ - ருசுஉ - ருசுச
 ருசுரு-ருசுஎ.

ரு ஜாபாலோபரிஷதம்

... உ0

ருக ஸ்கந்தோபரிஷதம்

... உசஎ

இந்நூலில் வரும் சுருதிகளின்

அங்கீகரிமணிகை,

முடிந்தது.

—

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

அகாராதி விஷய அட்டவணை.

அகங்காரம்(உ)உகடு-ந.உ௦-நடுச	அஞ்ஞானம்	கஉ-அடு-நசஅ
அகர்மம்	ந௦அ	அஞ்ஞானம் ஆகாயத்தி
அகிருதோபாசனன்	உஎச	னும் சூக்ஷ்மமும் வியாப
அக்கியாதி	ந.ந.ச	கமூமாதல்
அக்கினியினும்வாயுசூக்ஷ்ம	} உகஎ	அண்டஜம்
மும்வியாபகமூமாமெனல்		ந.உ.டு
அசத்தியாதி	ந.ந.ந	அதர்வணவேதத்தின்
அசத்து	கஎச	மகாவாக்கியம்
அசத்துவாபாதக ஆவரணம்	சு	அதலமுதலியன (எ)
அசம்சத்தி, (ஞானத்தின்	} உஎஉ	அதிகாரி
ஐந்தாம் பூமி)		கச-நகக
அசம்பவலக்ஷணதோஷம்	ந.௦ச	அதிடஅபரோக்ஷப்பிரஹ்ம
அசம்பாவணை	எ-உகச	ஞானத்தின் அவதி
அசிங்நுவத்தன்மை	ந.சக	அதிடஅபரோக்ஷப்பிரஹ்ம
அசிங்நுவத்தன்மைமுத	} ந.சக	ஞானத்தின் ஏது
லியன		அதிடஅபரோக்ஷப்பிரஹ்ம
அசித்தம்	ந.௦உ	ஞானத்தின் சொரூபம்
அசுத்த அகங்காரம்	உகடு	அதிடஅபரோக்ஷப்பிரஹ்ம
த்தமனம்	ந.௦உ	ஞானத்தின் பலம்
அருமையிலாமை	ந.ச௦	அதிடஅபரோக்ஷப்பிரஹ்ம
அஞ்ஞானத்தின் அவஸ்	} ந.சஅ	ஞானம்
தை (எ)		அதிதெய்வம்
அஞ்ஞானத்தின்சத்தி (உ)	உகஎ	க௦ந-க௦ச
அஞ்ஞானத்தின்பேதம்(டு)	ந.உஅ	அதிதெய்வதாபம்
அஞ்ஞானத்தின் ஸ்மிருதி	அச	நகடு
அஞ்ஞானம் (உ)	உகச	அதிபூததாபம்
		நகடு
		அதிபூதம்
		க௦ந
		அதிவியாப்திலக்ஷண
		தோஷம்
		ந.௦ச
		அதிஷ்டானம்
		கஉஅ-கசஉ-கடுச

அதிஷ்டாநமாயிவியஸேஷம் ௨௦௦	அந்தக்கரணநான்கள்	கூ0க
அத்திசிங்நுவை ௩௦௮	விஷயங்கள்	கூ0க
அத்தியந்தரிவிருத்தி ௬௭	அந்தக்கரணம் (ச)	கூ0ச-௩௧௬
அத்தியந்தாபாவம் ௩௨௬	அந்தத்துவம்யானல்	௮௩-௩௪௩
அத்தியஸ்தவிசேஷம் ௨0௧	லவெனல்	௮௩-௩௪௩
அத்தியாசம் ௧௪௭-௨௧௪	அந்நமயகோசம்	௮௬
அத்தியாசத்தின்	அந்நமயகோசம் யானல்	௬0
இரண்டி வகை ௧௪௭-௨௧௪	வெனல்	௬0
அத்தியாசர்விருத்தி ௨௩௪	அந்நியதார்த்தியாசம்	௧௪௮
அத்தியாத்தமதாபம் ௨௬௪-௩௧௬	அந்நியதார்க்கியாதி	௩௩௪
அத்தியாத்தமமூதலியன (௩) ௩௦௩	அந்நியோந்நியாத்தி	௧௪௮-௧௮0
அத்தியாத்தம் ௧௦௩	யாசம்	௧௪௮-௧௮0
அத்தியாரோபம் ௧௮	அந்நியோந்நியாபாவம்	௩௨௬
அநந்தம் ௧௧௬	அந்வயம்	௧௨௬
அநாகிபதார்த்தம் (௬) ௧௮-௩௪௨	அபஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதம் ௨௮	௨௮
அநாத்மாவின் தருமம் (௧௨) ௩௦௮	அபஞ்சிகிருதபஞ்சமகா	௨௮
அநாவிருதம் ௩௬௮	பூதங்களின் பதினே	௬௬-௭௧
அநிததியம் ௧௮௬	முத்தத்துவம்	௬௬-௭௧
அநிர்வசனீயக்கியாதி ௩௩௪	அபராஞானம்	௩0௩
அநுபத்தம் (ச) ௩௧௬	அபராஜாதி	௨௧௬
அநுபலத்திப்பிரமாணம் ௩௪௭	அபரிக்கிரகம்	௩௬0
அநுமானப்பிரமாணம் ௩௪௬	அபரோக்ஷஞானம்	௩௪௮
அநுவாதம் ௩0௪	அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம்	௬
அந்தக்கரணத்தின் கிருபை ௧௦	அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானத்	௬
அந்தக்கரணதோஷம் (௩) ௩0௩	தின் ஏது	௬
அந்தக்கரணநான்	அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானத்	௬
கன் திரிபுடி ௧௦௮-௩௬௩	தின் சொரூபம்	௬
அந்தக்கரணநான்கள்	அபவாதம்	௨௮
தேவதைகள் ௧0௬	அபாகாபாதக ஆவரணம்	௬
	அபாவம்	௪௪-௩௨௬

அபாவம் (இ)	௩௩௨	அலித்தை	௧௧-௩௩௩
அபானவாயு	௧௧	அவ்வியபிசாரம்	௧௮௭
அபிநிவேசம்	௩௩௩	அவ்வியயம்	௩௩௧
அபூர்வதை	௩௪௩	அவ்வியப்திலக்ஷணதோ	} ௩௦௪
அபூர்வவிதி	௩௪௮	ஷம்	
அபயியாசம்	௩௪௩	அற்பஞ்ஞஜீவன்	௨௨
அமுத்தியாகங்காரம்	௨௧௧	அஜுகத்திலக்ஷணை	௨௨௭
அரிவர்க்கம் (அ)	௩௪௨	அஸ்தேபம்	௩௩௦
அருத்தாபத்திப்பிரமாணம்	௩௪௧	அஸ்மிதை	௩௩௩
அர்ச்சனை	௩௪௪	ஆ	
அர்த்தம்	௩௨௪	ஆகதி	௩௪௪
அர்த்தவாதம் (௩)	௩௦௪-௩௪௪	ஆகாசத்தில் கருமைநிற	} ௧௨௧
அர்த்தாதத்தியாசம்	௨௧௪	திருஷ்டார்த்தம்	
அர்த்தாதத்தியாசம் இரண்	} ௪௧௮	ஆகாயிகருமம்	௨௧௩-௨௧௪-௩௦௮
இவதை		ஆகாயத்தின் ஐந்து	} ௩௧-௩௭
அர்த்தநீர்த்தி	௩௨௨	தத்துவங்கள்	
அலம்புடை	௩௩௮	ஆகாயமதம்	௩௩௧
அவச்சேதகம் (௪)	௩௨௦	ஆகாரம் (௪)	௧௧௧
அனச்சேத்தியம் (௪)	௩௨௧	ஆசிரமம் (௪)	௩௨௨
அவிதி (௩)	௩௦௪	ஆசிரயம்	௩௩௧
அவஸ்தாஸ்தானம்	௩௨௨	ஆசிரியர்வழிபாடு	௩௩௮
அவஸ்தை (௩)	௩௦௪	ஆதாரம்	௧௨௮
அவஸ்தை (௪)	௩௨௨	ஆதிதாபம்	௨௧௪
அவஸ்தை (௩)	௩௩௦	ஆதித்தியம்	௩௪௪
அவஸ்தை (௪)	௩௪௩	ஆத்தியத்திகப்பிராயம்	௩௩௧
அவஸ்தை (௭)	௩௪௮	ஆதமக்கியாதி	௩௩௪
அவஸ்தையுர் அவஸ்	} (௧௧) ௩௪௪	ஆதமமதம்	௩௩௧
தாபிமானியும்		ஆதமா.	௧௮-௨௧௭
அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணம்	௧௧௧	ஆதமா (௩)	௩௦௩
அவிசாரி	௩௩௧	ஆதமா அகண்டம்	௧௧௧

ஆத்மா அக்ஷிரியம்	ககக	ஆத்மா திருஷ்டா	க௭-க௭௦
ஆத்மா அசங்கம்	ககக	ஆத்மா நிராகாரம்	க௭௦
ஆத்மா அசலம்	ககக	ஆத்மா நிருவிகாரம்	ககக
ஆத்மா அத்வைதம்	கக௭	ஆத்மா பிரியமுன்னது	கக௦
ஆத்மா அநந்தம்	கக௭	ஆத்மா பிரஹ்மவடிவம்	க௭௭
ஆத்மாநாத்மாக்களின் பாஸ்பா அத்நியாசம்	க௭௨	ஆத்மா பிரஹ்மத்தினும் வேறாகாமை	க௭௭
ஆத்மா அமரம்	கக௭	ஆத்மா மகத்தத்துவம்	௭௦௭
ஆத்மா அமிருதம்	க௭௦	ஆத்மாவிற்கு மாணமின்மை	க௭௭
ஆத்மா அவிநாசி	க௭க	ஆத்மாவிற்கு ஜன்மமின்மை	க௭௭
ஆத்மா அவ்வியத்தம்	க௭௦	ஆத்மாவின் இரண்டு வி சேஷணம்	க௭௭
ஆத்மா அவ்வியயம்	க௭௦	ஆத்மாவின் சொரூபம்	௨௭௭
ஆத்மா அஜரம்	கக௭	ஆத்மாவின் தருமம் (க௨)	௭௭௭
ஆத்மா அஜன்மம்	கக௭	ஆத்மாவின் நிஷேத்திய	க௭௭-க௭௭-க௭௭
ஆத்மா அக்ஷரம்	க௭௦	விசேஷணம்	
ஆத்மா ஆநந்தவடிவம்	க௭௭-க௭௭	ஆத்மாவின் பேதம் (௭)	௭௦௭
ஆத்மா ஆறுவிகாரங்களு யிலலாதது	க௭௭	ஆத்மாவின் விசேஷணம்	க௭௭
ஆத்மா உபநிருஷ்ட	௭௭௭	ஆத்மாவின் விசேஷணம் (௨)	க௭௭
ஆத்மா எப்படி யிருக்கிறது?	க௭௦	ஆத்மாவின் விதேயவிசே ஷணம்	க௭௭
ஆத்மா என்பது யாது?	க௭௭	ஆநந்தசொரூபன்	க௭௭
ஆத்மா ஏகம்	கக௭	ஆநந்தம்	க௭௭
ஆத்மா கூடஸ்தர்	கக௭	ஆநந்தம் (௭)	௭௦௭
ஆத்மா சசுநிதானந்தசொரூ பம்	க௭௦	ஆநந்தம் ஆத்மா	க௭௭
ஆத்மா சத்துவடிவம்	க௭௭-க௭௭	ஆநந்தம் என்னும் பதத் தின் லக்ஷியம்	க௭௭
ஆத்மா சாக்ஷி	கக௭-க௭௭	ஆநந்தம் என்னும் பதத் தின் வாச்சியம்	க௭௭
ஆத்மா சித்து	க௭௭-க௭௭		
ஆத்மா சுயம்பிரகாசம்	க௭௦		

ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச் சயம்	௧௮௭	இந்திரியங்களின் மந்தத் துவம்	௮௪
ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச் சயத்தில் அந்வயவெ திரோகம்	௧௮௭	இந்திரியம் பிரியமூன்னது இப்பியில் வெள்ளி அப் பிரககாதிததிருஷ்டா ந்தம்	௧௮௯ ௧௨௩
ஆநந்தமயகோசம்	௯௬	இப்பியின் மூன்று அமி சங்கள்	௧௨௪
ஆநந்தமயகோசத்தின்பகி திருஷ்டாந்தம்	௯௭	இயமம் (௫)	௯௩௦
ஆநந்தமயகோசத்திற்கு நான் வேறெனல்	௯௮	இராமம் (௬)	௯௪௭
ஆபேகிகவியாபகம்	௨௨	இரண்டாங்குலை	௧௭
ஆரம்பவாதம்	௯௦௮	இராஜ்ஜுசர்ப்பதிரு ஷ்டாந்தம்	௧௯௬-௧௯௦
ஆரோபங்களின் நிவீருத்தி யாகிய அபவாதம்	௨௮	இராஜ்ஜுசர்ப்பதிருஷ் டாந்தத்தால் விகாரப்பி ரான்தியின் நிவீருத்தி	௧௯௩
ஆரோபம்	௧௭	இரோஜோருணம்	௯௧௦
ஆரோபம் கண்ணாடியில் நகரப்பிரதிபிம்பம்போ ல மித்தையெனல்	௨௨ ௧௨௬	இராகம்	௯௯௫
ஆர்த்தன்	௯௨௧	இராஜன்முன் மாயாவி நீர்க் குழல்காட்டிய திருஷ் டாந்தம்	௮௨
ஆர்த்தன்முதலிய பத்தர் (௪)	௯௨௧	இராஜா இடையர்களின் திருஷ்டாந்தம்	௨௯௯
ஆவரணம்	௨௯௭-௯௦௩-௯௪௮	இருக்குவேதத்தின் மகா வாக்சியம்	௨௨௪
ஆவரணசத்தி	௨௯௭	இருபத்தைந்து தத்துவம் இருபத்தைந்துதத்துவங் களையும் அறிதற்குப் பிர யோஜனம்	௯௯ ௧௯௭
ஆரூங்கலை	௧௨௧	இருப்பு	௯௪௭
இ			
இடைநாடி	௯௫௭		
இந்திரியங்களின் அந்தத் துவம்	௮௯		
இந்திரிபுங்களின் படுத்து வம்	௮௪		

இலக்கணதோஷம் (க)	௧௦௬	உபத்திரம உபசங்காரம்	௧௦௬
இலக்கணம்	௨௬௭-௧௦௬	உபநிருஷ்டா	௧௧௫
இலக்கணாவிருத்தி	௨௨௬-௨௬௮	உபநிருஷ்டா என்னும்	} ௧௧௪
இலக்கணாவிருத்தி மூன்	} ௨௨௬	பதத்தின் லக்ஷியம்	
முவகை		உபநிருஷ்டா என்னும்	} ௧௧௪
இலக்கியார்த்தம்	௨௨௬	பதத்தின் வாச்சியம்	
இலிங்கம்(ச)	௧௦௬	உபபத்தி	௧௦௬
நசுவரகிருபை	௧௦	உபாஞ்சகம்	௧௨௧
நசுவரசைதர்யம்	௧௦௬	உபாராமத்தின் அவதி	௧௦௬
நசுவரத்தன்மையின	} ௨௧௧	உபலக்ஷணம்	௨௬௮-௧௨௦
பிமானி		உபவாயு (௫)	௧௧௦
நசுவரப்பிரணிதானம்	௧௧௮	உபாசனை	௨௬௮
நசுவரனது உபாதி	௨௨	உபாதி	௧௨-௧௨௦
நசுவரனது ஐசுவரியம் (ச)	௧௦௬	உபேகை	௧௨௬
நசுவரனது காரியம்	௨௧௧	உபோற்காதம்	௧-௨
நசுவரனது காலம்	௨௧௦	உபோற்காதவர்ணம்	௧
நசுவரனது சரீரம்	௨௧௧	உரோமம்	௪௨
நசுவரனது ஞானம் (ச)	௧௦௬	உலக ஏஷனை	௧௦௬
நசுவரனது தருமங்கள்	௨௧௨	உலகம் (க)	௧௦௬
நசுவரனது தேசம்	௨௧௦	உலோபம்	௧௦௬
நசுவரன்	௧௧-௨௧௨	உபமானப்பிரமாணம்	௧௦௬
நசுவரன் ஐதத்திற்கு	} ௨௨	உற்பத்தி	௧௨௧
உபாதான நிமித்த		உற்பத்திமுதலிய கிரியை	} ௧௨௨
காரணமாதல்		சன் (ச)	
உ		உற்பிஜ்ஜம்	௧௨௫
உதானவாயு	௧௧	ஊர்மி (ச)	௧௦௬
உத்தமஜிஞ்ஞா	௧௦		
உத்தேசமுதலியன (க)	௧௦௬	எட்டாங்களை	௧௧௧
உத்தேசம்	௧௦௬	எண்வகைப்பதார்த்தம்	௧௧௧

எண்ணக்கறைத்திருஷ்டம்	2௪	கடாகாசத்திருஷ்டம்	௩௯௦-௩௯௦
டாந்தம்		நீதம்	
என்சுபாவ மிருக்கிற ஸ்திதி	௧௦௯	கடாகாசமடாகாச திரு	2௯௮
ஏ		ஷ்டாந்தம்	
ஏகம்	௧௯௯-௩௮௯	கடாகாய திருஷ்டாந்தத்தா	௧௪௯
ஏகம் என்னும் பதத்தின்	௧௯௪	ல்சங்கப்பிராந்திரீங்குதல்	
லக்ஷியம்		கட்டையில்புருட திரு	௧௨௯
ஏகம் என்னும் பதத்தின்	௧௯௪	ஷ்டாந்தம்	
வாச்சியம்		கண்ணாடிப்பாத்திரமண்	2௯௮
ஏகாக்கிரம்	௩௪௦	பாத்திரத் தெரியும் வி	
ஏது	௩௮௯	னக்குத்திருஷ்டாந்தம்	
ஏதுப்போலி (௮)	௩௯௧	கந்தம் (௨)	௨௯௮
ஏதுமுதலியன (௩)	௩௦௪	கந்தர்வநகரம்	௨௪
ஏழாங்கலை	௧௮௯	கரணம் (௩)	௩௦௪
ஏழாவது பூமி	௨௪௯	கருணை	௩௨௯
ஏஷ்டணை (௩)	௩௦௯	கர்த்தவ்வியமுதலியன (௩)	௩௦௪
ஐ		கர்த்தவ்வியம்	௩௦௪
ஐந்தாங்கலை	௧௦௧	கர்த்தாபோத்தா யானல்	௮௧
ஐந்துகோசங்களின் பெயர்	௮௮	லனெனல்	
ஐந்து துவாரமுள்ள குட		கர்த்திருத்தவபோக்	௧௯௯
த்திப திருஷ்டாந்தம்	௪௯	திருத்தவப்பிராந்தி	
ஐந்துபூதம்	௧௨	கர்த்திருத்தவபோக்திருத்	௧௯௦
ஒ		துவப்பிராந்திரிவிருத்தி	
ஒலிவடிவசத்தம்	௨௯௮	கர்மம் (௩)	௨௯௮-௩௦௪-௩௦௮
ஒன்பதாங்கலை	௧௯௧	கர்மம் (௮)	௩௯௯-௩௮௯-௩௮௨
ஓ		கர்மம் (௯)	௩௯௯
ஓஜச	௩௯௦	கர்மஜதாதாத்தியம்	௩௯௮
க		கர்மஜநிவிருத்தி	௩௯௯
கங்காஜலகலசஜல திரு	2௯௯	கர்மேந்திரியம்	௩௮-௧௦௯-௩௯௯
ஷ்டாந்தம்		ஐந்து	

கர்மேந்திரியங்களின் திரிபுடிகள்	௧௦௮	காரணவாதம் (௩)	௩௦௮
கர்மேந்திரியபஞ்சகங்களின் விஷயங்கள்	௧௦௬	காரணஞ்ஞானம்	௨௬௭
கர்மேந்திரியமைந்தின் தேவதைகள்	௧௦௩	காரியாஞ்ஞானம்	௨௬௭
கர்மேந்திரியம்	௬௮	காலம் (௩)	௩௦௬
கலை	௩௧௬	கி	
கலை (௧௬)	௩௧௬	கிசோரம்	௩௬௩
கற்பிதம்	௧௮	கிணற்றிலுள்ள ஆபரண	௧௧௩
கற்பிதகாரியம்	௧௧௬	கிருஷ்டாந்தம்	
கற்பிதவிசேஷம்	௧௧௬-௨௦௧	கியாதி	௩௩௩
கற்பிதவிசேஷ அம்சம்	௧௨௮-௧௨௯	கிரமகிருஷ்டி	௩௦௧
கனககுண்டலதிருஷ்டாந்தம்	௧௩௬	கிரமநிக்ராகம்	௩௦௦
கனககுண்டலதிருஷ்டாந்தத்தால் ஜகத்சத்தியத்துவப்பிராந்திரிவிருத்தி	௧௧௬	கிரகரன்	௩௩௦
கா		கிருதோபாசனன்	௨௭௬
காசிராஜசந்தியாதிருஷ்டாந்தம்	௨௬௦	கிலேசம் (௩)	௩௩௩
காந்தாரிநாடி	௩௩௭	கு	
காமம்	௩௧-௩௨௬-௩௬௨	குரு	௩௩௮
காமியம்	௩௩௩	குடத்திற்குள் தீபதிருஷ்டாந்தம்	௭௩
காரணம்	௮௩	குணம் (௩)	௩௧௦
காரணதேகம்	௮௩	குணம் (௨௬)	௩௩௩
காரணதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டாவேனல்	௮௬	குணவாதம்	௩௦௬
காரணவடிவ அஞ்ஞானம்	௩௨௬	குருகிருபை	௧௦
		குருடி	௩௧௧
		குருமமுதலியன (௩)	௩௧௧
		குரோதம்	௩௬௨
		கூ	
		கூடம்	௧௬௧
		கூடஸ்தலீவர்களின் பரஸ்பர அத்தியாசம்	௨௬௬

கூடஸ்தரென்னும் பதத்	கக௩	சங்கியார்த்தம்	உஉ௬
தின் இலகியம்		சக்திவிருத்தி	உஉ௫-உ௬௮
கூடஸ்தரென்னும் பதத்	கக௩	சங்கப்பிரார்த்தி	க௬௪
தின் வாச்சியம்		சங்கமில்லாதது	க௬௦
கூடஸ்தன்	க௬௬	சங்கற்பம்	க௫௫
கூர்மன்	உ௩௦	சங்கினி	க௫௮
கே		சக்திதாந்தவிசேஷவர்ணனம்	க௭௩
கேசம்	௪௨	சஞ்சிகாரம்	உ௬௪-உ௬௫-௩௦-௮
கேவலசம்பந்தாத்தியாசம்	௧௪௭	சத்தசக்தி அந்வயவெதிரேகயுத்தி	க௭௬
கேவலதர்மத்தினத்தியாசம்	௧௪௭	சத்தசம்பந்தம் (உ)	உ௬௮
கேளி	௩௫௫	சத்தத்தின் விருத்தி	உ௨௫
கோ		சத்தப்பிரவிருத்தியின் நிமித்தம் (௪)	௩௨௩
கோசம்	௮௮	சத்தபிரமாணம்	௩௪௬
கோசம் (௫)	௩௩௫	சத்தமுகலியன (௫)	௩௩௫
கௌ		சத்தம் (ஒலிவடிவம்)	உ௬௮
கௌசிகம் (௬)	௩௪௫	சத்தம் (வருணவடிவம்)	உ௬௮
கௌணபுருஷார்த்தம்	௨	சத்து	க௭௧-க௭௩
கௌணுதமா	௩௦௫	சத்து அசத்துகளின் நிச்சயம்	க௭௬
கௌமாரம்	௩௪௩	சத்து என்னும் பதத் தின் லகிபார்த்தம்	க௬௨
ச		சத்து என்னும் பதத்தின் வாச்சியார்த்தம்	க௬௨
சகல ஆரோபங்களின் நிவிருத்தியாகிய அபவாதம்	உ௮	சத்தாருபம் சாமானிய அமிசம்	௧௨௮
சகலஞானிகளது ஸ்திதியின் பேதம்	உ௬௬	சத்தாருபம் விசேஷ அமிசம்	௧௨௮
சகலபதார்த்தங்களிலுமுள்ள அமிசங்களிருத்தல்	உ௦௬		
சகலதாதாரியம்	௩௩௫		
சகலத்தின் நிவிருத்தி	௩௬௬		
சருணஉபாசனை	௨௬௮		

சத்துவகுணம்	௩௪௦	சரீரம் (௩)	௩௪௨
சத்துவரபத்தி (ஞானத்	} ௨௪௨	சரீரம் பிரியமுள்ளது	௧௮௬
தின் நான்காம் பூமி		சர்வஞ்ஞ ஈசுவரன்	௨௨
சத்தை (௩)	௩௪௨	சவிகற்பசமாதி	௨௬௮
சந்திரமதம்	௩௮௬	சுவ்வியபிசாரம்	௩௩௬
சந்தோஷம்	௩௩௮	சற்பிரதிபக்கம்	௩௩௬
சந்திரியாசம் (ச)	௩௨௩	சஜாதிசம்பந்தம்	௧௬௬
சப்தசக்திகிரகணவது (அ)	௩௮௩	சா	
சப்தப்பிரமாணம்	௩௪௬		
சமமுதவியன (சு)	௩௨௪-௩௪௮	சாத்துவீகராஜசதாமத வி	} ௮௨
சமவாயம்	௩௮௨	விருத்திகள் யானல்ல	
சமவந்தியஞ்ஞானம்	௨௬௬	வெண்பதற்கு நீர்க்குழ	
சமவந்தியவந்தியவந்திய	} ௩௨௮	ல் திருஷ்டாந்தம்	
அஞ்ஞானம்		சாந்தாந்தமா	௩௮௮
சமாதி (௨)	௨௬௮	சாமயிகாபாவம்	௩௨௬
சமாதி (௬)	௩௪௮	சாமானிய அகங்காரம்	௨௬௮
சமாதிவிக்கினம் (ச)	௩௨௩	சாமானிய அமிசம்	௨௮௮
சமாதிவினக்கம் (அ)	௩௮௬	சாமானியசைதன்யமறி	} ௨௮௮
சமானவாயு	௬௬	யஇரஜ்ஜுசர்ப்பமுத	
சமுத்திரமும் நீர்த்துளியு	} ௨௬௬	விய திருஷ்டாந்தம்	} ௨௮௨
மாகிய திருஷ்டாந்தம்		சாமானியசைதன்னிய	
சம்சர்க்கரத்தியாசம்	௧௬௬	மாகிய பிரஹ்மம் தீத்	} ௨௮௨
சம்சாரப்பிராந்தி (௮)	௧௬௬	தியமெனல்	
சம்சாரம் (௬)	௩௮௬	சாமானியசைதன்யம் ௨௮௬-௨௬௬	} ௩௬௬
சம்பந்தம்	௨௬௬ ௩௬௬	சாமானியம் (௨)	
சம்பந்தம் (௩)	௩௬௨	சாமானிய விசேஷணைன்	} ௧௬௬
சம்பந்தசக்திசம்பந்தியி	} ௧௬௬	யவர்க்கணம்	
னத்தியாசம்		சாலம்பயோகம்	௩௮௨
சம்பந்தத்தியாசம்	௧௬௬ ௨௬௬	சாஸ்திரம் (௬)	௩௮௮
கட்க்காரம்	௩௬௬	சாக்மி	௧௬௬

சாகுபிள்ளும் பதத்தின்	ககக	சுதப்பிராப்தி	ககக
லகழியும்		சுத்த அகங்காரம்	உகரு
சாகுபிள்ளும் பதத்தின்	ககக	சுத்த சத்துவகுணம்	கக
வாச்சியம்		சுத்தசைதன்யம்	கசக
சாகுபியில் சொப்பன	உக கஉக	சுத்தப்பிரஹ்மத்தில் பிரப	உக
திருஷ்டாந்தம்		ஞ்சத்தின் ஆரோபம்	உக
சி		சுத்தமனம்	ககஉ
சிங்காரமுதலிய ரசம் (க)	ககக	சுத்தம்	ககக
சிச	கசக	சுபேச்சை (ஞானத்தின்	உக
சிதாபாசனது அவஸ்தை	கசஅ	முதற்பூமி)	உக
சிதாபாசன்	உக	சுயம்பிரகாசம் என்னும்	ககக
சிதாபாசன் மித்தைபாதல்	உகஉ	பதத்தின் லகழியும்	ககக
சித்தநிரோதயுத்தி (ச)	ககச	சுயம்பிரகாசம்என்னும் ப	ககக
சித்தம்	ககஉ	தத்தின் வாச்சியம்	ககக
சித்து	ககக-ககச	சுருதம்	ககக
சித்துஐடங்களின் நிச்சயம்	கஅக	சுவகதசம்பந்தம்	ககக
சித்துஐடங்களின் நிச்ச		சுவாசிரயசுவவிஷயம்	அரு
யம் ஆந்வயவெதிரோக	கஅக	சுவாத்நியாயம்	ககஅ
யுத்திகளால் உண்டாதல்		சுவிசாரணை (ஞானத்	உக
சித்தென்னும் பதத்தின்	ககஉ	தின் இரண்டாம்பூமி,	உக
வாச்சியார்த்தம்		சுவேதஜம்	ககக
சிரவணமுதலியவற்றின்	ககஉ	சுமுத்தி	கசஅ
பலம் (க)		சுமுத்தி (க)	ககக
சிரவணம்	ககஉ	சுமுத்திசுமுத்தி	ககச
சிரவணாதி (ச)	ககச	சுமுத்திசொப்பனம்	ககக
சிருஷ்டி (உ)	ககக	சுமுத்திமுதலியன (க)	ககச
சிவப்புஸ்பதிகதிருஷ்டா	கசக	சுமுத்தியபிமானியின்	ககச
ந்தம்		பெயர் பிராஞ்ஞன்	ககச
சுதந்தம்	உகஅ	சுமுத்தியவன்	ககச
		தை	ககச-ககச-ககக

சுழுத்தியவஸ்தை	ககந-ககக	சே	
க்ரு நான் சாக்ஷி		சேதனமாத்திரமாகியஞா	ககஉ
சுழுத்தியவஸ்தையில்		னம் இலக்ஷியமாதல்	
க-வது கிணற்றிலுள்ள	ககநி	சை	
ஆபரணத்திருஷ்டாந்தம்		சைதன்னியம்	கஉ.
சுழுத்தியவஸ்தையில்		சைதன்னியம் (வ)	நசுக
உ-வது வெயிலில் உரு	ககச	சொ	
கியநெய்திருஷ்டாந்தம்		சொப்பனசுழுத்தி	நகச
சுழுத்தியவஸ்தையில் ந-		சொப்பனசொப்பனம்	நகச
வது சிறுவர்கள் விளே	ககக	சொப்பனமுதலியன (ந)	நகச
யாட்டுத்திருஷ்டாந்தம்		சொப்பனஜாக்கிரம்	நகச-நசஅ
சுழுத்தியவஸ்தையில் ச-		சொப்பனாபிமானியின்	
வது சுழுத்திரஜஸ்கு	ககஎ	பெயர் தைஜஸன்	ககஉ
டஜஸ்திர ஷ்டாந்தம்		சொப்பனாவ	
சுழுத்தியில் அஞ்ஞானம்	அச	ஸ்தை	க உ-ககஉ-ந0நி
சுழுத்திஜாபீரம்	நகந	சொப்பனாவஸ்தைக்	
சுழுமுனைந்	ந0எ	க்ரு நான் சாக்ஷியெ	ககக-ககந
		னல்	
சு		சொப்பிரகாசம்	ந0க
குத்திரம் (ச	நசநி	சொருபமாக அநாதி	கஅ
குரியப்பிரக ஷ்டாந்தம்	உ0க	சொருபலக்ஷணம்	உகஎ
குரியமதம்	ந0ச	சொருபாத்தியாசம்	கசஅ-உகச
குக்ஷிமசரீரங்களின் கஎ	சுஎ	சொருபஸ்திதி	உகந
தத்துவம்		சோ	
குக்ஷிமசரீரம் (உ)	ந00	சோகவிவிருத்தி	நசக
குக்ஷிமதேகம்	சுஎ	ஞா	
குக்ஷிமதேகத்திற்கு நான்	சுஎ	ஞாதவ்வியம்	ந0எ
திருஷ்டாவெனல்	சுசு	ஞாதாமுதலியன (ந)	நகச
குக்ஷிமபூதங்கள்		ஞானக்கிரியாசக்திவடி	நஉஅ
		வ அஞ்ஞானம்	

ஞானசப்தபூமிவாண்னம்	௨௬௬	ஞானேந்திரியமைந்தின்	௧௦௫
ஞானசநகனம் (௧௧)	௩௫௮	தேவதைகள்	
ஞானத்திற்கு அதிகாரி		ஞானேந்திரியம்	௬௮
இரண்டுவகை	௨௭௪	ஞானேந்திரிய	௬௮-௧௦௪-௩௩௭
ஞானத்தின் அவதி (௩)	௩௦௪	ம் ஐந்து	
ஞானத்தின் சாக்ஷாத்		ஞானேந்திரியபஞ்சகங்	௧௦௬
அந்தரங்கசாதனம்	௨௬௦	களின் விஷயங்கள்	
ஞானத்தின் சொரூபம்	௨௬௦		
ஞானத்தின் பகிரங்கசாதனம்	௨௬௦	த	
தனம்		தடஸ்தலக்ஷணம்	௨௬௭
ஞானத்தின் பதி		தத்துவஞானம்	௨௪௧
ஒருசாதனம்	௨௬௬-௩௫௮	தத்துவஞானத்திற்குச்சாதனம்	௨௭௪
ஞானத்தின் பரம்பரை		தத்துவம் (௬)	௩௫௭
யான அந்தரங்கசாதனம்	௨௬௦	தத்துவம்பதார்த்ததக்கிய நிச்சயம்	௨௩௭
ஞானத்தின் விஷயம்	௨௮௬	தத்துவம் பதார்த்ததக்கிய நிரூபணம்	௨௨௩
ஞானப்பிரதிபந்தம் (௩)	௩௧௪	தத்பதம்	௨௨௪
ஞானபூமி (௭)	௨௭௦-௩௫௦	தத்பதத்தின்	
ஞானமுதலியன (௩)	௩௧௪	லக்ஷியார்த்தம்	௨௨௪-௨௩௩-௨௩௫
ஞானரகக்ஷ	௩௩௬	தம்	
ஞானாத்மா	௩௦௫	தத்பதத்தின் வாச்	௨௨௪-௨௩௨
ஞானாத்தியாசம்	௨௬௪	சியார்த்தம்	
ஞானி	௩௨௨	ததுமானசி (ஞானத்தின் மூன்றாம் பூமி)	௨௭௨
ஞானிகளது ஸ்திதியின் பேதம்.	௨௬௬	தமப்பிரதானப்பிரகிருதி	௧௧
ஞானியின் கர்மவிருத்திவாண்னம்	௨௬௪	தமோகுணம்	௩௧௦
ஞானேந்திரியங்க		தருமம்	௩௨௪
ளின் - திரிபுடி	௧௦௭-௩௬௨	தர்மசகிததர்மியத்தியாசம்	௧௪௮
கள்		தர்மமுதலியன (௪)	௩௨௪

தவம்	௩௩௬	திருஷ்டா	௧௧௫
தனஞ்சயன்	௩௩௦	திருஷ்டாந்தம் ஐந்து	௩௩௭
தன்மாத்தினைகள்	௬௧	திருஷ்டாபதத்தின் லக்ஷி	} ௧௧௪
தா		யம்	
தாதாத்மியம் (௩)	௩௩௫	திருஷ்டாபதத்தின் வாச்	} ௧௧௪
தாது (௭)	௩௫௦	சியம்	
தாபம் (௩)	௩௩௫	தினப்பிரளயம்	௩௩௬
தாமரையிலையில் தண்	} ௨௬௪	தீ	} ௨௩௮
ணீர் திருஷ்டாந்தம்		தீபதிருஷ்டாந்தம்	
தி		து	
திட அபரோக்சப்பிரஹ்	} ௧௦	துக்கம்	௩
மஞானத்தின் அவதி		துக்கநிலிருத்தி	௩-௩௩௬
திட அபரோக்சப்பிரஹ்	} ௬	துரியம் (ஞானத்தின்	} ௨௭௩
மஞானத்தின் ஏது		ஏழாவது பூமி)	
திட அபரோக்சப்பிரஹ்	} ௬	துர்க்கந்தம்	௨௬௮
மஞானத்தின் சொருபம்		துவம்பதம்	௨௨௫
திட அபரோக்சப்பிரஹ்	} ௬	துவம்பதலக்ஷி	} ௨௨௪+௨௩௫
மஞானத்தின் பலம்		யார்த்தம்	
திட அபரோக்சப்பிரஹ்	} ௬	துவம்பதவாச்சியார்	} ௨௨௪+௨௩௫
மஞானம்		த்தம்	
திரவியம் (௬)	௩௫௧	துவேஷம்	௩௩௫
திரவியம் பிரியமுன்னது	௧௮௮	து	
திரவியமுதலிய பதார்த்	} ௩௫௧	தூ	
தங்கள் (௭)		தூலபூதம் (௫)	௩௩௭
திரிபுடி	௧௦௭	தூலாஞ்ஞானம்	௨௧௬
திரிபுடி (௧௪)	௩௩௨	தூலாவித்தை	௧௪௧
திருடன் நகைகளைக் கொ	} ௧௨	தே	} ௩௧௧
ண்டுபோகும் திருஷ்		தேளிவு	
டாந்தம்	} ௩௪௩	தே	} ௮௫
திருப்தி		தேதம்	

தேகமுன்றற்கும் நான்	நா	நிதித்தியாசனம்	நஉ௭
திருஷ்டாவெனல்	நா	நித்தியப்பிரளயம்	நநஅ
தேயுமதம்	நா	நித்தியப்பிராப்தத்தின்	நா
தேயுவினஜ்ஞத்துதத்து	நஉ-ச௦	பிராப்தி	நா
வங்கள்	நா	நித்தியம்	நநந-நநந
தேவதத்தன்	நா	நித்தியன்	நஅ
தை	நா	நியமம் (டு)	நநஅ
தைரியம்	நா	நியமவிதி	நநஅ
தைஜசன்	நகஉ-நகந	நிராஸம்பயோகம்	ந௦உ
ந	நா	நிருவிசற்பசமாதி	உகஅ
நபும்ஸ்க(அலி)த்துவம்	நசக	ந்ரோதம்	நசக
நா	நா	நிர்க்ஞன உபாசனை	உகஅ
நாகன்	நந	நிவிருத்தி (ந)	நகச
நாசத்திற்கும்பாதத்திற்கு	உஅச	நிவிருத்தி	நா
முன்னபேதம்	உஅச	நிவிருத்தி	நநந
நாசகசாலிநிருஷ்டாந்	எஉ	நிவேஷத்தியம்	கருந
தம்	எஉ	நிவேஷத்தியவிசேஷண	கஎஉ
நாடியும் தேவதையும் (க௦)	நநந	திருஷ்டாந்	கஎஉ
நாதமுதலியன (ந)	நகந	நிவேஷத்தியவிசேஷணம்	ககஉ
நாதம்	நகச	நை	
நாமம்	உ௦௭	நைமித்திகப்பிரளயம்	நநஅ
நான் அவிநாசி	கரு	நைமித்திகம்	நநந
நான்காங்கலை	அ௭	ப	
நான்காம்பூமி ஜீவன்முக	உ௭ச	பங்குத்துவம்	நசக
நிவிதேகமுத்திகஞ்சு	உ௭ச	பஞ்சகோசங்களின் பெ	அஅ
ஞ்சுசாதனம்	உ௭ச	யர்கள்	அஅ
நான் நிருவிகாரன்	கச	பஞ்சப்பிராணனது ஸ்தா	கஉ
நான் பஞ்சகோசாதிகள்	அ௭	னங்களுக்கும் மிரியைகளும்	கஉ
நீ	நா	பஞ்சமகாபூதங்கள்	நக
நீக்கிரகம் (உ)	ந௦௦		

தவம்	நகநக	திருஷ்டா	ககடு
தனஞ்சயன்	நகந	திருஷ்டாந்தம் ஐந்து	நகந
தன்மாத்திரைகள்	சக	திருஷ்டாபதத்தின் லக்ஷி	} ககச
தா		யம்	
தாதாத்தியம் (ந)	நகடு	திருஷ்டாபதத்தின் வாச்	} ககச
தாது (எ)	நகடு	சியம்	
தாபம் (ந)	நகடு	தினப்பிரளயம்	நகந
தாமரையிலையில் தண்	} உசச	நீ	
ணீர் திருஷ்டாந்தம்		நீபதிருஷ்டாந்தம்	உகஅ
தி		து	
திட அபரோகூப்பிரஹ்	} ௧௦	துக்கம்	ந
மஞானத்தின் அவதி		துக்கநிவிருத்தி	ந-நகந
திட அபரோகூப்பிரஹ்	} ௧	துரியம் (ஞானத்தின்	} உகந
மஞானத்தின் ஏது		ஏழாவது பூமி)	
திட அபரோகூப்பிரஹ்	} ௧	துர்க்கந்தம்	உகஅ
மஞானத்தின் சொரூபம்		துவம்பதம்	உஉடு
திட அபரோகூப்பிரஹ்	} ௧	துவம்பதலக்ஷி	} உஉச+உகடு
மஞானத்தின் பலம்		யார்த்தம்	
திட அபரோகூப்பிரஹ்	} ௧	துவம்பதவாச்சியார்	} உஉச+உகடு
மஞானம்		த்தம்	
திரவியம் (க)	நகந	துவேஷம்	நகந
திரவியம் பிரியமுன்னது	கஅஅ		
திரவியமுதலிய பதார்த்த	} நகந	தா	
தங்கள் (எ)		தாலபூதம் (டு)	நகந
திரிபுடி	௧௦௭	தாலாஞ்ஞானம்	உகச
திரிபுடி (கச)	நகஉ	தாலாவித்தை	கசக
திருடன் நகைகளைக்கொ	} ௧௨	தெ	
ண்டுபோகும் திருஷ்ட		தெளிவு	நகந
டாந்தம்		தே	
திருப்பதி	நகந	தேகம்	அடி

தேகமூன்றற்கும் நான்	௩௩	நிதித்தியா 4 னம்	௩௨௭
திருஷ்டாவெனல்	௩௩௬	நிததியப்பிரளயம்	௩௩௮
தேயுமதம்	௩௩௭	நித்தியப்பிராப்தத்தின்	௩௩௯
தேயுவின்னுத்துத்து	௩௩௮	பிராப்தி	௩௪௦
வங்கள்	௩௩௯	நிததியம்	௩௪௧-௩௪௨
தேவதத்தன்	௩௪௦	நித்தியன்	௩௪௩
தை	௩௪௧	நியமம் (இ)	௩௪௪
தைரியம்	௩௪௨	நியமவிதி	௩௪௫
தைஜசன்	௩௪௩-௩௪௪	நிராலம்பயோகம்	௩௪௬
ந	௩௪௪	நிருவிகற்பசமாதி	௩௪௭
நபும்ஸ்க(அலி)த்துவம்	௩௪௫	ந்ரோதம்	௩௪௮
நா	௩௪௬	நிர்க்குண உபாசனை	௩௪௯
நாகன்	௩௪௭	நிவிருத்தி (௩)	௩௫௦
நாசத்திற்கும்பாதத்திற்கு	௩௫௦	நிவிருத்தி	௩௫௧
முன்னபேதம்	௩௫௧	நிவிருத்தி	௩௫௨
நாசகசாலிருஷ்டாந்	௩௫௨	நிவேஷத்தியம்	௩௫௩
தம்	௩௫௩	நிவேஷத்தியவிசேஷண	௩௫௪
நாடியும் தேவதையும் (௩௫)	௩௫௪	திருஷ்டாந்நம்	௩௫௫
நாதமுதலியன (௩)	௩௫௫	நிவேஷத்தியவிசேஷணம்	௩௫௬
நாதம்	௩௫௬		
நாமம்	௩௫௭	நை	
நான் அவிநாசி	௩௫௮	நைமித்திகப்பிரளயம்	௩௫௯
நான்காங்கலை	௩௫௯	நைமித்திகம்	௩௬௦
நான்காம்பூமி ஜீவன்முகம்	௩௬௦	ப	
திவிதேகமுகத்திசளுக்	௩௬௧	பங்குத்துவம்	௩௬௨
ருச்சாதனம்	௩௬௨	பஞ்சகோசங்களின் பெ	௩௬௩
நான் நிருவிகாரன்	௩௬௩	யர்கள்	௩௬௪
நான் பஞ்சகோசாதீதன்	௩௬௪	பஞ்சப்பிராணனது ஸ்தா	௩௬௫
நி	௩௬௫	னங்களும் கிரியைகளும்	௩௬௬
நிகிரகம் (௨)	௩௬௬	பஞ்சமகாபூதங்கள்	௩௬௭

பஞ்சமகாபூதங்களின் உத்தியந்தரிவிருத்தியில் திருஷ்டாந்ததாரஷ்டாந்தம்	௬௭	பதார்த்தங்கள் பதின்மூன்றுவகை	௩௬௧
பஞ்சமகாபூதங்களின் ௨௫ தத்துவங்கள்	௩௬-௩௭	பதார்த்தங்கள் பத்துவகை	௩௬௭
பஞ்சவாயுக்கள்	௪௮	பதார்த்தங்கள் பன்னிரண்டுவகை	௩௮௮
பஞ்சிகாணம்	௨௫-௩௬	பதார்த்தங்கள் மூன்றுவகை	௩௦௩
பஞ்சிகாண (பழ) திருஷ்டாந்தம்	௩௬	பதார்த்தப்பாலினி (ஞானத்தின் ஆறுவது பூமி)	௨௭௩
பஞ்சிகிருத பஞ்சமகாபூதம்	௨௫-௩௭	பதார்த்தம்	௩௪௧
படுத்துவம் யானல்லவெனல்	௮௪	பதினாறுவகை	௨௬௩
பதார்த்தங்கள் ஆறுவகை	௩௪௧	பதினாறுவகைப்பதார்த்தங்கள்	௩௬௩
பதார்த்தங்கள் இரண்டுவகை	௨௬௪	பதினான்காவகை	௨௭௭
பதார்த்தங்கள் எட்டுவகை	௩௬௩	பதினான்கு இந்திரியங்களும் அத்தாயத்தியகமெனல்	௧௦௭
பதார்த்தங்கள் ஏழுவகை	௩௪௭	பதினான்கு இந்திரியங்களும் தேவதை	௧௦௭
பதார்த்தங்கள் ஐந்துவகை	௩௨௮	பதினான்கு திரிபுடி	௧௦௭
பதார்த்தங்கள் ஒன்பதுவகை	௩௮௬	பதினான்கு தேவதை	௧௦௭
பதார்த்தங்கள் நான்குவகை	௩௬௬	பதினான்கு தேவதைகளும் அதிதேயவமெனல்	௧௦௬
பதார்த்தங்கள் பதினான்குவகை	௩௬௨	பதினான்கு விஷயங்களும் அதிபூதமெனல்	௧௦௬
பதார்த்தங்கள் பதினாறுவகை	௩௬௩	பதினேழு தத்துவங்களை யும் அறிதலின் பிரயோஜனம்	௭௨
பதார்த்தங்கள் பதினென்குவகை	௩௬௩	பதினேழு தத்துவங்களும் யானல்ல என்னுடைய வல்ல வெனல்	௮௦

பதினேந்தாங்கலை	௨௮௭	பா	
பதினேந்துவகைப்பதார்த்	௩௬௩	பாகத்தியாகலக்ஷணை	௨௨௭
தங்கன்		பாகத்தியாகலக்ஷணை	௨௩௦
பதினேராங்கலை	௨௨௩	பொருந்துதல்	
பதின்மூன்றாங்கலை	௨௬௬	பாகவதருமம் (௧௩)	௩௬௬
பத்தாங்கலை	௧௧௧	பாசம் (௮)	௩௫௪
பரஞானம்	௩௦௩	பாதம்	௧௩௩-௨௮௫
பரமஹம்ஸசந்தியாசம் (௨)	௩௦௦	பாதம் (௨)	௩௦௧
பரமாத்மா	௨௬௭	பாதம் மூன்றுவகை	௧௩௩
பரமாதந்தம்	௩	பாதி	௨௦௬
பாஜாதி	௨௬௬	பாதிதம்	௩௩௨
பரிசங்கியாவிதி	௩௧௮	பாதிதாதுவிருத்தி	௨௮௫
பரிசம் (௪)	௩௨௪	பாபகர்மம் (௩)	௩௧௬
பரிச்சின்னம்	௨௨-௨௩	பாதமார்த்திகஜீவன்	௩௧௩
பரிணாமம்	௧௪௨	பி	
பரிணாமவாதம்	௩௦௬	பிங்கலைநாடி	௩௫௭
பரீகை	௩௦௬	பிதாபாட்டன் திருஷ்	௨௩௬
புரோகூடஞானம்	௩௪௮	டார்தம்	
புரோகூப்பிரஹ்மஞானம்	௩	பிதாபுத்திரதிருஷ்டார்	௧௩௧
புரோகூப்பிரஹ்மஞானத்	௬	தம்	
தின் அவதி	௬	பிம்பப்பிரதிபிம்பதிருஷ்	௧௬௩
புரோகூப்பிரஹ்மஞானத்	௩	டார்தம்	
தின் ஏது	௩	பிரகிருதி (௮)	௩௫௪
புரோகூப்பிரஹ்மஞானத்	௩	பிரக்கிரியை	௧௪
தின் சொருபம்	௩	பிரக்கிரியையின் பெயர்கள்	௧௫
புரோகூப்பிரஹ்மஞானத்	௬	பிரஞ்ஞை (௨)	௩௦௧
தின் பலம்	௬	பிரதியோகி	௨௮௪
பலம்	௩௪௩	பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணம்	௩௪௬
புழுதைவிற்பாம்பு	௨௬-௨௭	பிரத்துவம்சாபாவம்	௩௨௬
பன்னிரண்டாங்கலை	௨௬௪	பிரபஞ்சம்	௧௨-௧௩

பிரபஞ்சம் (௨)	௩௦௧	பிரஹ்மத்திற்கும் ஈசுவர	
பிரபஞ்சம் (௩)	௩௧௭	னுக்கும் பாஸ்பர அத்	௨௬௩
பிரபஞ்சாரோபாவாதம்	௧௭	தியாசம்	
பிரபஞ்சத்தின்பாதம்	௧௩௩	பிரஹ்மத்தின் கொருபம்	௨௮௬
பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணகம்	௧௨௧	பிரஹ்மத்தின்ரூபம் (௩)	௩௩௧
பிரபஞ்சவிசாரத்தின் உப	} ௧௩	பிரஹ்மபதத்தின் லக்ஷியம்	௧௬௩
யோகம்		பிரஹ்மமே நான் நானே	} ௨௪௧
பிரமஜாதாதாமியம்	௩௧௩	பிரஹ்மமெனல்	
பிரமஜத்தின் நிவிருத்தி	௩௧௬	பிரஹ்மம் (௨)	௩௦௧
பிரமா	௨௮௭	பிரஹ்மம் (௩)	௩௧௭
பிரமாசைதன்யம்	௩௪௬	பிரஹ்மம் விபு என்னும்	} ௧௬௩
பிரமாணம் (௪)	௩௨௩	பதத்திற்கு வாச்சியம்	
பிரமாணம் (௬)	௩௪௬	பிரஹ்மவித்துமுதலி	} ௩௨௪
பிரமாணகத அசம்பாவணை	௨௬௪	யோர் (௪)	
பிரமாணகத சம்சயம்	௭-௨௬௮	பிரஹ்மவித்து	௩௨௪
பிரமாணசைதன்யம்	௩௪௬	பிரஹ்மவித்தையைக் கைக்	} ௬௬
பிரமாதாசைதன்யம்	௩௪௬	கொள்ளும் விதி	
பிரமேயகத அசம்பாவணை	௨௬௩	பிரஹ்மவித்வரன்	௩௨௪
பிரமேயகதசம்சயம்	௭	பிரஹ்மவித்வரியான்	௩௨௪
பிரமேயசைதன்யம்	௩௪௬	பிரஹ்மவித்வரிஷ்டன்	௩௨௩
பிரமேயம்	௨௮௭-௩௪௬	பிரஹ்மாத்மவைக்கியம்	௨௮௬
பிரயோஜனம்	௩௧௬	பிரஹ்மாநாதம்	௩௦௩
பிசுவாக அகாரி	௧௮	பிராகபாவம்	௩௨௬
பிரளயம் (௩)	௩௩௮	பிராஞ்ஞன்	௧௬௪-௩௧௩
பிரஹ்மசரியத்தினங்கம் (௮)	௩௩௩	பிராணமயகோசம்	௬௦
பிரஹ்மசரியம்	௩௩௦	பிராணவாயு	௬௦
பிரஹ்மசேதனம் அஞ்ஞா	} ௨௧௬	பிராணன்பிரியமுள்ள	} ௧௮௬
னத்தினும் சூக்ஷ்மமும்		தெனல்	
வியாபகருமாமெனல்		பிராணமயகோசத்தினும்	} ௬௬
பிரஹ்மஞானம்	௪	நான் வேதெனல்	

பிராணன்முதலியன (டு)	௩௩௯	பு	
பிராணாதிவாயுக்கள் (டு)	௬௮-௯௦	புண்ணியகரும் (௩)	௩௧௯
பிராணாயாமம் (௩)	௩௧௭	புத்தி	௬௮-௩௧௯-௩௩௦௪
பிராதிபாசிகஜீவன்	௩௧௩	புத்திரன் பிரியனெனல்	௧௮௯
பிராந்தி	௧௨௬-௧௨௩௦ ௧௪௩௦	புத்திரேஷணை	௩௦௬
பிராந்தி (உ)	௩௦௧	புத்தி விநாசியெனல்	௬௩௦
பிராந்தி (டு)	௩௩௯	புரி (அ)	௩௩௩௦
பிராந்தி (சு)	௩௪௭	புருஷார்த்தம்	௨
பிராந்தியின் இரண்டமிசம்	௨௦௩	புருஷார்த்தம் (ச)	௩௨௩௦
பிராந்திரிவிருத்திருஷ்ட	} ௩௩௯	பூ	
டாந்தம் (டு)		பூசக்கிரமம் (ச)	௩௨௩௦
பிராந்திவடிவசம்சாரம்	} ௧௩௩	பூதங்குளின் நிவிருத்தியி	} ௬௬
ஐந்துவகை		ல் பூஜாரி திருஷ்டாந்	
பிராப்தவலியம்	௩௦௭	தம்	
பிராப்தி	௩௩௩௩	பூதார்த்தவாதம்	௩௦௪
பிராயுச்சித்தம்	௩௩௩	பூலாகமுதலியன (எ)	௩௩௨
பிராரப்தகரும்	௨௬௩	பூஜாபாத்திரம் (ச)	௩௨௩௦
பிராரப்தம்	௨௬௪-௨௬௭-௩௦௮	பூவை	௩௩௮
பிராரப்தம் (௩)	௩௧௭		
பிராஹ்மணன துவிரதம் (௧௨)௩௬		பே	
பிரியம்	௨௦௬	பேதப்பிராந்தி	௧௩௩௦
பிரியத்தின் ஏற்றத்தாழ்வு	௧௯௦	பேதப்பிராந்தியின் நிவி	} ௧௩௮
பிருதிவிவிஜும் ஜலம்	} ௨௧௩	ருத்தி	
சூக்ஷ்மமும் வியாபக		பேதம் (டு)	௧௩௩௦-௧௪௦-௧௬௩௦
முமாமெனல்		போ	
பிருதிவியின் ஐந்துதத்	} ௩௨-௪௨	போகத்திற்கு இடம்	௮௯
துவங்கள்		பென	
பிருதிவிமதம்	௩௩௩௦	பென கண்டம்	௩௪௩
பீ		பென திகம்	௧௨
பீஜஜாக்கிரம்	௩௪௮		

ம	மனோமயகோசத்தினும் நான் வேறு	கச
மகத்துவ ஏதுவாகிய தர் மம் (௧௨)	ந.சு.௦	மா
மகாபாரதயுத்ததிருஷ் டாந்தம்	௨௮௨	மாயிகன் ௨௦௩ மாயை ௧௧ மாயையவித்தைவடிவம் ௩௨௮ மாயையின் பெயர் (௧௫) ௩௪௩
மகாப்பிரளயம்	௩௩௯	மி
மகாயஞ்சும் (௫)	௩௪௧	மிகிரகர்மம் (௩) ௩௩௭ மித்தியாத்மா ௩௦௫
மகாவாக்சியம்	௯	மு
மகாவாக்சிய மூன்றற்கும் அர்த்தம்	௨௨௪	முக்கிய அகங்காரம் ௨௧௫ முக்கிய புருஷார்த்தம் ௨ முக்கியாத்மா ௩௦௫ முக்கியார்த்தம் ௨௨௪ முத்தத்துவம் ௩௪௨ முத்தி (௨) ௩௦௨ முதற்கலை ௧ முதிதை ௩௨௯
மகாஜாங்கிரம்	௩௪௮	மூடம் ௩௪௦
மகாஞாத்மா	௩௫	மூர்த்தி (௩) ௩௩௭ மூர்த்திமதம் (௮) ௩௫௫ மூலாஞ்ஞானம் ௨௧௯ மூலாலித்தை ௩௪௨ மூன்றம்சம் ௧௨௪ மூன்றவஸ்தைகள் ௧௦௨ மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் } ௩௦௧ சாக்ஷி
மச்சரம்	௩௪௨	மூன்றவஸ்தை
மதம்	௩௪௨	
மதம் (௮)	௩௫௫	
மந்தத்துவம் யானல்ல வெனல்	௮௪-௩௧௧	
மருபு:ரியில் ஜலதிரு ஷ்டாந்தம்	௧௨௧-௨௮௨-௩௩௭	
மலதோஷம்	௩௦௩	
மலினசத்துவகுணம்	௧௧	
மனதின் நாசம் (௨)	௩௦௧	
மனம் ௬௮-௬௩-௩௦௨-௩௧௬-௩௫௪		
மனம் விகாரியெனல்	௧௪	
மனனம்	௩௨௭	
மனோகாசம்	௩௫௮	
மனோநாசாதி (௩)	௩௩௭	
மனோமயகோசம்	௩௩	

மூன்றுகாலமும் துக்கவடி	கஅ	யஜுரீவதததின் மகா	௨௨௪
வமெனல்		வாக்கியம்	
மூன்றுதேகம்	௩௩	யா	
மூன்றுதேகங்களுக்கும்நான்	௩௩	யாகசாலைதிருஷ்டாந்தம்வடு	௨௨௩
திருஷ்டாவெனல்		யு	
மூன்றுமகாவாக்கியங்க	௨௨௫	யுகபத்திருஷ்டி	௩௦௩
ளின் அர்த்தம்		யோ	
மே		யோகபூமி (அ)	௩௨௪
மேகத்திற்குன்றும்யானை	௨௨௬	யோகபூமி (இ)	௩௦௪
திருஷ்டாந்தம்		யோகம் (௨)	௩௦௨
மேதை	௩௫௦	யென	
மை		யெனவனம்	௩௪௩
மைத்திரி	௩௨௬	ரசம்	௩௫௦
மைத்திரிமுதலியன	௩௨௬	ரஜ்ஜுவில் சர்ப்பதிருஷ்ட	௨௨௬
மோ		டாந்தம்	
மோகம்	௩௩-௩௪௨	ரு	
மோகத்தின் அவாந்திர	௨௨௭	ருக்வேதமகாவாக்கியம்	௨௨௪
சாதனம்		ரு	
மோகத்தின் ஏது	௪	ருபம் (ஏ)	௩௫௩
மோகத்தின் சாக்ஷாத்	௨௨௮	ல	
சாதனம்		லருவேதாந்தகோசம்	௨௩௩
மோகத்தின் சொருபம்	(௩)௨௮௮	லி	
மோகத்ததுவாரபாலகர் (அ)	௩௨௬	லிங்கதேகம்	௩௪
மோகம்	௪-௨௨௧-௨௪௨-௩௨௪	வ	
மோகநாமம் (௨)	௩௦௨	வசனமுதலியன (இ)	௩௪௦
மென		வருணம் (அ)	௩௨௪
மௌனமுதலியன (ஏ)	௩௫௩	வருணவடிவசத்தம்	௨௨௮
ய		வந்ததான ஞானப்பிரதி	௩௨௪
யஜுஸ்விதி	௩௫௮	பந்தம் (அ)	

வார்த்தமான ஞானப்பி	} ௪-௩௨௪	விகாரத்தின் சொரூபம்	௧௪
ரதிபந்தகிவிருத்தி		விகாரத்தின் பீலம்	௧௧
யின் ஏது		விகாரத்தின் விஷயம்	௧௧
வா		விசுவன்	௧௧௦-௩௧௩
வாக்மியம் (௨)	௩௦௨	விசேஷம்	௨௦௦-௩௧௩
வாசனாதந்தம்	௩௦௩	விசேஷ அகங்காரம்	௨௧௩
வாசனே (௨)	௩௦௨	விசேஷ அம்சங்கள் கம்	} ௨௦௩
வாசனே (௩)	௩௧௩	பிதமெனல்	
வாச்சியார்த்தம்	௨௨௪	விசேஷ அம்சம்	௧௨௩
வாதமுதவியன (௩)	௩௧௩	விசேஷம் இரண்டுவகை	௨௦௦
வாதம்	௩௧௩	விசேஷசைதன்னியம்	௨௦௦
வாதம் (௨)	௩௦௩	விசேஷணம்	௩௨௪
வாயுமதம்	௩௧௩	விஞ்ஞானமயகோசம்	௧௧
வாயுவினும் ஆகாசம் சூக்ஷ்	} ௨௧௪	விஞ்ஞானமயகோசத்தி	} ௧௧
மமும் வியாபகமூமா		னும் நான் வேறெனல்	
மெனல்		விடாதலக்கணை பொருந்	௨௨௩
வாயுவின் ஐந்துதத்து	} ௩௨-௩௩	தாமை	} ௨௨௩
வங்கள்		விட்டலக்கணை பொருந்தா	
வி		மை	௨௨௩
விகர்மம்	௩௦௩	விதண்டை	௩௧௩
விகாரப்பிராந்தி	௧௧௪	விதிபூர்வகமரகச் சாணம்	} ௧௧
விகாரப்பிராந்தியின் நிவி	} ௧௧௩	டைதல்	
ருத்தி		விதிவாக்மியம் (௩)	௩௧௩
விகாரம்	௧௧௨-௩௨௩	விதேசமூத்தி	௨௩௩
விகாரம் (௧)	௩௧௩	விதேயம்	௧௧௩
விசம்வாதமில்லாமை	௩௧௩	விதேயவிசேஷண	} ௧௧௨-௧௧௩
விசாரம்	௧௦	திருஷ்டாந்தம்	
விசாரத்தின் அதிகாரி	௧௧	வித்துவத்சங்கியாசம்	௩௧௩
விசாரத்தின் அவதி	௧௧	வித்தேஷணை	௩௧௩
விசாரத்தின் ஏது	௧௦	வித்ததை (௨)	௩௧௩

விந்து	கூசக	வே	
விபரீதபாவனை	௪	வேதகிருபை	௧௦
விபரீதபாவனை (உ)	௩௦௩	வேதத்தின்காண்டம் (௩)	௩௧௬
வியசனம் (௪)	௩௦௩	வேதம் (௪)	௩௨௮
வியபிசாரமுடைமை	௧௮௪-௨௧௪	வேதாங்கம் (௪)	௩௪௪
வியஷ்டியஞ்ஞானம்	௨௧௬	வேதார்த்தப்பிரமேயவர்ணனம் ௨௮௪	
வியாதி	௨௧௬	வை	
வியாபகம்	௧௦௩௬-௩௬௦	வைசுவதேவம்	௩௪௮
வியாபகஜாதி	௨௧௬	வைராக்கியத்தின் அவதி	௩௦௪
வியாப்பியஜாதி	௨௧௬		
வியாவகாரிகஜீவன்	௩௧௩	ஜ	
வியானவாயு	௧௧	ஜகத்திலகூட்டனை	௨௨௪
விருத்தம்	௩௩௧	ஜகத்தின் சத்தியத்துவப்	} ௧௩௪
விருத்தி	௨௨௦	பிராந்தி	
விவர்த்த உபாதானம்	௧௪௨	ஜகத்தின் சத்தியத்துவப்	} ௧௪௪
விவர்த்தம்	௧௪௩	பிராந்தியின் நிவிருத்தி	
விவர்த்தவாதம்	௩௦௬	ஜகத்தின் நிமித்தகாரணம்	௨௨
விவிதிஷ்டாசநியாசம்	௩௦௦	ஜகத்தின் உபாதானகாரணம்	௨௨
விவேகமுதலியன (௪)	௩௨௮	ஜடம்	௧௨
விஜாதீயசம்பந்தம்	௧௪௪	ஜாயுஜம்	௩௨௦
விஷயம்	௩௧௬	ஜரை	௩௪௩
விஷயாநந்தம்	௩௦௩	ஜலத்தில் தலைதூய்த்	} ௧௨௬
விசேஷப ஆவரணவடிவ	} ௩௨௮	தோன்றும் புருஷனது	
அஞ்ஞானம்		அல்லது விருஷத்தின்	
விசேஷபசத்தி	௨௧௪	து திருஷ்டாந்தம்	
விசேஷபதோஷம்	௮-௩௦௩	ஜலத்தினும் அக்கினி	} ௨௧௪
விசேஷம்	௧-௩௪௦-௩௪௮	கும்மமும்வியாபகமுமா	
	வே	மெனல்	
வெதிரேகம்	௧௨௬	ஜலத்தின் ஐந்துதத்து	} ௩௨-௪௧
		வங்கன்	

ஜலம் பிருதிவியினுக்கு		ஜீவன் (௩)	௩௧௩
கும்பமும் வியாபகமுமா	௨௧௧	ஜீவன் முக்தி	௨௭௮
மெனல்		ஜீவன் முக்திப்பிரயோ	௩-௩௩௬
ஜலமதம்	௩௩௬	ஜனம்	
ஜல்பம்	௩௧௮	ஜீவன் முக்தியில் பிரபஞ்	
ஜா		சம் தோற்றுதல்	௨௮௨.
ஜாக்கிரம்	௩௧௩-௩௧௮	ஜீவன் முக்திவிதேகமுகம்	
ஜாக்கிரசமுத்தி	௩௧௨	திவரணம்	௨௭௭
ஜாக்கிரசொப்பனம்	௩௧௨-௩௧௮	ஜீவன் முக்திவிதேகமுகம்	
ஜாக்கிராபிமாணியின் பெயர்	௧௧௦	திசளின் சாதனம்	௨௭௪
ஜாக்கிராவஸ்தை	௧௦௩-௧௦௬-௩௦௩	ஜீவன் முக்திவிலக்ஷணந்	
ஜாக்கிராவஸ்தைக்கு		தத்தின் சாதனம்	௨௭௫
நான்சாக்ஷியெனல்	௧௦௩-௧௧௧	ஜீவாத்மா	௨௬௭
ஜாக்கிரஜாக்கிரம்	௩௧௨	ஜீவாபாசங்கள்	௧௩௪
ஜாதி (௨)	௨௬௬	ஸ்தூலசரீரம் (௨)	௩௦௦
ஜி		ஸ்தூலதேகத்திற்கு நான் தி	
ஜிஞ்ஞாசு	௩௨௨	ருஷ்டாவெனல்	௩௧
ஜீ-ஸ்-ஹ க்ஷ		ஸ்தூலதேகத்தின் ௨௩	௩௧-௪௩
ஜீவசரீரம்	௨௬௪	தத்துவங்கள்	
ஜீவசைதன்னியம்	௩௪௬	ஸ்தூலதேகத்தின் க௭	௩௭
ஜீவத்தன்மையினபிமா		ணதர்மங்கள்	
னிகள்	௨௬௪	ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மம்	௩௬
ஜீவனது உபாதி	௨௬	ஸ்படிகத்தில் சிவப்பு வஸ்	
ஜீவனது காரியம்	௨௬௪	திரத்தின் செந்நிற	௧௩௬
ஜீவனது காலம்	௨௬௪	திருஷ்டார்த்தம்	
ஜீவனது தர்மங்கள்	௨௬௪	ஹடரிக்கிரகம்	௩௦௦
ஜீவனது தேசம்	௨௬௪	கேஷத்திராஞ்ஞன்	௩௩௬
ஜீவனது வஸ்துக்கள்	௨௬௪	கேஷம்	௩௪௦
ஜீவன்	௧௩-௨௬௩	கேஷாபம்	௨௪-௪௪௨

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயப்

பிழைநிகுத்தம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	நிகுத்தம்.
உ	௫	பழக்கத்தக்க	பழகத்தக்க
க	௫	கொண்டுப்	கொண்டு
க	௬	தொழியு	தொழியும்
ச	கச	பிரஹ்ஞான	பிரஹ்மஞான
க௯	கச	உரு	உரு
க௫	க௬	அவ்விரண்டுடன்	அவ்விரண்டு
க௯	உஉ	அமிழ்த்தப்	அமிழ்த்தப்
உ௦	க௫	அக்கரா	அக்கரா
உக	க௯	கலக்கமுடைய	கலக்கமுடையவ
உ௫	உஉ	பஞ்சகிருத	பஞ்சகிருத
உ௬	க௯	சர்ப்போற்	சர்ப்பம்போற்
உ௭	உ௦	ஸ்திக்கு	ஸ்திதிக்கு
௯௭	௯	ஆசிரமா	ஆசிரமமா
௯௮	உச	ஞகஞ்	ஞக.
௯௫	க	தாரண	காரண
௯௯	உஉ	வேறுபட்டதாய்	வேறுபட்டதாயும்
௧௦௧	௧௦	வதுசாக்கிரமா	வதுசொப்பனமா
௧௦௮	உ	அசுவனி	அசுவனி
௧௧௨	௧௩	கிரப்பது	கிரகிப்பது.
௧௧௯	௧௨	சித்தது	சித்தித்தது
௧௨௨	௯	தூப்பின்	தூறப்பின்
௧௨௩	௯	பட்சம்	பட்சம்
௧௨௬	௧௪	மாரி	மாரி
௧௨௭	௧௫	முன்றவஸ்தைகளில்	முன்றவஸ்தைகளிலும்
௧௩௦	௯	நிர்வரண	நிர்வரண

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கந.௦	௭	கவல்	கேவல்
கந.௩	௧௪	பாத்திலிருக்கின் றது ...	பாத்திலிருக்கிறது. அத னால் இவ்விந்திரஜால க் கிரீடாதி விரிக்கப்படு கின்றது.
கந.௪	௨௦	ரஜுசர்ப்दर्शनेन ...	घटमठाकाशदर्शनेन सङ्गीति भ्रमो निवृत्तः । रजुसर्प- दर्शनेन
௭௭	௨௨	तदा भ्रमति ...	तदाप्रभृति
கந.௫	௧௪	நீங்குகின்றது. ௨-ஸ் படிக்	நீங்கியது. கூ-ஸ்படிக்
௭௭	௧௬	நீங்குகின்றது கூ-பிம் பப்பிரதி பிம்பதரி சனத்தால் சங்கப் பிரமம் நீங்குகின் றது.	நீங்கியது. கூ-கடம்டாகாச் தரிசனத்தால் சங்கி(பா ன் சங்கமுடையவன்) என்னும் பிரமம் நீங்கி யது.
௭௭	௧௭	நீங்குகின்றது. ...	நீங்கியது.
௭௭	௨௦	நீங்குகின்றது. அப் போது பிரமமு டையதாகிய சித்த ம் சுவயம் பிஹ்மா காரமாகின்றது.	நீங்கியது. அக்காலந்தொ ட்டு என் சித்தம் சுவய ம் பிஹ்மாகாரமாயிற்று.
கந.௬	௧௪	இந்த பிம்பப்பிரதி ..	இத்தப்பிம்பப்பிரதி
௭௭	௨௦	இருப்பவராய்ச் ...	இருப்பவராய்
கந.௭	௧௩	பங்களுக்கு ...	பங்களுக்கு
௧௪௦	௩	அடாதர்ப ..	அடாகர்ப

பிழைதருத்தம்.

௩௩

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கச௦	க௦	ஆகாயத்திற்கு	ஆகாயத்திற்குத்
கச௩	அ	அந்த	அந்தப்
௩௭	க௬	சத்தையுடைய அநி ஷ்டானத்தினும் அன்னியநா	சத்தை) யுடைய அந்நி யநா
கச௪	உக	நாணத்தைவிட	நாணத்தைவிடக்
௪௪௬	க௦	அந்நிரதாரத்தியாசம்	அந்நியதாரத்தியாசம்
க௫௧	உ௦	அநாத்மாக்களின்	ஆத்மாநாத்மாக்களின்
க௫௨	க௬	பதினொருவது	பதினொருவது
க௫௯	உ௦	चैतन्यमेव	चैतन्यमेव
க௫௮	அ	அங்காரம்	அகங்காரம்
க௫௮	உ௨	நிஷ்டமும்	பரிஷ்டமும்
க௭௨	க௩	அநந்த	அநந்தம்
க௭௨	க௮	பிரபஞ்சமித்தியாவர் ணநம்	ஆத்மாவின் விசேஷண வர்ணநம்.
க௮௬	க௮	தற்செய்கை	தூர்ச்செய்கை.
க௯௬	௬	சித்தித்திருக்கின்றது	சித்திக்கின்றது.
க௯௬	௪	சாதன	சேதன
௨௦௨	௭	உண்டாகாது.	உண்டாகா.
௨௧௩	க௦	விடுபட்ட துமாகியத்	விடுபட்டதுமாகிய
௨௧௪	௨௨	விபிசாரமு	வியபிசாரமும்
௨௪௫	௨௨	பதப்பொருளின் பொப்பொருபாடு ண்டு	வாச்சியத்திற்கு இருவகை ப்பொருட்பொருபாடுண்டு
௨௪௬	௬	இத்தேவத்தன்	இத்தேவதத்தன்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௫௧	௧௪	சற்பிக்கட்டதாம் ...	சற்பிக்கப்பட்டதாம்
௨௪௪	௧௪	தேகாதிப்பிரசஞ்சம் ...	தேகாதிப்பிரபஞ்சம்
௨௬௩	௩	வேதாதபந்தார்த்த ...	வேதாந்தபதார்த்த
௨௭௪	௮	காமமேலீ	காமமேலீ
௩௦௬	௮	பிணவுபட்ட ...	பிணவுபடாத
௩௨௦	௨௦	ஆசிரயத்தை ...	ஆசிரயத்தைப்
௩௩௧	௪	சவ்வியாபிசாரம் ...	சவ்வியபிசாரம்.
௩௪௨	௧௨	வெறுப்பு ...	வெறுப்பு.
௩௫௮	௧௪	ஆவிற்பவித்தல் ...	ஆவிற்பவித்தல்.
௩௬௨	௩	வீடுகட்டாதிருத்தல் ...	(வீடுகட்டாதிருத்தல்)

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயப்

பிழைதிருத்தம்

முடித்தது.

ஓம் கணேசாய நம:

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

முதற்கலை.

மங்கலம்.

அந்தமி விற்ப மேதன் னருளின லுருவு கொண்டுப்
பந்தம தொழியு வண்ணம் படியினி லுள்ளார் யார்க்குஞ்
சந்தத மின்ப மூட்டுஞ் சங்கரப் பெயராம் றேன்றிற்
றந்தநற் பொருளின் பாத மதுதினஞ் சிந்தை செய்வாம். (க)

இந்திரை மணுளப் பேரெம் மெழிந்தரு சரணம் போற்றி
யிந்திரன் முதலா னோர்க ளெய்திடற் கரிய தூய
சந்திரப் பொருளைச் செவ்வே துலக்கிடு நல்வி சார
சந்திரோ தயமா தூலைச் சாற்றுவன் றமிழில் யார்க்கும். (உ)

* க. உபோற்காதவர்ணநம்.

புருடன திச்சைக்கு விடயமா மதனைப்
புருடார்த்த மென்பர் புலவர்க ளாதுதான்

* க. சொல்லத்தக்க அர்த்தத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு
அதன்பொருட்டு அந்நிய அர்த்தத்தைச் சொல்லுதல் உபோற்காத
மாம். ஒருவனுக்கு அந்நியன் வீட்டிலிருந்து மோர் வாங்கவேண்டி
யிருக்குமானால், அப்போது அவன் அந்த வார்த்தையை மனதில்
வைத்துக்கொண்டு, அதன்பொருட்டு “உங்கள் பசு பால் கறக்கிறதா?

றுன்ப வொழிவு மின்ப வடைவுமா
மோக்ஷம தென்று மொழியப் படுமப்
பிரம வுணர்ச்சியே யதன்கா ரணமது
பரோக்ஷமோ டபரோக்ஷ மென்றிரு கூறு
மபரோக்ஷ மதிடந் திடமென் றிரண்டார்
திடமே நேரின் முத்திகா ரணமா
மத்திட வுணர்ச்சிக் கேது வான்மா
பிரம முலகெனு மிவற்றின் விசார
மூவகைப் பொருளுஞ் சிற்சுடத் தடங்கு
மித்தையா மாயை ஜடமே யாகலிற்
பிரமஞ் சித்தது நானெனக் கொள்ளே.

(க)

க. வினா:—புருஷார்த்த மென்பது யாது?

விடை:—சகல புருஷர்களின் இச்சைக்கும் எது விஷய
மோ அது உ. புருஷார்த்தமாம்.

இல்லையா?" என்னு மிவைமுதலிய அந்நியவார்த்தைகளைச் சொல்
லுதல் உபோற்காதம். அதுபோல இங்கே சொல்லத்தக்க விசா
ரத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, அதன் ஆரம்பத்தின்பொருட்டு
அந்நியமாகிய மோக்ஷமுதலிய பதார்த்தங்களைக் கூறுதல் உபோற்
காதம். உபோற்காதம் = பாயிரம்.

* உ. அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் இந்நான்கிற்கும்
புருஷார்த்த மென்று பெயர். அவற்றுள் முதல்மூன்றும் கௌண
மாகையால் அவற்றை விட்டு, இங்கே கடைசியாகிய முக்கியபுரு
ஷார்த்தம் கொள்ளப்பட்டது. (முக்கியமல்லாதது கௌணம்.)
புருஷனால் அர்த்திக்கப்படுவது அதாவது விரும்பப்படுவது புரு
ஷார்த்தம் என்பது பதப்பொருள்

கலை.]

உபோற்காதவர்ணம்.

உ. வினா:—சகலபுருஷர்களுக்கும் எதில் இச்சையுண்டாகிறது?

விடை:—சகலபுருஷர்களுக்கும் சர்வதுக்கரிவிருத்திபரமாநந்தப்பிராப்தியில் இச்சையுண்டாகிறது.

ந. வினா:—சருவதுக்கரிவிருத்திபரமாநந்தப்பிராப்தியென்பது யாது?

விடை:—சர்வ * ந. துக்க * ச. நிவிருத்தி * நு. பரமாநந்தப் * சு. பிராப்தி யென்பது * எ. மோக்ஷத்தின் சோருபம்.

* ந. அஞ்ஞானத்தோடு ஜனனமாணதிகள் துக்க மெனப்படும்.

* ச. மித்தியாத்துவ(பொய்யென்னும்)நிச்சயமாகிய பாதம் நிவிருத்தி யெனப்படும்.

* நு. பரமப்பிரேமையின் (மிகுந்த பிரியத்தின்) விஷயம் பரமாநந்தமாம். “परप्रेमास्पदतया मानभूवमहं सदा भूयासमिति यो हृद-स्वोहं विष्णुर्मुनीश्वर-முகீசுவர! எது யான் இல்லா திருக்கலாகாது எப்போது மிருக்கவேண்டும் என்று மேலான பிரியத்திற்கு விஷயமாநதன்மையாகக் காணப்படுகின்றதோ, அதுவே விஷ்ணுவாகிய யான்.” என்னும் வராகக்ருதியால் பரமாநந்தம் பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவாம்.

* சு. இங்கே காணாது தேடியபோது கிடைத்த கழுத்திலுள்ள ஆபரணத்தைப்போன்ற நித்தியப்பிராப்தத்தின் பிராப்தி (என்றும் அடையப்பட்டுள்ளதின் அடைவு) ஒப்பப்பட்டிருக்கிறது.

* எ. “स्वरूपावस्थितिर्मुक्तिः—தனது ரூபமாக நிலைத்தல் மோக்ஷம்” * என்னும் மகோபநிஷதமாகிய சுருதியினால் சர்த்திருத்துவ

சு. வினா:—மோகூடம் எதனு லுண்டாம் ?

விடை:—மோகூடம் * அ. பிரஹ்மஞானத்தா லுண்டாம்.

டு. வினா:—பிரஹ்மஞான மென்பது யாது?

போத்திருத்துவாதி வேற்றுத்தன்மையை விட்டுத் தனது சொருபமாக நிலைத்திருத்தல் மோகூடமாம். சில ஜனங்கள் சொர்க்கம் வைகுந்தம் கோவுலகம் பிரஹ்மலோகமுதலியவற்றின் பிராப்தியை மோகூடமென அறிகின்றார்கள்; அது வேதவிரோதமாம்.

* அ. கர்ம உபாசனைகளினால் சித்தசத்தியும் ஏகாக்ஷரத்தன்மையுமாகிய ஞானசாதனங்கள் உண்டாம்; மோகூ முண்டாகாது. “**ब्रह्मविदाप्नोति परम्.**—பிரஹ்மத்தை யறிந்தவன் பரத்தை யடைகின்றான்.” என்னும் கைந்தீரீயம், “**ज्ञात्वा देवं सुच्यते सर्वपापैः** தெய்வமாகிய பிரஹ்மத்தை யறிந்து சகலபாசங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான்.” என்னும் கவேதாசுவதரம், **ब्रह्मवेदनमात्रेण ब्रह्माप्नोत्येन मानवः** மனிதன் பிரஹ்ஞானமாத்திரத்தால் பிரஹ்மத்தை யடையவே செய்கின்றான்.” என்னும் கடோபநிஷத்து, “**अद्वितीयब्रह्मतत्त्वं न जानन्ति यथा तथा । ब्रांता एवाखिलास्तेषां क सुक्तिः कैह वा सुखम् ॥** அத்வதீய பிரஹ்மதத்துவத்தை உன்னபடியே அறியாதவர்கள் யாவரும் பிராந்தர்களே. அவர்களுக்கு முத்தியேது? இம்மையிற்றான் சுகமேது?” என்னும் வராகோபநிஷதம், “**यदा पश्यति चात्मानं केवलं परमार्थतः मायामात्रं जगत्कृत्स्नं तदा भवति निर्वृतिः ।** எப்போது பரமார்த்தமாய் ஆத்மாவைக். கேவல(எச)மாகவும், ஜகத்து முழுவதையும் மாயாமாத்திரமாகவும் காண்கின்றானோ, அப்போது பரமார்த்த முண்டாகின்றது.” என்னும் தர்சனோபநிஷதம் ஆகிய இவை முதலிய சுருதிகளால் பிரஹ்மாவின்ன ஆத்மாவின் ஞானமே மோகூத்திற்கு ஏதுவாம்.

விடை :—பிரஹ்மஞான மென்பது பிரஹ்மசொருபத்
தை யதார்த்தமாக அறிதல்.

கூ. வினா:—பிரஹ்மஞானம் எத்தனை வகையாம் ?

விடை:—பிரஹ்மஞானம் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷம்
என்னும் பேதத்தால் இரண்டுவகையாம்.

எ வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான மென்பது யாது?

விடை:—(க. சொருபம்) “சச்சிதானந்தமாகிய பிரஹ்
மம் இருக்கிறது” என்று அறிதல் * கூ. பரோக்ஷப்பிரஹ்ம
ஞானமாம்.

அ. வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனு லுண்
டாம் ?

விடை:—(உ. ஏது) சற்குருசற்சாத்திரவசனங்களில்
விசுவாசம்வைத்தலால் பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

கூ. வினா:— பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானத்தால் உண்டா
வது யாது ?

* கூ अस्ति ब्रह्मोति चेदेव परोक्षज्ञानमेव तत्—பிரஹ்மம் இருக்கி
றது என்று அறியின், அது பரோக்ஷஞானமேயாம்.” என்பது வரா
கோபநிஷதம். இப்பரோக்ஷஞானம் “தத்துவமலி” மகாவாக்
கியத்திலுள்ள “தத்” என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தை அறிவிக்கி
றது. ஆகையால் அது அபரோக்ஷ அந்நவதஞானத்தில் உபயோ
கமுள்ளதாம்.

விடை:—(ந. பஸம்) *க௦. அசத்துவாபாதக ஆவரணத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாம்.

க௦. வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எப்போது பூரணமாகும்?

விடை:—(ச. அவதி) பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் பிரஹ்மநிஷ்டகுருவேதாந்தசாத்திராதுசாரமாகப் பிரஹ்மசொருபத்தை நிச்சயஞ்செய்யப் பூரணமாகும்.

கக. வினா:—அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான மென்பது யாது?

விடை:—(க. சொருபம்) “சச்சிதானந்தமாகிய பிரஹ்மம் நான்” என்று அறிதல் *கக. அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

கஉ. வினா:—அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எத்தனாலுண்டாம்?

விடை:—(உ. ஏது) “आचार्यवान् पुण्यो वेद आचार्ययुजैर्युजैः पुरुषेण अहिकिरून्.” என்னும் சாந்தோக்கியசுருதியினால் குருமுகமாகத் “தத்துவமலி” முதலிய மகாவாக்கியத்தின் சிரவணத்தால் அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

*க௦. “பிரஹ்மில்லை” என்பதாகப் பிரஹ்மத்தினது அசத்துத்(இல்லையெனும்)தன்மையை ஆபாதகஞ்செய்யும்(சம்பாதிக்கும்) ஆவரணம் (மறைப்பு) அசத்துவாபாதக ஆவரணமாம்.

*கக. “अहं ब्रह्मिती चेदेव साक्षात्कारस्त उच्यते— யான் பிரஹ்மம் என்று அறியின், அது சாக்ஷாத்காரம் அதாவது அபரோக்ஷஞான மெனப்படும்” என்பது வராகோபநிஷதம்.

கங. வினா.—அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம். எத்தனை வகையாம்?

விடை:—அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் அதிடம் (உறுதியில்லாதது) திடம் (உறுதியானது) என்னும் பேதத்தால் இரண்டுவகையாம்.

கச. வினா:—அதிட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் மென்பது யாது?

விடை:—(க. சோநுபம்) * கஉ. அசம்பாவனை * கங. விபரீதபாவனைகளோடு உண்டாகும் பிரஹ்மாத்மஐக்கியநிச்சயம் அதிட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

கடு. வினா:—அதிட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனா துண்டாகும்?

* கஉ. க. வேதாந்தத்தில் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் பிரதிபாதிக்க(சொல்ல)ப்பட்டிருக்கின்றதா? அல்லது அபேதம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதா? என்பது பிரமாணகந்தசமுசயம்.

உ. “ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் சத்தியமா? அல்லது அபேதம் சத்தியமா?” என்பது பிரமேயகந்தசமுசயம்.

இவ்விருவகைச்சமுசயமும் அசம்பாவனை யெனப்படும். சமுசயம்=ஐயம். அது இரண்டு(பல)கோடி(பக்கங்)களை யுடைய ஞானம்.

* கங. “ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதமும் சத்தியம்; தேகாதிப்பிரபஞ்சமும் சத்தியம்.” என்னும் விபரீதநிச்சயம் விபரீதபாவனையாம். விபரீதம்=திரிபு.

விடை:—(உ. ஏது) க. சிறிது *கசு. மல விசேஷபதோ
ஷமுளதாகச் சுருதிநாநாத்துவத்தின் ஞானமும்,

உ. பிரஹ்மத்தின் அத்வைதத்தன்மையின் அசம்
பவஞானமும்,

ங. பேதவாதிபாமரபுருஷர்களது சங்கத்தின் சம்
ஸ்காரமும்,

ஆகிய இவற்றோடுகூடிய புருஷனுக்குக் குருமுக
மாக மகாவாக்கியசிரவணத்தால் அதிட அபரோகூஞா
னம் உண்டாம்.

கசு. வினா:—அதிட அபரோகூஞானத்தால் உண்
டாவது யாது?

விடை:—(ங. பலம்) அதிட அபரோகூஞானத்தால்
க. உத்தமலோகப்பிராப்தியும், உ. புனிதமாகிய ஸ்ரீமான்
ளது குலத்திலேனும் அல்லது நிஷ்காமத்தன்மையால் ஞா
னவீர்த்தனது குலத்திலேனும் ஜன்மமு முண்டாம்.

கஎ. வினா:—அதிட அபரோகூஞானம் எப்போது
பூரணமாம்?

விடை:—(ச. அவதி) சத்துசித்துஆனந்தமுதலிய பிர
ஹ்மவிசேஷணங்களின் அபரோகூஞானம் உண்டாகியும்
சமுசயவிபரீதபாவனைக ளிருக்குமாயின், அப்போது
அதிட அபரோகூஞானம் பூரணமாகும்.

*கசு. மலம்=பாபம், விசேஷம்=சித்தத்தின்சஞ்சலத்தன்மை.

கஅ. வினா:—திட அபரோக்ஷஞான மென்பது யாது?

விடை:—(க. சோருபம்) அசம்பாவனை விபரீதபாவனைகளில்லாமல் உண்டாகும் பிரஹ்மாத்மஐக்கியநிச்சயம் திட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

கக. வினா:—திட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனாலுண்டாம்?

விடை:—(உ. ஏது) குருமுகமாக * கரு. மகாவாக்கிய அர்த்தத்தின் சிரவணமன்னநிதித்தியாசனமாகிய விசாரம் செய்வதால் திட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

உ௦. வினா:—திட அபரோக்ஷஞானத்தால் உண்டாவது யாது?

விடை:—(ந. பலம்) * கசு. அபானுபாதகஆவரணமும் * கஎ. விசேஷபமுமாகிய காரியத்தோடு அவித்தையி (அஞ்ஞானத்தின்) நிவிருத்தி யுண்டாய்ப் பிரஹ்மப்பிராப்தியாகிய மோக்ஷ முண்டாம்.

* கரு. ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் ஐக்கியத்தை (ஆத்மாவும் பிரஹ்மமும் ஒன்று என்னுந்தன்மையை) அறிவிக்கும் வாக்கியம் மகாவாக்கியம்.

* கசு. “பிரஹ்மம் தோற்றவில்லை” என்பதாக அபானமாகிய பிரஹ்மத்தின் அப்பிரதிதி(தோற்றமுமைய) ஆபாதகஞ்செய்யும் (சம்பாதிக்கும்) ஆவரணம் அபானுபாதகஆவரணமாம்.

* கஎ. ஸ்தலகுக்ஷமசரீரத்தோடுகூடிய சிதாபாதனும். அவ்ஸ்தாபருமமாகிய கருத்திருத்துவ போத்திருத்துவ ஜனனமாணவிகளும் விசேஷமாம்.

௨௧. வினா:—திட அபரோக்ஷஞானம் எப்போது பூரணமாகும்?

விடை:—(சு. அவதி) தேகத்திலுள்ள நானென்னும் ஞானத்தைப் பாதித்து, இதைப்போலப் பிரஹ்மரூபின்னமாகிய ஆத்மாவில் எப்போது ஞான முண்டாகுமோ, அப்போது திட அபரோக்ஷஞானம் பூரணமாகும்.

௨௨. வினா:—விசார மென்பது யாது?

விடை:—(க. சோருபம்) ஆத்மாநாதமாக்களை வேறுபிரித்தறிதல் விசாரமாகும்.

௨௩. வினா:—இந்த விசாரம் எதனு லுண்டாகும்?

விடை:—(உ. ஏது) இந்த விசாரம் ஈசுவரன், வேதம், குரு, தனது அந்தக்கரணம் என்னும் * கஅ. இந்நான்கள் கிருபையா லுண்டாகும்.

* கஅ. க. சற்குருமுதலிய ஞானசாமக்கிரி(சாதனங்)களின் பிராப்தி ஈசுவரகிருபை. உ. சாஸ்திரார்த்தத்தின் தாரண(ரூபக) சக்தி வேதகிருபை. ங. சாஸ்திராநுசாரமாகவும் தனது அநுபவாநுசாரமாகவும் யதார்த்த உபதேசத்தைச் செய்தல் குருகிருபை. ச. சாஸ்திராநுசாரமாகவும் குருவாக்கியாநுசாரமாகவும் சாதனங்களைச் சம்பாதித்தல் தனது அந்தக்கரணத்தின் கிருபை. குருகிருபை வேண்டுமென்பது மகோபநிஷத்தின் ச-வது அத்தியாயத்திலும், மகாநாராயணோபநிஷத்தின் இ-வது அத்தியாயத்திலும், பிரஹ்மவித்தியோபநிஷத்திலும், அந்தக்கரணக்கிருபை வேண்டுமென்பது மைந்திராயணியுபநிஷத்தின் ச-வது பிரபாடகத்திலும், மைந்திரேயோபநிஷத்தின் முதலத்தியாயத்திலும் கூறியிருத்தல் காண்க. ஈசுவரகிருபையும் வேதகிருபையும் வேண்டுமென்பது பிரசித்தம்.

உச. வினா:—இந்த விசாரத்தா லுண்டாவது யாது ?

விடை:—(ந. பலம்) * கக. இந்த விசாரத்தால் திட அபரோகூடஞானம் உண்டாம்.

உடு. வினா:—இந்த விசாரம் எப்போது பூரணமாகும்?

விடை:—(ச. அலுதி) இந்த விசாரம் திட அபரோகூடஞான முண்டாகுமாயின் பூரணமாகும்.

உசு. வினா:—எதை விசாரிக்கவேண்டும்?

விடை:—(நு. விஷயம்) க. நான் யார் ? உ. பிரஹ்ம மென்பது யாது ? நு. பிரபஞ்ச மென்பது யாது ? என்று * உ௦. இம்முன்று வஸ்துக்களையும் விசாரிக்கவேண்டும்.

உஎ. வினா:—இம்முன்று வஸ்துக்களின் சாதாரண வடிவம் யாது ?

* கக. “अविचारकृतो बंधो विचारान्मोक्षो भवति । तस्मात्सदा विचारयेत् । अथ रोपापवादतस्स्वरूपं निश्चयीकृते शक्यते ॥ அவிசாரத்தினாலாகியது பந்தம். விசாரத்தினால் திடாபரோகூடஞானவாயிலாக மோகூ முண்டாகின்றது. ஆதலால் எப்போதும் விசாரிக்கவேண்டும். அத்தியாரோபாவாதத்தினால் சொரூபம் (தனதுவடிவம்) நிச்சயஞ் செய்யக்கூடியதாம்.” என்னும் பைங்கலகருதியினால் விசாரமே ஞானவாயிலாக மோகூடமேது வென்பது பெறப்படுகின்றது.

* உ௦. “तस्मात्सदा विचारयेज्जागृहीतपरमात्मनः ॥ ஆதலால், ஐகத் த ஜீவன் பரமாத்மா இம்முன்றையும் எப்போதும் விசாரிக்கவேண்டும்.” என்பது பைங்கலகருதி.

விடை:—“க. நானும், உ. பிரஹ்மமும்,” சைதன்னியம்; ஈ * உக. பிரபஞ்சம் ஜடம்.

உஅ. வினா:—சைதன்னிய மென்பது யாது?

விடை:—

- (க) எது ஞானவடிவமாய்,
- (உ) சகல கடாதிப்பிரபஞ்சங்களையும் அறிகிறதோ,
- (ஈ) எதை அந்நியமாகிய மனஇந்திரியாதிக ளெவையும் அறியமாட்டாவோ,

அது சைதன்னியம்.

உக. வினா:—ஜட மென்பது யாது?

விடை:—

- (க) தன்னை யறியாததும்,
- (உ) மற்றவைகளை யறியாததுமான

* உஉ. அஞ்ஞானமும், அதனது காரியமாகிய * உஈ. பூத * உச. பௌதிகபதார்த்தங்களும் ஜடமாம்.

* உக. சமஷ்டிவியஷ்டிஸ்துலருக்மகாரணதேகங்களும், அவற்றின் அவஸ்தைகளும், - தர்மங்களும் பிரபஞ்ச மெனப்படும்.

* உஉ. “யான் அறியேன்” என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதாவாகிய ஆவரணவிசேபசத்திக்ஷையுடைய அநாதிபாவரூபம் அஞ்ஞானம்.

* உஈ. ஆகாசமுதலிய ஜந்நம் பூதம்.

* உச. பூதங்களின் காரியமாகிய பிண்டப்பிரஹ்மாவாபாதிகள் பௌதிகம்.

௩௦. வினா:—மேற்கூறப்பட்ட மூன்று வஸ்துக்களின் விசாரம் எந்தவிதமாக உபயோகப்படும்?

விடை:—(கூ. உபயோகம்) க “தத்துவமலி” மகாவாக் கியத்திலுள்ள “துவம்” பத “தத்” பதங்களின் வாச் சியார்த்தமாகிய * உரு. ஜீவ * உசு. ஈசுவரர்களது * உள. உபாதிதாகிய * உஅ. பிரபஞ்சத்தைப் பழுதையில் பாம்பு போலும், கட்டையில் புருஷன்போலும், மருபூமியில் கானற்சலம்போலும் விசாரத்தால் மித்தையென வறிந்து நீக்குதல் பிரபஞ்சவிசாரத்தின் உபயோகமாம்.

உ. “யானாகிய (“துவம்” பதலக்ஷியார்த்த) ஆத்மா, அந்தப் (“தத்” பதலக்ஷியார்த்தப்) பிரஹ்மமா யிருக்கி

* உரு. சிதாபாசனோடுகூடிய அந்தக்கரணத்தோடு கூடஸ்த சைதன்னியம் ஜீவன்

* உசு. சிதாபாசனோடுகூடிய மாயையோடு பிரஹ்மசைதன்னி யம் ஈசுவரன்.

* உஅ. ஏது தனது ஆசிரயத்தின் சொரூபத்திற் பிரவேசி யாமல், அதனைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்திவிக்கின்றதோ, அது உபாதிதம். அது கடம் தனது ஆசிரயமாகிய ஆகாயத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசியாது அக்கடாகாயத்தைப் பிற மகாகாயமுத லியவற்றினின்றும் வேறுபடுத்திவித்தலால் உபாதிததல்போல வாம்.

* உஅ. சமஷ்டிவிபஷ்டியாகிய மூன்றுசீசம், பஞ்சகோசம், மூன்றவஸ்தைமுதலிய நாமரூபங்கள் பிரபஞ்ச மெனப்படும்.

றேன். . என்று * உக. பிரஹ்மாத்ம ஐக்கியத்தை விசாரத்தினால் சத்தியமென் றறிந்து மிஞ்சவைத்தல், “நான் யார்?” “பிரஹ்ம மென்பது யாது?” என்னும் விசாரத்திற்கு உபயோக(பல)மாம்.

நக. வினா:—இந்த விசாரத்திற்கு அதிகாரி யாவன்? அவன் என்ன செய்யவேண்டும்?

விடை:— (ஏ. விசாரத்தினதிகாரி) க. இந்த விசாரத்திற்கு அதிகாரி * நஉ உத்தமஜிஞ்ஞாக. உ. அவன் சற்குரு கிருபையால் உபோற்காதமுதலிய * நக. பிரக்கிரியைகளை விசாரித்து “நான் தானே பிரஹ்மமா யிருக்கிறேன்” என்று பிரஹ்மாத்மாவை அபரோக்ஷமாக அறியவேண்டும்.

நஉ. வினா:—அந்தப் பிரக்கிரியைகளின் பெயர்க

* உக. “जीवभावजगद्रावर्धे प्रत्यगभिन्नमैवावशिष्यते ॥ ஜீவத் தன்மை ஜகத்தன்மைகளை யறிந்தகாலத்தில் பிரத்தியகபின்னபிரஹ்மமே மிஞ்சுகின்றது” என்னும் பைங்கலகநூதியினால் பிரஹ்மாத்ம வைக்கியம் மிஞ்சுதல் காண்க.

* நஉ. விவேகம், வைராக்கியம், ஷட்சம்பத்தி, முமுகூத் துவம் என்னு மிந்நான்குசாதனங்களோடுகூடினவனையும், பிரஹ்ம நிஷ்டராகிய குருவினது வாக்கியத்திலும் வேதாந்தரோஸ் திரத்திலும் பரமவிசுவாசமுடையவனையும், ஒருபோதும் குதர்க்கஞ்செய்யாதவனையும், சொருபத்தை அறியவேண்டுமென்னும் தீவிர இச்சையுள்ளவனு யு மிருக்கும் அதிகாரி உத்தமஜிஞ்ஞாக (ஞானவிரும்பமுள்ளவன்).

* நக. அத்வைதத்தைப் போதிக்ரும் பாதேனும் ஓர் பிரகாரம் (விதம்) பிரக்கிரியையாம்.

ளெவை ?

விடை:—

- (க) உபோற்காதம்.
- (உ) பிரபஞ்சத்தின் ஆரோப அபவாதங்கள்.
- (ங) தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா (பார்க்கிறவன்).
- (ச) நான் பஞ்சகோசாதீதன்.
- (ரு) அவஸ்தை மூன்றற்கும் நான் சாக்ஷி.
- (ஈ) பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத் தன்மை.
- (எ) ஆத்மாவின் விசேஷணம்.
- (அ) சச்சிதாநந்தவிசேஷவர்ணம்.
- (ஊ) அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணம்.
- (கௌ) சாமானியசைதன்னியம்; விசேஷசைதன்னியம்.
- (கக) “தத்” பத “துவம்” பதங்களின் வாச்சியார்த்தலக்ஷிபார்த்தங்களும்; அவ்விரண்டின் லக்ஷியார்த்தங்களினது ஐக்கியமும்.
- (கஉ) ஞானியின் கர்மநிவிருத்தி.
- (கங) ஞானபூமி ஏழு.
- (கச) ஜீவன்முக்தி விதேகமுக்தி.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

(௧௫) வேதாந்தப்பிரமேயம்.

(௧௬) வேதாந்தபதார்த்தங்களின் பெயர் அல்லது இலகுவேதாந்தகோசம்.

இவை *௩௨. அந்தப்பிரக்கிரியைகளின் பெயர்களாம்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம் முதற்கலை

உபோற்காதவர்ணநம்.

முற்றிற்று.

* ௩௨. ௧. பிரபஞ்சத்தின் விசாரம் ௧-வது, ௨-வது, ௩-வது, ௪-வது, ௫-வது, ௬-வது, பிரக்கிரியை (கலை) களிலும்,

௨. பிரபஞ்சத்தோடு நான் யார்?" என்னும் வினாவுக்கும் ௩-வது, ௪-வது, ௫-வது, பிரக்கிரியைகளிலும்,

௩. பரமாத்மா யார்? என்னும் விசாரம் ௬-வது பிரக்கிரியையிலும்,

௪. பிரஹ்மாத்மாக்களிருவர்களது சொருபத்தின் விசாரம் ௭-வது, ௮-வது, ௯-வது, ௧௦-வது, ௧௧-வது பிரக்கிரியைகளிலும்,

௫. பிரபஞ்சபிரஹ்மாத்மாக்களது சொருபவிசாரம் ௧௨-வது பிரக்கிரியையிலும் செப்பப்பட்டிருக்கின்றது. *௧௩-வது பிரக்கிரியைக்கும் "தத்" பத. "துவம்" பதார்த்தங்களின் சோதனமும், அவற்றின் ஐக்கியநிச்சயமும் பிரயோஜனமாம்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

இரண்டாங்கலை.

* க. பிரபஞ்சாரோபாவாதம்.

பிரபஞ்ச மதனா ரோபா பவாத
மெனுமிவை தம்மா னிட்பிர பஞ்ச
வத்துவே பிரஹ்ம மற்றைமா யாதி
யவத்துவென் றன்ப வறிவாய் நீயே. (க)

பிரமம் மாயை யவற்றின் னியைபு
ஜீவனோ டீச னவற்றின் பேத
மென்பவை யாறு மநாதி யாகு
மவற்றிற் பிரம மநந்த மெனப்படும். (உ)

வத்துவி லவத்துவைக் கூறலா ரோபழ்
பாதித் தவத்துவை வத்துவை யியம்ப
லபவாத மென்றே யறையப் படுமேற்
குரவ னருளி*னிப் பொருந்துமா றுணர்ந்து
தமத்துக ளொழித்துத் தனையே யுணர்க. (ங)

ங. வினா:—சுத்தப்பிரஹ்மத்தில் பிரபஞ்சத்தின்
உ. ஆரோபம் எப்படி உண்டாயிருக்கிறது?

* க. இதனைப் பைங்கலசுருதிவற் காண்க.

(* இப்பொருந்துமாறு இந்தயுத்தி.)

* உ வஸ்துவி(பிரஹ்மத்தில்) அவஸ்துவை(அஞ்ஞானத்தை)
அதன் காரியத்தையும் கூறுதல் ஆரோபமாம்; இதனையே

விடை:—*ந. அநாதிகுத்தப்பிரஹ்மத்தில் *ச. அநாதி
*ந. கற்பிதமாகிய பிரகிருதி உண்டு. அந்தப் பிரகிரு
திக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அநாதிகற்பிததாதாத்மிய (கற்பி
தபேதத்தோடு வாஸ்தவ அபேதமாகிய) சம்பந்த முண்டு

. அந்தப் பிரகிருதி, க. மாமை உ. அவித்தைந. தமப்பி.
தானப்பிரகிருதியெனப் பிரிவை அடைகின்றது. அவற்றுள்

அத்தியாரோப மென்றும் கூறுவர். வஸ்து = மெய்ப்பொருள். அவ
ஸ்து = பொய்ப்பொருள்.

*ந. அநாதிகுத்தப்பிரஹ்மத்தில் அநாதிகற்பிதமாகிய பிரகி
ருதி உண்டு என்பதற்கு, “ तस्मिन्मरुवितकास्थानुस्फटिकादौ नलरौय-
पुषरेखादिवल्लोहितशुक्लशुणमयी गुणसाम्याऽनिर्वाच्या मूलैककृतिरासीत् ॥
அவ்வத்விதியப்பிரஹ்மத்தில் கானல் சுத்தி தாணு படிசமுதலியவற்
றில் நீர் வெள்ளி புருஷன் இரேகைசமுதலியவற்றைப்பேர்வு வெண்
மை செம்மை கருமையென்னும் குணமயமானதும், குணசாம்மியமும்,
அநிர்வாச்சியமு (இத்தன்மையதென்று உறுதியாய்ச் சொல்லமுடி
யாதது) மாண மூலப்பிரகிருதி இருந்தது.” என்னும் பைங்குலகருநி
யும், மற்றக் கோபாலைதாபநியம், வராகம், நிராலபிபம், ஸர்வகார
முதலிய சருதிகளும் பிரமாணமாதல் காண்க.

*ச. உற்பத்தியில்லாத பொருள் கோருபமாக அநாத்யாம்.
அப்படிப்பட்டவை சுத்தப்பிரஹ்மம், பிரகிருதி, அவற்றின் சம்பந்தம்,
ஈசுவான், ஜீவன், அவற்றின் பேதம் என்னும் ஆறுமாம். பிரவாகரு
பமாகப் பிரபஞ்சமும் அநாகியாம்.

*ந. எது இல்லாததாய்ச் சொப்பனபதார்த்தங்களைப்போலப்
பிராந்தியினால் விளங்குகின்றதோ, அது கற்பிதமாம் (கற்பிக்கப்பட்
டதாம்).

க. * சு. சுத்தசத்துவகுணத்தோடுகூடியது மாயை.

உ. * எ. மலினசத்துவகுணத்தோடுகூடியது அவி
த்தை.

ங. தமோகுணத்தின் முக்கியத்தன்மையோடுகூடியது
தம்பிரதானப்பிரகிருதி.

* சு. “शुद्धसत्त्वप्रधानायां मायायां विबिधो राजः । सत्त्वप्रधाना एक-
तिर्मायेति प्रतिपाद्यते ॥ सा माया स्ववशोपाधिसर्वज्ञस्येश्वरस्य हि । वश्यमायव-
शेकस्य सर्वज्ञस्य च तस्य तु॥ சுத்தசத்துவப்பிரதானமான மாயையில் பிரதி
பிம்பித்தவரே அஜர் அதாவது ஈசுவரனும். சத்துவப்பிரதானப்பிரகி
ருதி மாயை யென்று சொல்லப்படுகின்றது. அந்த மாயை சர்வஞ்ஞ
னாகிய ஈசுவரனுக்குத் தன்வசப்பட்ட உபாதியாம். ஆதலால் அவ்வீச
வரனுக்கு வசப்பட்டமாயையினையுடைமையும், ஏகத்தன்மையும், சர்வ
ஞ்ஞத்தன்மையும் உண்டு.” என்னும் சுவஸ்வதீரஷஸ்யோபநிஷத்
தான் கச-கடு வாக்கியத்தால் சுத்தசத்துவப்பிரதானம் மாயை யென்ப
தும், அதிப்பிரகிருதிப்பித்தவன் ஈசுவரன் என்பதும், அவன் சர்வஞ்
ஞன் ஏகனென்பதும் காண்க. கூத்திரியருத்திரர்களாகிய மந்திரிக
ளால் அமிழ்த்தப்படாத பிராஹ்மணனாகிய இராஜாவைப்போல இர
ஜோதமோகுணங்களைத் தான் அமிழ்த்தியிருப்பதாகிய சத்துவ
குணம் சுத்தசத்துவகுணமாம்.

* எ. இராஜோதமோகுணங்களை அமிழ்த்தாமல ருத்திரர்களா
இரண்டு இராஜகுமாரர்களால் அமிழ்த்தப்படும் பிணஹ்மணனா
ஒரு மந்திரியைப்போல, இராஜோதமோகுணங்களைத் தான் அமி
ழ்ப்பட்டிருப்பதாகிய சத்துவகுணம் மலினசத்துவகுணமா ம்

க. * அ. மாயையிலுள்ள பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்

* அ. “**ब्रह्मैव स्वशक्तिं प्रकृत्यभिधेयमाभित्य लोकान् सृष्ट्वा प्रविश्यो-
त्थीमित्वेन ब्रह्मादीनां बुद्धीन्द्रियनियन्तृत्वादीश्वरः।**” “**ईश्वर एव ब्रह्मविष्णुब्रह्मा-
नेन्द्रादीनां नामरूपद्वारा स्थूलोद्भूतमित्यध्यासवशाज्जीवः॥ सोऽयमेकोऽपि देहारंभक-
भेदवशाद्बहुजीवः॥**” “**பிரஹ்மமே பிரகிருதியென்னும் பெயருடைய
தனது சக்தியினை ஆசிரயித்து அதாவது இடமாகக்கொண்டு உல
கங்களைச் சிருஷ்டித்து, பிரவேசித்து அந்தரியாமித்தன்மையாகப்
பிரஹ்மா முதலியோரின் புத்திந்திரியங்களை நியமிப்பதாயிருத்தலால்
ஈசுவரனும்.**” “**ஈசுவரனே பிரஹ்மா விஷ்ணு ஈசான இந்திராதி
யரின் காமரூபவாயிலாகத் தூலன் யான் என்னும் அத்தியாசவசத்தால்
ஜீவனாகின்றான். அத்தன்மைய இவன் ஒருவனாயினும் தேகாரம்பத்
தின் பேதவசத்தால் வெகு ஜீவனாவன்.**” என்னும் சுக்கில யஜுர்வே.
தத்திலுள்ள நிராலம்போபநிஷத்தும், “**पञ्चपतिरहंकाराविष्टसैशरी जी-
वस्स एव पञ्चः॥ सर्वज्ञः पञ्चकृत्यसंपन्नस्सर्वेश्वर ईशः पञ्चपतिः॥** பசுபதியே
அங்காரத்திற் பிரவேசித்துச் சம்சாரிஜீவனும், அவரே பசுவாகின்றான்.
சர்வஞ்ஞராய்ப் பஞ்சகிருத்தியத்தோடுகூடிய சர்வேசுவரரான ஈசன்
பசுபதி யாவர்.” என்னும் சாமவேதீய ஜாபாலியுபநிஷத்தும்,
शक्तिद्वयं हि मायाया विक्षेपावृतिरूपकं ॥ विक्षेपशक्तिर्लिङ्गादिब्रह्मांडांत जग-
त्सृजेत् । अंतर्दृश्ययोर्भेदं बहिश्च ब्रह्मसर्गयोः ॥ आवृणोत्यपरा शक्तिस्सा सैसारस्क-
कारणं । साक्षिणः पुरतो भातं लिङ्गदेहेन संयुतम् । चित्तिच्छायासमावेशाज्जीवस्स्या-
द्यावहारिकः । अस्य जीवत्वमारेपात्साक्षिण्यप्यवभासते ॥ மாயைக்கு விக்ஷே-
பம் ஆவரண மென்னும் இரண்டு சக்திக ளுண்டு. அவற்றுள், விக்ஷே-
பசக்தி இலிங்காதிப்பிரஹ்மாண்டாந்தமான ஜகத்தைச் சிருஷ்டித்
கின்றது. மற்றைச்சக்தி உள்ளித்திருக்குத்திருசியங்களின் பேதத்
தையும். வெளியில் பிரஹ்மசர்க்கங்களின் பேதத்தையும் மறைக்கின்ற

றது. அது ஸம்சாரத்திற்குக் காரணம்; சாக்ஷிக்குமுன் விளங்கு
 சின்றது; இலிங்கதேகத்தோடுகூடியதா யிருக்கின்றது. அதில்
 சிற்சாயையின் பிரவேசத்தால் வியாவகாரிகஜீவனுக்கின்றான். இதற்கு
 ஜீவத்துவம் ஆரோபத்தினால் சாக்ஷியினிடத்துத் தோற்றுக்கின்றது.”
 என்னும் ருக்குவேதத்தின் கரஸ்வதிராஹஸ்யோபநிஷத்தும், ஷடா-
 ஷாஸமடாகாசங்கள் மகாகாசத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன. இவ்வாறு சிதா
 ஷாமாகிய என்னிடத்து ஜீவேசர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.”
 என்னும் யஜுர்வேதிய வராஹோபநிஷதமும், “மயி ஜீவத்வமீசத்வ்
 கலிபித் வஸ்துதா நஹி || என்னிடத்து ஜீவத்துவமும் ஈசத்துவமும்
 கற்பிதமாம்; உண்மையாக இல்லை.” என்னும் ருக்வேதிய பஹ்
 நசோபநிஷதத்வம், “சர்வஜேஷோ மாயாலேசசமந்திதோ வ்யதிடேஹ் ப்ரவிச்ய | தயா
 மோஹிதோ ஜீவத்வமமமத் | ஶரீரந்ரயதாடாத்மயாத்ரீமோக்தூத்வமமமத் | ஜாப்ரத்வ
 மஸுபுதிமூரணமயுக்தோ ஷடீயத்வதுதிமோ ஜாதோ மூத இவ் குலாலவகந்யாயேந
 ப்ரபிஶ்ரமதி || சர்வஞ்ஞ ஈசன் மாயாலேசத்தோடுகூடியவனாய் வியவ்
 டிதேகத்திற் பிரவேசித்து அதனால் மோகிக்கப்பட்ட ஜீவத்தன்மை
 யை அடைந்தான். சரீரத்திரயதாதாத்மியந்தால் கர்த்திருத்தன்மை
 போக்த்திருத்தன்மையை யடைந்தான். ஜாக்கிரதோபநிஷதத்திழார்
 ச்சாமரணதர்மங்களோடுகூடியவனாய் ஏற்றம்போல் கலக்கமுடைவ
 னாய்ப் பிறந்தவன் இறந்தவன்போலக் குலாலசக்காரியாய்த் தால்
 (சூயவன்சக்கரம்போலச்) சுழல்கின்றான்.” என்னும் பைங்கிலோப
 நிஷத்துமாகிய இவைமுதலிய சுருதிகள் பிரஹ்மமே ஜகத்துக்குக்
 காரண மென்பதற்கும், பிரஹ்மமே மசையை அவித்தையுபாதிகளால்
 ஈசனும் ஜீவனுமா மென்பதற்கும், ஜீவேசுவரர் கற்பிதர் என்பதற்கும்
 மாயைக்கு ஆவரணம் விசேஷ மென்று இரண்டிசைக்கிற ஞண்
 டென்பதற்கும், அவை சொருபத்தை மறைத்துப் பிரபஞ்சத்தைக்

பம், அதிஷ்டான(பிரஹ்ம)த்துடனும் * கூ. மாயையுடனும் கூடி ஜகத்கர்த்தாவாகிய சர்வஞ்ஞ சசுவரனெனப்படும்.

௨. அவித்தையிலுள்ள பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பம், அதிஷ்டானத்து(கூடஸ்தரு)டனும் அவித்தையுடனும் கூடிப் போக்தாவாகிய அற்பஞ்ஞஜீவனெனப்படும்.

அந்த சசுவரஜீவர்களும் அநாதிகற்பிதராவர்.

அவர்களுள்,

க. சசுவரனது உபாதிபாகிய மாயை ஏகமா(ஒன்று)யும் * க௦. ஆபேகைவியாபகமாயு மிருத்தலால் சசுவரனும் ஏகமாயும் வியாபகமாயு மிருக்கின்றனர்.

கூட்டு மென்பதற்கும் பிரமாணமாகல் காண்க.

*க. இங்கே மாயை யென்னும் சத்தத்தால் மாயையும் தமப்பிரதானப்பிரகிருதியுமாகிய இவ்விரண்டு சசுவரனது உபாதிகளும் கொள்ளப்படும். அவற்றுள்,

க. மாயையாகிய உபாதியைக் கொண்டு சசுவரன், குலாலனைப் போல ஜகத்தீர்த்த நீர்த்தகாரணமும்,

௨. தமப்பிரதானப்பிரகிருதியைக் கொண்டு மண்போல ஜகத்தீர்த்த உபாதானகாரணமு மாகின்றார்.

*க௦. ஒன்றன் அபேகையால் வியாபகமாயும் மற்றொன்றன் அபேகையால் பரிச்சின்னமாயு மிருப்பது ஆபேகைவியாபகமெனப்படும். வீட்டானது கடாடிகளின் பேகையால் வியாபகமாயும், கிராமத்தின் அபேகையால் பரிச்சின்னமாயு மிருக்கின்றது. ஓசையால் ஆபேகைவியாபகமாம், அதுபோல மாயையும் பிரதிவிருத

உ. ஜீவனது உபாதிபாகிய அவித்தை நானாவாயும் பரிச்சின்னமாயு மிருத்தலால் ஜீவனும் நானாவும் பரிச்சின்னமுமாம்.

அந்தஜீவேசுவரர்களுக்கு அநாதிகம்பிதபேதமுண்டு

க. சிருஷ்டிக்கு முன்னே, அந்த ஜீவர்களது உபாதிபாகிய அவித்தை ஜீவர்களது கர்மத்துடனே மாயையில் ஒடுங்கியிருக்கிறது. அந்த பாயை சுழுத்தியில் அவித்தையைப்போலப் பிரஹ்மத்துக்கு வேறாய்த் தோற்று(சுத்திக்)கிறதில்லை. ஆகையால் *கக. சிருஷ்டிக்கு முன்னே சஜா

வியவற்றின் அபேக்ஷையால் வியாபகமா (அதிகதேசத்திலுள்ளதாயும், பிரஹ்மத்தின் அபேக்ஷையால் பரிச்சின்னமா(குறைவிடத்துள்ளதாயு) மிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆபேக்ஷிவியாபகமாம்.

* கக. இதனை “சதேவ சௌம்யேதமபிரபாகமேவாஹிதீயம் ॥ செளமியனே! இது முன் ஒரே அத்விதீய பிரஹ்மமான சத்தாகவே இருந்தது.” என்னும் காந்தோக்கியம் ஆளுவது பிரபாடத்தின் முதல் கண்டமும், “ஆத்மா வா இதமேக எவாபிரபாகமாயிதிவநிமிஷத் ॥ இது முன் ஒரே ஆத்மாவாயிருந்தது. ஒரு சிறிதும் வியாபாரமுடையதாய் வேறு இருந்ததில்லை.” என்னும் ஐதரேயத்தின் முதலத்தியாயம் முதல் கண்டமும், “ஆத்மா வேதமபிரபாகம் ॥ இது முன் ஆத்மாவாகவே இருந்தது.” என்னும் பிரகதாரணியகம் முதல் அத்தியாயம் நான்காவது பிரஹ்மணம் முதலாவது சுருதிவாக்யமும், “சதேவ சௌம்யேதமபிரபாகம் ॥ செளமியனே! இது முன் சத்தாகவே யிருந்தது.” என்னும் பைஷ்கலத்தின் முதலத்தியாயமும், மற்றும் அநேகசுருதிகளும் கூறுதல் காண்க.

தியவிஜாதீயசுகதீபேதமில்லாத ஒரே அத்துவிதியசச்சிதா நந்தப்பிரஹ்ம மிருந்தது.

௨. அந்தப் பிரஹ்மத்திற்குச் சிருஷ்டியின் ஆரம் பத்தில் ஜீவர்களது பரிபக்குவப்பட்ட கர்மமாகிய நிமித்தத் தால் “*க௨. ஒன்றாகிய யான் அநேகரூப மாவேன்.” என னும் இச்சை யுண்டாயிற்று.

௩. அந்த இச்சையினால் பிரஹ்மத்தின் உபாதி யாகிய மாயையில் *க௩. சேஷாப முண்டாய்க் கிரமமாக ஆகாயம் வாயு தேயு அப்பு பிருதிவி யென்னும் பஞ்சமகாடூ தங்களும் உண்டாயின.

*க௨ “सोऽकामयत बहुधां प्रजाययेति । स तपोऽतप्यत । सत-
पस्तत्त्वा । इदं सर्वमसृजत । यदिदं किंच । तत्सृष्ट्वा । तदेवानुप्राविशत् ।
அவர் அநேகப்பிராஜைகளாவேனாக என்று விரும்பினார். அவர் ஆலோ
சனையைச் செய்தார். அவர் ஆலோசனையாகிய தபத்தைச் செய்து
இவ்வெல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தார். யாதொரு இத்த ஜகத்துண்
டோ அதனைச் சிருஷ்டித்து, அதன்கண்ணேயே பிரவேசித்தார்.”
என்னும் நைத்தீரீயம் உவது வல்லி சு-வது அதுவாகத்தினாலும்,
இவ்வாறே சாந்தோக்கியம் சு-வது பிரபாடகம் உ-வது கண்டத்தினா
லும், ஐதரோயம் முதல் அத்தியாயம் முதல் கண்டத்தினாலும், பிரச்
னேபநிஷதம் ஆறாவது பிரசினத்தினாலும், முண்டகோபநிஷதம்
முதல் முண்டகம் முதல் கண்டத்தினாலும், யஜுர்வேதத்தின்
யோகசிகோபநிஷத்து முதல் அத்தியாயத்தினாலும் பிரஹ்மத்தில்
சிருஷ்டிக்குக் காரணமான ஈக்ஷணம் அதாவது சங்கற்பம் உண்டான
மை காண்க.

*க௩. காரியமாதற் கெதிர்ப்படும் நிலைமையினை சேஷாப
மென்றும், கலகீக மென்றும் கூறுவர்.

ச. அவற்றிற்குப். * கசு. பஞ்சீகரண முண்டாகாதிருந்தது ; அப்போது அவை *கரு. அபஞ்சீகிருதமாயிருந்தன. அவற்றினின்றும் சமஷ்டிவியஷ்டியாகிய சூக்ச்மசிருஷ்டி யுண்டாய்ப், பின்னர் ஈசுவரனது இச்சையால் அவற்றிற்குப் பஞ்சீகரண முண்டானகாலத்து அவை. பஞ்சீகிருதமாயின, * கசு. அவைகளினின்றும் சமஷ்டிவியஷ்டியாகிய ஸ்தூலசிருஷ்டி உண்டாயிற்று.

ரு. அவற்றில் சமஷ்டிஸ்தூலசூக்ச்மகாரணப்பிரபஞ்சத்திற்கு அபிமானி, ஜீவனது பார்வையால் ஈசுவரனும்,

* கசு. அவ்வைந்தாகச்செய்தலைப் பஞ்சீகரண மென்பர். அவ்வைந்தாக்கப்பட்டதனைப் பஞ்சீகிருத மென்பர். பஞ்சீகரணஞ்செய்தலை ஈ-வது கலையிற் காண்க.

* கரு. பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவினின்றும் அபஞ்சீகிருதபூதங்களுண்டாயின என்பதற்கு “*ब्रह्मभूतात्मनस्तस्मादेतस्माच्छ्रितमिति*” அபஞ்சீகृत आकाशस्संभूतो रज्जुसर्पवत् । अकाशाद्वायुसंज्ञस्तु ॥ அந்த அல்லது இந்தச் சக்தியோடுகலந்த பிரஹ்மவடிவ ஆத்மாவினின்றும் பழுதையிற்பாம்புபோல அபஞ்சீகிருத ஆகாய முண்டாயிற்று. ஆகாயத்தினின்றும் வாயுவென்னும் பெயருடையதுண்டாயிற்று.” என்னும் கடருத்திரீயமும், பைங்கலம் முதலத்தியாயமும், தைத்திரீயம் இரண்டாவது வல்லி முதல் அதுவாகமுதலியனவும் பிரமாணமாதல் காண்க.

* கசு. இதனை “*ईशः पञ्चीकृतमहाभूतलेशानादाय व्यष्टिसमष्ट्यात्म-कस्थूलशरीराणि यथाक्रममकरोत्*” ஈசுவரன் பஞ்சீகிருதமகாபூதங்களின் இலேசங்களாக்கொண்டு வியஷ்டிசமஷ்டிவடிவ ஸ்தூலசரீரங்களைக் கிரமப்படி செய்தார்.” என்னும் பைங்கலோபநிஷத்திற் காண்க.

வியஷ்டிஸ்தூலஞ்சூழ்மகாரணப்பிரபஞ்சத்திற்கு அபிமானி ஜீவனு மாவர் அவர்களுள், ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞான யிருத்தலால் நித்தியமுக்தனும், ஜீவன் அற்பஞ்ஞான யிருத்தலால் பெத்தனு மாவர்.

இவ்வாறு சத்தப்பிரஹ்மத்தில் பிரபஞ்சத்தின் ஆரோப முண்டாயிருக்கிறது.

நசு. வினா:—இவ்வாரோபம் சத்தியமா? மித்தையா

விடை:—இவ்வாரோபம் பழுவையில் பாம்புபோலவும், சாகுலியில் சொப்பனம்போலவும், கண்ணாடியில் நகரப்பிரதி பிம்பம்போலவும் *கள. மித்தையாம்.

* கள. ஆரோபம் மித்தையா மென்பதற்கு, “अथ कतिपदार्था इति । सद्रूपमिथ्या चेति त्रयः । सदेव तत्र ब्रह्म असत्तुच्छं । जातकल्पितं ब्रह्मैव सत्यं मिथ्या॥ இனிப் பதார்த்தங்கள் எத்தனையெனின், அவை சத்து அசத்து மித்தை யென மூன்றாம். அவற்றுள், சத்தே பிரஹ்மம். அசத்து துச்சம் அதாவது ஒன்றுமில்லாததாம். மித்தை யென்பது பிரஹ்மத்தின்கண் இல்லாததாய்க் கற்பிக்கப்பட்டுள்ள ஜகத்தாம்.” ஏன்னும் சரீவகாரோபநிஷதமும், “स्वप्नजगदभ्रगाजदितुल्यं । तद्रज्जु-सर्ववत्कल्पितम्॥ அந்த ஜகத்து சொப்பனஜகத்தையும் மேகத்திற் றேருன்றும் யானைமுதலியவற்றையும் ஒத்ததாம். அது இராஜ்ஜுசர்ப் போற் கற்பிதமாம்.” என்னும் ருக்வேதத்தின் நீர்வானோபநிஷத மும், “नीलया कल्पयामास विश्वास्संकल्पतः प्रजाः । नानाचारसमारंभा गंध-ईनगरं तथा ।” ‘विरिचिरुणान्मनसः कल्पितश्चाजगदस्थितेः । तावत्स्थितिरिचं शोक्ता तन्नाथे नाशमाप्नुयात् ।” “நானா ஆசாரத்தோடுகூடியவர்களுய்ப்

௩௫. வினா:—இவ்வாரோபம் எதனு லுண்டாகிறது?

விடை:—இவ்வாரோபம் மஞ்ஞானத்தினு லுண்டாகிறது.

௩௬. வினா:—இவ்வாரோபம் எக்காலத்தது? ஏனுண் டாயிருக்கும்? என்னும் விசாரம் எப்படி யுண்டாகும்?

விடை:—ஓர் புருஷனது வஸ்திரத்தில் எண்ணைக்கறை பட்டிருக்குமாயின், அதை அறிந்து நீக்குதற்கு உபாயங் தேடவேண்டும்; அப்படிக்கில்லாமல் ‘இக்கறை எககா லத்தது? எப்படிப் பட்டிருக்கும்?’ என்று விசாரித்த லால் ஒரு பிரயோசனமுமில்லாததுபோல, ‘இந்தப் பிரபஞ் சத்தின் ஆரோபம் எக்காலத்தது? ஏன் உண்டாயிருக் கும்?’ என்று விசாரித்தலாலும் ஒரு பிரயோஜனமு மில்லை. ஆனால் இதை நிவர்த்திக்க உபாயம் செய்தல் தகுதியாம்.

௩௭. வினா:—இவ்வெல்லா ஆரோபங்களும் எப்படி நிவர்த்தியாகும்?

விடை:—

க. பிரஹ்மஞ்ஞானத்தால், மாயை அவித்தைகளின் நிமிருத்தி உண்டாகின்றது.

பலவித பிரஜைகளைக் கந்தர்வநாகரம்போலத் தமது சங்கற்பத்தால் வினாயாட்டாகக் கற்பித்தார்.” “பிரஹ்மாவடிவ மனதின்மீதும் கற்பி க்கப்பட்டதா யிருத்தலின் ஜகத்தின் ஸ்திக்கு அதுவரையினுமே இந்த ஸ்திதி சொல்லப்பட்டுள்ளது. அம்மனதின் நாசத்தில் நாசத் தினை யடைகின்றது.” என்னும் மகோபநிஷதமும் பிரமாணமும்,

உ. அதனால் காரியத்தோடு பிரகிருதியின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

ங. அதனால் பிரகிருதிப்பிரஹ்மங்களின் சம்பந்த நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

ச. * கஅ. அதனால் ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மைகளின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

ரு. அதனால் ஜீவேசுவரர்களின் பேதநிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

கூ. அதனால் பந்தநிவிருத்தி உண்டாய் மோக்ஷம் சித்தமாகின்றது.

இவ்வாறு ஒரேகாலத்தில் சகல ஆரோபங்களின் நிவிருத்தியாகிய * ககூ. அபவாத முண்டாகின்றது.

ஙஅ. வினா:—இந்தப் பிரஹ்மஞானம் எதனால் உண்டாகும்?

* கஅ. “मायातत्कार्यवित्तये नैश्वरत्वं न जीवता (பிரஹ்மஞானத்தால்) மாயையும் அதன் காரியமும் நீங்கியபோது ஈசுவரத்தன்மையுமில்லை; ஜீவத்தன்மையுமில்லை.” என்பது வராகோபநிஷதம்.

* ககூ. சர்ப்பத்தையும் அதனது ஞானத்தையும் பாதித்தலால் இரச்சுவாகிய அதிஷ்டானம் அவசேஷமா(மிஞ்சு)வது போலப் பிரபஞ்சத்தையும் அதனது ஞானத்தையும் பாதித்தலால் அதிஷ்டானமாகிய சுத்தப்பிரஹ்மம் மிஞ்சுதல் அபவாதமாம். பாதித்தல் = மித்தை(பொய்)யென நிச்சயித்தல்.

கலை.]

பிரபஞ்சாரோபாவாதம்.

உக

விடை:—இந்தப் பிரஹ்மஞானம் மேற்சொல்லப்படும்
விசாரத்தால் உண்டாகும்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம் இரண்டாங்கலை.

பிரபஞ்சாரோபாவாதம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

மூன் ஞாங்கலை.

* க. தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா

மூவகை யுடலையும் காண்பவன் யானே
தூலஞ் சூக்குமங் காரண மெனுயிம்
மூவுட றிருசிய மநான்மா வென்றுணர். (க)

அவ்வைந் தாகிய வைம்பெரும் பூதத்
தைந்தோ டிருபான் தத்துவத் தினதாந்
தூலம் போகா யதன மெனப்படு
மையைந் தாக்கப் படாதவைம் பூதப்
பதினெழு தத்துவத் தினதாந் சூக்கும்
போகசா தனமாப் போற்றப் படுமஃ
தறியாமை காரண தேகங் குடம்போற்
றிருசிய மிதனைக் காண்பான் யானென்
றுணர்ந்து திருசிய மொழித்திடு வாயே.

(உ.)

* க. இந்த ஸ்தூலதேகமூதவியன நானல்ல என்பதற்கு “நாஹ் தேஹே ந ச ப்ராணோ நேத்ரியாணி மனோ நஹி । சதா சாக்ஷிஸ்வரூபத்வாச்சிவ் ஏவாஸிம் கெவல: பான் தேகமல்லன் ; பிராணனல்லன் ; இந்திரியங்களல்லன் ; மனதல்லன். எப்போதும் சாக்ஷிசொருபுமா யிருத்தலால் சிவமே நான்.” என்னும் தர்கஜோபநிஷதம், “^{சூக்ஷ்ம}ஸூக்ஷ்மவிஹீநாஸா சூக்ஷ்மவேஹிவாஜித: காரணாதிவிஹீநாஸா ஆத்மா ஸ்தூலதேகமில்லாதது, சூக்ஷ்மதேகமில்லாதது, காரணாதிகளில்லாதது” என்னும் தேஜோபிந்தூபநிஷத மூதவிய அநேகசருதிகள் பிரமாணமாதல் காண்க,

௩௬. வினா:—மூதற்பிரக்கிரியை “மூன்று தேகங்களுக்கும் நான் திருஷ்டா.” அம்மூன்று தேகங்கள் எவை?

விடை:—ஸ்தூலதேகம் சூक्ष்மதேகம் காரணதேகம் என்னு மிவை மூன்று தேகங்களாம்.

௩. ஸ்தூலதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டா.

௪௦. வினா:—ஸ்தூலதேக மென்பது யாது?

விடை:— * ௨. ஸ்தூலதேகம் பஞ்சகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவங்களினதாம்.

௪௧. வினா:—பஞ்சமகாபூதங்கள் எவை?

விடை:—ஆகாயம், வாயு, தேயு, ஜலம், பிருதிவி என்னும் இவை பஞ்சமகாபூதங்களாம்.

௪௨. வினா:—பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவ(பதார்த்த)ங்கள் எவை?

விடை:—

௧-௫. ஆகாயத்தின் ஐந்துதத்துவங்கள்:— * ௩. காமம், குரோதம், சோகம், * ௪. மோகம், பயம் என்பனவாம்.

* ௨. ஸ்தூலசரீரம் பஞ்சகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவமாயிருத்தலையும், அவற்றின் கூறுபாட்டையும் இந்நூலிற்கூறியபடியே சரீரியகோபநிஷித்தமும், பைங்கலோபநிஷித்தத்தின் உ-வது அத்தியாயமும் கூறுதல் காண்க.

* ௩. யாதேனும் ஒர் போகத்தின் இச்சை காம மெனப்படும்.

* ௪. அகத்தை மமதை வடிவமாயியுத்தி மோகமாம். அகத்தை = யானெனல், மமதை = என்தெனல்.

கூ-க௦ வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—நடத்தல், இருத்தல், ஓடல், விரிதல் (நிமிர்தல்), சுருங்குதல் (வளைதல்) என்பனவாம்.

கக-க௧. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—பசி, தாகம், சோம்பல், நித்திரை, கார்தி(ஒளி) என்பனவாம்.

கக-௨௦. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—சுக்கிலம் (வீரியம்), சோணிதம்(உதிரம்), உமிழ்நீர்(வாய்நீர்), மூத்திரம், சுவேதம் (வியர்வை) என்பனவாம்.

உக-௨௧. பிருதவியின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—எலும்பு, மாமிசம், நாடி(நரம்பு), தோல், உரோமம் என்பனவாம்.

இவை பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவங்களின் பெயர்களாம்.

ச௩. வினா:—பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்கள் எவை?

விடை:—எந்தப் பூதங்களுக்குப் *௧. பஞ்சீகரண முண்டாயிருக்கிறதோ, அவை பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்க ளெனப்படும்.

ச௪. வினா:—பஞ்சீகரண மென்பது யாது?

* ௧. முதலில் அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்க ளிருந்தன. அவற்றிற்கு ஈசுவர இச்சையால் ஸ்தூலசுருஷ்டிவாயிலாக ஜீவர்களது பேரகத்தின்பொருட்டு ஒன்றற்கொன்று கலத்தலாகிய பஞ்சீகரண முண்டாயிருக்கின்றது.

விடை :—* சு. ஐந்து பூதங்களினின்றும் ஒவ்வொன்றை இரண்டிரண்டு பாகஞ் செய்ய அவை பத்தாயின. அவற்றினின்றும் முதல் ஐந்து பாகங்களையும் நிறுத்திவிட்டு, மற்ற ஐந்து பாகங்களினின்றும் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் நந்நான்கு பாகமாக்கி, அந்த நந்நான்கு பாகங்களையும் ஆகாயாதி பூதங்களின் யாதொரு தத்தம் அரை அரை முக்கிய பாகங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றிற் சேர்க்காமல் தத்தம்மின் வேறுகிய நான்கு பூதங்களின் அரை அரைப்பாகங்களில் சேர்த்தல் பஞ்சீகரண மெனப்படும்.

சரு. வினா:—பஞ்சபூதங்களுக்கும் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) எப்படி கலப்புண்டாகிறது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—ஓர் ஐந்து சிநேகிதர்கள் மா வாழைமூதலிய ஒவ்வொரு பழத்தை ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து தின்னத் தொடங்கிச் சகலரும் தங்கள் தங்கள் பழத்தை இரண்டிரண்டாகச் செய்து, அரை அரைப்பாகத்தைத் தங்கள் பொருட்டு வைத்துக்கொண்டு, மிஞ்சிய அரை அரைப் பங்கை நந்நான்காக்கி, நான்கு சிநேகிதர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுப்பார்களாயின், அப்போது ஐந்து பழங்களுக்கும் ஒன்றற்கொன்று கலப்புண்டாகிறது.

சித்தாந்தம்:—

அதுபோல ஆகாயத்தை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

* சு இவ்வதத்தினைப் பைங்கலோபநிஷதம் ௨-வது அத்தியாயத்திற் காண்க.

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து,
அவற்றினின்றும் ஆகாயத்திற் சேர்க்காமல்

[க] ஒன்றை வாயுவினும்,

[உ] ஒன்றைத் தேயுவினும்,

[ஈ] ஒன்றை அப்புவினும்,

[ச] ஒன்றைப் பிருதிவியினுமாகச் சேர்த்தல்வேண்டும்.

உ. இப்படியே வாயுவை இரண்டுபங்கு செய்து,
அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து,
அவற்றினின்றும் வாயுவிற் சேர்க்காமல்

[க] ஒன்றை ஆகாயத்தினும்,

[உ] ஒன்றை அக்கினியினும்,

[ஈ] ஒன்றை அப்புவினும்,

[ச] ஒன்றைப் பிருதிவியினுமாகச் சேர்த்தல்வேண்டும்.

ஈ. இப்படியே தேயுவை இரண்டுபங்கு செய்து,
அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(௨) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து,
அவற்றினின்றும் தேயுவிற் சேர்க்காமல்

[க] ஒரு பாகத்தை ஆகாயத்திலும்,

[௨] ஒருபாகத்தை வாயுவினும்,

[௩] ஒருபாகத்தை அப்புவிலும்,

[ச] ஒருபாகத்தைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்தல் வேண்டும்

ச. இப்படியே அப்புவை இரண்டுபங்கு செய்து,
அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(௨) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து,
அவற்றினின்றும் அப்புவிற் சேர்க்காமல்

[க] ஒருபாகத்தை ஆகாயத்திலும்,

[௨] ஒருபாகத்தை வாயுவினும்,

[௩] ஒருபாகத்தை அக்கினியினும்,

[ச] ஒருபாகத்தைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

௩. இப்படியே பிருதிவியை இரண்டுபங்கு செய்து,
அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து
அவற்றினின்றும் பிருதிவியிற் சேர்க்காமல்

[க] ஒருபாகத்தை ஆகாயத்திலும்,

[உ] ஒருபாகத்தை வாயுவினும்,

[ங] ஒருபாகத்தை அக்கினியினும்,

[ச] ஒருபாகத்தை அப்புவினுமாகச் சேர்த்தல்
வேண்டும்.

இவ்வாறு இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் உண்டாவ
தனால் பஞ்சமகாபூதங்களுக்கு ஒன்றற்கோன்று கலப்புண்டா
கிறது.

சக. வினா:—பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து
தத்துவங்கள் எப்படி யுண்டாயின ?

விடை:—சகலபூதங்களுக்கும் தத்தம் முக்கியபாகம்
ஒன்றும் மற்றப் பூதங்களினது அமுக்கியபாகங்கள் நான்
ரும் சேர்ந்திருக்கின்றன. அதனால் ஒவ்வொரு பூதத்திற்
கும் ஐந்து ஐந்து தத்துவங்க ளாயின. அவைகளெல்லாஞ்
சேர்ந்து இருபத்தைந்து தத்துவங்க ளாயின.

சஎ. வினா:—ஸ்தூலதேகத்தில் இந்த இருபத்தைந்து
தத்துவங்களும் எப்படி யிருக்கின்றன ?

விடை:—

க-டு. *௭. ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—(க) சோகம், (உ) காமம், (ங) குரோதம், (ச) மோகம், (டு) பயம் என்பனவாம். அவற்றுள்,

(க) *௮. சோகம்:—ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

*௭. சிலநூல்களில் சிரம், கண்டம், இதயம், உதரம், இடை என்னும் இடங்களிலுள்ள ஆகாயங்கள் ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்க ளெனப்படுமீ. அவற்றுள்,

க. அநாகத (அறிவிற்கதீதமான) சப்தத்திற்கு ஆசிரமாயிருத் தலால் கீரத்திலுள்ள ஆகாயம் ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

உ. சுவாசப்பிரசுவாசங்களுக்கு ஆசிரமாயிருத்தலால் கண்டதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் வாயுவின் பாகமாம்.

ங. பித்தத்திற்கு ஆசிரமாயிருத்தலால். இதயதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் தேயுவின் பாகமாம்.

ச. குடிக்கப்பட்ட ஜலத்திற்கு ஆசிரமாயிருத்தலால் உதரதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் ஜலத்தின் பாகமாம்.

டு. கத்தத்திற்கு ஆசிரமாயிருத்தலால் மூட்டையிலுள்ள ஆகாயம் பிருதிவியின் பாகமாம்.

இவ்வாற்றால் காமக்குரோதாதிகள் ஸ்தூலதேகத்தின் தத்துவங்க ளன்று; ஆனால் இலிங்கதேகத்தின் தர்மங்களாம். அந்நிய கிரத்தத்தின் கிரமமாகவோ காமாதிகள் இலிங்கதேகத்தின் முக்கிய தர்மங்களாம்; குடத்தில் நீரினது குளிர்ச்சியின் ஆவேசம்போல இவற்றின் ஆவேசம் ஸ்தூலதேகத்தில் உண்டாகிறது. ஆதலால் ஸ்தூலதேகத்திற்கும் கௌணதர்மங்க ளெனப்படும்.

*௮. வாயுமுதலிய பூதங்களின் பாகங்களிலும் ஆகாயத்தின் அந்நியநான்குபாகங்களினின்றும் ஒவ்வொருபாகஞ்சேர்ந்திருக்கிறது

ஏனெனின், சோகமுண்டாகும்போது சரீரம் சூரியம்போலாகின்றது; ஆகாயமும் சூரியம்போன்றிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

(உ) * கூ. காமம்:—ஆகாயத்தில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், காமமாகிய விருத்தி சஞ்சலமாம்; வாயுவும் சஞ்சலமாம். ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(ஈ) குரோதம்:—ஆகாயத்தில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், கோபம் வரும்போது சரீரம் கொதிப்புடையதாகின்றது; தேயுவும் கொதிப்புடையதாகியிருக்கிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(ச) மோகம்:—ஆகாயத்தில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மோகம் புத்திராதிகளிடத்தில்

அவை ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாகச் சொல்லப்படாவிடினும், சோகத்திற்கும் ஆகாயத்திற்கும் சமானத்தன்மை இருத்தலால், சோகம் ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

விஷிடத்தில் உலோபமும் ஆகாயத்தைப்போல பதார்த்தங்களின் பிராப்தியால் நிறைவில்லாததாயிருத்தலால், ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே மற்றப் பூதங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக.

* கூ. பிதாவிற்குச் சமானமாகப் புத்திரன் இருத்தல்போலக் காமம் வாயுவிற்குச் சமானமாகியிருக்கின்றது. ஆகையால் அது வாயுவின் பாகமாம். இப்படியே மற்றப் தத்துவங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக.

பரவுகின்றது ; ஜலபிந்துவாகிய நீர்த்துளியும் பரவுகின்றது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(௫.) பயம்:—ஆகாயத்தில் பிருதிவியின் பாகஞ்சேர்ந் திருக்கிறது. ஏனெனின், பயம் உண்டாகும்போது சரீரம் ஜடமா(செயலற்றதா)கின்றது; பிருதிவியும் ஜடத்தன்மையாகிய சபாவமுடையது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

சு-க0. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—(சு) விரிதல், (ஏ) ஒடுதல், (அ) இருத்தல், (க) நடத்தல், (க0) சுருங்கு தல் என்பனவாம். அவற்றுள்,

(சு.) விரிதல்:—வாயுவில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந் திருக்கிறது. ஏனெனின், விரித லென்பது பரவுதற்காம் ; ஆகாயமும் பரவியிருக்கிறது ; ஆகையால் இது ஆகாயத் தின் பாகமாம்.

(ஏ) ஒடுதல் :—வாயுவின் முக்கியபாகமாம். ஏனெ னின், ஒடுத லென்பது விரைவாய்ச் செல்லுதற்காம் ; வாயு வும் விரைவாய்ச் செல்லுகின்றது. ஆகையால் இது வாயு வின் முக்கியபாகமாம்,

(அ) இருத்தல்:—வாயுவில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்தி ருக்கிறது. ஏனெனின், இருத்த லென்பது சரீரத்தின் நிமிர்ச்சிக்காம் ; தேயுவின் பிரகாசமும் நிமிர்கின்றது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(க). நடத்தல்:—வாயுவில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நடத்த லென்பது போகுதற்காம்; லமும் போகின்றது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(க0) சுருங்குதல்:—வாயுவில் பிருதீவியின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சுருங்குத லென்பது சங்கோசம் சய்தற்காம்; பிருதீவியும் சங்கோசத்தை (குவிதலை) டைந்திருக்கிறது. ஆகையால் இது பிருதீவியின் பாகமாம்.

கக-கடு. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—(கக) நித்திரை, (கஉ) தாகம், (கங) பசி, (கச) கார்தி, (கடு) சோமல் என்பனவாம். அவற்றுள்,

(கக) நித்திரை:—தேயுவில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நித்திரை வரும்போது சரீரம் நியமாகின்றது; ஆகாயமும் நுரியத்தன்மையுடையதாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(கஉ) தாகம்:—தேயுவில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், தாகம் கண்டத்தை உலர்த்துகின்றது. வாயுவும் ஈரவஸ்திரமுதலியவற்றை உலர்த்துகின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(கங) பசி:—தேயுவின் முக்தியபாகமாம். ஏனெனின், சி உண்டாகும்போது எதைச் சாப்பிடுகிறோமோ அது ஸம்மாகிறது; அக்கினியிலும் எதைப் பேரடுகிறோமோ

அது பஸ்மமாகிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் முக்கிய பாகமாம்.

(கச) காந்தி :—தேயுவில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், காந்தி வெயிலால் குறைகின்றது; ஜலமும் வெயிலால் குறைகின்றது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(கடு) சோம்பல் :—தேயுவில் பிருதிவியின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சோம்பல் வரும்போது சரீரம் ஜடமாய்ப் போகின்றது; பிருதிவியும் ஜடசபாவமுடையது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

கசு-உ௦. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—(கசு) உமிழ்நீர், (கௌ) வியர்வை, (கஅ) மூத்திரம், (கக) சுக்கிலம், (உ௦) சோணிதம் என்பனவாம். அவற்றுள்,

(கசு) உமிழ்நீர் :—ஜலத்தில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், உமிழ்நீர் மேலுங்கீழுமா யிருக்கின்றது; ஆகாயமும் மேலுங்கீழுமா யிருக்கின்றது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(கௌ) வியர்வை :—ஜலத்தில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், வியர்வை உழைப்பதனால் உண்டாகின்றது; வாயுவும் விசிறிமுதலியவற்றால் உழைப்பதனால் உண்டாகின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(கஅ) மூத்திரம் :—ஜலத்தில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மூத்திரம் சூடா யிருக்கிறது; தேயுவும் சூடா யிருக்கிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(கக) சுக்கிலம் :—ஜலத்தின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், சுக்கிலம் (வீரியம்) வெண்ணிறமாயும் கருப்பத்திற்கு ஏதுவாயு மிருக்கின்றது; ஜலமும் வெண்ணிறமாயும் விருட்சத்திற்கு ஏதுவாயும் இருக்கிறது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் முக்கியபாகமாம்.

(உ௦) சோணிதம் :—ஜலத்தில் பிருதிவியின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சோணிதம் (இரக்தம்) சிவப்பு வர்ணமாம்; பிருதிவியும் ஒவ்வோரிடத்துச் சிவப்பர் யிருக்கிறது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

உக - உடு. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—(உக) உரோமம், (உஉ) தோல், (உங்) நாடி, (உச) மாமிசம், (உடு) எலும்பு என்பனவாம். அவற்றுள்,

(உக) * க௦. உரோமம் :—பிருதிவியில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், உரோமம் சூரியமாயிருக்கிறது. அதை வெட்டுவதால் துக்க முண்டாகிற தில்லை; ஆகாயமும் சூரியமாயிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

* க௦. கேசம் (தலைமயிர்) உரோமத்தி (சரீரத்தின் மயிரி) லடங்கும்.

(உஉ) தோல் :—பிருதிவியில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், தோலால் சீதம், உஷ்ணம், வன்மை, மென்மையெனும் பரிசங்கள் அறியப்படுகின்றன; வாயுவும் பரிசுருணமுடையதாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(உங) நாடி :—பிருதிவியில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நாடியால் தாபத்தின் பரிட்சை உண்டாகின்றது; தேயுவும் தாபருபமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(உச) மாமிசம் :—பிருதிவியில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மாமிசம் சரமாயிருக்கிறது; ஜலமும் சரமாயிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(உரு) * கக. எலும்பு :—பிருதிவியின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், எலும்பு கடினமாயும் மஞ்சள் நிறமாயுமிருக்கின்றது; பிருதிவியும் கடினமாயும் சிவவிடத்தில் மஞ்சள்நிறமாயுமிருக்கின்றது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் முக்கியபாகமாம்.

இவ்வாறு ஸ்தூலதேகத்தில் இருபத்தைந்து தத்துவங்க ளிருக்கின்றன.

* கக. நகமும் பல்லும் எலும்பி லடங்கும்,

சஅ. வினா:—இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் அறி
ற்குப் பிரயோசன மென்ன ?

விடை:—

க. இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நானல்ல ;

உ. என்னுடையவு மல்ல ;

ங. இவை பஞ்சிகிருத பஞ்சமகாபூதங்களுடையன
ாம் ;

ச. இவற்றை யறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட
ருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நிச்சயஞ்செய்தல் இருபத்தைந்து தத்துவங்
ளையும் அறிதற்குப் பிரயோசனமாம்.

சக. வினா:—“ இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நான்
; என்னுடையவு மல்ல ” என்று அறிவ தெப்படி ?

விடை:—

க-நி. ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்களில்,

க. (க) சோகம் உண்டாகும்போதும் நான் அறி
றன்

(உ) சோகம் உண்டாகாதபோது அதன் *கஉ. அபா
ந்தையும் நான் அறிகிறேன்.

*கஉ. அபாவம் இன்மை. இதனை நால்வகையாக கவீனரும்,
கையாகப் பிராணேரும் கொள்வர். இதன் இலக்கணம் இதன்
ஞாலத்து கலையிற் காண்க.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சோகம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட
திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோகம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல
வென்றறிக.

உ. (க) காமம் உண்டாகும்போதும் நான் அறி
கிறேன்.

(உ) காமம் உண்டாகாதபோது அதன் அபாவத்தை
பும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் காமம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட
திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு காமம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென்
றறிக.

ங. (க) குரோதம் உண்டாகும்போதும் நான் அறி
கிறேன்.

(உ) குரோதம் உண்டாகாதபோது அதன் இன்மையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் குரோதம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடவுடாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு குரோதம் நானல்ல என்னுடையது மல்லன்றிக.

ச. (க) மோகம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிவன்.

(உ) மோகம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் அபாவதும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மோகம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடவுடாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மோகம் நானல்ல என்னுடையது மல்லன்றிக.

கலை.]

தேகமுன்றற்கும் நான்திருஷ்டா.

சுஎ

தி. (க) பயம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) பயம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தப் பயம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு பயம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்றறிக.

சு-க0. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்களில்,

சு-(க) விரிதல்:—சரீரம் விரியுங்காலத்தும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) சரீரம் விரியாதகாலத்து அவ்விரிதலின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இவ்விரிதல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு விரிதல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்றிக.

எ. (க) ஒதேல்:—சரீரம் ஒடும்போதும் நானறிகிறன்.

(உ) ஓடாதகாலத்து அவ்வோடுதலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இவ்வோடுதல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை யறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல் இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு ஒடுதல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்றிக.

அ. (க) இருத்தல்:—சரீரம் இருக்கும்போதும் நானறிகிறேன்.

(உ) அது இராதகாலத்து அவ்விருத்தலின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இவ்விருத்தல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச). இதை யறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு இருத்தல் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென்றறிக.

க. (க) நடத்தல்:—சரீரம் நடக்கும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

உ) சரீரம் நடவாதகாலத்து அந்த நடையின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த நடை நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நடத்தல் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென்றறிக.

க0-(க) சுருங்குதல்:—சரீரம் சுருக்கத்தை அடையும் போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ). சரீரம் சுருக்கத்தை அடையாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இச்சுருங்குதல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட இருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சுருங்குதல் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கக-கரு தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

கக-(க) நித்திரை உண்டானால் அதையும் நானறி கிறேன்.

(உ) நித்திரை உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன் மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த நித்திரை நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட இருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

கலை.]

தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா.

ருக

இவ்வாறு நித்திரை நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென்றறிக.

கஉ-(க) தாகம் உண்டானால் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) தாகம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தத் தாகம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு தாகம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்றறிக.

கங-(க) பசி உண்டானால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) பசி உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தப் பசி நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு பசி நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

கச-(க) காந்தி உண்டானால் அதையும் நானறிகி றேன்.

(உ) காந்தி உண்டாகாதகாலத்து அதனின்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் காந்தி நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ஈ) இது தேயுவினுடையதாம் .

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு காந்தி நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கரு-(க) சோம்பல் உண்டானால் அதையும் நானறி கிறேன்.

(உ) சோம்பலுண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சோம்பல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட
திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோம்பல் நானல்ல என்னுடையது மல்ல
வென்றறிக.

கசு-உ௦. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

கசு-(க) உமிழ்நீர் ஒழுகினால் அதையும் நானறிகி
றேன்

(உ) உமிழ்நீர் ஒழுகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும்
நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த உமிழ்நீர் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட
திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு உமிழ்நீர் நானல்ல என்னுடையது மல்ல
வென்றறிக.

கஎ-(க) வியர்வை உண்டானால் அதையும் நானறி
கிறேன்.

(உ) வியர்வை உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த வியர்வை நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு வியர்வை நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கஅ-(க) மூத்திரம் வந்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) மூத்திரம் வராதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மூத்திரம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மூத்திரம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கக- (க) சுக்கிலம் சரீரத்தில் அதிகரித்தால் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) சுக்கிலம் குறைந்த காலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சுக்கிலம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடைய தமல்ல ;

(ஈ) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு வீரியம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென்றறிக.

உ௦- (க) சோணிதம் சரீரத்தில் அதிகரித்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) சோணிதம் குறைந்தகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சோணிதம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ஈ) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோணிதம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

உக-உரு. பிருதிவியின் ஈந்து தத்துவங்களில்:—

உக-(க) உரோமம் அதிகமா யிருந்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) உரோமம் குறைந்தகாலத்து அதன் குறைவை யும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த உரோமம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு உரோமம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

உஉ-(க) தோல் பரிசுத்தைக் கிரகிக்குமாயின் அதை யும் நானறிகிறேன்.

(உ) பரிசுத்தைக் கிரகியாதகாலத்து அந்தக்கிரகணம் செய்தலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(சு) இந்தத் தோல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ந.) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(சு) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட
திருஷ்டாவைப்போல-இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு தோல் நானல்ல என்னுடையது மல்ல
வென் றறிக.

உரு - (சு) நாடி நடக்குமாயின் அதையும் நானறி
கிறேன்.

(உ) நடவாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான்
அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(சு) இந்த நாடி நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ந.) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(சு) இதை யறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்
டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நாடி நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்
றறிக.

உசு-(சு) மாயிதம் அதிகரிக்குமாயின் அதையும் நான்
அறிகிறேன்.

(உ) அது குறையுங்காலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மாமிசம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மாமிசம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென்றறிக.

உரு-(க) எலும்பு ஒழுங்கா யிருக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) ஒழுங்கா யிராதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த எலும்பு நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு எலும்பு நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

இவ்வாறு இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நானல்ல என்னுடையவு மல்லவென் றறிக.

சக. வினா—“ இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நா னல்ல ; என்னுடையவு மல்ல ” என்று அறிதலால் என்ன நிச்சய முண்டாயிற்று ?

விடை:—ஸ்தூலதேகமும், அதன் தர்மங்களாகிய க. பெயர் உ. ஜாதி ஈ. ஆசிரமம் ச. வருணம் (நிறம்) டு. சம் பந்தம் சு. பரிமாணம் (வடிவம்) எ. ஜனனமரணம் என்ப வைகளும் நானல்ல ; * கஈ. என்னுடையவு மல்ல என் னும் நிச்சய முண்டாயிற்று.

நீ. வினா:—க. பெயர் நானல்ல ; என்னுடையது மல்லவென் றறிவ தெப்படி ?

விடை:—(க) பிறப்பதற்கு முன் பெய ரில்லை ;

(உ) பிறந்த பிறகு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(ஈ) அன்றியும் சரீரத்தின் வேறு வேறுகிய அவய வங்களிலும் விசாரிக்குமிடத்துப் பெயர் அகப்படுகிறதிஈ

* கஈ. ஜாதி ஆசிரமமுதலிய ஸ்தூலதேகதர்மங்கள் ஆத்மா விற்கில்லை யென்பதனை நாரதபரிவராஜகோபநிஷதம், தேஜோபிந் தூபநிஷதம், வராகோபநிஷதத்தின் இரண்டாம் அத்தியாய முதலியவற்றில் காண்க. அச்சுருதிகளிற்றானே சூக்டம் காரணதே கங்களின் தர்மங்க ளில்லை யென்பதனையும் காண்க.

ஆகையால்,

(க) இந்தப் பெயர் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ஈ) இது ஸ்தூலதேகத்தில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இப்படிப் பெயர் நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

திரு. வினா:—உ. ஜாதி (வருணம்) நானல்ல ; என்னுடையது மல்லவென் றறிய தெப்படி ?

விடை:—(க) பிராஹ்மணன்முதலிய ஜாதி ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மமாம் ; சூக்ஷ்மதேக ஆத்மாக்களின் தர்மமாகாது. ஏனெனின், முந்தேகத்திலிருந்த இலிங்கதேகமும் ஆத்மாவுமே இந்த வர்த்தமானதேகத்திலும் இனிவரும் தேகத்திலும் யிருக்கின்றன. ஜாதியோ முந்தேகத்திருந்தது இந்தத் தேகத்திலில்லை ; இந்தத் தேகத்திலிருப்பது இனிவரும் தேகத்திராது. ஆகையால் ஜாதி ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மமா மன்றிச் சூக்ஷ்மதேக ஆத்மாக்களின் தர்மமாகாது.

(உ) சரீரத்தின் அவயவங்களில் விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்து ஜாதி யென்பது ஸ்தூலதேகத்திலும் அகப்படுகிறதில்லை.

ஆகையால்,

க. இந்த ஜாதி நானல்ல;

உ. என்னுடையது மல்ல;

ங. இது ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட
திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இப்படி ஜாதி நானல்ல; என்னுடையது மல்ல வென்
றறிக.

ருஉ. வினா:—ங. ஆசிரமம் நானல்ல; என்னுடையது
மல்லவென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. பிரஹ்மசாரி, கிருகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன்,
சந்நியாசி என்னும் நான்கு ஆசிரமங்களையும் வேறு
வேறு கர்மத்தைச் செய்விக்கும்பொருட் டாரோபித்து
ஸ்தூலதேகத்தில் ஒப்பியிருக்கிறார்கள்.

உ. அவைகளும் மனிதர்மாத்திரத்தில் சம்பவிக்கிற
தில்லை.

ஆகையால்,

க. இவ்வாசிரமங்கள் நானல்ல;

உ. என்னுடையது மல்ல;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட
திருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இப்படி ஆசிரமம் நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல
வென் றறிக.

ரு. வினா:—ச. வருணம் (நிறம்) நானல்ல ; என்
னுடையது மல்லவென் றறிவ தெப்படி ?

விடை:—க. வெண்மை, கருமை, செம்மை, பொன்
மைமுதலிய நிறங்கள் ஸ்தூலதேகத்தில் பிரத்தியக்ஷமாகக்
காணப்படுகின்றன.

உ. நான் ஸ்தூலதேக மல்லாமையால்,

க. இந்த நிறங்கள் நானல்ல ;

உ. என்னுடையது மல்ல ;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தினுடையவாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட
திருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இப்படி வருணம் நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல
வென் றறிக,

ருச. வினா:—ரு. சம்பந்தம் நானல்ல, என்னுடை
யது மல்லவென் றறிவ தெப்படி ?

விடை:—

க. பிதா புத்திரன், குரு சிஷ்யன், ஸ்திரீ புரு
ஷன், எஜமானன் சேவகன் என்னும் இவைமுதலிய
ஸ்தூலதேகத்தின் சம்பந்தத்தை ஒருவருக்கொருவர் பிர
சித்தமாய் நித்தையாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்

கலை.]

தேகநீன்றற்கும் நான் திருஷ்டா.

கூர்

உ. அவற்றை விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்து அகப் படுகிறதில்லை.

ங. நான் ஸ்தூலதேகத்திற்கு வேறாய் அசங்கனா யிருத்தலால்,

க. இச்சம்பந்தங்கள் நானல்ல ;

உ. என்னுடையவு மல்ல;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சம்பந்தம் நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

நடு. வினா:—கூ. ப்ரிமாணம் (வடிவம்) நானல்ல ; என்னுடையது மல்லவென் றறிவ தெப்படி

விடை:—க. நெட்டை, குட்டை, பருமன், மெலிவு, கோணல், ஒழுங்கு இவைமுதலிய வடிவங்களும் பிரசித்த மாக ஸ்தூலதேகத்தில் காணப்படுகின்றன.

உ. நான் ஸ்தூலதேகத்திற்கு வேறாய் நிராகாரனா யிருத்தலால்,

க. இந்த ஆகார(வடிவ)ங்கள் நானல்ல ;

உ. என்னுடையவு மல்ல ;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தினுடையனவாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

இப்படிப் பரிமாணம் நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

திரு. வினா:—எ. நான் ஜனனமரணமுடையவனல் லன் ; எனக்கு ஜனனமரண முண்டாகாதென் றறிவ தெப் படி ?

விடை:—க. ஆத்மாவிற்கு ஜன்மம் ஒப்புவோமா யின், ஆத்மா அபித்தியமாகும். இந்த வார்த்தை மீமாம் ஸகன் முதலாயுள்ள பரலோகவாதிகளாகிய ஆஸ்திகர்களுக் கும் உடன்பாடல்ல; ஏனெனின், ஆத்மா உற்பத்தியுடைய தாகுமாயின் நாசமுடையது மாகும். அதனால்

(க) பூர்வஜன்மத்திற் செய்யப்படாத கர்மத்தால் சுகதுக்கங்களின் அறுபவமும்,

(உ) இந்த ஜன்மத்திற்செய்யப்பட்ட கர்மம் அறுபவ மின்றி நசித்தலுமாகிய,

இவ்விரண்டு தோஷங்களும் உண்டாகும்.

ஆகையால் கர்மவாதிகளின் மதப்படி ஆத்மாவைக் கர்த்தா போக்தாவென வெரப்பினாலும் ஜனனமரண மில்லா ததாகவே ஒப்பவேண்டியதாகும்.

உ. அன்றியும் ஆத்மாவின் ஜன்மத்திற்கு யாதொரு காரணமும் சம்பவிக்கவில்லை. ஏனெனின், ஆத்மாவிற்குக்

கலை.]

தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா.

கரு

தாரண மிருக்குமாயின் ; அது ஆத்மாவைவிட வேறாகவே யிருக்கவேண்டும் ;

(க) ஆத்மாவிற்கு வேறாகவோ அநாத்மாவாகிய நாம ரூபங்க ளிருக்கின்றன ; அவைகள் ஆத்மாவில் இரஜ்ஜு சர்ப்பம்போலக் கற்பிதமா யிருத்தலால் காரணமாகா.

(உ) பிரஹ்மமோ கடாகாயத்தின் சொரூபமாகிய மகாகாயம்போல ஆத்மாவைவிட வேறுகாமல் அதன் சொரூபமாகவே யிருத்தலால் காரண மாகாது.

அதனால் ஆத்மாவிற்கு ஜன்ம மில்லை.

ந. ஜன்மமில்லாமையால் மரணமு மில்லை.

ச. ஆத்மாவினிடத்தில் ஜனனமரண மில்லாமை யால் அது க. பிறப்பு, உ. இருப்பு, ந. வளர்ச்சி, ச. விகாரம், ஐ குறைவு, சு. மாணம் என்னும் ஆயுவி்கா ரங்களும் இல்லாததா யிருக்கின்றது.

ஆஷுதயால்,

க. நான் ஜனனமரணமுடையவ னல்லன்.

உ. என்னிடத்து ஜனனமரண முண்டாகிற தில்லை.

ந. இவை ஸ்தூலதேகத்திற்குக் கர்மத்தினு லுண்டாகின்றன.

ச. இவற்றை யறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் க்ருஷ்டா ரூஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இப்படி நான் ஜனனம்மாணமுடையவ னல்லன் ; எனக்கு ஜனனமாண முண்டாகா வென வறிக.

ருள. வினா:—பஞ்சமகாபூதங்களின் நிவிருத்தியில் திருஷ்டாந்தம் யாது ?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—ஒருவனுக்குப் பூதம் பிடித் திருக்குமாயின், அவன் பூசாரியை அழைத்து உடுக்கடிபசித் து உப்புமுதலிய ஐந்து பதார்த்தங்களைச் சேர்த்து அதற் குப் பலிகொடுத்துப் பூதத்தை நிவர்த்திக்கிறான்.

சித்தார்தம்:—அதுபோல ஆகாயமுதலிய பஞ்சமகாபூ தங்கள் சரீரரூபமாய் ஜீவனைப் பிடித்திருக்கின்றன. அவற் றின் நிவிருத்தியின்பொருட்டுப் பிரஹ்மவிஷ்டகுருவா கிய பூசாரியை * கச. விதியோடு சரணம்புகுந்து வேதசாஸ

* கச. விவேகமுதலியநற்குணங்களோடு மோக்ஷ இச்சை யுன்னவன் அதிகாரி.

க. கையில் சந்திப்புக்குரிய பதார்த்தம்(பத்திரபூஷப்பலாதி) களைக் கொண்டு குருவைச் சரணம்புகுந்தி,

உ. சாஷ்டாங்கநமஸ்காரஞ்செய்து,

ங. “ஐயனே, எனக்குப் பிரஹ்மவித்தையை உபதேசஞ்செய் தருளுவீராக.” என்று சொல்லி, “பந்த மென்பது யாது? மோக்ஷ மென்பது யாது? அவித்தை மென்பது யாது?” என்று மிவைமுத லிய பிரசுனைகளைச் செய்து,

ச. குருவினது சந்தோஷத்தின்பொருட்டுச் சரீரம், மனம், தனம், வாக்கு என்பவைகளை அர்ப்பணஞ்செய்து சேவைசெய்ய வேண்டும்.

இது பிரஹ்மவித்தையைக் கிடைக்கொள்ளுங் வித்யாநி,

திரமாயுகிய உடுக்கடிப்பித்து மேற்கூறப்பட்ட இருபத்தைந்து தத்துவங்களிலிருந்து ஐந்து ஐந்து தத்துவங்களாகிய பலியை ஒவ்வொருபூதத்திற்கும் தன்தன் பாகத்தைக் கொடுத்து, நானிந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களுக்கும் திருஷ்டாவா யிருக்கிறேன் என்று இப்படி நீச்சயம் செய்வதால் இந்தப் பஞ்சமகாபூதங்களுக்கும் * கரு. அத்தியந்தநிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

இவ்வாறு ஸ்தூலதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டாவா யிருக்கிறேன்.

உ. சூக்ஷ்மதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டா.

ருஅ. வினா:—சூக்ஷ்மதேக மென்பது யாது?

விடை:—சூக்ஷ்மதேகம் அபஞ்சகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் பதினேழுதத்துவங்களினதாம்.

ருக. வினா:—சூக்ஷ்மதேகத்தின் பதினேழுதத்துவங்களெவை?

விடை:—க—ரு. ஐந்து ஞானேந்திரியம், சு—க0. ஐந்து கர்மேந்திரியம், கக—கரு. ஐந்து பிராணன், கசு மனம், கௌ. புத்தி என்னு மிவை. கசு. பதினேழு தத்துவங்களாம்.

* கரு. மறுபடியும் தொடராதிருத்தல் அத்தியந்தநிவிருத்தி.

* கசு. “बुद्धिकर्मेन्द्रियपञ्चकैर्मनसा धिया । शरीरं सप्तदशभिस्सूक्ष्म तन्निष्ठम् ॥” ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரிய பிராணபஞ்சகங்கள் மனது

௬௦. வினா:—ஐந்து * கள. ஞானேந்திரியங்கள் எவை ?

விடை:—௧—௫ சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷு, சிங்நுவை, கிராணம் என்னு மிவ்வைந்தும் ஞானேந்திரியங்களாம்.

௬௧. வினா:—ஐந்து * ௧௮. கர்மேந்திரியங்க ளெவை?

விடை:—௬-௧௦. வாக்கு, பாணி, பாதம், உபஸ்தம், குதம் என்னும் இவ்வைந்தும் கர்மேந்திரியங்களாம்.

௬௨. வினா:—ஐந்து பிராணன் (பஞ்சவாயு) எவை ?

விடை:—௧௧-௧௫. பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன், வியானன் என்னு மிவை பஞ்சவாயுக்களாம்.

௬௩. வினா:—மன மென்ப தெது ?

விடை:—௧௬. சங்கற்பவிகற்பமாகிய விருத்தி மன மெனப்படும்.

௬௪. வினா:—புத்தி யென்ப தெது ?

விடை:—௧௭. நிச்சயரூபமாகிய விருத்தி புத்தி யெனப்படும்.

புத்தி என்னும் பதினேழினால் சூக்ஷ்மசரீரமாம். அது இலங்க மெனப்படும்." என்பது யோகசிகோபநீஷதம்.

* ௧௭. ஞானத்திற்குச் சாதனமாகிய இந்திரியம் ஞானேந்திரியம்.

* ௧௮. கர்மத்திற்குச் சாதனமாகிய இந்திரியம் கர்மேந்திரியம்.

சுரு. வினா :— அபஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூத மென்ப தெது ?

விடை :— எந்தப் பூதங்களுக்கு முன் சொன்னபடி பஞ்சிகரண முண்டாக வில்லையோ,

க. அந்தப் பூதங்கள் அபஞ்சீக்ருதபஞ்சமகாபூதங்களெனப்படும்.

உ. அவற்றையே சூக்ஷ்மபூதங்களென்றும்,

ங. தன்மாத்திரைகளென்றும் கூறுவர்.

சுசு. வினா :— அபஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் பதினேழுதத்துவங்களை அறிவ தெப்படி ?

விடை :— .

ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரிய பஞ்சகங்களில் :—

க. ஆகாயத்தின் *கக சத்துவகுணபாகம் சுரோத்திரம்.

உ. ஆகாயத்தின் இரஜோகுணபாகம் வாக்கீந்திரியம்.

(க) சுரோத்திரேந்திரியம் சப்தத்தைக் கேட்கின்றது.

(உ) வாக்கீந்திரியம் சப்திக்கின்றது.

(க) சுரோத்திரம் ஞானேந்திரியம்.

(உ) வாக்கு கர்மேந்திரியம்.

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

* கக. சர்வபதார்த்தங்களிலும் சாத்துவீகம், இராஜதம், தாமதமென மூன்றுகுணங்க ளிருக்கின்றன. கூறிய இக்குணவிவரங்களினைப் பைங்கலசுருதியிற் காண்க.

- ந. வாயுவின் சத்துவகுணபாகம் துவக்கு.
 ச. வாயுவின் இரஜோகுணபாகம் பாணி.
 (க) துவக்கந்திரியம் பரிசுத்தைக் கிரகிக்கின்றது.
 (உ) பாணீந்திரியம் அதை நிருவாகம் செய்கின்றது.
 (க) துவக்கு ஞானேந்திரியம் ;
 (உ) பாணி கர்மேந்திரியம் ;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

- டு. தேயுவின் சத்துவகுணபாகம் சக்ஷு.
 கூ. தேயுவின் இரஜோகுணபாகம் பாதம்.
 (க) சக்ஷு இந்திரியம் உருவத்தைக் கிரகிக்கின்றது.
 (உ) பாதேந்திரியம் நடக்கின்றது.
 (க) சக்ஷு ஞானேந்திரியம் ;
 (உ) பாதம் கர்மேந்திரியம் ;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

- எ. ஜலத்தின் சத்துவகுணபாகம் சிங்ஹவை.
 ஃ. ஜலத்தின் இரஜோகுணபாகம் உபஸ்தம்.
 (க) சிங்ஹவேந்திரியம் இரசத்தைக் கிரகிக்கின்றது.
 (உ) உபஸ்தேந்திரியம் இரசத்தை வீசுகின்றது.
 (க) சிங்ஹவை ஞானேந்திரியம் ;
 (உ) உபஸ்தம் கர்மேந்திரியம்

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு

௯. பிருதியியின் சத்துவகுணபாகம் 'கிராணம்,

௧௦. பிருதியியின் இரஜோகுணபாகம் குதம் (பாயுரு).

(க) கிரானேந்திரியம் கந்தத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) குதேந்திரியம் கந்தத்தை விகேின்றது.

(க்) கிராணம் ஞானேந்திரியம் ;

(உ) குதம் கர்மேந்திரியம் ;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

பஞ்சப்பிராணமனோபுத்திகளில்:—

௧௧-௧௫. இந்தப் பஞ்சமகாபூதங்களின் * ௨௦. இரஜோகுணபாகங்கள் சேர்ந்து பஞ்சப்பிராண னாயின.

௧௬-௧௭. இந்தப் பஞ்சபூதங்களின் * ௨௧. சத்துவகுணபாகங்கள் சேர்ந்து அந்தக்கரணமாயின. இவ்வந்தக்கரணமே மனரூபமாயும் புத்திரூபமாயு மிருக்கின்றது. இங்கே சித்தமும் அகங்காரமும் மனதிலும் புத்தியிலு மடங்கும்.

இப்படி அபஞ்சிக்ருதபஞ்சமகாபூதங்களின் காரியமாகப் பதினேழுதத்துவங்களையு மறிக்க.

௧௮. வினா:—பதினேழுதத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோஜனம் பெண்ண ?

விடை:—இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவு மல்ல ; இவைகள் அபஞ்சிக்ருதபஞ்சமகா

பூதங்களுடையவரம் என்பது இப்பதினேழு தத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பரியோஜனமாம்.

௬௮. வினா :— இந்தப் பதினேழு தத்துவங்களும் நானல்ல ; என்னுடையவு மல்லவென் றறிய தெப்படி ?

விடை :—இந்தப் பதினேழு தத்துவங்களையும் நான் அறிகிறவனா யிருக்கிறேன். எவன் எதை அறிகுற னோ, அவன் அதனினும் வேறாவன் என்பது நியம மாகையால், இந்தப் பதினேழு தத்துவங்களும் நானல்ல ; என்னுடையவு மல்லவென் றறிய வேண்டும்.

௬௯. வினா :—இதில் அறியத்தக்க திருஷ்டாந்தம் யாது ?

விடை :—திருஷ்டாந்தம் :— (க) நாடகசாலையிலுள்ள (உ) தீபமானது, (ங) இராஜா, (ச) மந்திரி, (ரு) வேலைக்காரன், (ஈ) நாயகி, (ஏ) வாத்தியக்காரர்கள், (அ) மற்றச் சபையிலுள்ள ஜனங்க ளென்னும், (ஊ) இவர்கள் உட்கார்ந்திருந்தால் அப்போதும் பிரகாசிப்பிக்கிறது. (க௦) எல்லோரும் எழுந்து போனகாலத்துச் சூரியமாகிய வீட்டையும் பிரகாசிப்பிக்கிறது.

சித்தாந்தம் :—அதுபோல (க) ஸ்தூலதேகமாகிய நாடகசாலையில் (உ) சாட்சியாகிய நான் தீபமா யிருக்கிறேன் ; (ங) அந்த நான், சித்தாபாசனாகிய இராஜா, (ச) மனமாகிய மந்திரி, (ரு) பஞ்சப்பிண்டங்களாகிய சேவகர்கள், (ஈ) புத்தியாகிய நாயகி (கூத்தாடிச்சி), (ஏ) தசேந்திரியங்களாகிய

வாத்தியக்காரர், (அ) சப்தமுதலிய பஞ்சவ்ஷயமாகிய சபையின் ஜனங்க ளென்னு (க) மிவர்கள் ஜாக்கிரசொப் பனசமயங்களில் இருந்தால் அப்போது இவர்களை அறி கிறேன், (க௦) சுழுத்திசமயத்தில் இவர்களில்லாதபோது அவர்க ளில்லாமைபயும் நான் அறிகிறேன்.

என்றிப்படி இதில் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டாந்தத்தை அறிக.

எ௦. வினா:—அதை எப்படி அறியலாம்?

விடை:—க. ஜாக்கிராவஸ்தையில் இந்திரியஅந்தக்கர ணங்க ளிரண்டினது உதவியால் நான் அறிகிறேன்,

உ. சோப்பவஸ்தையில் இந்திரியமின்றி அந்தக் கரணமாத் திரத்தின் சகாயத்தினால் நான் அறிகிறேன்.

ங. சுழுத்தியவஸ்தையில் இந்திரியம் அந்தக்கரண மென்னும் இரண்டினது சகாயமின்றி யான்மாத் திரமே அறிகிறேன்.

எக. வினா:—இதில் வேறு திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—(க) ஐந்து துவாரமுள்ள குடத்திற்குள் பாத்திரம் எண்ணெய் திரிகளோடு தீபம் எரி கிறது.

(உ) அந்தத் தீபமானது பாத்திரம், எண்ணெய், திரி, குடத்தின் உள்ளவயவம், குடத்தின் துவாரங்க ளென்னும் இவற்றைப் பிரகாசிப்பதாய்க் குடத்திற்கு வெளியில் துவா

ரங்களுக்கு நேரே வைக்கப்பட்டுள்ள வீணை, புஷ்பக் கொத்து, இரத்தினம், இரசபாத்திரம், அத்தர்ப்புட்டி யென்னும் இவை எல்லாவற்றையும் துவாரத்தின்வழியாகப் பிரகாசிப்பிக்கிறது.

(௩) சூரியரூபமாகச் சகல பிரஹ்மாண்டத்தையும் பிரகாசிக்கிறது.

(௪) மகாதேஜோமயமாகிய சாமானியரூபத்தால் சருவ விபாபியா யிருக்கிறது.

சித்தார்த்தம்:—அதுபோல, (௧) பஞ்சஞானந்திரியமாகிய துவாரமுள்ள ஸ்தூலதேகமாகிய சூடத்தினுள் இதயதாமரையாகிய பாத்திரத்தில் மனமாகிய எண்ணெயும் புத்தியாகிய திரியும் இருக்கின்றன. அதன்பேரில் பூரூடமாயுள்ள ஆத்மாவாகிய தீபம் இருக்கிறது.

(௨) அது இதயமாகிய பாத்திரத்தையும், மனமாகிய எண்ணெயையும், புத்தியாகிய திரியையும், தேகத்தின் உள்ளவயவங்களையும், இந்திரியமாகிய துவாரங்களையும் அறிவதாய், இந்திரியங்களோடு சம்பந்தமுள்ள சத்தமுதலிய விஷயங்களையும் இந்திரியவாயிலாக அறிகிறது.

(௩) ஈசுவரரூபமாகப் பிரஹ்மாண்டமுதலிய சகல வெளிப்பிரபஞ்சத்தையும் அறிகிறது.

(௪) சாமானியனாதன்னியமாகிய பிரஹ்மரூபத்தால் சருவவிபாபியா யிருக்கிறது.

இஃது இதில் வேறு * ௨௨. திருஷ்டாந்தமாம்.

எ௨. வினா:—இப்படிச் சொல்லுவதால் என்ன நிச்சய முண்டாயிற்று ?

விடை:—மேற் கூறப்பட்டுள்ள பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல ; இவை என்னுடையவு மல்ல ; இவை பஞ்சமகாபூதங்களி னுடையவாம். இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப் போல இவற்றி னும் வேறு யிருக்கிறேன் என்னும் நிச்சய முண்டாயிற்று.

எ௩. வினா:—பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல என் னுடையவு மல்லவென் றறிவ தெப்படி ?

விடை:—க—௩. ஞானேந்திரிய மைந்தில்,

க. சுரோத்திரம்

(க) சத்தத்தைக் கேட்குமாயின் அதையும் நானறி கிறேன்.

(உ) கேளாதகாலத்து அக்கேட்டலின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சுரோத்திரம் நானல்ல ; என்னு டையது மல்ல. இது ஆகாயத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இத னினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

* ௨௨. இங்கே வேறு யாஃசானின் திருஷ்டாந்தம் உண்டு. அது மேல் ஏழாவது கலையில் உபதிருஷ்டா வென்னும் ஆத்மாவின் விசேஷணத்தின் பிரசங்கத்திற் சொல்லப்படும்.

உ. துவக்கு

(க) பரிசுத்தைக் கிரகிக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) கிரகியாதகாலத்து அந்தக் கிரகித்தலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தத் துவக்கு நானல்ல ; இது என்னுடையது மல்ல ; இது வாயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

ங. சக்ஷு

(க) உருவத்தைப் பார்த்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) பாராதகாலத்து அப்பார்த்தலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சக்ஷு நானல்ல ; இது என்னுடையது மல்ல ; இது தேயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

ச. சிங்நுவை

(க) இரசத்தின் உருசியைக் கிரகித்தால் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) உருசியைக் கொள்ளாதகாலத்து அந்த உருசியைக் கொள்ளுதலின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சிங்ஙுவை நானல்ல ; இது என்னுடையது மல்ல ; இது அப்புவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

௫. கிராணம்

(க) கந்தத்தைக் கிரகிக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) கிரகியாதகாலத்து அந்தக் கிரகணம் செய்தலின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தக் கிராணம் நானல்ல ; இது என்னுடையது மல்ல ; இது பிருதிவியினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப் போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

சு-க௦. கர்மேந்தியம் ஐந்தில்,

சு. வாக்கு

(க) வசனிக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்

(உ) வசனியாதகாலத்து அதனின்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்த வாக்கு நானல்ல ; இது என்னுடையது மல்ல ; இது ஆகாயத்தினுடையதாம். இதை யறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

எ. பாணி (கை)

(க) கொடுக்கல் வாங்கல் செய்தால் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) செய்யாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தப் பாணி நானல்ல ; இது என்னுடையது மல்ல ; இது வாயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

அ. பாதம்

(க) நடந்தால் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) நடவாதகாலத்து அதனின்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தப் பாதம் நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல ; இது தேயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

சு. உபஸ்தம்

(க) இரசத்தை (மூத்திரவீரியங்களை) விடுமாயின் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) விடாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்த உபஸ்தம் நானல்ல ; இது என்னுடையது மல்ல ; இது ஜலத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

க௦. குதம்

(க) மலத்தை நீக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) நீக்காதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தக் குதம் நானல்ல ; இது என்னுடையது மல்ல ; இது பிருதிவியினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

கக-க௭. பிராண அந்தக்கரணங்களில்,

கக-க௭. பஞ்சப்பிராணன்

(க) கிரியையைச் செய்யுமாயின் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) கிரியையைச் செய்யாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தப் பிராணன் நானல்ல ; இது என்னுடையது மல்ல ; இது சேர்ந்தள்ள பஞ்சமகாபூதத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

கசு. மனம்

(க) சங்கற்பவிகற்பஞ்செய்யுங்காலத்து அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) சங்கற்பவிகற்பம் செய்யாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்த மனம் நானல்ல ; இது என்னுடையது மல்ல ; இது சேர்ந்துள்ள பஞ்சமகாபூதத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

கஎ. புத்தி

(க) நிச்சயஞ்செய்யுமாயின் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) நிச்சயஞ்செய்யாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தப் புத்தி நானல்ல ; இது என்னுடையது மல்ல ; இது சேர்ந்துள்ள பஞ்சமகாபூதத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன். இவ்வாறு இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல ; என்னுடையவு மல்லவென் றறிக.

எசு. வினா:—இப்படிச் சொல்லுவதனால் என்ன நிச்சயம் உண்டாயிற்று ?

கலை.]

தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா.

அக

விடை:—க. இலிங்கதேகமும், அதன் தர்மமாகிய புண்ணியபாவங்களின் கர்த்திருத்துவமும், அவற்றின் பலமாகிய சுகதுக்கங்களின் போக்திருத்துவமும் ;

உ. இகலோகபரலோகங்களில் கமனாகமனமும் (போக்கு வரவும்) ;

ங. வைராக்கியசமதமாதி சாத்துவிகவிருத்திகளும், இராகத்துவேஷஹர்ஷாதி இராசதவிருத்திகளும், நித்திரை சோம்பல் மறதிமுதலிய தாமதவிருத்திகளும்

ச. அப்படியே பசி, தாகம், அந்தமந்தபடுத்துவ (குருட்டுத்தன்மை மந்தத்தன்மை தெளிவு) முதலியவைகளும் ;

நானல்ல ; என்னுடையவுமல்ல என்னும் நிச்சயம் உண்டாயிற்று.

எடு. வினா:—புண்ணியபாவங்களின் கர்த்தாவும் அவற்றின் பலமாகிய சுகதுக்கங்களின் போக்தாவும் நானல்ல ; அக்கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவங்கள் என்னுடைய தர்மமு மல்லவென் றறிவ தெப்படி ?

விடை:—க. எந்த வஸ்து விகாரியோ அது கிரியை யுடையதா யிருத்தலால் கர்த்தா வெனப்படும். நான் நிர்வி காரகூடஸ்தனா யிருத்தலால் கிரியைக்கு ஆசிரயனல்லன். அதனால் புண்ணியபாவமாகிய கிரியைக்குக் கர்த்தாவு மல்லன் எனன் கர்த்தா வல்லனோ, அவன் போக்தாவு மல்லன்.

ஆகையால் இவை அந்தக்கரணத்தின் தர்மமாம் ; என்னுடையவல்ல. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறா யிருக்கிறேன் என்றிப்படி அறிக.

எசு. வினா:—இகலோகபரலோகங்களில் கமனாகமனம் என்னுடைய தர்ம மல்லவென் றறிவது எப்படி ?

விடை:—௨. அந்தக்கரணம் (இலிங்கதேகம்) பரிச்சின்னமா யிருக்கிறது அதற்குப் பிராரப்தகர்மத்தின் வலியால் கமனாகமனம் சம்பவிக்கிறது. நான் ஆகாயத்தைப் போல வியாபகமா யிருக்கிறேன். ஆகையால் கமனாகமனம் என்னுடைய தர்ம மல்ல என்றிப்படி யறிக.

எஎ. வினா:—சாத்துவீக இசாசத தாமதவிருத்திகள் நானல்ல ; என்னுடையவு மல்ல வென்றறிவ தெப்படி?

விடை:—௩. திருஷ்டாந்தம்:— (க) ஓர் அரண்மனையில் உட்கார்ந்திருக்கும் (௨) இராஜாவின் விநோதத்தின் பொருட்டு (௩) ஓர் மாயாவி (௪) நீர்க்குழல் ஒன்று செய்து, (௫) அதன் துவாரத்தைத் திறக்குங்கால் அதினின்றும் மூன்று நீர்த்தாளைகள் வெளிப்படுகின்றன. (௬) அந்த மூன்று தாரைகளினின்றும் பிரவாகருபமாக அநேகம் தாரைகள் எழும்புகின்றன. (௭) அந்தத் துவாரத்தை அடைக்கும்போது அம்மூன்று தாரைகளும் தடைப்பட இசாஜாமாத்நிரம் தனித்து யிஞ்சுகிறுன்.

சுந்தார்த்தம் :—(க) அதுபோல ஸ்தூலசரீரமாகிய அரண்மனையில் (உ) அதிஷ்டான கூடஸ்தசொருபமாயுள்ள பரமாத்மாவாகிய இராஜா விருக்கின்றார். அவருடைய விநோதத்தின்பொருட்டு (ங) மாயையா(அஞ்ஞானமா)கிய மாயாவி, (ச) அந்தக்கரணமாகிய நீர்க்குழிச் செய்து, (ரு) சாக்கிரசொப்பனங்களில் அதன் பிராரத்துவமாகிய துவாரத்தைத் திறக்க அதிநின்றும் மூன்றுகுணத்தின் பிரவாகமாகிய மூன்று தாரைகள் வெளிப்படுகின்றன. (சு) அந்த மூன்று தாரைகளினின்றும் அளவில்லாத விருத்திகள் எழும்புகின்றன. (எ) சுழுத்தியில் பிராரத்துவ கர்மமாகிய துவாரங்கள் தடைப்படவே, அந்த விருத்திகளின் பாவாபாவங்(உண்மையின்மை)களை அறியும் ஆந்ததசொருப கேவலபரமம்மாவாகிய இராஜா மிஞ்சுகிறார். அவரே நானாகையால், இந்தச் சாத்துவிக இராசத தாமத விருத்திகள் நானல்ல; என்னுடையவு மல்ல; இவை அந்தக்கரணத்தினுடையவாம். இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறா யிருக்கிறெனென் றிப்படி அறிக.

எஅ வினா:—அந்தமந்தபடுத்துவங்கள் நானல்ல; என்னுடையவு மல்லவென் றறிவ தெப்படி ?

விடை:—சு-(க) நேத்திரமுதலிய இத்திரியங்கள் தத்தம் விஷயங்க ளொன்றையும் கிரகிக்காதிருத்தல் அவற்றின் அந்தத்துவம். அதையும் நாளறிகிறேன்.

(௨) விஷயங்களைச் சொற்பமாகக் கிரகித்தல் அவற்றின் மந்தத்துவம். அதையும் நானறிகிறேன்.

(௩) விஷயங்களைத் தெளிவாகக் கிரகித்தல் அவற்றின் பதேத்துவம். அதையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இவை நானல்ல; என்னுடையவு மல்ல; இவை இந்திரியங்களின் தர்மமாம். இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இப்படிச் சூக்ஷ்மதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டாவாயிருக்கிறேன்.

௩. காரணதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டா.

எசு. வினா:—காரணதேக மென்பது யாது?

விடை:—க. புருஷன் சுழுத்தியினின்றும் எழுந்த காலத்து, “எனக்கு இன்றைக்கு ஒன்றுத் தெரியவில்லை.” என்று சொல்லுவதனால், * ௨௩. சுழுத்தியில் அஞ்ஞானமிருக்கிறதெனச் சித்திக்கிறது. அன்றியும்,

* ௨௩. சுழுத்தியினின்றும் எழுந்த புருஷனுக்கு “எனக்கு ஒன்றுத் தெரியவில்லை.” என்னும் ஞானம் உண்டாகிறது. அந்த ஞானம் அதுபவரூப மன்று. ஆனால் அது சுழுத்திகாலத்து அதுபவிக்கப்பட்ட அஞ்ஞானத்தின் ஸ்மிருதியாம். அந்த ஸ்மிருதிக்கு விஷயம் சுழுத்திகாலத்தின் அஞ்ஞானமாம்.

உ. ஜாக்கிரத்திலும் “நான் பிரஹ்மத்தை அறியேன்; என்னுடையது எனக்குத் தெரியவில்லை; நான் இதை அறியேன்.” என்னும் அநுபவத்திற்கு விஷயம் அஞ்ஞானமாம்.

ந. அன்றியும் சொப்பனத்திற்குக் காரணமும் நித்திரையாகிய அஞ்ஞானமாம். இப்படிப்பட்ட அஞ்ஞானம் எதுவோ, அது * உச. காரணதேகமாம்.

அ0. வினா:—காரணதேகம் நான் அல்ல; என்னுடையது மல்லவென் றறிவது எப்படி?

விடை:—“நான் அறிகிறேன்.” “எனக்குத் தெரியவில்லை.” என்றிப்படி உண்டாகும் அந்தக்கரணத்தின் விருத்திகளை ஞாத (அறியப்பட்ட) அஞ்ஞாத (அறியப்படாத) வஸ்துக்களாகிய விஷயங்களோடு நான் அறிகிறேன். ஆகையால் இந்தக் காரணதேகம் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல

* உச. ந. அஞ்ஞானத்தை ஸ்தூலசூட்சுமதேகங்களுக்குக் காரணமா யிருத்தலால் காரண மென்றும்,

உ. தத்துவஞானத்தால் தகிக்கப்படுவதால் தேக மென்றும் கூறுவர்.

இந்த அஞ்ஞானம் கருப்பக்கிரகத்தின் இருளைப்போலப் பிரஹ்மத்தின் ஆசிரிதமாய்ப் (பிரஹ்மத்தை இடமாகக்கொண்டு) பிரஹ்மத்தையே ஆவரணஞ்செய்(மறைக்க)கிறது.

இதனையே சுவாசிரயசுவவிஷய மென்பர்.

அக

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

[நான்காம்]

இது உடு. அஞ்ஞானத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன் என்றிப்படி அறிக.

இவ்வாறு காரணதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டாவாயிருக்கிறேன்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் மூன்றாம் கலை

தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா வென்பது

முடிந்தது.

* உடு. காரணதேகமே அஞ்ஞானமாகியிருக்க, அதை “அஞ்ஞானத்தினுடைய” தென்று கூறியது. இவ்ருவையே இராகுவின் தலைபென்று கூறுவதுபோலாம்.

ஸ்ரீ விசார சந்திரோதயம்.

நான்காங்கலை

* க. நான் பஞ்சகோசாதீதன்.

கோச மைந்துங் கடந்தவன் யானே
† மயச்சொ றொடர்ந்த வந்நம் பிராணன்
மனதே விஞ்ஞான மாநந்த மெனப்படு
மைந்து கோசமு மான்மா வன்றித்
தூல வுடலே வந்ந மயமாம்
பிராணம் மனமே விஞ்ஞான மெனமுக
கோசமாக் கூறுவ ரிலிங்கத் தன்னைக்
காரண மாநந்த மயமா மிவைதாங்
காரியஞ் சடமே விகாரி விநாசி
வியபிசாரி யாகலி னநாத்மா வாகு
மவற்றை யறியு மாத்மா யானே
பிறப்பிலன் சித்த விகாரி நித்தியன்
வியபிசார மிலனா யிருத்தலி னானே.

(க)

* க. “आत्मा पञ्चकोशविवर्जितः आत्मो पञ्चकोशकैः क्लृप्तो
ब्रह्मैवास्ति.” என்பது தேஜோபிந்தூபநிஷதம். மற்றும் தைத்திரீ
யம் கடநுத்திரயமுதவிய உபநிஷதங்களிலும் இவ்விஷயத்தினைக்
காண்க.

† மயச்சொற்றொடர்ந்த அந்நம் என்பவற்றை அந்நமயம் பிரா
ணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆதத்தமயம் என்று கூட்டிப்
பொருள்கொள்.

அக. வினா:—பஞ்சகோசாதீதன் என்றால் என்ன?

விடை:—பஞ்சகோசாதீதன் என்பது நான் பஞ்சகோசங்
களுக்கும் அதிதமா (வேறா) யிருக்கிறேன் என்பதாம்.

அஉ. வினா:—கோச மென்பது யாது?

விடை:—கோச மென்பது க. கத்தியி னுறைக்கும்,
உ. திரவியப்பொக்கிசத்திற்கும், ஈ. கோசகார மென்னும்
புழுவின் கூட்டிற்குமாம்.

* உ. அதுபோலப் பஞ்சகோசங்கள் ஆத்மாவை மறைத்
திருக்கின்றன. ஆகையால் அந்நமயாதிகளும் கோச மெனப்
படுகின்றன.

அஈ. வினா:—பஞ்சகோசங்களின் பெயர்க ளெவை

விடை:—க. அந்நமயகோசம், உ. பிராணமயகோ
சம், ஈ. மனோமயகோசம், ச. விஞ்ஞானமயகோசம்,
ரு. ஆநந்தமயகோசம் என்னு மிவை பஞ்சகோசங்களின்
பெயர்களாம்.

அச. வினா:—க. அந்நமயகோசம் என்பது யாது?

* உ. ‘‘கிஷகாஶுமிரிஷ ச்வேஶ்யா யாதி வ்ஷ்ணமூ ஆத்மா கோசகாரப்
புழுவினைப் போலத் தனது இச்சையினால் பந்தனத்தை அடைகின்
றது’’ என்பது மஹோபநிஷதம்.

விடை:—க. * ௩. மாதாபிதாக்கள் உண்ட. அந்நத்தினால் உண்டாகிய சுரோணிதசுக்கிலங்களால் மாதாவின் உதரத்தில் உற்பத்தியாய்,

உ. ஜனித்தபிறகு பால்முதலிய அந்நத்தால் விருத்தியடைந்து,

௩. மரித்தபின் அந்நமயமாகிய பிருதிவியில் ஒடுங்கும் ஸ்தூலதேகம் அந்நமயகோசமாம்.

அரு. வினா:—அந்நமயகோசம் எப்படி இருக்கிறது?

விடை:—சீகதுக்கங்களின் அறுபவமாகிய போகத்திற்கு இடமா யிருக்கிறது.

அசு. வினா:—அந்நமயகோசத்திற்கு நான் வேறு யிருக்கிறேன் என்றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. பிறத்தற்கு முன்னும் மரித்த பின்னும் அந்நமயகோசம் (ஸ்தூலசரீரம்) இல்லை. ஆகையால் இது உற்பத்தி நாசமுடையதா யிருத்தலால் கடத்தைப் போற்காரியமாம்.

* ௩ “अज्ञासेनैव भूत्वाऽनरसेनाभिवृद्धिं प्राप्याऽनरसमयपृथिव्यां यद्वि-
नयिते सोऽज्ञमयकोशस्तदेव सूक्ष्मशरीरः ॥ அந்நாசத்தினாலேயே உண்டாய், அந்நாசத்தினால் அபிவிருத்தியடைந்து, அந்நாசமயப்பிருதிவியில் எது ஒடுங்குகின்றதோ, அது அந்நமயகோசம். அதவே ஸ்தூலசரீரம்.” என்று பைங்கலோபநிஷதத்திலும், அவ்வாறே ஸ்ரீவசாரோபநிஷதத்திலும் இவ்விலக்கணம் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

உ. நான் எப்போதும் உண்மைவடிவ(பாவரூப)மா யிருக்கிறேன். அதனால் உற்பத்திராசமில்லாதவனாயிருக் கும் நான் இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

ஆகையால் இந்த அந்நமயகோசம் நானல்ல? இது என்னுடையது மல்ல; இது ஸ்தூலதேகவடிவமாம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன். இப்படி அந்நமயகோசத்திற்கு நான் வேறா யிருக்கிறே னென் றறிக.

அஎ. வினா:—உ. பிராணமயகோச மென்பது யாது?

விடை:—* ச. கர்மேந்திரியம் ஐந்துடன் கூடிய பஞ் சப்பிராணன் பிராணமயகோசமாம்.

அஅ. வினா:—கர்மேந்திரியம் ஐந்தும் பஞ்சப்பிராண னும் எவை?

விடை:—கர்மேந்திரியம் ஐந்தும் பஞ்சப்பிராணனும் முன் ரூக்ஷமதேகத்தின் பிரக்கிரியையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

அக. வினா:—பஞ்சப்பிராணனது ஸ்தானங்களும் கிரி யைகளும் எவை?

விடை:—க. பிராணவாயு

* ச. “**कर्मेन्द्रियं प्राणदिग्बुधं प्राणमयकोशः ॥** கர்மேந்திரியம் கனோடு கூடப் பிராணதி ஐந்தும் பிராணமயகோசமாம்.” என்ற பைங்கலோபநிஷத்திலும், அய்வாறே சர்வகாரோபநிஷத்திலும் கூறியிருத்தல் காண்க.

(க) இருதயஸ்தானத்தில் இருக்கிறது

(உ) பகவிரவாகிய ஒவ்வொரு நாளும் உககூ00 உச வாசநிசவாசங்களைக் கொள்ளுதலாகிய கிரியையைச் செய்கின்றது.

உ. அபானவாயு

(க) குதஸ்தானத்தி லிருக்கின்றது;

(உ) மலமுத்திரங்களை நீக்குவதாகிய கிரியையைச் செய்கின்றது.

ங. சமானவாயு

(க) நாபிஸ்தானத்தி லிருக்கிறது;

(உ) கிணற்றுநீரைத் தோட்டத்திற் செலுத்தும் தோட்டக்காரனைப் போல, உண்ட அந்நாசத்தை எடுத்து நாடியின் வழியாய்ச் சரீரமுழுவதிலும் சேர்ப்பித்தலாகிய கிரியையைச் செய்கின்றது.

ச. உதானவாயு

(க) கண்டஸ்தானத்தி லிருக்கின்றது;

(உ) உண்ணப்பட்டனவும் பருகப்பட்டனவுமாகிய அந்நஜலங்களின் விபாகத்தைச் செய்கின்றது. ஆப் படியே சொப்பனம் இழுப்பு விக் கல்முதலியவைகளைக் காட்டுதலாகிய கிரியையைச் செய்கின்றது.

ஞ. வியானவாயு

(க) சருவாங்கமாகிய ஸ்தானத்தி லிருக்கிறது;

(உ) சருவ அங்கங்களின் மூட்டுகளையும் திருப்புத லாகிய கிரியையைச் செய்கின்றது.

இப்படிப் பஞ்சப்பிராணனுக்கு முக்கியஸ்தானங்களும் கிரியைகளு மிருக்கின்றன.

கூ௦. வினா:—பிராணதிவாயுக்கள் சரீரத்தி லென்ன செய்கின்றன?

விடை:—

க. பிராணதிவாயுக்கள் சரீரத்தில் நிரம்பிச் சரீரத் திற்கு வல்லமையைத் தருகின்றன.

உ. அன்றியும் இந்திரியங்கள் தத்தம் காரியங்களில் பிரவிருத்தித்தலாகிய கிரியைக்குச் சாதனமாயு மிருக்கின் றன.

கூ௧. வினா:—பிராணமயகோசத்திற்கு நான் வேறாயி ருக்கிறே னென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—

க. புருஷன் தூங்குங்காலத்துப் பிராணன் விழிப் பாயிருந்தபோதிலும், அப்போது ஓர் கிரேகன் வருவானு யின் அவனுக்கு உபசாரம் செய்கிறது மில்லை;

உ. திருடன் நகைகளைக் கொண்டு போவானுயின் அவனைத் தடுக்கிறது மில்லை.

அதனால் இந்தப் பிராணவாயு கடத்தைப்போல ஜடமாம். சைதன்னியரூபமாகிய நான் இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன். ஆகையால் இந்தப் பிராணமயகோசம் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது சூக்ஷ்மதேகவடிவமாம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன். இவ்வாறு பிராணமயகோசத்தினும் நான் வேறாயிருக்கிறேன் என்றழிக.

கூஉ. வினா:—ஈ. மனோமயகோச மென்பது யாது?

விடை:—* ஈ. ஞானேந்திரியம் ஐந்துடன் கூடிய மனது மனோமயகோசமாம்.

கூங. வினா:—ஞானேந்திரியம் ஐந்தும் மனமும் எவை?

விடை:—இவை முன் சூக்ஷ்மதேகத்தின் பிரக்கிரியையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

கூச. வினா:—மனம் எப்படி இருக்கிறது?

விடை:—தேகத்தில் அகந்தையும் கிரகமுதலியவற்றில் மனதையுமாகிய அபிமானத்தைச் செய்துகொண்டு, இந்திரியவாயிலாக வெளியே செல்லுவதாய்க் கரணரூபமாயிருக்கின்றது.

* ஈ. ஞானேந்திரியம்: सह मनो मनोमयकोशः ॥ ஞானேந்திரியங்களுடைய கூட மனம் மனோமயகோசமாம்.” என்று பைங்கலோபநிஷத்திலும், அவ்வாறே சர்வசாரோபநிஷத்திலும் இதன் இலக்கணம் கூறியிருத்தல் காண்க.

௬௫. வினா:—மனோமயகோசத்திற்கு நான் வேறா யிருக்கிறேன் என்றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. காமக்குரோதாதி விருத்திகளோடு கூடி யிருத்தலால் மனம் நியமமில்லாத சுபாவமுடையதாயிருக் கிறது. அதனால் விகாரியாம்.

நான் சகல விருத்திகளுக்கும் சாக்ஷியாகிய நிருவிசு ரா யிருக்கிறேன்.

ஆகையால் இந்த மனோமயகோசம் நானல்ல; என்னு டையது மல்ல; இது சூக்ஷ்மத்தகரூபமாம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன். இப் படி மனோமயகோசத்தினும் நான் வேறா யிருக்கிறேனென் றறிக.

௬௬. வினா:—ச. விஞ்ஞானமயகோச மென்பது யீர்து?

விடை:—* ச. ஞானேந்திரியம் ஐந்துடன் கூடிய புத்தி விஞ்ஞானமயகோசமாம்.

௬௭. வினா:—ஞானேந்திரியமும் புத்தியும் எவை?

விடை:—இவை முன் இயிங்கதேகப்பிரக்கிரியையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

* க. “ ஜானேந்திரே. சஹ் வுதிர்விஜ்ஞானமயகோச: । एतत्कोशत्रयं त्रिगुणरीरम् ॥ ஞானேந்திரியங்களோடு கூடப் புத்தி விஞ்ஞானமயகோசமாம். இந்த அகாமயம் பிராணமயம் விஞ்ஞானமயம் மூன்றும் விங்கசரீர மாம்.” என்று பைங்கலத்திலும், அவ்வாரதே சர்வகாரத்திலும் இது விலக்கணம் கூறியிருத்தல் காண்க.

கூஅ. வினா:—புத்தி எப்படி யிருக்கிறது?

விடை:—க. சமுத்தியில் சிதாபாசனோடு புத்தி இலயமா (ஒடுக்கி) யிருக்கின்றது.

உ. ஜாக்கிரத்தில் நகறணிமுதல் சிகைவரையிலும் சரீரத்தில் வியாபித்திருப்பதாய்க் கர்த்தாருபமா யிருக்கின்றது.

கூகூ வினா:—விஞ்ஞானமயகோசத்திற்கு நான் வேறா யிருக்கிறேன் என்றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. புத்தியானது குடமுதலியவற்றைப்போல இலயமுதலிய அவஸ்தைகளையுடையதா யிருத்தலால் விநாசி யா(நாசமுடையதா)ம்.

உ. நான் இலயமுதலிய அவஸ்தை யில்லாதவனா யிருத்தலால் இந்தப் புத்திக்கு விலக்ஷணமாகிப் அவிநாசி யா யிருக்கிறேன்.

ஆகையால் இந்த விஞ்ஞானமயகோசம் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது குக்ஷ்மதேகருபமாம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன். இப்படி * எ. விஞ்ஞானமயகோசத்தினும் நான் வேறா யிருக்கிறேனென் றறிசு.

* எ. க. தீபத்தின் பிரகாசமும் ஆகாசமும் அபின்னமாய்த் தோற்றினாலும் பின்னமாகவே யிருத்தல்போலும்,

உ. சாய்ச்சிய இரும்பில் அக்கினியும் இரும்பும் அபின்னமாய்த் தோற்றினாலும் பின்னமாகவே யிருத்தல்போலும்,

க00. வினா:—௫. ஆநந்தமயகோச மென்பது யாது?

விடை:—க. புண்ணியகர்மபலத்தை அதுபவிக்குங்காலத்து ஒருகால் புத்திவிருத்தி அந்தர்முகமாய் ஆத்மசொருபமாகிய ஆநந்தத்தின் பிரதிபிம்பத்தை யடைகின்றது.

உ. பிரியமோதப்பிரமோதரூபமாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

ங. அந்த விருத்தியே, புண்ணியகன்மபலபோகம் விவிருத்தியாகும்போது நித்திரைவடிவமாக விளினமா (ஒடுங்கு) கின்றது;

அந்த விருத்தி * அ. ஆநந்தமயகோசமாம்.

க0௧. வினா:—ஆநந்தமயகோச மெப்படி யிருக்கிறது?

ஆத்மாவும் அந்தக்கரணமும் அபின்னமாய்த் தோற்றியபோதிலும் பின்னமாகவே யிருக்கின்றன; ஏனெனின், சுழுத்தியில் அந்தக்கரணம் இலயமா யிருக்க ஆத்மா அஞ்ஞானத்திற்குச் சாக்ஷியாகத் தோற்றுவதால்.

அ. स्वरूपाज्ञानमानन्दमयकोशः । तत्कारणशरीरम् ॥ சொருபாஞ்ஞானம் ஆநந்தமயகோசமாம். அது காரணசரீரம்” என்று பைங்குலத்திலும், அவ்வாறே சர்வசார்த்திலும் இதனிலக்கணம் கூறியிருத்தல் காண்க. “जडस्वप्रियमोदस्वधर्माः कारणदेहगाः ॥ “ஐடத்துவ பிரியமோதத்துவதர்மங்கள் காரணதேகத்துன்னவாம்.” என்பது ஆத்மபோதோபநிஷதம்.

விடை:—

க. எதற்கு இஷ்டவஸ்துவின் தரிசனத்தால் உண்டாகிய பிரியவிருத்தி சிரசாயும்,

உ இஷ்டவஸ்துவின் இலாபத்தா லுண்டாகிய மோதவிருத்தி ஒரு (வலது) சிறகாயும்,

ங. இஷ்டவஸ்துவின் அதுபவத்தால் உண்டாகிய பிரமோதவிருத்தி இரண்டாவது (இடது) சிறகாயும்,

ச. புத்திவிருத்தியில் அல்லது அஞ்ஞானவிருத்தியில் உள்ள ஆத்மசொருபமாகிய ஆநந்தத்தின் பிரதிபிம்பம் சொருபமா(உடலா)யும்,

டு. ஆத்மாவின் சொருபமாகிய பிம்பாநந்தம் * கூ. புச்ச(ஆதார)மாயு மிருக்கிறதோ,

—அப்படிப்பட்ட பகழியாகிய போக்தாவாய் * க௦. ஆநந்தமயகோச மிருக்கிறது.

க௦உ. வினா:—ஆநந்தமயகோசத்திற்கு நான் வேறாயிருக்கிறேனென்று அறிவ தெப்பய?

* கூ. பிரஹ்மமாகிய ஆநந்தம் ஆதாரமாயிருந்தலால் தைத்திரீய சுருதியின் டு-வது அதுவாதத்தில் அது புச்சசத்தத்தாற் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

* க௦. இப்படியே மற்ற நான்கு கோசங்களின் பகழிரூபத்துவமும் தைத்திரீய உபநிஷதத்தின் உரை ஆநந்தவல்லி க—டு அதுவாகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இச்சையுன்னவர்கள் அங்கே பார்த்துக்கொள்ளுக, தமிழ் ஸ்ரீபாலபோதத்திலும் காணலாம்.

விடை:—

க. ஆநந்தமயகோசம், மேகமுதலிய பதார்த்தங்களைப் போல ஒவ்வொருவார்காலத்தி லுண்டாவ தாகையால், அது கடினிகமாம்.

உ. நான் எப்போது மிருத்தலால் நித்தியன். ஆகையால் இந்த ஆநந்தமயகோசம் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது காரணதேகரூபமாம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இப்படி ஆநந்தமயகோசத்திற்கு நான் வேறுயிருக்கிறேன் எனத் தயக்கம்.

க௦௩. வினா:—இருப்பனவாகிய அந்நமயாதிகோசங்கள் ஆத்மா வல்ல வெனின், அப்போது ஆத்மா வென்பது யாது?

விடை:—

க. புத்திமுதலியவற்றிற் பிரதிபிம்பரூபமா யுள்ளதும்,

உ. பிரதிபுத்திய சொற்களால் சொல்லப்படுவதுமாகிய

ஆநந்தமயகோசத்திற்குப் பிம்பரூபகாரணமாயுள்ள ஆநந்தம், நித்தியமா யிருத்தலால் ஆத்மாவாம்.

க௦௪. வினா:—பஞ்சதோசங்கள்தான் அதுபவத்தில் வருகின்றன. இவற்றிற்கு வேறுக ஓர் ஆத்மா அதுபவத்

தில் வாராமையால், ஆத்மா பஞ்சகோசங்களுக்கு வேறாய் இருக்கிற தென்னும் நிச்சயம் எப்படி உண்டாம்?

விடை:—பஞ்சகோசங்கள்தாம் அநுபவத்தில் வருகின்றன. இவற்றிற்கு வேறாய் ஓர் ஆத்மா அநுபவத்தில் வரவில்லை என்னும் வார்த்தை சத்தியம். ஆயினும், எந்த அநுபவத்தால் இந்தப் பஞ்சகோசங்களும் அறியப்படுகின்றனவோ, அந்த அநுபவத்தை நிவர்த்திக்கக்கூடியவன் யாவன்? ஒருவனும் இல்லை. ஆகையால் * கக. பஞ்சகோசங்களின் அநுபவரூபமாகிய சைதன்னியம் யாதோ, அது பஞ்சகோசத்திற்கு வேறுகிய ஆத்மாவாம்.

கக. “अस्थिस्नाय्वादिरूपोयं शरीरं भाति देहिनां । योयमन्नमयो-
ह्यान्मा भातिसर्वशरीरिणः । ततः प्राणमयो ह्यात्मा विभिन्नश्चांतरस्थितः ॥
ततो मनोमयो ह्यात्मा विभिन्नश्चांतरस्थितः । ततो विज्ञान आत्मा
तु ततोऽन्यश्चांतरस्थितः । आनन्दमय आत्मा तु ततोऽन्यश्चांतरस्थितः ॥
योयमन्नमयस्सोयं पूर्णः प्राणमयेन तु । मनोमयेन प्राणोऽपि तथा
पूर्णस्वभावतः । तथा मनोमयो ह्यात्मा पूर्णो ज्ञानमयेन तु ॥
आनन्देन सदा पूर्णस्सदा ज्ञानमयस्सुखं तथानन्दमयश्चापि ब्रह्मणोन्येन साक्षिणा ।
सर्वतरेण पूर्णश्च ब्रह्म नान्येन केनचित् ॥ यदिदं ब्रह्मपुच्छाख्यं सत्यज्ञानाद्वयात्मकं ।
सारमेव रसं लब्ध्वा साक्षाद्देही सनातनं । सुखी भवति सर्वत्र अन्यथा सुखता कुतः ॥
எனம்பு நாம்புமுதலியவடிவமாகிய இச்சரீரம் தேகிகளுக்குத் தோற்
றுகின்றது. யாதொரு இவ்வந்நமயமாகிய ஆத்மா சர்வசரீரிகளுக்கும்
தோற்றுகின்றதோ, அதனினும் பிராணமய ஆத்மா வேறுபட்டதாய்

க00. வினா:—ஆத்மா எப்படி யிருக்கிறது?

விடை:—சத்து சித்து ஆனந்தமுதலிய சொருபமா யிருக்கிறது.

உன்னாயு மிருக்கின்றது. அதனினும் மனோமய ஆத்மா வேறாயும் உன்னாயு மிருக்கின்றது. அதனினும் விஞ்ஞானமய ஆத்மா வேறாயும் உன்னாயு மிருக்கின்றது. ஆனந்தமய ஆத்மாவோ அதனினும் வேறாயும் உன்னாயு மிருக்கின்றது. யாதொரு இந்த அந்நமய முண்டோ அது பிராணமயஞல் பூர்ணமா யிருக்கின்றது. பிராணமயனோ அப்படியே மனோமயஞல் சுபாவமாகப் பூர்ணமா யிருக்கின்றது. அப்படியே மனோமய ஆத்மாவும் விஞ்ஞானமயஞல் பூர்ணமா யிருக்கின்றது. விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயஞல் எப்போதும் சுகமே பூர்ணமா யிருக்கின்றது. அப்படியே ஆனந்தமயமும் தனக்கு வேறான பிரஹ்மமாகிய சாக்ஷியினல் பூர்ணமா யிருக்கின்றது. எல்லாவுற்றினும் உள்ளா யிருத்தலால் பூர்ணமா யிருக்கும் பிரஹ்மம் வேறொன்றினல் பூர்ணமாகிறதில்லை. யாதொரு இந்தப் பிரஹ்மபுச்ச மென்னும் பெயருடையதும், சத்தியஞானவயவடிவினதும், பழையமையானதுமாகிய சாரமான இரஸத்தினையே சாக்ஷித்தாக அடைந்து தேக எங்கும் சுகி யாகின்றான். வேறுவகையால் சுகத்தன்மை ஏது? இல்லை யென்றபடி. 'என்னும் யஜுர்வேதத்தின் கடநுதீரீயோபநிஷதத்தின் வாக்கியத்தினல் ஆத்மா பஞ்சகோசத்திற்கு வேறான அதுபவ வடிவ மாதல் காண்க.

ஸ்ரீ விசார சந்திரோதயம் நான்காம்கலை

நான் பஞ்சகோசாதீதன் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

ஐந்தாங்கலை.

* க. மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்கி.

அவத்தை மூன்றற்கு மான்மா சாக்கி
யங்வய மிதுவா மவற்றின் வியபிசாரம்
வெதிரேக மெனப்படு மீரேழ் திரிபுடி
வியவகார மெதன்கண் விளக்கமா மதுவே
சாக்கிர மதுபொய் திருசிய மெனவோர். (க)

கண்ட கேட்ட வத்துவா தனையால்
வெளிப்படை யின்றி விளங்கு மெதனி
லதுசாக் கிரமா மதனை யுலகினர்
பொய்யெனப் புகல்வர் கரண மியாவு
மொடுங்கு மவத்தை சுழுத்தி யாகுந்
துரியமே பிரத்தியக் கென்று துணிக. (உ)

* க. “ जाप्रस्वप्नुषुष्यादिप्रपञ्चं यत्प्रकाशते । तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा
सर्वबन्धैः प्रमुच्यते । त्रिषु धामसु यद्भोज्यं भोक्ता भोगश्च यद्भवेत् । तेभ्यो
विलक्षणस्साक्षी चिन्मात्रोऽहं सदाशिवः मय्येव सकलं जातं मयि सर्वं लयं याति
तद्ब्रह्माद्वयमस्म्यहम् ॥ ஜாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்திமுதவிய பிரபஞ்சத்
தினை எது பிரகாசிக்கின்றதோ அந்தப் பிரஹ்மம் நான் என்று

க0௬. வினா:—மூன்றவஸ்தைகள் எவை?

விடை:—க * உ. ஜாக்கிரம், உ. * ஈ. சொப்பனம்
ஈ. * ச. சுழுத்தி என்னு மிவை மூன்றவஸ்தைகள்.

அறிந்து சர்வபந்தங்களினின்றும் விடுபடுகிறான். மூன்று அவஸ்தைகளிலும் எந்தப் போக்தா போக்கிய போகங்க ஞாண்டோ அவற்றினும் வேறான சாக்ஷியான சின்மாத்திரமாகிய யான் சதாசிவன். என்னிடத்திலேயே யாவும் உண்டாகின்றன. என்னிடத்திலேயே நிலைத்துள்ளன. என்னிடத்திலேயே இலயத்தையடைகின்றன. அத்தன்மைய பிரஹ்மாத்வயமா யிருக்கின்றேன் யான்.” என்பது கைவஸ்யசூத்ரி. “एक एवात्मा मन्तव्यो जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु । स्थानव्यव्यतीतस्य पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ஜாக்கிர சொப்பனசுழுத்திகளில் ஒரே ஆத்மா மறிக்கத்தக்கதாம் மூன்றவஸ்தைகளையும் கடந்தவனுக்கு மறுபடியும் பிறப்பில்லை.” என்பது தீர்ப்புரநாபிய்யபநிஷதம். இவ்வாறே கைவகாரோபநிஷதமுதலியவற்றிலும் கூறியிருத்தல் காண்க.

* உ. சொப்பனசுழுத்திகளுக்கு வேறாய், இந்திரியஜநிய ஞானத்திற்கும் இந்திரியஜநியஞானசம்ஸ்காரத்திற்கும் ஆதார காலமா யிருப்பது ஜாக்ஃராவஸ்தை யெனப்படும்.

* ஈ. இந்திரியத்தினுண்டாகாத விஷயகோச அந்தக்காணத்தினது அபரோகஷவிருத்தியின் காலம் சொப்பனாவஸ்தை யெனப்படும்.

* ச. கககோசமுகத்ததை விஷயஞ்செய்வதும் அவீர்தி ாகோசமுகமாகிய அவீர்தியாவிருத்தியின் காலம் சுழூத்தியவஸ்தை யெனப்படும்.

க. ஜாக்கிராவஸ்தைக்கு நான் சாக்ஷி.

கௌ. வினா:—ஜாக்கிராவஸ்தை என்பது யாது?

விடை:—

க. பதினான்கு இந்திரியங்கள் * ௫. அத்தியாத்மமும்,

உ. அவற்றின் பதினான்கு தேவதைகள் * ௬. அதிதேய்வமும்,

ங. அவற்றின் பதினான்கு விஷயங்கள் * ௭. அதிபூதமுமாம்.

இந்த நாம் பத்திரண்டு தத்துவங்களால் எதில் வியவகார முண்டாகிறதோ, அது * ௮. ஜாக்கிராவஸ்தை.

* ௫. ஆத்மாவை ஆசிரயித்திருக்கும் வர்த்தமான இந்திரியங்கள் அத்தியாத்ம மெனப்படும்

* ௬. சுவசங்காதத்தி(தனது தேகமுதலியவற்றி)ற்கு வேறாய் நேத்திரோந்திரியத்திற்கு விஷயமாகாதது எதுவோ, அது அதிதேய்வ மெனப்படும்.

* ௭. சுவசங்காதத்திற்கு வேறாய் நேத்திரமுதலிய இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாவது எதுவோ, அது அதிபூத மெனப்படும்.

* ௮. இது ஸ்தூலதிருஷ்டியுடைய புருஷர்கள் அறிதற்குரிய ஜாகிராவஸ்தை. மன ஆதிசுருஷகரணை: புகல்ராதியாயுருகிதேவதாதிநிஷயான் ஸ்ரூகான் யதோபஸமதே தவாத்மனோ ஜாஸ்யம்॥ ஆதித்தியன்முதலிய அதிதேய்வங்களால் அதுக்கொக்கப்பட்ட, வர்த்தமான மனமுதலிய பதினான்கு காரணங்களால் ஸ்தூலமான சப்தாதிவிஷயங்களை எப்போது

க0அ. வினா:—பதினான்கு இந்திரியங்க ளெவை?

விடை :—

க-ரு. * கூ. ஞானேந்திரியம் ஐந்து:—

க. சுரோத்திரம், உ. துவக்கு, ந.. சக்ஷு, ச. சிவ்நி
வை, ரு. கிராணம் என்பனவாம்.

க-க0. கன்மேந்திரியம் ஐந்து:—

கூ. வாக்கு, எ. பாணி, அ. பாதம், கூ. உபஸ்தம்,
க0. குதம் என்பனவாம்.

கக-கச. அந்தக்கரணம் நான்கு:—

அறிவின்றதோ அவ்வவஸ்தை ஆத்மாவுக்கு ஜாக்கிரமாம்.” என்னும்
சுவிசாரோபநிஷதமும், “तसदेवताऽनुग्रहान्वितैः श्रोत्रादिगान्धिर्यैः
शब्दाद्यर्थविषयग्रहणज्ञानं जाग्रदवस्था भवति ॥ அந்த அந்த அதிதேவதை
யின் அதுக்கிரகத்தோடுகூடிய சுரோத்திராதிஞானேந்திரியங்களால்
சப்தமுதலிய அர்த்தமாகிய விஷயங்களைக் கவரும் உணர்ச்சி ஜாக்கி
ராவஸ்தையாகின்றது.” என்னும் பைங்கலோபநிஷதமும் இதற்
பிரமாணமாதல் காண்க.

* கூ. இவ்வாறே ஞானேந்திரியகர்மேந்திரிய அந்தக்கரணங்
களும், அவற்றின் விஷயங்களும், தேவதைகளும் பைங்கலகருநியின்
உவது அத்தியாயத்திலும், வராகோபநிஷதத்தின் முதல் அத்தி
யாயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

கக. மனம், கஉ புத்தி, கங. சித்தம், கச. அகங்
காரம் என்பனவாம்.

இப்பதினான்கு இந்திரியங்களும் அத்தியாத்மிகமாம்.

க0௬. வினா:—பதினான்கு இந்திரியங்களுக்கும் பதி
னான்கு தேவதைக ளெவை ?

விடை:—

க-௫. ஞானேந்திரியமைந்தின் தேவதைகள்:—

க. சுரோத்திரேந்திரியத்திற்குத் தேவதை திக்கு
(திக்குப்பாலர்).

உ. துவக்கிந்திரியத்திற்குத் தேவதை வாயு.

ங. சக்ஷு இந்திரியத்திற்குத் தேவதை சூரியன்.

ச. சிங்ஷுவேந்திரியத்திற்குத் தேவதை வருணன்.

ரு. கிரானேந்திரியத்திற்குத் தேவதை அசுவினிகு
மாரன்.

சு-க0. கர்மேந்திரியமைந்தின் தேவதைகள்:—

சு. வாக்கிந்திரியத்திற்குத் தேவதை அக்கினி.

எ. பாணீந்திரியத்திற்குத் தேவதை இந்திரன்.

அ. பாதேந்திரியத்திற்குத் தேவதை வாமனர்.

க. உபஸ்தேந்திரியத்திற்குத் தேவதை பிரஜாபதி.

க0. குதேந்திரியத்திற்குத் தேவதை யியமன்.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

வே. சாமிநாயகம், எஸ். சிவசுப்ரமணியம்

௧௧-௧௪. அந்தக்கரணம் நான்கின் தேவதைகள்:—

௧௧. * ௧௦. மனவந்திரியத்திற்குத் தேவதை—சந்திரன்.

௧௨. புத்தியந்திரியத்திற்குத் தேவதை பிரஹ்மன்.

௧௩. சித்தவந்திரியத்திற்குத் தேவதை வாசுதேவன்.

௧௪. அகங்காரவந்திரியத்திற்குத் தேவதை உருத்திரன்.

இப்பதினான்கு தேவதைகளும் அதிதேய்வ மெனப்படும்.

௧௧௦. வினா:—பதினான்கு இந்திரியங்களின் பதினான்கு விஷயங்க ளெவை?

விடை:—

௧-௩. ஞானேந்திரியபஞ்சகங்களின் விஷயங்கள்:—

௧. சத்தம், ௨ பரிசம், ௩. உருவம், ௪. இரசம், ௫. கந்தம் என்பனவாம்.

௪-௧௦. கர்மேந்திரியபஞ்சகங்களின் விஷயங்கள்:—

௪. வசனம், ௫. ஆதானம் (ஏற்றல்), ௬. கமனம் (நடத்தல்), ௭. இரதிபாகம், ௮. மலநீக்கம் என்பனவாம்,

௧௧-௧௪. அந்தக்கரணம் நான்கின் விஷயங்கள்:—

* ௧௦. உவ்வந்திரியம் அந்தக்கரணம்.

கக. * கக. சங்கற்பவிகற்பம், கஉ நிச்சயம், கங. சிந்தித்தல், கச. அகந்தை என்பனவாம்.

இப்பதினான்கு விஷயங்களும் அதிபூதங்களாம்.

ககக. வினா:—அத்தியாத்மம், அதிதெய்வம், அதிபூதம் என்னும் மூன்றும் சேர்ந்து என்ன வென்று சொல்லப்படுகின்றன?

விடை:—அத்தியாத்மமுதலிய மூன்றுபுட(ஆகார)ங்களும் சேர்ந்து திரிபுடி எனப்படுகின்றன.

ககஉ. வினா:—பதினான்கு திரிபுடிகளையும் அறிவதெப்படி?

விடை:—

க-ரு. ஞானேந்திரியங்களின் திரிபுடிகள்:—

அத்தியாத்மம்.	அதிதெய்வம்.	அதிபூதம்.
இந்திரியம்.	தேவதை.	விஷயம்.
க. சுரோத்திரம்.	திக்கு.	சத்தம்.
உ. துவக்கு	வாயு.	பரிசம்.
ங. சக்ஷு.	சூரியன்.	உருவம்.

* கக. மனதிற்கு சங்கற்பவிகற்பம் விஷய மன்று. ஆனால் எந்த வஸ்துவின் சங்கற்ப முண்டாகின்றதோ அந்த வஸ்து விஷயமாம். இப்படியே புத்திசித்தஅகங்கார்கமேந்திரியங்களிலும் அறிக.

ச. சிவ்நுவை, வருணன். இரசம்.
 ௫. கிராணம். அசுவனிகுமாரர். கந்தம்.

க௦-க௦. கர்மேந்திரியங்களின் திரிபுடிகள்:—

சு. வாக்கு. அக்கினி. வசனம் (கிரிபை).
 எ. பாணி. இத்திரன். ஏற்றலிடுதல்.
 அ. பாதம். வாமனர். கமனம்.
 கூ. உபஸ்தம். பிரஜாபதி. இரதிபோகம்.
 க௦. குதம். இயமன். மலரீக்கம்.

க௧-க௨. அந்தக்கரணநான்கின் திரிபுடிகள்.

க௧. மனம். சந்திரன். சங்கற்பவிகற்பம்.
 க௨. புத்தி. பிரஹ்மா. நிச்சயம்.
 க௩. சித்தம். வாசுதேவன். சிந்தித்தல்.
 க௪. அகங்காரம். உருத்திரன். அகந்தை.

இப்படிப் பதினான்கு திரிபுடிகளையும் அறிக.

க௧௩. வினா:—இந்தத் திரிபுடிகளின் சுபாவமென்ன?

விடை:—மும்மூன்று பதார்த்தங்க ளுள்ள திரிபுடிகளில் ஒன்றில்லையாயின், அதனதன் வியவகாரம் நடவாது.

க. இந்திரியமும் தேவதையு மிருந்து அதன் விஷய மில்லையாயின் வியவகாரம் நடவாது;

உ. விஷயமும் இந்திரியமு மிருந்து தேவதை யில்லா விடினும் வியவகாரம் நடவாது.

இதனைச் சகலதிரிபுடிகளிலும் அறிக.

ககசு. வினா:—என்னுடைய சுபாவம் யாதென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—

க. திரிபுடி பூரணமா யிருக்குமாயின் அதையும் நா னறிகிறேன்.

உ. பூரணமா யிராதாயி னதையும் நானறிகிறேன்.

ங. அப்படியே திரிபுடியின் வியவகாரம் நடக்குமா யின் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

ச. வியவகாரம் நடவாதாயின் அதையும் நான் அறி கிறேன்.

இப்படி என் சுபாவம் இருக்கிற தென்றறிக.

ககரு. வினா:—இதனால் என்ன சித்தித்தது.

விடை:—எதில் திரிபுடி யினால் வியவகாரம் நடக்கிற தோ, அப்படிப்பட்டது ஜாக்கிராவஸ்தையெனச் சித்தித் தது.

ககசு. வினா:—ஜாக்கிராவஸ்தையில் ஜீவனது ஸ்தான மும் வாக்கும் போகமும் சக்தியும் குணமும் ஜாக்கிராபிமா னத்தால் அந்த ஜீவனது பெயரும் எவை?

விடை:—ஜாக்கிராவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு

க. * கஉ. நேத்திரம் ஸ்தானம்.

உ. வைகரி வாக்கு.

ங. ஸ்தூலம் போகம்.

ச. கிரியை சக்தி.

ரு இராசதம் குணம்.

சு. ஜாக்கிராபிமானத்தால் விசுவ னென்பது பெயர்.

கக௭. வினா:—ஜாக்கிராவஸ்தையைச் சொல்லுதலால் என்ன சித்தித்தது?

விடை:—

க. ஜாக்கிராவஸ்தை உண்டாகுமாயின் அந்தையும் நானறிகிறேன்.

* கஉ. ஜாக்கிராத்தி லிந்தச் . சிதாபாசனாகிய ஜீவனுக்கு நகமுதல் சிகைபரியந்தம் வியாப்தி (நிறைவு) இருந்தபோதிலும், பிரதானமாக நேத்திராத்தி லிருந்தலால், அவனுக்கு நேத்திரம் ஸ்தானமெனப்படுகிறது. இதனை “तत्र भ्रूमध्यगतो जीव आपादमस्तकं व्याप्य कृषिवणिज्यश्रवणाद्यधिकक्रियाकर्ता भवति ॥ அந்த ஜாக்கிராவஸ்தையில் புருஷநடுவிலிருப்பவனாய் ஜீவன் பாதமுதல் சிகைபரியந்தம் வியாபித்து, கிருஷி வூணிஜ்யம் சிரவணமுதலிய சகலக்கிரியைகளையும் செய்பவனாகின்றான்.” என்று பைங்கலசுருதி உ-வது அத்தியாயம் கூறுதல் காண்க.

உ. சொப்பனசுழுத்திகளில் அதனின்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் *கட. ஜாக்கிராவஸ்தை நானல்ல; என்னுடையதுமல்ல; இது ஸ்தூலதேகத்தினுடையதாம். இதை அறியும் சாட்சியாகிய நான் கடசாட்சியைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன் என்பது ஜாக்கிரத்தைச் சொல்லுதலாற் சித்தித்தது.

இவ்வாறு ஜாக்கிராவஸ்தைக்கு நான் சாட்சியாயிருக்கிறேன்.

உ. சொப்பனவஸ்தைக்கு நான் சாட்சி.

*ககஅ. வினா:—சொப்பனவஸ்தை என்பது யாது?

விடை:—ஜாக்கிராவஸ்தையில் எந்தப் பதார்த்தங்கள் பார்க்கப்பட்டும் கேட்கப்பட்டும் அநுபவிக்கப்பட்டும் இருக்கின்றனவோ, அவற்றின் சம்ஸ்காரமானது ரோமத்தின் ஆயிரத்திலோர்மடங்கு மெல்லிதாய்க் கண்டத்திலிருக்கும் ஹிதை யென்னும் நாடியிலிருக்கின்றது. அந்தச்சம்ஸ்காரத்தால் நித்திணாக்காலத்தில் பஞ்சவிஷயமுதலிய பதார்த்தங்

* கட. “बुद्धेः पूर्णविकाशोयं जागरः परिकीर्त्यते विकारादिविहीनत्वा-
जागरो मे न विद्यते ॥ புத்தியின் பூர்ணவிகாசமாகிய இது ஜாக்கிர
மெண்ப்படுகின்றது. விகாராதிகளின்றியதன்மையால் எனக்கு ஜாக்
கிராமில்லை” என்பது வாரகோபநிஷதம் உ-வது அத்தியாயம்.

களும் அவற்றின் ஞானமும் உண்டாகின்றன. அவற்றால் எதில் வியவகாரம் உண்டாகின்றதோ, அது *கச. சொப்பன வஸ்தை.

ககக. வினா:—சொப்பனவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு ஸ்தானமும் வாக்கும் போகமும் சக்தியும் குணமும் சொப்பன பிமானத்தால் அந்த ஜீவனது பெயரும் எவை ?

விடை:—சொப்பனவஸ்தையில் க. கண்டம் ஸ்தானம். உ. மத்திமை வாக்கு. ஈ. சூகூதமம் (வாசனாமயம்) போகம். ச. ஞானம் சக்தி. ன. *கரு. சத்துவம் குணம். கூ. சொப்பன பிமானத்தால் தைஜஸ னென்பது பெயர்.

* கச. “करणोपरमे जाग्रत्संस्कारार्थप्रबोधवतीप्राज्ञप्राज्ञरूपस्फुरणं स्वप्नावस्था भवति ॥ கரணங்கள் ஒழிங்கியபோது ஜாக்ரதம்ஸ்காரத்தால் அர்த்த ஞானமுடையதான கிரப்பது கிரகிக்கப்படுவது என்னும் ஸ்பூணம் சொப்பனவஸ்தை யாகின்றது.” என்னும் பைங்கலோபநிஷதமும், “ तद्वासनासहितैश्चतुर्दशकरणैश्चान्यथाभावोपि वासनामयाऽस्मिन्वादीस्तात्कालिकान् प्रतिभासमानान्यदोषलभते तदा स्वप्नम् ॥ அவ்வாசனையோடுகூடிய பதி காண்டு கரணங்களால் சப்தா திக எல்லாதிருக்கினும், தோற்றுகின்ற தற்காலத்தனவாகிய வாசனாமயசப்தமுதலியவற்றை எப்போது அறி கின்றதோ அப்போது சொப்பனம்.” என்னும் கரீவகாரோப நிஷதமும் இவ்விவக்கணமே கூறுதல் காண்க.

* கரு. சிலர் இராசதம் குண மென்றும் கூறுவர்.

கலை.]

மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி.

ககாந

கஉ௦. வினா:— சொப்பனாவஸ்தையைச் சொல்லுதலால் என்ன சித்தித்தது?

விடை:—

க. சொப்பனாவஸ்தை உண்டாகுமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

உ. ஜாக்கிரதமுத்திகளில் அஃது இல்லாதபோது அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் *கக. இந்தச் சொப்பனாவஸ்தை நானல் லன்னுடையது மல்ல; இது சூக்ஷ்மதேகத்தினுடையதாம். இதை அறியும் சாக்ஷிபாகிய நான் கடசாக்ஷியைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன் என்பது சொப்பனத்தைச் சொல்லுதலாற் சித்தது.

இவ்வாறு சொப்பனாவஸ்தைக்கு நான் சாக்ஷியாயிருக்கிறேன்.

க. சுழுத்தியவஸ்தைக்கு நான் சாக்ஷி.

கஉ௧. வினா:—சுழுத்தியவஸ்தை என்பது யாது?

விடை:—புருஷன் நித்திரையினின்றும் விழித்தெ

* கக. “सूक्ष्मनिष्ठु संचारो बुद्धेः स्वप्न. प्रजायते । संचारधर्मसहिते मयि स्वप्नो न विद्यते ॥ புதல் சூக்ஷ்மநாடிகளில் சஞ்சரித்தல் சொப்பனமாகின்றது. சஞ்சாரதர்மமிகலாத எண்ணிடத்தில் சொப்பனமில்லை.” என்பது வராகோபநிஷதம் இரண்டாவது அத்தியாயம்.

முந்தகாலத்து, சுழுத்தியில் அதுபவித்த சுகத்தையும் அஞ்ஞானத்தையும் நினைத்து “நான் இன்று ஒன்றுத் தெரியாமல் சுகமாய்த் தூங்கினேன்” என்று சொல்லுகிறான். இந்தச் சுக அஞ்ஞானங்களின் பிரகாச(ஞானம், சாக்ஷி சேதனமாகிய, அதுபவத்தால் எதில் (எந்த அவஸ்தையில்) உண்டாகிறதே, அப்படிப்பட்ட புத்தியின் விலயாவஸ்தை * கௌ, சுழுத்தியவஸ்தையாம். (விலயம்=ஒடுக்கம்.)

கஉஉ. வினா:—சுழுத்தியவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு ஸ்தானமும் வாக்கும் போகமும் சக்தியும் குணமும் சுழுத்தியபிமானத்தால் அந்த ஜீவனது பெயரும் எவை?

விடை:—சுழுத்தியவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு. க. இருதயம் ஸ்தானம். உ. பைசந்தி வாக்கு. ஈ. ஆனந்தம் போகம். ச. திரவியம் சக்தி. ஞ. தாமதம் குணம் சுழுத்தியபிமானத்தால் பிராஞ்ஞ நென்பது பெயர்.

* கௌ. “चितैककरणा सुषुप्त्यवस्था भवति—சித்தவொடுக்கம் சுழுத்தியவஸ்தை யாகின்றது.” என்னும் பைங்கலோபதிஷதம் இரண்டாம் அத்தியாயமும், “चतुर्वशकरणोपरमादिशेषविज्ञानाभावायदा शब्दादीनिषवामोपलभते तदात्मनः सुषुप्तम् || பதிஞன்குரணங்களின் ஒடுக்கத்தால் விசேஷவிஞ்ஞானமின்மையால் எப்போது சந்தாதிவிஷயங்களை அறிபவிலையோ, அப்போது ஆத்மாவிற்குச் சுழுத்தியவஸ்தையாம்.” என்னும் சர்வசாரோபதிஷதமும் இவ்வாறே உறுதிப்படுத்துகின்றன.

கஉ௩. வினா:—சமுத்தியவஸ்தையில் திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:—முதல் திருஷ்டாந்தம்:—(க) கிணற்றில் விழுந் திருக்கும் ஓர் ஆபரணத்தை யெடுக்க அக்கிணற்றில் மூழ்கிய புருடன், அவ்வாபரணம் அகப்பட்டதையும் அகப்படாததையு மறிகுறன். (உ) ஆனால் அதைச் சொல்லுதற்குச் சாதனமாகிய வாக்கிந்திரியத்தின் தேவதையாகிய அக்கினிக்கு ஜலத்தோடு விரோத மிருத்தலால், அது திரோதானமாயி (மறைந்தி)ருக்கின்றது. ஆதையால் அவன் அங்கே அதைச் சொல்லுகிறதில்லை. (௩) ஜலத்திற்கு வெளியே வந்தகாலத்துச் சொல்லுதற்குச் சாதனமாகிய தேவதையோடு வாக்கிந்திரிய மிருத்தலால், நகை கிடைத்தது கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறான்.

சித்தாந்தம்:—(க) அதுபோல, சமுத்தியவஸ்தையில் சுக அஞ்ஞானங்களின் சாக்ஷிசாதனமாகிய சாமானிய ஞான மிருக்கின்றது. (உ) ஆனால் விசேஷஞானத்தின் சாதனமாகிய இந்திரியமும் அந்தக்கரணமு மில்லாதிருத்தலால் சுக அஞ்ஞானங்களின் விசேஷஞானம் உண்டாகி தில்லை. (௩) புருஷன் விழித்தகாலத்து, விசேஷஞானத்திற்குச் சாதனமாகிய இந்திரியமும் அந்தக்கரணமும் இருத்தலால், சமுத்தியில் அநுபவிக்கப்பட்ட சுக அஞ்ஞானங்களின் ஸ்மிருதியா(நினைவா)கிய விசேஷஞான முண்டாகிறது.

இரண்டாவது திருஷ்டாந்தம் :—

(க) வெய்யிலில் உருகிய நெய்யானது (உ) நிழலி லிருக்குமாயின் கட்டியாகின்றது. (ங) மறுபடியும் வெய் யிலி லிருக்குமாயின் உருகுகின்றது.

சித்தாந்தம் :—(க) அதுபோலச் சுழுத்தியிலுள்ள கார ணசரீரமாகிய அஞ்ஞானம் (உ) ஜாக்கிரசொப்பனங் க ளில் புத்திவடிவ மாகின்றது. (ங) மறுபடியும் சுழுத்தியில் அஞ்ஞானவடிவ மாகின்றது.

மூன்றாவது திருஷ்டாந்தம் :—

(க) ஒரு குழந்தை சிறுவர்களுடன் சேர்ந்து விளே யாடப்போகிறான். (உ) அவன் சிரமம்(ஐ)ளப்ப)டையுங் காலத்துத் தாயின் மடியில் தூங்கி விட்டின் 'சுகத்தை அதுபவிக்கிறான். (ங) மறுபடியும் சிறுவர்கள் கூப்பிடுங்கா லத்து வெளியே போய் விளையாடுகிறான்.

சித்தாந்தம் :—(க) அதுபோலக் காரணசரீரமாகிய அஞ்ஞானம் தாய். அதற்குப் புத்தியானது குழந்தை. அக்குழந்தை கர்மமாகிய சிறுவர்களோடு ஜாக்கிரசொப் பனமாகிய வெளிப்பூமியில் வியவகாரமாகிய விளையாட் டைச் செய்து, (உ) விசேஷபமாகிய சிரமத்தை அடையும் போது, சுழுத்தியவஸ்தையாகிய கிரகத்தில் அஞ்ஞானமா கிய தாயினிடத்து விசீனமாய்(ஒடுங்கி)ப் பிரஹ்மாநந்த த்தை அதுபவிக்கிறான். (ங) மறுபடியும் கர்மமாகிய சிறு

வர்கள் அழைக்குங்காலத்து, ஜாக்கிரதொப்பனமாகிய வெளிப்பூமியில் விபவகாரமாகிய வினையாட்டைச் செய்கிறான்.

நான்காவது திருஷ்டாந்தம் :—

(க) சமுத்திரஜலத்தால் நிரம்பிய ஓர் குடத்தைக்
(உ) கழுத்திற் கயிறுகட்டிச் சமுத்திரத்தில் அமிழ்த்தினால்
(ங) அப்போது குடத்திலுள்ள ஜலம் சமுத்திரஜலத்தோடு
ஐக்கியத்தை அடைந்தபோதிலும் (ச) கடமாகிய உபாதி
பால் வேறுபோன்றிருக்கிறது (ரு) மறுபடியும் கயிற்றை
இழுக்குங்காலத்துப் பேதத்தை அடைகிறது. (ஈ) ஆனால்
ஜலத்தோடுகூடிய குடத்திற்குள் சமுத்திரத்திற்கும் ஆகார
மாகிய ஆகாசம் வேறுகாமல் (எ) மூன்றுகாலத்தும் ஏகர
சமாயிருக்கின்றது.

சித்தாந்தம்:—(க) அதுபோல அஞ்ஞானமாகிய சமுத
திரஜலத்தால் நிரம்பிய இலிங்கதேகமாகிய கடம் (உ) அதி
ருஷ்ட(புண்ணியபாவ)மாகிய கயிற்றைக் கட்டப்பட்டுச்
சமுத்திரகாலத்திலும், அதன் அவாந்தரபேதமாகிய மர
ணம் மூர்ச்சை பிரளய மென்னும் காலங்களிலும், சமஷ்டி
யஞ்ஞானமாகிய ஈசுவரோபாதியான மாயையில் ஒடுங்கு
கின்றது. (ங) அப்போது அந்த விபஷ்டியஞ்ஞானமாகிய
ஜீவோபாதியான அவித்தை சமஷ்டியஞ்ஞானத்தோடு
ஐக்கியத்தை அடைந்தபோதிலும் (ச) இலிங்கசரீரத்தின்

சம்ஸ்காரமாகிய உபாதியினால் வேறுபோன்றிருக்கின்றது. (ந) மறுபடியும் அதிருஷ்டமாகிய கயிற்றை அந்தரியாமி 19ரோரிக்குங்கால் பேதத்தை அடைகின்றது. (சு) ஆனால் வியஷ்டியஞ்ஞானமாகிய ஜலத்தோடுகூடிய இலிங்கதேச மென்னும் குடத்திற்கும் சமஷ்டியஞ்ஞானமாகிய சமுத் திரத்திற்கும் ஆதாரமாகிய சிதாகாசம் வேறுகாமல் (எ) மூன்று காலத்திலும் ஏகாசமா யிருக்கின்றது.

கஉச. வினா:—சமுத்தியைச் சொல்லுதலால் என்ன சித்தித்தது?

விடை:—(ச)சமுத்தியவஸ்தை உண்டாகுமாயின் அதை யும் நான் அறிகிறேன். (உ) ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் அது இல்லாதபோது அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன். ஆகையால் * கஅ. இந்தச் சமுத்தியவஸ்தை நான் ல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது காரணதேசத்தினுடை

* கஅ. “சுଷுप्तிகाले सकले विर्लाने तमसावृते स्वरूपं महानंदं भुङ्क्ते दृश्यविवर्जितः । अविशेषण सर्वं तु य. पश्यति चिदन्वयात् । स एव साक्षाद्विज्ञानी स शिवः स हरिर्विधिः ॥ எல்லாம் ஒடுங்கித் தமசினால் சூழப்பட்டிருக்கும் சமுத்திகாலத்தில் திருமியம் நீங்கியவனாய்த் தன்னு வடிவமான மகாகந்தத்தைப் புசிக்கின்றான். சிதவ்யத்தினால் அதாவது சித் தினுண்மையால் எவன் எல்லாவற்றையும் பேதமின்றி அறிகின்றானோ அவனே விஞ்ஞானி, அவனே சிவன், அவனே விஷ்ணு, பிரஹ்மா. என்பது வராகோபநிஷதம் இரண்டாவது அத்தியாயம்.

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி. ௩௩௩

யதாம். இதை அறியும் சாக்ஷியாகிய நான் கட்சாட்சியைப்
போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சுமுத்தியவஸ்தைக்கு நான் சாட்சியா யிருக்கிறேன்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஐந்தாங்கலை

மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

ஆறங்கலை.

பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணம்.

திருசிய மியாவுமத் தியாச மென்றெழுதித்
துலகா தாரத் தொன்றுவி சித்தம். (க)

சாக்கிர மாதியாச் சாற்றுமு வவத்தை
யெல்லா வுலகி னிவைவே றலவே. (உ)

இப்பியில் வெள்ளி யாதிய விருப்பபோ
லிருப்ப பிரமத் தவத்தை மூன்றும் (ங)

வெள்ளி யாதியிற் றிருசியம் பொய்யூங்
களிஞ்சின் *முதலபோற் பிரம மெய்யாம் (ச)

வெள்ளி யாதிய வென்றற் கொன்று
வியபி சரித்தலின் வெதிரேக மிவற்றிற்
குளது சுத்தி *சூத்திர மொத்தநு
கதமா, யொன்று மதுபோற் பிரம
*மதுவிருத்தி யுடைய தாகுஞ் சுத்தியின்
முக்கூ மெங்ஙன மங்ஙன முக்கூ

* முதலவென்பதனால் கயிறுமுதலியன கொள்ளப்படும்.

* மணிகளினுள் நூலைப்போல் துணைத்திருப்பது.

* அதுவிருத்தி = தொடர்ந்திருப்பது.

றஜடப் பிரமத் தாமவத் றுள்ளே
 மெய்யென் றிரண்டு கூற்றை யுணர்ந்து
 மூன்றாக் கூற்றை முற்றத் தூர்ப்பின்
 வீடு கரதல விளங்கனி யாமே. (௫)

பேதப் பிரம முதலா மைவகை
 பவமு மூகித தாபத் தெரியு
 வனமா மதனை ஐவகை யுத்திப்
 பரசு கொடுநல் விசார மென்னுஞ்
 சேதஞ் செய்தே பட்சந் தவிர்ப்பாய். (௬)

எதன்கண் யாதிலைக் கால மூன்றினு
 மதனிடத் திப்பியில் வெள்ளியே போல
 விடையிற் றேற்று மதுவேயத் தியாசம். (௭)

அது*பொரு *ளுணர்ச்சி யென்றிரு வகையாம் (௮)

அவ்விரு வகையுந் தனித்தனி யிரண்டாம். (௯)

அறுவகை யாகவு மறையப் படும்பொருள் (௧௦)

உலகினிற் காணு மொவ்வொரு மயக்கும்
 மிதனு ளடங்க வினிச்சி தான்மாவைப்
 பிரமமென் றுணர்ந்தெலாப் பிரம மூலங்
 கெடுத்துப் பரமா நந்தமே தானென்
 றுணர்ந்து றீயு மொப்பில்லி டடைவாய். (௧௧)

* பொருள் = அர்த்தத்தியாசம்.

* உணர்ச்சி = ஞானத்தியாசம்.

கஉ௩. வினா:—ஆத்மாவின் மூன்று அவஸ்தைகள் எதைப்போலத் தோற்றுகின்றன ?

விடை:— திருஷ்டாந்தம்:— க. இப்பியி(கிளிஞ்சிவி)ல் வெள்ளி அல்லது அப்பிரகம் (பூவீந்துநாதம்)அல்லது காகிதம் என்னும் இம்மூன்றும் இப்பியினது அஞ்ஞானத் தால் கற்பிகமாகத் தோற்றுகின்றன.

க. அந்த மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் ஒன்றற்கொன்றும் இப்பிரிவேடம் வேதிரேகமும்,

உ இப்பிக்கு மூன்று வஸ்துக்களிலும் அந்வயமு முண்டு.

எப்படியெனின்:—

க. (க) இப்பியில் வெள்ளி தோற்றுங்காலத்து அப்பிரகமும் காகிதமும் தோற்றுகிறதில்லை.

(உ) அப்பிரகம் தோற்றுங்காலத்து வெள்ளியும் காகிதமும் தோற்றுகிறதில்லை.

(௩) காகிதம் தோற்றுங்காலத்து வெள்ளியும் அப்பிரகமும் தோற்றுகிறதில்லை. இது மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள வேதிரேகம் (இன்மை).

இப்பியில் முதலிலும் நடுவிலும் ஈற்றிலும் இந்த மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் வியாவகாரிகமும் பாரமார்த்திகமூமாகிய அத்தியந்தாபாவ மிருக்கிறது. இஃது அந்த மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் இப்பியிலுள்ள வேதிரேகம்.

உ. பிராந்திகாலத்தில்,

(க) “இது வெள்ளி”

(உ) “இஃது அப்பிரகம்”

(ஈ) “இது காகிதம்”

என்பதாக இப்பியின் இதுவென்னும் அமிசம் அந்த மூன்று வஸ்துக்களிலும் அநுகூதமா(உள்ளீடா)ய் விளங்குகின்றது. இஃது அந்த மூன்றுவஸ்துக்களிலு மூள்ள இப்பியின் அந்வயம்.

இங்கே இப்பியின் மூன்று அமிசங்கள்:—

க. சாமானிய அமிசம். உ. விசேஷ அமிசம். ஈ. சுற்றி விசேஷ அமிசம் என்பனவாம்.

க. இதந்தை (இஃது எனுந்தன்மை) சாமானிய அமிசம். ஏனெனின், எது அதிககாலத்தில் தோற்றுகிறதோ, அது சாமானிய அமிசம். இதந்தையானது

(க) பிராந்திகாலத்திலும்,

(உ) இஃது இப்பி என்று பிராந்தியில்லாதகாலத்திலும் தோற்றுவதால் சாமானிய அமிசமாம், இது ஆதாரமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

உ. நீலபிருஷ்ட(கருமையான பின்புற)த்தையும் முக்கோணத்தையுமுடைய இப்பி,விசேஷ அமிசம். ஏனென

னின், எது நியூன(அற்ப)காலத்தில் தோற்றுகிறதோ, அது விசேஷ அமிசம்.

(க) பிராந்திகாலத்தில் இந்த நீலபிருஷ்டமுதலியவைகள் தோற்றுகிறதில்லை.

(உ) ஆனால் இவற்றின் தோற்றத்தால் பிராந்தி நீங்குகின்றது.

ஆகையால் இவை விசேஷ அமிசமாம். இது அதிஷ்டானமென்றும் சொல்லப்படும்.

௩ வெள்ளிமுதலியவைகள் கற்பிதவிசேஷ அமிசம். ஏனெனின், எது அதிஷ்டானத்தை அறியுங்காலத்துத் தோற்றுகிறதில்லையோ, அது கற்பிதவிசேஷ அமிசம்.

(க) வெள்ளிமுதலியவைகள் இப்பியின் அஞ்ஞானகாலத்தில் தோற்றுகின்றன

(உ) இப்பியின் ஞானகாலத்தில் இவைகள் தோற்றுகிறதில்லை.

(௩) அதனால் இப்பியோடு வியபிசாரமு (மாறுதலு) டையனவா யிருக்கின்றன.

ஆகையால் இது கற்பிதவிசேஷ அமிசமாம். இது பிராந்தி என்றும் சொல்லப்படும்.

சித்தாந்தம்:—அதுபோல

(௨) பிராந்தி நீங்கியகாலத்தும் “நான் சத்தா யிருக்கிறேன், நான் சித்தா யிருக்கிறேன், நான் ஆநந்தமா யிருக்கிறேன், நான் பரிபூரணனா யிருக்கிறேன், நான் அசங்கனா யிருக்கிறேன், நான் நித்தியமுத்தனா யிருக்கிறேன், நான் பிரஹ்மமா யிருக்கிறேன்.” என்றிப்படி ஆத்மாவின் இருப்பானது தோற்றுகின்றது.

ஆகையால் இந்தச் சத்துருபம் சாமானிய அமிசமாம். இது ஆதார மென்றும் சொல்லப்படும்.

௨. சேதனத்துவம் ஆநந்தத்துவம் அசங்கத்துவம் அத்துவிதீயத்துவமுதலிய ஆத்மாவின் விசேஷணங்கள் விசேஷ அமிசம்.

(க) ஏனெனின், பிராந்திகாலத்தில் இவைகள் தோற்று கிறதில்லை.

(௨) ஆனால் இவற்றின் தோற்றத்தால் பிராந்தி நிவிருத்தி யாகின்றது.

ஆகையால் இவை விசேஷ அமிசமாம். இவை அதிஷ்டான மென்றும் சொல்லப்படும்.

௩. மூன்றவஸ்தையாகிய பிரபஞ்சம் கற்பித விசேஷ அமிசம். ஏனெனின்,

(க) பிரஹ்மாவின்னமாகிய ஆத்மாவை அநிபாதகாலத்தில் தோன்றுகிறது;

(உ) “நான் பிரஹ்மம்” என்பதாக ஆத்மாவை அறியுங்காலத்து ஆத்மாவிற்கு வேறாகச் சத்துத் தோற்றுகிறதில்லை.

ஆகையால் இந்த மூன்றவஸ்தையாகிய பிரபஞ்சம் கற்பிதவ்ஸேஷ அமிசமாம். இது பிராந்தி என்றும் சொல்லப்படும். இவ்வாறு இந்த மூன்றவஸ்தைகளும் ஆத்மாவில் மித்தையாகத் தோற்றுகின்றன.

கஉக. வினா :—ஆத்மாவினிடத்தில் மித்தையாகிய பிரபஞ்சம் தோற்றுவதில் இப்பியில் வெள்ளி திருஷ்டாந்தத்தினும் வேறான திருஷ்டாந்தங்க ளெவை ?

விடை :—

க. கட்டையில் புருடனும்,

உ. சாட்சியில் சொப்பனமும்,

ஈ. மருபூமியில் ஜலமும்,

ச. ஆகாசத்தில் கருமையும்,

ரு. பழுதையில் பாம்பும்,

க. ஜலத்தில் தலைகீழாகிய புருஷன் அல்லது விருஷமும்,

எ. கண்ணடியில் நகரமும் தோற்றுகின்றன.

அவை மித்தையாம்.

அதுபோல ஆத்மாவில் தனது அஞ்ஞானத்தால் பிரபஞ்சம் தோற்றுகிறது ; *ச. அது மிகத்தாயாம். இவ்வாறு

*ச. யथा मृदि घटो नाम कनके कुडलाभिन्ना । शुक्लो हि रजतख्याति-
जीवशब्दस्तथा परे ॥ यथैव व्यस्त्रि नीलव यथा नीलं मरुस्थले पुरुषत्वं
यथा स्थणौ तद्वद्विश्वं चिदात्मनि ॥ यथैव शून्ने वेताळो गन्धर्वाणां पुर यथा ।
यथाकाशे द्विचद्रत्नं तद्वत्सत्ये जगस्थितिः ॥ यथा तरंगकण्डलैर्जलमेव स्फुरत्यलं
घटनाम्ना यथा पृथ्वी पठनाम्ना हि तन्तव । जगन्नाम्ना चिदाभाति सर्वं ब्रह्मैव कवल ॥
यथा वेध्यामुतो नास्ति यथा नास्ति मरौ जठ । यथा नास्ति नभोवृक्षस्तथा
नास्ति जास्थितिः । गृद्यमाण घटे यद्वन्नृनिष्ठा भाति वै वज्रतः । वीक्ष्यमाणे
प्रपचे तु ब्रह्मैवाभाति भासुर ॥ सदैवात्मा विद्युर्झासिता ह्यद्युद्गो भाति वै
सदा । यथैव द्विधा रज्जुर्ज्ञानिनोऽज्ञानिनोनिश । यथैव भृग्वयः कुंभशब्दे-
ह्येपि विन्मयः अत्मानात्मनिष्क्राय मुधैव क्रियते बुधैः । सत्त्वेन यथा रज्जु-
रजतत्वेन शुक्तिना । विनिर्णिता विमूढन देहत्वेन तथात्मता घटत्वेन यथा
पृथ्वा जलत्वेन मरुचिका । गृहत्वेन हि काष्ठानि खड्गत्वेनैव लोहिता ।
तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥ மீண்டும் குட மென்றும் பெய-
ரும் ககத்தின் குண்டல மென்றும் பெயரும் சத்தியில் இரத்த
மென்றும் பெயரும் இருப்பதுபோலப் பராசத்ய ஆத்மாவில் ஜீவ
மென்றும் பெயரிருக்கின்றது ஆகாயத்தில் சுருகார்போலவும்,
மருபு நிலில் ஜலம்போலவும் கடலையில் அநாதத்தன்மைபோலவும்,
சிதாத்தாவில் உலகம் தோன்றுகின்றது. சூரிய சத்தியில் வேகான
மும், கந்தர்வகாரமும், ஆகாசத்தில் இரட்டைமுகத்தன்மையும் தோற்-
றுவது போலச் சத்தியமாகிய ஆத்மாவில் இகசத்தின் ஸ்திதி தோற்று-
கின்றது. எப்படி அலைதரையா திகளாக ஜலமே ஸ்புரிக்கின்றதோ,

பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாதத்துவத்தை நிச்சயம் செய்தலே

எப்படிச் கடமென்னும் பெயரால் பிருதிவியும், படமென்னும் பெயரால் தத்துக்களும் தோற்றுகின்றனவோ, அதுபோலச் சித்தேஜகத்து என்னும் பெயரால் தோற்றுகின்றது ஆதலால் யாவும் பிரமமாத்திரமேயாம். எப்படி மலமுகைந்தன் இல்லையோ, எப்படி மருதமியில் ஜலமில்லையோ, எப்படி ஜகாசவிருஷ மில்லையோ, அவ்வாறு ஜகத்தின் ஸ்திதி இல்லை. கடத்தில் கிளக்குமிடத்து எப்படி மண்ணை வலிந்து விளங்குகின்றதோ, அதுபோலப் பிரபஞ்சத்தை கோக்குமிடத்து விளங்கமான பிரஹ்மமே விளங்குகின்றது. எப்படி இரஜ்ஜுவானது ஞானிகளும் அஞ்ஞானிக்கும் இருவகையாகத் தோன்றுகின்றதோ அதுபோல எப்போதும் நிகர்சுத்தராயிருக்கும் அஞ்ஞானிகளுக்கு எப்போதும் அசுத்தமாகத் தோன்றுகின்றது. கடல் மண்ணமாயிருப்பதுபோலத் தேரும் சின்மமமாம் ஆத்மாநாதமலிவேகமாகிய இஃது அறிநாடகான் அசுத்தடி செப்பப்படுகின்றது. இரஜ்ஜுச் சர்ப்பத்தன் மமமாகவும் சுத்தி இரஜ்ஜுத்தன்மையாவும் சிண்ணிப்பெய்துவதுபோல அறிவீனஞ் சூக்ஷ்மதன்மையானது தேகத்தன்மையாக சிண்ணிக்கப்படுகின்றது. பிருதிவி சுடத்தன்மையாவும், காணல் ஜலத்தன்மையாகவும், மரங்கள் வீடுத்தன்மையாகவும், நுரம்புகத்தித்தன்மையாகவும் பார்க்கப்பெய்துவதுபோல சூக்ஷ்மாயினிடத்துத் தேகத்தன்மைபை அஞ்ஞானசம்பந்தனால் காண்கின்றான்.” என்பது யோகரீகோபநிஷத்துச். வது அத்தியாயம். “सर्पादौ रज्जुगन्तव्यस्यैव केवलं प्रवाधारूपेण वर्तते जगन्निद्रि। यथेक्षुःससंज्ञाप्ता शर्करा वर्तते तथा। अद्वयब्रह्मरूपेण व्यसोऽवै जगत्तयं। ब्रह्मादिकीदृश्यताः प्राणिनो मयि कलिगताः। शुद्धादि विचारान्तास्तरंगास्सागरे यथा ॥ பாம்புமுதலியவற்றில் பரு

தையின் சுத்தையே யிருப்பது போலப் பிரபஞ்சாதாரவடிவமாகக் கேவலம் பிரஹ்மசுத்தையே யிருக்கின்றது; ஜகத்திலே எப்படிச் சர்க்கரை கரும்பின் ரஸத்தினால் வியாபிக்கப்பட்ட தானின்றிதோ அதுபோல யான் மூன்றுலகத்தையும் அத்வயப்பிரஹ்மவடிவமாக வியாபித்திருக்கின்றேன். துணாமுதல் விகாரபரியந்தமான அலைகள் சமுத்திரத்திற் கற்பிக்கப்படுவதுபோலப் பிரஹ்மாதிரி கீடபரியந்தமான பிராணிகள் என்னிடத்துக் கற்பிக்கப்பட்டனவாம்.” என்பது ஆத்மபோதோபநிஷதம். “अनित्यं जगद्यज्ञानितं स्वप्नजगदभ्रगजादि-तुल्यां तथा देहादि संधातं मोहगुणजालकलितं तद्रज्जुसर्पवत्कल्पितम्॥ அநித்தியமான ஜகத்து யாது தோன்றியிருக்கிறதோ அது சொப்பனஜகத்துக்கும் மேகத்திற்குள்ளும் யானைமுதலியவற்றிற்கும் சமானமாம். அவ்வாறே தேகாதிசங்காதமும் மோககுணக்கூட்டங்களால் ஆக்கப்பட்டதாம். அது இரஜ்ஜு-சர்ப்பம்போல் கற்பிதமாம்.” என்பது கீர்வானோபநிஷதம். “अनेककोटिब्रह्माणं सर्वं मिथ्येति निश्चिनु” “दृश्यते जगति यद्यज्ञगति वीक्ष्यते । वर्तते जगति यद्यत्सर्वं मिथ्येति निश्चिनु ॥” அநேக கோடி பிரஹ்மாண்டங்கள் யாவும் மித்தை யென்று நிச்சயஞ் செய்.” “ஜகத்தில் யாது யாது அறியப்படுகின்றதோ ஜகத்தில் யாது யாது பார்க்கப்படுகின்றதோ, ஜகத்தில் யாது யாது இருக்கின்றதோ அது முழுவதும் மித்தை யென்று நிச்சயஞ் செய்.” என்பன தேஜோபிதோபநிஷதத்தினது ஐந்தாவது அத்தியாயத்தின் வாக்கியங்கள். அன்றிடும் ஜகத்து மித்தை யென்பதன் கூசு திருஷ்டாந்தங்களை அந்தத் தேஜோபிந்து உபநிஷதத்தின் ஐந்தாவது அத்தியாயத்திற் காண்க. தமிழில் காண விரும்புவோர் ரிபுணை நடவது அத்தியாயத்தில் காண்க. एकमेवाद्वयं ब्रह्म नैव नानास्ति किंचन । तस्माद्ब्रह्म-

பிரபஞ்சத்தின் * ௫. பாதமாம்.

௧௨௭. வினா.—பிராந்தியாகிய சமுசாரம் எத்தனை வகையாம்?

விடை:—

க. * சு. பேதப்பிராங்கி,

व्यतिरिक्तं सर्वं बाधितम् ॥” “ मिथ्याभूतान्स्वप्नतुल्यान्विषयभोगाननुभूय”
ஒரே அத்வயப்பிரஹ்மம் உன்னது. இங்கு நாநா வென்பது சிறிது மில்லை. ஆகையால் பிரஹ்மத்திற்கு வேறாகிய யாவும் பாதிக்கப்பட்டனவாம்.” “சொப்பனசமானமாய் மித்தியாவடிவமான விஷயங்களை யதுபவித்து” என்பன மகாநாராயணோபநிஷதவாக்கியங்கள். यथा कटकशब्दार्थः पृथग्भावो न कांचनात् । न हेमकटकात्तद्वज्रगच्छदार्थता परे । तेनेयमिन्द्रजालकीडागतिः प्रवितन्यते ॥ எப்படிக் கடகசப்தத்தின் பொருள் பொண்ணைவிட வேறன்றோ, பொன் கடகத்தின் வேறன்றோ, அதுபோல ஜகத்துசப்தத்தின்பொருள் பரத்திவிருக்கின்றது.” என்பது மஹோபநிஷதவாக்கியம். यत्रैषा जगदाभासो दर्पणांतःपुरं यथा तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा कृतकृत्यो भवानघ ॥ பாபமற்றவனே! எதில் இந்த ஜகத்தானது கண்ணாடியிற்புரம்போல ஆபாசமாகத் தோன்றுகின்றதோ, அந்தப் பிரஹ்மம் நான் என்று அறிந்து கிருதகிருத்தியனாவாய்.” என்பது துரியாதீதாவதூதோபநிஷதம்.

* ௫. மித்தியாத்நவரிச்சயத்திற்குப் பாத மென்று பெயராம். அது சாஸ்திரீயம் (சாஸ்திரசம்பந்தம்), யௌத்திகம் (யுத்திசம்பந்தம்), அபரோக்ய மென்னும் பேதத்தால் முள்ளுவகையாம்.

* ௧. ஜீவேசரர்களின் பேதம், ஜீவர்களின் பாஸ்பரபேதம், ஜடங்களின் பாஸ்பரபேதம், ஜீவஜடபேதம், ஈசஜடபேதம் என்னுமிவை ஐவகைப்பேதப்பிராந்தி

கஉஅ. வினா:—ஐவகைப்பிராந்தியும் எந்தத் திருஷ்டாந்தங்களால் நிவிரூத்தியாகும்?

விடை:—

க. *கக. பிம்பப்பிரதிபிம்பதிருஷ்டாந்தத்தால் பேதப்பிராந்தியும்,

இங்கு செவ்வையாய்ச் சொல்லப்படுகின்றது:—க. ஜீவேஸ்வரர்கள் இருவரும் பின்னவடிவுடையோர் என்பது முதலாவது பிரமம். உ. ஆத்மாவினிடத்துள்ள கர்த்திருத்துவம் வாஸ்தவ மென்பது இரண்டாவது பிரமம். ஈ. சரீரமூன்றுடன் கூடிய ஜீவன் சங்க முடையவன் என்பது மூன்றாவது பிரமம். ச. ஜகத்தின் காரண வடிவம் விகாரி யென்பது நான்காவது பிரமம். ஞ காரணத்திற்கு வேறான ஜகத்து சத்திய மென்பது ஐந்தாவது பிரமம். பஞ்சப்பிரம நிவிரூத்தியும் அப்போது சித்தத்தில் அபுரிச்சுகின்றது:—க. பிம்பப் பிரதிபிம்பதரிசனத்தால் பேதப்பிரமம் நீங்குகின்றது, உ. ஸ்படி கத்தின் செம்மையைக் காணுதலால் பாரமார்த்திக கர்த்திருத்துவப் பிரமம் நீங்குகின்றது. ஈ. பிம்பப்பிரதிபிம்பதரிசனத்தால் சங்கப்பிரமம் நீங்குகின்றது. ச. இரஜ்ஜுர்ப்பதரிசனத்தால் காரணத்திற்கு வேறான ஜகத்தின் சத்தியத்தன்மைப்பிரமம் நீங்குகின்றது. ஞ. கணககுண்டணதரிசனத்தால் விகாரித்தன்மைப்பிரமம் நீங்குகின்றது. அப்போது பிரமமுடையதாகிய சித்தம் சுவயம் பிரஹ்மாகாசமாகின்றது.” என்பது அந்நபூர்ணோபநிஷதம்.

* கக. சூத்திரபாஷியத்திற்குப் பஞ்சபாதிசை யென்னும் உரை பதமபாதாராயியரால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பஞ்சபாதிசையின் வியாக்கியானமாகிய விவரண மென்னும் கிரந்தத்திற்குத்

உ. ஸ்படிகத்தில் சிவப்பு வஸ்திரத்தின் செந்நிறம் தோற்றும் திருஷ்டாந்தத்தால் கருத்திருத்துவபோக்திருத்து வப்பிராந்தியும்,

ங. கடாகாசத்திருஷ்டாந்தத்தால் சங்கப்பிராந்தியும்,

ச. இரஜ்ஜுஹிர்கற்பிதமாகிய சர்ப்பத்திருஷ்டாந்தத் தால் விகாரப்பிராந்தியும்,

டு. கனகத்திற் குண்டலம் தோற்றும் திருஷ்டாந் தத்தால் பிரஹ்மத்திற்குப் பின்னமாகிய ஜகத்தின் சத்தியத் துவப்பிராந்தியும் நிவிருத்தியாகும்.

கஉக. வினா:—க. பிம்பப்பிரதிபிம்பத்திருஷ்டாந்தத் தால் பேதப்பிராந்தி எப்படி நிவிருத்தியாகும்?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—(க) * கஉ. கண்ணடியில்

கர்த்தா, ஸ்ரீ பிரகாசாத்மசாண னென்னும் ஆசாரியர். அவரது முறையை அநுசரித்துள்ளது. மேலெழுதப்பட்டுள்ள இந்த பிம்பப்பிரதி பிம்பத்திருஷ்டாந்தம்.

* கஉ. “सत्यवाभाति विच्छाया दर्पणे प्रतिबिंबवत् किरणयया एता कண்ணुदियில் பிரதிபிம்பம்போலச் சீத்தியமானதுபோல் தோற்றுகின்றது.” என்பது கரஸ்வநீரஹஸ்யோபநிஷதம். “एक एव हि भूतात्मा भूते भूते व्यभिचिः । एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवत् ॥” ஒரே பூதாத்மா பூதங்களுதோறும் இருப்பவராய்ச் ஜலசந்திரனைப் போல ஒருவகையாயும் பலவகையாயும் காணப்படுகின்றார்.” என்பது திரிபுநாபநோபநிஷதம்.

தோற்றம் முகத்தின் பிரதிபிம்பம் அக்கண்ணாடியிலில்லை. ஆனால் கண்ணாடியைப் பார்க்கும்பொருட்டு வெளிப்பட்ட நேத்திரவிருத்தி அந்தக் கண்ணாடியைப் பரிசித்து (தீண்டி) மறுபடியும் திரும்பி முகத்தையே பார்க்கின்றது. ஆகையால் பிம்பமாகிய முகத்தோடு பிரதிபிம்பம் அபின்னமாம். அதனால் பிரதிபிம்பம் மித்தை யன்று ; சத்தியமாம்.

(உ) பிரதிபிம்பத்தின் தர்மமாகிய பிம்பத்தினும் வேறாதன்மையும், கண்ணாடியிலிருக்குந்தன்மையும், பிம்பத்தினும் எதிர்முகமாந்தன்மையுமாகிய இந்த மூன்றும் அவற்றினது தோற்றமாகிய ஞானமும் பிராந்தியாம்.

(ங) ஆகையால் இந்தத்தர்மங்களின் மித்தியாத்துவ நிச்சயமாகிய பாதத்தைச் செய்வதனால் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு என்றும் அபேதமாகிய நிச்சயம் உண்டாகின்றது

சித்தாந்தம் :—(க) அதுபோலச் சுத்தப்பிரஹ்மம் பிம்பமாம். ஜீவஞ்சிய அதனது பிரதிபிம்பம் அஞ்ஞானமாகிய கண்ணாடியில் தோற்றுவின்றது. அவற்றுள் சொப்பனத்தைப்போல் ஒருஜீவன் முக்கியமாம். மற்றவை ஸ்தர்வரஜங்கமமாகிய நானா ஜீவர்களாகத் தோற்றுகின்றன. அவை ஜீவாபாசங்களாம். 'அந்த ஜீவனாகிய பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனாகிய பிம்பத்தோடு எப்போதும் அபின்னமாம்.

(௨) ஆனால் மாயையின் வலியாலாம் அந்த ஜீவனது தர்மமாகிய பிம்பமாம் ஈசுவரனினும் வேறுந்தன்மை, ஜீவத்துவம், அற்பஞ்ஞத்துவம், அற்பசக்தித்துவம், பரிச்சின்னத்துவம், நாநாத்துவமுதலியனவும் அவற்றின் தோற்றமாகிய ஞானமும் பிராந்தியாம்.

(௩) ஆகையால் அவற்றின் மித்தியாத்துவநிச்சயமாகிய பாதத்தைச் செய்வதனால், ஜீவனாகிய பிரதிபிம்பத்திற்கும் ஈசுவரனாகிய பிம்பத்திற்கும் என்றும் அபேதமாகிய நிச்சய முண்டாகின்றது.

இவ்வாறு பிம்பப் பிரதிபிம்பநிருஷ்டாந்தத்தால் *௧௩. பேதப்பிராந்தி நிபந்த்யாகின்றது.

* ௧௩. முகையமாஸ்ய ஜீவஈசுவரபேதநிஷேதத்தால் அதனால் னடங்கிய நான்கு பேதங்களின் நிஷேதமும் இயல்பாகவே சித்திகின்றது. சகலபேதமும் உபாதிமிஞலா யிருக்கின்றன. உபாதிகள் யாவும் மித்தையாகையால், அவற்றாலாகிய பேதங்களும் மித்தையாம். ஆகவே வாஸ்தவமாகிய அத்தைதப்பிரஹ்மமே மிஞ்சுகின்றது.

“यदा ह्येष एतस्मिन्ल्पमप्यंतरं नरः । विजानाति तदा तस्य भयं स्यान्मात्रं संशयः ॥ अप्रபோது இந்நான் இதில் சிறிதேனும் பேதத்தை யறிவின்றானே, அப்போது அவனுக்குப் பய முண்டாகின்றது, இதில் சந்தேக மில்லை,” என்பது உருந்தோபநிஷதமும் மகோபநிஷதம் உ-வது அந்தியாயமுமாய். “अद्विताये परे तस्य निर्विशेषे भिदा कृतः । एकात्मके परे तस्मिन् भिदकं तत् कथं वदेत् ॥ நிர்விசேஷ அநாவது

௧௩௦. வினா :—௨. படிசுத்தில் சிவப்பு வஸ்திரத்தின் செந்நிறம்தோற்றும் திருஷ்டாந்தத்தால் கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவப்பிராந்தி எப்படி நீங்கும்?

விடை :—(௧) சிவப்பு வஸ்திரத்தின்மேல் வைக்கப் பட்ட படிசுமணியில் வஸ்திரத்தின் செந்நிறம் சையோக சம்பந்தத்தால் தோற்றுகிறது. (௨) ஆனால் அது வஸ்திரத்தின் தர்மமாம். (௩) வஸ்திரமும் படிசுமும் பிரிந்தகாலத்து அது படிசுத்தில் தோற்றுகிறதில்லை. (௪) ஆனால் அது படிசுத்தின் தர்மமன்று. (௫) ஆனால் படிசுத்தில் பிராந்தியினால் தோற்றுகிறது.

சித்தாந்தம் :—(௧) அதுபோல அந்தக்கரணதர்மமாகிய கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவங்கள் ஆத்மாவில் தாதாத்மியசம்பந்தத்தால் தோற்றுகின்றன. (௨) ஆனால் அவை அந்தக்கரணத்தின் தர்மமாம். (௩) சுழுத்தியில் அந்தக்கரணமும் ஆத்மாவும் பிரிந்தகாலத்து அவை ஆத்மாவினிடத்திற் தோற்றுகிறதில்லை. (௪) ஆகையால் ஆத்மாவின் தர்மமன்று. (௫) ஆனால் ஆத்மாவினிடத்தில் பிராந்தியினால் தோற்றுகின்றன.

பேதமின்றிய அத்விதீய பாதத்துவத்தில் பேத மேது? ஒருவடிவமான பாதத்துவத்தில் அப்பேதத்தைச்செய்யவது எப்படி வசிக்ரும்? என்பது துரியாதீத அவதூதோபநிஷதம்

இவ்வாறு படிக்கத்தற் செந்நிறம்தோற்றம் திருஷ்டாந் தத்தால் கர்த்திருத்துவபோக்திருத்துவப்பிராந்தி நீங்குகின்றது.

கநக. வினா:—ந. கடாகாபதிருஷ்டாந்தத்தால் சங் கப்பிராந்தி எப்படி நிவர்த்தியாகும்?

விடை:—(க) கடவுபாதினையுடைய ஆகாயம் கடா காய மெனப்படும். (உ) அந்த ஆகாயம் கடத்தோடு தோற்றியபோதினும், (ந) கடத்தின் தர்மமாகிய உற் பத்தி நாசம் கமனாகமனமுதலியவை ஆகாயத்தைப் பரிசிக் கிறதில்லை. (ச) ஆகையால் ஆகாயம் அசங்கமாம். (ரு) ஆகாயத்திற்கு கடத்தோடு சம்பந்தம்தோற்றுதல் பிராந்தி யாம்.

சித்தாந்தம்:—(க) அதுபோலத்தேகமுதலிய சங்கா தமாகிய உபாதினையுடைய ஆத்மா ஜீவனெனப்படும். (உ) அந்த ஆத்மா சங்காதத்தோடு கூடியதாகத் தோற் றியபோதிலும், (ந) சங்காதத்தின் தர்மமாகிய ஜனன மரணாதிகள் ஆத்மாவைப் பரிசியா. ஏனெனின், சங்கா தம் திருமெய் ; ஆத்மா திருஷ்டா. (ச) அதனால் ஆத்மா சங்காதத்தினும் வேறாகிய அசங்கமும். (ரு) ஆத்மா சங்காதரூபமல்லாத தாகையால் ஆத்மாவிற்குச் சங்காதத் தோடு அகந்தையாகிய சம்பந்த மில்லை. ஆத்மா சங்காத மாகாமல், அந்தச் சங்காதமும் பஞ்சபூதத்தினதா யிருத்த லால், ஆத்மாவிற்கு மமதைபூசிய சம்பந்தமு மில்லை.

ஆத்மா சங்காதத்திற்கு வேறு யிருத்தலால் ஆத்மா விற்குச் சங்காதத்தின் சம்பந்திகளாகிய ஸ்கிரீபுத்திரகிரகாதிகளோடு மமதையாகிய சம்பந்தமுமில்லை. இவ்வாற்றால் ஆத்மா அசங்கன். இவ்வாத்மாவிற்கு சங்காதத்தோடுள்ள அகந்தை மமதையாகிய சம்பந்தம் பிராந்தியாம்.

இவ்வாறு கடாகாசதிருஷ்டாந்தத்தால் சங்கப்பிராந்தி நீங்குகின்றது.

காடஉ. வினா:—ச. இரஜ்ஜுவில் கற்பிதமாகிய சர்ப்பு திருஷ்டாந்தத்தால் விகாரப்பிராந்தி எப்படி நீங்கும்?

விடை:—(க) மந்தாந்தகாரத்தில் இரஜ்ஜுவான திருக்க, அதைப் பாரக்கும்பொருட்டு நேத்திரத்துவாரத்தால் அந்தக்கரணவிருத்தி வெளிப்படுகின்றது. அந்த விருத்தி இருள்முதலிய தோஷத்தால் இரஜ்ஜுவின் ஆகாரத்தை அடைகிறதில்லை. ஆகையால் அந்தவிருத்தியால் இரஜ்ஜுவின் ஆவரணம் பங்கமாகிறதில்லை. அப்போது இரஜ்ஜுவை உபாதிபாகவுடைய சைதன்னியத்தை ஆசிரித்திருந்த * கசு. தூலாவித்தை சேஷாப(கலக்க)த்தை அடைந்து, சர்ப்பருப விகாரத்தை அடைகின்றது. (உ) அாதச்சர்ப்பம் பாஸின் பரிணாமமாகிய தயிரைப்போல அவிழ்

* கசு. கடமுதலிய உபாதிபாகவுடைய சைதன்னியத்தை ஆவரணஞ்செய்யும் அவித்தை தூலாவித்தை.

தையின் பரிணாமமும், (ங) இரஜ்ஞுவை உபாதிபாகவுடைய சைதன்னியத்தின் விவர்த்தமுமாய்; பரிணாம(விகார)மன்று.

சித்தாந்தம்:—(க) அதுபோலப் பிரஹ்மசைதன்னியத்தின் ஆசிரிதமாயிருக்கும் * கரு. மூலாவித்தை, பிரார்ப்தமுதலிய நிமித்தத்தால் * கஸ. ஸ்னோபத்தை அடைந்து ஸுடசேதன(சிதாபாச); பிரபஞ்சமாகிய விகாரத்தை அடைகின்றது. (உ) அந்தப் பிரபஞ்சம் அவித்தையின் * கள. பரிணாமமும் (ங) * கஅ. அதிஷ்டானப்பிரஹ்ம

* கரு. சுததப்பிரஹ்மத்தையும் ஆதயாயையும் ஆவரணஞ் செய்யும் அவித்தை மூலாவித்தை.

* கசு. காரியாதற்கு எதிர்ப்பிதேஹு(காரியாபிமுகாவஸ்தைவை) ஸ்னோப மென்பர்.

* கள க. முன் உருவத்தைவிட்டு வேறு உருவத்தை அடைதல் பரிணாம்.

உ அல்லது உபாதானத்தினை சமாஸத்தையுடைய வேற்றுருவம் உபாதானத்தினும் வேறுவிதமாகிய வடிவம்) பரிணாமமாய்; பாலின் பரிணாமமாகிய தயின்போல. இதனையே விகார மென்றும் கூறுவர்.

* கஅ எது தான் நிருவிசாரவடிவமாயிருந்துகொண்டு அவித்தையிலுமாகிய கற்பிதகாரியத்திற்கு ஆசிரய மாகின்றதோ, அது அஷ்டானமாய்; கற்பிதசர்ப்பத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய இரக்ஸ்போல. இதனையே பரிணாமியுபாதானத்திற்கு விலகணமாகிய விவரித்த உபாதான மென்றும் கூறுவர்.

சைதன்னியத்தின் *ககூ. விவர்த்தமுமாம்; பரிணாம மன்று.

இவ்வாறு இரஜ்ஜுவில் கற்பிதமாகிய சர்ப்பதிருஷ்டாந்தத்தால் விகாரப்பிராந்தியின் நியிருத்தி உண்டாகின்றது.

கருந. வினா:—(டு. கனகத்தில் குண்டலந்தோற்
றும் திருஷ்டாந்தத்தால் பிரஹ்மத்திற்கு வேறுகிய ஜகத்
தினது சத்தியத்தன்மையின் பிராந்தி எப்படி நிவிருத்தியா
கும்?

பிரஹ்மமே சாலத்திற்கும் உதிஷ்டானம், அந்த பிரஹ்ம
சைதனியத்தின் விவர்த்தமே இவ்வலகு என்பதற்கு ‘சர்வாபிஷ்டா
நமவ்ஹ் பர ப்ரஹ்ம சனாதன । சசிதானந்தஹ் ததயாஹ்மனஸோவரம் ॥ சர்வத்
திற்கு மதிஷ்டானமும் துவந்துவயில்லாததும் பாப்பிரஹ்மமும்
சகாதனமும் சச்சிதானந்தமும் அது வாக்கு மனதிற்கு உபதாத
தாம்.” என்னும் அந்நிபந்தனையுடைய, ‘சித்திதர்சனமாதேய காரண
தத்சதாஹ்மதி மௌனாஹ்ம ॥ சித்தின் விவர்த்தமான இச்சைததிற்குக்
காரணமான அந்தப் பிரஹ்மம் எப்போதும் உயர்வது என்று மௌன
த்தை ஆசிரயஞ்செய்.” என்னும் வராகோபநிஷதமும் பிரமாண
மாதல் காண்க.

* கக. அநிஷ்டானத்திலும் விஷாசத்தை அற்புதம் பின் னடிமாகிய சத்தை யுடைய அநிஷ்டானத்திலும் அன்னியதாரூபம் (வேறுவிதமாகிய வடிவம்) விளிந்ததாம்; இரஜ்ஜுவின் விவரத் தாகிய சர்ப்பப்போல, இரணியே கற்பித்தாய்மென்றும், கற்பி தவிசேஷ மென்றும் கூறுவர்.

விடை :—(க) கனகத்திற்கும் குண்டலத்திற்கும் காரியகாரணத்தன்மையால் தோற்றும் பேதம் கற்பிதமாம்; (உ) கனகத்திற்கு வேறுகக் குண்டலத்தின் சொரூபம் காணப்படாமையால். (ங) வாஸ்தவ அபேத மிருக்கிறது. (ச) அதனால் கனகத்திற்கு வேறுகக் குண்டலத்திற்குச் சத்தை யில்லை.

சித்தாந்தம் :—(க) * ௨௦. அதுபோலப் பிரஹ்மத்திற்கும் ஜகத்திற்கும் காரியகாரணத்தன்மையினாலும் விசேஷணத்தினாலும் தோற்றும் பேதம் கற்பிதமாம். (உ) விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்து அஸ்திபாதிப்பிரிய(சச்சிதானந்த)த்திற்கு வேறுக நாமரூபஜகத்து சத்தியமாகச் சித்திக்கிறதில்லை. ஆனால் மித்தையாகச் சித்திக்கிறது. எந்த வஸ்து எதிர் கற்பிதமாமோ, அந்த வஸ்து அதனினும் வேறுகச் சித்திக்கிறதில்லை. (ங) ஆகையால் பிரஹ்மத்திற்கும் ஜகத்திற்கும் வாஸ்தவ அபேத முண்டு. (ச) அதனால் ஜகத்திற்குப் பிரஹ்மத்தினும் வேறுகிய சத்தை யில்லை.

இவ்வாறு கனகத்தில் குண்டலந்தோற்றும் திருவ்டார்த்தத்தால் பிரஹ்மத்திற்குப் பின்னமாகிய ஜகத்தின் சத்தியத்துவப்பிராந்தி நிவர்த்தியாகின்றது.

* ௨௦. காணத்தையிட காரியம் வேறுகாமையால் காரணமாகிய பிரஹ்மத்திற்கு வேறுபக் காரியவடிவ ஜகத்து சத்தியமா யில்லை.

காட்சு' வினா :—பிராந்தி யென்பது யாது ?

விடை :—பிராந்தி யென்பது அத்தியாசமாம்.

ஆதலால் ஐதத்து மித்தை என்பதனை பின்வரும் சுருதிகள் காட்டு
மாறு காண்க. “காரணாभिन्नरूपेण कार्यं कारणमेव हि । तद्रूपेण सदा सत्यं
भेदेनोत्तिमृषा खलु । तच्च कारणमेकं हि न भिन्नं नोभयात्मकं । भेदस्सर्वत
मिथ्यैव धर्मादेरनिरूपणात् । अतश्च कारणं नित्यमेकमेवाद्वयं खलु । अत्र
कारणमद्वैतं शुद्धचैतन्यमेव हि ॥ காரணத்தினும் வேறுபட்ட வடிவமின்
மையால் காரியம் காரணமேயா மென்பது பிரசித்தம்; அக்காரண
வடிவத்தால் எப்போதும் சத்தியமாக யிருக்கின்றது பேதமாகக் கூறு
தலோ நிச்சயமாகப் பொய்யாம். அக்காரணமும் ஒன்றே; பின்னமு
மன்று; பின்னாபின்ன மென்னும் இருவடிவமு மன்று. பேதம்
எங்கும் மித்தையாம்; தர்மாதிகள் நிரூபிக்கப்படாமையால். ஆதலால்
காரணமும் நிச்சயமாக நித்தியமான ஒரே அத்வயமாம். இங்குக் கார
ணமாகிய அத்தைவதம் சுத்தசைதன்னியமேயா மென்பது பிரசித்தம்.”
இது பஞ்சப்பிரஸங்கமோபநிஷதம்.

“येनाश्रुतं भवत्यमतं मतमविज्ञातं विज्ञातमिति कथं नु भगवस्स
आदेशो भवतीति ॥ यथा सोम्यैकेन मृत्पिण्डेन सर्वं मृण्मयं विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं
विकारो नामधेयं मृत्तिकेयेव सत्यम् ॥ यथा सोम्यैकेन लोहमणिना सर्वं लोहमयं
विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं विकारो नामधेयं लोहितमित्येव सत्यम् ॥ यथा सोम्यैकेन
नखनिष्कृतनेन सर्वं कर्णायसं विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं विकारो नामधेयं कृष्णाय-
समित्येव सत्यमेवं सोम्य स आदेशो भवति ॥ எதனால் கேட்கப்படா
தது கேட்கப்பட்டதாகின்றதோ மனனஞ் செய்யப்பட்டதது மனனஞ்
செய்யப்பட்டதாகின்றதோ என்பதாம். பகவானே ! அவ்வுபதேசம்

கநடு. வினா :—அத்தியாச மென்பது யாது?

விடை:— பிரார்த்தி(மயக்க)ஞானத்திற்கு விஷயமாகிய

எவ்வாறுமெனச் சென மியனே! எப்படி ஒரு மன்திரனால் எல்லாம் மண்வடிவமாய் அறியப்பட்டதாமோ கடமுதலிய நாமதேயம் வாக்கின் செய்கையான விகாரமாமோ மண்மாத்திரம் சத்தியமாமோ, எப்படிச் சென மியனே! ஒரே உலோகமணியினால் யாவும் உலோகமயமாக அறியப்பட்டதாமோ, மணிமுதலிய நாமதேயம் வாக்கின் செய்கையான விகாரமாமோ, உலோகமே சத்தியமாமோ, எப்படி ஒரு கம் வெட்டும் கத்தி (இரும்புமயமாய்) அறியப்பட்டதாயின் யாவும் இரும்புமயமாக அறியப்பட்டதாமோ, கத்திமுதலிய நாமதேயம் வாக்கின் செய்கையான விகாரமாமோ, இரும்பே சத்தியமாமோ, அது போலச் செனமியனே! அவ்வுபதேசமாகின்றது அதாவது ஒரு நாம ரூபவடிவ வஸ்து காரணமாகிய சத்துவடிவமென் றறிதலினால் சகல ஜகத்தும் சத்துவடிவாய் அறியப்பட்டதாம் ஜகத்து நாமதேயமான வாக்கின் செய்கையாகிய விகாரமாம். சத்தாகிய பிரஹ்மமே சத்தியமாம்.” என்பது காந்தோக்திய¹ ஆரவது பிரபா. கத்தின் முதல்கண்டமாக. “*ब्रह्मव्यतिरिक्तं सर्वं नश्यत् ॥* பிரஹ்மசதிர் கந் நியமான யாவும் அசத்தியம்.” என்பது நாரதபரிவராஜகோபநிஷத்ம். “*यदा पश्यति चात्मानं केवलं परमार्थतः । मायामात्रं जगत्कृत्स्नं तदा भवति निर्दृतिः ॥* என்போது பரமார்த்தமாக ஜகத்து முழுமதம் மாயா மாத்திரமாகவும் ஆத்மாவைக் கேவலமாகவும் அறிகின்றானே அப்போது சக முண்டாகின்றது.” என்பது தரிசனோபநிஷத்து பந்தாவது கண்டம்,

மித்தியாவஸ்துவிற்கும், பிராந்திஞானத்திற்கும் அத்தியாசமென்று பெயராம.

க௩சு. வினா:—அந்த அத்தியாசம் எத்தனை விதமாம்?

விடை:—ஞானத்தியாசம் அர்த்தகாத்தியாசமென்னும் பேதத்தால் அத்தியாசம் இரண்டுவிதமாம். அவற்றுள், அர்த்தகாத்தியாசமானது * ௨௧. கேவலசம்பந்தாத்தியாசம், * ௨௨. சம்பந்தசகிதசம்பந்தியத்தியாசம், * ௨௩. கேவல

* ௨௧. வெள்ளியில் சுத்தியினது தாதாத்மியசம்பந்தத்தின் அத்தியாசமுண்டாவதுபோல அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசம் உண்டாகின்றது. அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் தாதாத்மியசம்பந்தம் அத்தியஸ்தமாகின்றது. ஆத்மாவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகிறதில்லை. ஆகையால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் கேவலசம்பந்தாத்தியாசமுண்டாகின்றது.

* ௨௨. சுத்தியில் வெள்ளியின் சம்பந்தமும் அதன் சொரூபமுமாகிய இரண்டும் அத்தியஸ்தமாவதுபோல ஆத்மாவில் அநாத்மாவின் சம்பந்தமும் சொரூபமுமாகிய இரண்டும் அத்தியஸ்தமாகின்றன. ஆகையால் ஆத்மாவில் அநாத்மாவின் சம்பந்தசகிதசம்பந்தியினத்தியாசமுண்டாகின்றது.

* ௨௩. யான் வெண்ணையன், குருடன், செவிடன் முதலிய வடிவாசத்துலதேகத்தின் வெண்மைமுதலியனவும் இந்திரியங்களின் பார்வைமுதலியனவுமாகிய தர்மங்கன்மாதிரம் ஆத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகின்றன; அவற்றின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகிறதில்லை. ஆகையால் ஆத்மாவில் தேகேந்திரியங்களது கேவலநீர்மித்தினத்தியாசமுண்டாகின்றது.

தர்மாத்நியாசம், * ௨௪. தர்மசகிததர்மியத்தியாசம், * ௨௫. அந்நியோந்நியாத்தியாசம், * ௨௬. அந்நியதராத்நியாசம் என்னும் பேதத்தால் ஆறுவிதமாம். அல்லது * ௨௭. சொரூபாத்நியாசம், * ௨௮. சம்சர்க்காத்நியாசம் என்னும் பேதத்தால் அர்த்தாத்நியாசம் இரண்வேகைப்படும்.

* ௨௪ சுத்தியில் வெள்ளித்தன்மைத்தருமமும் அவ்வெள்ளியின் சொரூபமும் இரண்டும் அத்தியஸ்தமாவதுபோல, அந்தக்கராணத்தின் கருத்திருத்துவாதிதர்மங்களும் அவ்வந்தக்கராணத்தின் சொரூபமுகிய இரண்டும் ஆத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகின்றன. ஆகையால் ஆத்மாவில் அந்தக்கராணத்தின் தர்மசகிததர்மியின் அந்நியாச முண்டாகின்றது.

* ௨௫. இரும்பும் அக்கினியும்போல ஆத்மாவில் அநாத்மாவின் அத்தியாசமும் அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் அத்தியாசமும் இருத்தல் அந்நியோந்நியாத்தியாசமாம்.

* ௨௬. அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகாது. ஆனால் ஆத்மாவில் அநாத்மாவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாம். இதுவே அந்நியதராத்நியாசமாம். இரண்டில் ஒன்றன் அத்தியாசம் அந்நியதராத்நியாச முண்டாகும்.

* ௨௭. ஞானத்தினால் பாதமாகத்தக்க வஸ்து அதிஷ்டானத்தில் சொரூபமாக அத்தியஸ்தமாகின்றது. தேகாதி அநாத்மாவிற்கு அதிஷ்டானஞானத்தால் பாத முண்டாகின்றமையால் ஆத்மாவில் அதன் சொரூபாத்நியாச முண்டாகின்றது.

* ௨௮. பாதிக்கத்தகாத வஸ்துவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகாது. ஆனால் அதன் சம்பந்தம் அத்தியஸ்தமாகும். ஆகையால்

க. முன்சொல்லப்பட்ட ஆறுபேதங்களும் இதில்
* ௨௯. அடங்கும்.

உ. மேலெழுதப்பட்டுள்ள பேதப்பிராந்திமுதலிய ஐவகைப்பிராந்தியும் இதனுள் * ௩௦. அடங்கும்.

௩. இனி அடுத்துச்சொல்லப்படும் ஆத்மாநாத்மாக்களினது விசேஷணங்களின் அங்கியோங்கியாத்மயாசமும்

அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் சம்சர்க்காந்தியாச முண்டாகின்றது. இதனையே சம்பந்தாந்தியாச மென்றும் கூறுவர்.

* ௨௯ கேவலதர்மாத்தியாசம், தர்மசகிததர்மியி னத்தியாசம், அந்நிதராத்தியாசம் என்னு மிம்மூன்றும் சொரூபாத்தியாசத்தி லடங்கும். கேவலசம்பந்தாத்தியாசம், சம்சர்க்காத்தியாசமேயாகும். சம்பந்தசகிதசம்பந்தியினத்தியாசம், சம்சர்க்காத்தியாசசகிதசொரூபாத்தியாசமாம். அங்கியோங்கியாத்தியாசத்தில் சம்சர்க்காத்தியாசம் சொரூபாத்தியாச மென்னு மிரண்டு முண்டு. ஏனெனின், ஆத்மாவின் சொரூபம் சத்திய மாகையால் அஃது அத்தியஸ்தமாகாது. ஆனால் அதன் சம்சர்க்க மெனப்படும் தாதாதமியசம்பந்தம் அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாம். ஆகையால் அதன் சம்சர்க்காந்தியாச முண்டாகின்றது. அநாத்மாவின் சொரூபமே ஆத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகின்றமையால், அதன் சொரூபாத்தியாச முண்டாகின்றது.

அதனால் அங்கியோங்கியாத்தியாசம் இவ்விரண்டிலு மடங்கும்.

* ௩௦. முன்னெழுதப்பட்டுள்ள பேதப்பிராந்திமுதலிய ஐவகைப்பிராந்திகளில் சங்கப்பிராந்தி நீங்கிய மற்ற கால்வகைப்பிராந்தியும் சொரூபாத்தியாசத்தி லடங்கும். ஐத்தாலது சங்கப்பிராந்தி சம்சர்க்காத்தியாசத்தி லடங்கும்.

இதிறுளே அடங்கும். அஃது அதன் டிப்பணத்தில் (விளக்கவுரையில்) காட்டப்படும்.

காடா. வினா:—அகங்காராதி அநாத்மாக்களையும், ஆத்மாவையும் அறிவதில் விசேஷ உபயோகமுள்ள அத்தியாசமேது?

விடை:—அந்நியோந்நியாத்தியாசமாம்.

காடா. வினா:—அந்நியோந்நியாத்தியாசமென்பது யாது?

விடை:—பரஸ்பரத்தில் பரஸ்பரத்தின் (ஒன்றில் ஒன்றன்) அத்தியாசத்திற்கு * நக. அந்நியோந்நியாத்தியாசமென்று பெயர்.

* நக. இங்கே சகல அத்தியாசங்களினது சொரூபத்தையும் தாரணத்தையும் விரியுமென் றஞ்சி விசேஷமாய் வருதாமல் சம்சுதப(சுருக்க)மாய் எழுதியிருக்கிறோம். அவற்றை விசேஷமாய் அறியவிரும்புவோர் விருத்திப்பிரபாகாரிந்தத்திற் காண்க. ஆனால் அந்நியோந்நியாத்தியாசத்தின் சொரூபம், விசேஷ உபயோகமுள்ளதென் றறிந்து ஸ்பஷ்டமா(தெளிவா)ய்க் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் (க) அநாத்மாவின் தர்மமாகிய துக்கமும் துவைதசதி தத்துவமும், ஆத்மாவின் ஆந்தத்திலும் அத்வைதத்தன்மையிலும் சொரூபமாக அத்தியஸ்தமாய், அவற்றை மறைக்கின்றன.

(உ) ஆத்மாவின் தர்மமாகிய சத்தம் சித்தம், அநாத்மாவின் அத்வைதத்திலும் ஜடத்துவத்திலும் சம்சர்க்க(சம்பந்த)வாபிலாக அத்தியஸ்தமாய் அவற்றை மறைக்கின்றன.

கருக. வினா:— ஆத்மாநாத்மாக்களுக்குப் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) எப்படி அத்தியாச முண்டாகிறது?

விடை:—க-ச. சத்து சித்து ஆநந்தம் 'அத்வைதத் துவம்' என்னு மிருநான்கு விசேஷணங்களும் ஆத்மாவின் டையனவாம். க-ச. அசத்து ஜடம் துக்கம் துவைதசகிதத் துவம் (துவைதத்தோடுகூடியதன்மை) என்னு மிருநான்கு விசேஷணங்களும் அநாத்மாவின் டையனவாம். அலற்றுள்,

க-உ. துக்கம் துவைதசகிதத்துவம் என்னும் இவ் விரண்டு அநாத்மவிசேஷணங்களும் ஆத்மாவின் ஆநந்தத் தையும் அத்வைதத்துவத்தையும் மறைக்கின்றன. அத னால் ஆத்மாவில்,

(க) “நான் ஆநந்தரூபனாயும் அத்வைதரூபனாய் மிருக்கிறேன்.” என்னும் ஞான முண்டாகாமல்,

(உ) “நான் துக்கியாயும் ஈசுவராதிகளினும் வேறாய் மிருக்கிறேன்.” என்னும் ஞானம் உண்டாகிறது,

ங-ச. ஆத்மாவின் சத்து சித்து என்னும் இரண்டு விசேஷணங்களும் அநாத்மாவின் அசத்துவத்தையும் ஜடத்

காரியசகித அஞ்ஞானத்தால் மறைக்கப்படுவது அநிஷ்டான மெனப்படும்.

இவ்வாறு அநாத்மாக்களின் அக்கியோக்கியாத்தியாசமாகிய இதுவும் சம்சர்க்காத்தியாசொருபாத்தியாசங்களி லடங்கும்.

துவத்தையும் மறைக்கின்றன. அதனால் *கூஉ, அநாத்
மாவாகிய அகங்காராதிகளில்,

(க) “அசத்தாயும் ஜடரூபமாயு மிருக்கிறது” என்
னும் ஞான முண்டாகாமல்,

(உ) “இருக்கிறது, விளங்குகிறது” என்னும் ஞான
முண்டாகிறது.

இவ்வாறு ஆத்மாநூத்மாக்களுக்குப் *கூகூ, பரஸ்பர அந்
தியாச மிருக்கின்றது

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஆறாங்கலை

பிரபஞ்சமீத்தியாவர்ணநம் என்பது.

முடிந்தது.

*கூஉ. “अनात्मा तु सजीवो वियदादिप्रपञ्चः ॥ अनात्मாவோ
ஜீவனோடு ஆகாயமுதலிய பிரபஞ்சமாம்.” என்பது சர்வசாரோ
பதிவுதம்.

*கூகூ. பிரஹ்மசகவாச்சுக்கும் கூடஸ்தஜீவர்களுக்கும் உள்ள
பரஸ்பர அந்தியாசம் மேல் பதினாறுவது கலைபிற் சொல்லப்படும்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

ஏழாங்கலை.

ஆத்மாவின் விசேஷணம்.

ஆன்ம விசேடண மாமிரு வகையே
விசேதய நிஷேதத்ய மென்றவை யாவும்
குரவ னூலவழிக் குறைவற வுணரின்
றனது நிஜவுரு தானே யாகுவன். (க)

சத்துச் சித்தா நந்தம் பிரபஞ்
சுவயம் பிரகாசங் கூடத்தன் சாஷி
திருஷ்டா வுபதிருஷ்டா வென்றென லாதிய
விதேய விசேஷண மெனவிவை கொள்ளே. (உ)

அநந்த மகண்ட மசங்க மத்வய
வஜ்ஜன்ம மவிகாரி யாகார மில்ல
தவ்விவக்த மப்ரேமேய மவ்யய
மக்கர மாதிய நிஷேதத்திய மென்றோர். (ங)

கசு. வினா:— ஆத்மாவின் விசேஷணம் எத்தனை
வகையாம் ?

விடை :— * ௧. ஆத்மாவின் விசேஷணம் * ௨. விதயம் (சாக்ஷாத்போதகம்) * ௩. நிஷேதத்தியம் (பிரபஞ்சத்தின் நிஷேதவாயிலாக அறிவிப்பது) என்னும் பேதத்தால் இரண்டுவகையாம்.

* ௧. अथ कस्मादुच्यते आत्मेति । यस्मात्सर्वमानोति सर्वमादत्ते सर्वमाति च तस्मादुच्यते आत्मेति ॥ இனி எதனால் ஆத்மா என்று சொல்லப்படுகின்றது? எதனால் எல்லாவற்றையும் அடைகின்றதோ, எல்லாவற்றையும் கொள்ளுகின்றதோ, எல்லாவற்றையும் விழுங்குகின்றதோ, அதனால் ஆத்மா வென்று சொல்லப்படுகின்றது.” என்னும் காண்டியோபநிஷதம் மூன்றாவது அத்தியாயவாக்சியமும் “பரமாட்மேதி च । देहादेः परतरत्वात् ब्रह्मैव परमात्मा ॥ பரமாத்மா வென்றுமாப். ஆத்மா வெண்பபெம் தேகாதிசுளுக்கு மேலானதாயிருத்தலால் பரஹ்மமே பரமாத்மா.” என்னும் நிரூபணப்பொபநிஷதமும் பரஹ்மத்தினையே ஆத்மா வென்று கூறுதல் காண்க.

* ௨ சுமங்கிலி என்னும் சொல் அமங்கிலியாகிய ஸ்திரீயை நிஷேதித்து, சுவாசினி (உவாசமுன்) ஸ்திரீயை நேரே அறிவிப்பதாயிருத்தல்போல, “அசத்து” முதலிய விதேயவிசேஷணங்கள் “அசத்து” முதலிய பிரபஞ்சத்தின் விசேஷணங்களை நிஷேதித்து, சத்தமுதலியவடிவினதாகிய பரஹ்மத்தை நேரே அறிவிப்பனவாயிருக்கின்றன. ஆகையால் “விதேய” மெனப்படுகின்றன.

* ௩. அவிசைவ என்னும் சொல் விதவைவாயிய ஸ்திரீயை நிஷேதித்து, அர்த்தத்தினால் அவளுக்கு விலக்ஷணமாகிய சுவாசினி ஸ்திரீயை அறிவிப்பதாயிருத்தல்போல, அர்த்தமுதலிய நிஷேத்திய விசேஷணங்கள் அத்தமுதலிய பிரபஞ்சத்தின் தர்மங்களை நிஷே

கசக. வினா :— ஆத்மாவின் விதேயவிசேஷணங்கள் எவை?

விடை :— க. சத்து, உ. சித்து, ஈ. ஆநந்தம், பிரஹ்மம், து. சுயம்பிரகாசம், சு. கூடஸ்தர், எ சாக்ஷி, அ. திருஷ்டா, கூ. உபதிருஷ்டா, க0. ஏகம் என்னு பிவைமூதலியன.

கசஉ. வினா :— ஆத்மா எப்படிச் சத்தாம்?

விடை :— க. * ச. ஞானத்தினாலேனும் மற்றொன்றினாலேனும் எதனது நிவிருத்தி யுண்டாகுதில்லையோ அது சத்து.

சித்து, அர்த்தத்தினால் அவற்றிற்கு விலக்ஷணமாகிய பிரஹ்மத்தை அறிவிப்பனவா யிருக்கின்றன. ஆகையால் “நிஷேத்திய” மெனப் படுகின்றன.

* ச. “सदितिश्रौतप्रीतिलक्ष्यं सत्यं । असदित्यवाच्यं सत्यं । त्रिकाला-
बाध्यं सत्यं । त्रिकालानुस्यूतं सत्यं । यदस्ति तत्सत्यम् । एकमेवाद्वितीयं सत्यं । सजाति-
विजातिभेदरहितं सत्यं । सर्वकल्पनाधिष्ठानं सत्यम् ॥ சத்து அதாவது இருப்
பது என்று கேட்கப்படும் உணர்ச்சிக்கு வக்யமாயுள்ளது சத்தியமாம்.
அல்லது அசத்து என்று சொல்லக்கூடாதது சத்தியமாம், அல்லது
மூன்றுகாலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது அதாவது பொய் என்று நிச்
சயிக்கப்படாதது சத்தியமாம். அல்லது மூன்றுகாலத்தும் கலந்தி
ருப்பது அதாவது வியாபித்திருப்பது சத்தியமாம். அல்லது எது
இருக்கிறதோ அது சத்தியமாம். அல்லது ஒரே அத்வீதியமாயுள்ளது

ஆத்மா ஞானத்தினாலும் மற்றெதனாலும் நிவிருத்தி யாகாமையால் சத்தாம்.

கசந வினா:—ஆத்மா எப்படிச் சித்தாம்?

விடை:—உ. *ரு. குன்றாத பிரகாசம் சித்து.

ஆத்மா குன்றாத பிரகாசவடிவமா யிருத்தலால் சித் தாம்.

கசச. வினா:—ந. ஆத்மா எப்படி ஆந்தமாம்?

சத்தியமாம். அல்லது சஜாதிவிஜாதிபேதமின்றியது சத்திய மாம். அல்லது சகல கற்பனைக்கும் அதிஷ்டானம் சத்தியமாம்.” என்பதும், “சதேவ தத்ர ஶ்ம || சத்தே அங்குப் பிரஹ்மமாம்.” என்ப தும், ஶ்மீவாத்மா ஶ்மீ: பிரஹ்மமே ஆத்மா வென்று அறியத்தக்கதாம்.” என்பதுமாகிய சர்வசாரோபநிஷதமும், “காலத்யாபாதித் ஶ்ம | சர்வ-காலாபாதித் ஶ்ம || மூன்றுகாலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது பிரஹ்மம். எக்காலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது பிரஹ்மம்.” என்னும் மகாநா ராயணோபநிஷதமும் சத்தின் இலக்கணத்தினையும் பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவே சத்து என்பதனையும் கூறுகின்றன.

* ரு. “तच्छुभं ज्योतिषा ज्योतिः || அது சுத்தமும் ஜோதிக்ஞெல் லாம் ஜோதிபாய முன்னது.” என்னும் முண்டககூதீயும், “स्वप्रकाशं ज्ञानं । सर्वप्रकाशकं ज्ञानं । निरावरणविन्मात्रं ज्ञानं । अनाद्यनंतं निरंतरमवृत्ति-वृत्तिसाक्षेवेत्यमेव ज्ञानं || கவப்பிரகாசம் ஞானமாம். எல்லாவற்றை யும் பிரகாசிப்பது ஞானமாம். ஆவரணமின்றிய சின்மாதிராம் ஞா னமாம். அநாதி அகத்தமாய் நிரந்தரம் விருத்தியின்றியபிடத்திருக்

விடை :—* சு. பரம(எல்லாவற்றி னுமசிக)ப்பிரீதிக்கு
எது விஷயமோ, அஃது ஆநந்தம். ஆத்மாவினிடத்தில் எஸ்
லோருக்கும் பரமப்பிரீதி யிருத்தலால், அஃது ஆநந்தமாம்,

கசுரு. வினா :—ஆத்மா எப்படிப் பிரஹ்மரூபமாம்?

விடை :—ச. (க) * எ. ஆத்மா சச்சிதானந்தவடிவ
மென்பது சுருதியுத்தியதுபவங்களால் சித்திக்கின்றது.

ரும் சாக்ஷிசைதன்னியமே ஞானமாம்.” என்னும் சர்வசாரோப
நிஷிதமும் ஆத்மாவின் சித்துவடிவத்திற்கு இலக்கணம் கூறுதல்
காண்க.

* சு. अहमेव सुखं नान्यदन्यच्चैव तत्सुखं । अमदर्थं न द्विप्रेयो मदर्थं
न स्मृतः प्रियं । परमेसास्पदतया मानभूवमहँ सदा भूयासमिति यो दृष्टसोहं
विष्णुर्मुनीश्वर ॥ யானே ஆனந்தம்; பிரிதன்று, பிரிதாயின் அது சுகமே
யன்று, பிரியம் என்பொருட்டாகாத தன்று; என்பொருட்டு மன்று;
நானே பிரியமாம். முநிசுவரே! மேலான பிரியத்திற்கு விஷயமான்
தன்மைபால் நான் இல்லாதிருக்கலாகாது, எப்போது மிருக்கவேண்
டும் என்று எது காணப்படுகின்றதோ அந்த நான் விஷ்ணு.” என்
னும் வராகோபநிஷதம் ஆனந்தத்தி னிலக்கணத்தையும் ஆனந்தமே
ஆத்மா வென்பதனையும் காட்டியது. “अंभसामर्णव इव सुखचेतनानाम-
विज्ञाननित्यशुद्धाखण्डाद्वत्तविदानदैकसमानंदम् ॥ நீர்களுக்குச் சமுத்திரம்
போலச் சுகசேதனங்களுக்கு அதிஷ்டாணமான நித்திய சுத்த அகண்
டாத்வைத சிதானந்தகாலம் ஆனந்தமாம்.” என்பது சர்வசா
ரோபநிஷதம்.

* எ. “आत्मसंज्ञिशिवश्शुद्ध एक एवाद्दयस्सदा । ब्रह्मरूपतया ब्रह्म
प्रतिभासते ॥ ஆத்மா வென்னும் பெயருள்ள ஒரே அவயமான

(உ) பிரஹ்மமும் சாஸ்திரக்(உபநிஷத்துக்)களில் சச்சிதானந்தவடிவமெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

[illegible]

அதனால் ஆத்மா பிரஹ்மவடிவமாம்.

அல்லது பிரஹ்ம மென்பது வியாபகத்திற்காம். எதற்குத் தேசத்தினால் அந்த மில்லைபோ, அது வியாபக மெனப்படும்.

(க) ஆத்மா பிரஹ்மத்தினும் வேறாயிருக்குமாயின், தேசத்தினால் அந்தமுடையதாகும்.

(உ) எதற்குத் தேசத்தினால் லந்தம் உண்டாகித்தோ, அதற்குக் காலத்தினாலும் அந்த முண்டாகு மென்பது நியமம்.

எதற்குத் தேசகாலங்களினால் அந்த முண்டாகிறதோ, அஃது அநித்திய மெனப்படும். அதனால் ஆத்மா அநித்தியமாகும். ஆகையால் ஆத்மா பிரஹ்மத்தினும் வேறன்று.

(க) அன்றியும் பிரஹ்மம் ஆத்மாவினும் வேறாயிருக்குமாயின் அஃது அநாத்மாவாகும்.

(உ) அநாத்மாவாகிய கடமுதலியவைகள் ஜடமாகையால், ஆத்மாவினும் வேறாகிய பிரஹ்மம் ஜடமாகும்.

இவ்வாற்றை சுருதிக்கு விரோதமாம்.

ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு வேறுகப் பிரஹ்ம மில்லை. அதனால் ஆத்மா பிரஹ்மவடிவமாம்.

கசுசு. வினா:—ஆத்மா எப்படிச் சுயம்பிரகாசமாம்?

விடை :—ரு. (க) எது தீபத்தைப்போலத் தனது பிரகாசத்தில் ஒன்றையும் அபேக்ஷியாது,

(உ) தான் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கிறதா யிருக்கிறதோ, அது சுயம்பிரகாச மெனப்படும்.

இப்படி யிருப்பது ஆத்மாதான். ஆகையால் * அ. ஆத்மா சுயம்பிரகாசமாம்.

அல்லது,

(க) எது எப்போதும் அபரோக்ஷவடிவமாய்,

(உ) எந்த ஞானத்திற்கும் விஷயமாகா திருக்கின்றதோ,

அது சுயம்பிரகாச மெனப்படும். ஆத்மா எப்போதும் அபரோக்ஷவடிவமாயும் பிரகாசவடிவமாயு மிருத்தலால், எந்த ஞானத்திற்கும் விஷயமாகாததா யிருக்கின்றது. ஆகையால் அது சுயம்பிரகாசமாம்.

* அ. ஆத்மா சுயம்பிரகாசமென்பதனை “स्वयंप्रकाशमात्मानं नैव मां स्पृष्टुमर्हति । स्वயம்பிரகாச ஆத்மாவாகிய என்னை ஸ்பரிசித்தற் குரிய தன்று” என்று வராகோபநிஷத்தும், “स्वयंप्रभस्वर्गातोऽहमव्ययः । स्वயம்பிரபயம் எல்லாவற்றின்கண்ணுள்ளதுமான நான் அவ்வியபன்” என்று முக்திகோபநிஷத்தும், மற்றுமுள்ள சர்வசார பிரகடாரணியக கடவல்யாதி சுருதிகளும் கூறுகின்றன.

கசஎ. வினா:—ஆத்மா எப்படிச் கூடஸ்தராம்?

விடை:—சு. கூட மென்பது கொல்லனது சம்மட்டிக் காம். அதைப்போல நிருவிகாரவடிவமா யிருப்பது கூடஸ்த ரெனப்படும்.

கொல்லன் அநேக அடிகளை அடித்தபோதிலும் சம் மட்டி எப்படியோ அப்படியே (நிருவிகாரமா) யிருத்தல் போல மனமாகிய கொல்லன் வியவகாரமாகிய அநேக அடிகளை அடித்தபோதிலும், ஆத்மா எப்படியோ அப்படியே (நிருவிகாரமா) யிருக்கிறது. ஆகையால் *சு. ஆத்மா கூடஸ்த ராம். கூடஸ்த ரென்று சொல்லுதலால் அசலம் அக்கிரியம் (செயலற்றது) என்பதும் அர்த்தத்தினால் சித்தித்தது.

கசஅ. வினா:—ஆத்மா எப்படிச் சாக்ஷியாய்?

* சு. नित्यस्सर्वगतो ह्यात्मा कूटस्थो दोषवर्जितः चित्तियमும் எல்லா வற்றினிருப்பதுமான ஆத்மா தோஷமின்றிய கூடஸ்தனும்.” என் னும் அநீதபூர்ணோபநிஷதமும், ब्रह्मादिपिपीलिकान्तसर्वप्राणिबुद्धिष्व- विशिष्टितयोपलभ्यमानसर्वप्राणिबुद्धिसाक्ष्यधिष्ठानात्मास्ति भासते च स कूटस्थः ॥ பிரஹ்மாமுதல் ஏறம்புகடையான சகலப்பிராணிகளது புத்தியிலும் விசிஷ்டயின்றியதன்மையாய் அறியப்படுகின்ற சர்வப்பிராணிகளது புத்திக்கும் சாக்ஷியான அதிஷ்டானாத்மா இருக்கின்றது; வினங்கு கின்றது. அது கூடஸ்தனும்.” என்னும் சர்வகாரோபநிஷதமும் ஆத்மா கூடஸ்த னென்று அறிவிக்கின்றன.

விடை :—எ. (க) உலகவியவகாரத்தில் [க] உதாசினமா(இராகத்துவேஷமில்லாததா)ய்ச் [உ] சமீபத்திலிருக்கும் [ங்] சேதனன் சாக்ஷி யெனப்படுவன்.

ஆத்மா, [க] தேகாதிகளோடு உதாசினமாய்ச் [உ] சமீபத்திலிருக்கும் [ங்] சேதன(அஜடப்பிரகாச)மா யிருத்தலால் சாக்ஷியாம்.

(உ) அல்லது அந்தக்கரணமாகிய உபாதியையுடைய சேதனம் சாக்ஷி யெனப்படும். (ங்) அல்லது அந்தக்கரணத்திலும் அந்தக்கரணவிருத்தியிலு மிருக்கும் சேதனமாதிரம் (கேவலசேதனம்) சாக்ஷி யெனப்படும். ஆத்மா இப்படி யிருக்கின்றது. ஆகையால் அது * க௦. சாக்ஷியாம்.

கசக. வினா:—ஆத்மா திருஷ்டா வென்பது எப்படி?

விடை :—அ. பார்க்கிறவன் எவனோ அவன் திருஷ்டா வெனப்படுவன். ஆத்மா சகல திருசியங்களையும் பார்க்கிறதா யிருத்தலால் * கக. திருஷ்டாவாம்.

*க௦. “ज्ञातृज्ञानज्ञेयादावाविर्भावतिरोभावज्ञातास्वयं तदाविर्भावतिरोभाव-
रहितः स्वयं ज्योतिश्चेतनस्साक्षी ॥ அறிபவன் அறிவு அறியப்படுபொருள்
முதலியவற்றின் உற்பத்திகாசங்களை அறிவதாய்த் தான் அவ்வுற்
பத்திகாசங்களின்றியதாய்ச் சுயஞ்சோதியாயுள்ள சேதனம் எதுவோ
அது சாக்ஷியாம்.” என்னும் சர்வகாரோபநிஷதம் ஆத்மா சாக்ஷியா
தலை அறிவிக்கின்றது.

* கக. திருஷ்டா = அறிபவன்.

கரு0. வினா :—ஆத்மா எப்படி உபதிருஷ்டாவாம்?

விடை :— கூ. (க) யாகசாலையில் யாககாரியங்களைச் செய்யும் இருத்துவிக்குகள் பதினைந்து பெயர்.

(உ) பதினாறாவது எஜமானன்.

(ங) பதினேழாவது எஜமானனுடைய மனைவி.

(ச) பதினெட்டாவது உபதிருஷ்டா (சமீபத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு பார்க்கிறவன்); அவன் ஒரு காரியமும் செய்கிறதில்லை.

அதுபோல,

(க) * கஉ. ஸ்தூலதேகமாகிய யஞ்ஞசாலையில் ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கர்மேந்திரியம் ஐந்து, பிராணன் ஐந்து என்னு மிப்பதினைந்தும் இருத்துவிக்குகள்.

(உ) பதினாறாவது மனம் எஜமானன்.

(ங) பதினேழாவது புத்தி அவன் மனைவி.

(ச) இவையெல்லாம் தத்தம் விஷயங்களைக் கிரகித்கலாகிய போகாகார யாககாரியங்களைச் செய்கின்றன. இவை எல்லாவற்றையும் சமீபத்திலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் ஆத்மா பதினெட்டாவது உபதிருஷ்டாவாம்.

கஉ. சரீரமுதலியவற்றை யாகசாலமுதலியனவாகக் கீர்ப்போபநிஷதமும் பிராணக்கிளிவோத்திரவுபநிஷதமும் கூறுகின்றன.

கடுக. வினா:— ஆத்மா எப்படி ஏகமாம்?

விடை:— க0. ஆத்மாவிற்குச் சஜாதியமாகிய(இனமுள்ள) வேறு ஆத்மா இல்லாமையால் * கங. ஏகமாம்.

இவைமுதலியன ஆத்மாவின் விதேயவிசேஷணங்கள்.

கடுஉ. வினா:— ஆத்மாவின் நிஷேத்தியவிசேஷணங்கள் எவை?

விடை:— க. அநந்தம், உ. அகண்டம், ங. அசங்கம், ச. அத்துவிதியம், ரு. அஜன்மம், ஈ. நிருவிகாரம், எ. நிராகாரம், அ. அவ்வியக்கம், கூ. அவ்வியயம், க0. அக்ஷரம் என்னு மிவைமுதலியனவாம்.

கடுங். வினா:— ஆத்மா எப்படி அநந்தமாம்?

விடை:— க. (க) ஆத்மா வியாபகமா யிருத்தலால் அதற்குத் தேசத்தினாலும் அந்த மில்லை.

* கங. “एकं ब्रह्माहमस्मीति कृतकृत्यो भवेन्मुनिः ॥” एकस्सन्मियते भ्रान्त्या मायया न स्वरूपतः ॥” “ஒன்றாகிய பிரஹ்மம் காணென்று கிருதகிருத்தியனாகின்றான் முனி.” “ஆத்மா ஒன்றாயிருத்தும் பிராந்தியினால் பேதப்படுகின்றது. அது மாயையினாலாம்; சொரூபமாகப் பேதப்படுகிறதில்லை.” என்னும் அந்நபூர்ணோபநிஷதகருதிகளும் “एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म नेह नानास्ति किंचन। एवम् अद्वैतं प्रब्रह्मं मुनयः। इमं ब्रह्म वेदं वेदमिदं ब्रह्म।” என்னும் பிரதிகதாரணியகமுதலிய அநேககருதிகளும் ஆத்மா ஏக மென்பதில் பிரமாணமாம். அவற்றை விரிவஞ்சி விடுத்தனம்.

(உ) நித்தியமா யிருத்தலால் காலத்தினாலும் அந்த மில்லை.

(ஈ) ஆத்மா அதிஷ்டானமா யிருத்தலால் எல்லாவற்றினது சொரூபமாம். அதனால் அதற்கு வஸ்துவினாலும் அந்த மில்லை.

ஆத்மாவிற்குத் தேசகாலவஸ்துக்களால் அந்த(பரிச்சேத) மில்லாமையால் அஃது * கச. அநந்தமாம்.

கருச. வினா:— ஆத்மா எப்படி அகண்டமாம்?

விடை:—உ. (க) ஆத்மா ஜீவேசுவரர்களின் பேதம், ஜீவர்களின் பரஸ்பரபேதம், ஜீவஜடங்களின் பேதம், ஜட

* கச. उत्पत्तिनाशरहितमनंतं । षड्भावविकाररहितमनंतं । सर्वोपाधि-
विनिर्मुक्तमनंतं । मृद्विकारेषु मृदिव स्वर्णविकारेषु स्वर्णमिव तंतुविकारेषु तंतुरिव
अव्यक्तादिसृष्टिप्रपंचेषु व्याप्य पूर्णमविनाशित्वैतन्यमनंतम् ॥ உற்பத்திகாச-
மின்றியது அநந்தமாம். ஷட்பாவவிகாரமின்றியது அநந்தமாம்
மண்ணின் விகார(காரிய)ங்களில் மண்ணைப்போலவும், பொன்
னின் விகாரங்களில் பொண்ணைப்போலவும், தூவின் விகாரங்களில்
தூவினைப்போலவும் அவ்வியத்தமுதலான சிருஷ்டிப்பிரபஞ்சங்
களில் வியாபித்துப் பூர்ணமாய் அவிநாசியாயுள்ள சைதந்தியம் அநந்த
மாம்.” என்பது சர்வசாரோபநிஷதம். இவ்வாறே ஆத்மா அகண்டம்
அத்துவிதீயமுதலியனவா மென்பதனைப் பிரகதாரணியகம், முக்தி
கம், மகாகாராயணம், முத்தகலம், வராகமுதலிய சுருதிகளில் காண்க.

ஜடபேதம், ஜடசுவரர்களின் பேதம் என்னும் ஐந்து பேதங்களு மில்லாததா யிருக்கின்றது.

(௨) அல்லது சஜாதீய விஜாதீய சுகத மென்னும் பேதங்களில்லாததா யிருக்கின்றது.

ஆகையால் அஃது (ஆத்மா) அகண்டமாம்.

கருடு. வினா:—ஆத்மா எப்படி அசங்கமாம்?

விடை.—ஈ. சங்க மென்பது சம்பந்தத்திற்காம். அச் சம்பந்தம் (௧) சஜாதீயம், (௨) விஜாதீயம், (ஈ) சுகத மென மூன்றுவகையாம்.

(௧) தன்ஜாதியுடையதோடுள்ள சம்பந்தம் சஜாதீயம்; பிராஹ்மணனுக்கு அந்நியப்பிராஹ்மணனோடுள்ளதுபோல.

(௨) அந்நியஜாதியுடையதோடுள்ள சம்பந்தம் விஜாதீயம்; பிராஹ்மணனுக்குச் சூத்திரனோடுள்ளதுபோல.

(ஈ) தன் அவயவ(அங்க)ங்களோடுள்ள சம்பந்தம் சுவகதம்; பிராஹ்மணனுக்குச் தனது அங்கமாகிய கைகால் முதலியவற்றோடுள்ளதுபோல.

(௧) [௧] ஆத்மா (சேதனம்) ஒன்று யிருத்தலால் அதற்கு ஜாதி யில்லை. [௨] ஜீவன், ஈசுவரன், பிரஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன், நான், நீ யென்னும் இவைமுதலிய பேதங்கள் உபாதியினாலானவைகளா யிருத்தலால் மித்தையாம்.

ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு எதனோடும் சஜாதீயசம்பந்தம் பொருந்தாது.

அதுபோல,

(உ) ஆத்மா அத்வைதமாயும் சத்தாயு மிருக்கின்றது அதனினும் வேறாய்த் தோன்றும் மாயையு(அஞ்ஞானமு)ம் அதன் காரியமாகிய ஸ்தூலசூക്ഷ்மப்பிரபஞ்சமும் அசத்தாம். அசத் தென்பது ஓர் பதார்த்த மன்று. ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு எதனோடும் விஜாதீயசம்பந்தம் பொருந்தாது.

(ங) ஆத்மா நிரவயவமாம். சச்சிதானந்தமுதலியன ஆத்மாவின் அவயவங்க ளன்று. ஆனால் ஒருவடிவமா யிருத்தலான் ஆத்மாவின் சொரூபமாம். அதனால் ஆத்மாவிற்குச் சுவகதசம்பந்தம் பொருந்தாது.

இவ்வாறு * கரு. ஆத்மா சகல சம்பந்தமு மில்லாததால் அசங்கமாம்.

கருசு. வினா :—ஆத்மா எப்படி அத்வைதமாம்?

விடை :—ச. துவைதமாகிய பிரபஞ்சம் சொப்பனம் போலக் கற்பிதமா யிருத்தலால் வாஸ்தவ மன்று. ஆகையால் ஆத்மா துவைதமில்லாததா யிருத்தலால் அத்வைதமாம்.

* கரு. “ अज्ञोऽयं पुरुषः इन्द्रोऽयं अश्विनः ” என்பது பிதृகதாரணியகவுபநிஷதம். இதில் மற்றும் அசேகசுருதிகள் பிரமாணமா யிருக்கின்றன.

கடுஎ. வினா:—ஆத்மா எப்படி அஜன்மமா(பிறப்பில்லாததா)ம்?

விடை:—ரு. ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மம் ஜன்மமாம். ஜன்மம் சூக்ஷ்மதேகத்தின் தர்மமே அல்ல வென்றால் அஃது எப்படி ஆத்மாவின் தர்மமாகும்.

அன்றியும் ஆத்மாவிற்கு ஜன்மம் ஒப்புவோமாயின் மரணமும் ஒப்பவேண்டிவரும். அதனால் ஆத்மா அநித்தியமென்பது சித்திக்கும். அது பரலோகவாதிகளாகிய ஆஸ்திகர்களுக்கு அறிவ்டமா (பிரியமில்லாததா)ம். ஏனெனின், (க) ஜனனமரணமுடைய வஸ்துவிற்கு ஆகியிலும் அந்தத்திலும் அபாவ முண்டு. அதனால் பூர்வஜன்மத்தில் ஆத்மா வில்லை; அதனது கர்மமும் இல்லை. அப்போது இந்த ஜன்மத்தில் ஆத்மாவிற்குக் கர்மமின்றிப் போக முண்டாகிறதுமன்றி, (உ) மரணத்திற்குப் பிறகு ஆத்மாவில்லாமையால், இந்த ஜன்மத்திற் செய்யப்பட்ட கர்மத்திற்கு அதுபவமின்றி நாசமு முண்டாகும். அதனால் வேதோக்ததர்மங்கள் விபர்த்தமாகும். ஆகையால் ஜன்மம் ஆத்மாவின் தர்மமன்று. அதனால் ஆத்மா அஜன்மமாம். அஜன்மமென்றதனால் அஜரம் அமரமென்பதும் அர்த்தத்தினால் சித்தித்தது.

கடுஅ. வினா:—ஆத்மா எப்படி நிருவிசர்மாம்?

விடை:—சு. குடத்திற்குப் (க) பிறப்பு, (உ) இருப்பு, (ங) வளர்ச்சி, (ச) பரிணாமம், (ரு) கூடியம், (சு) நாசம் என்னும் ஆறு தர்மங்க ளிருக்கின்றன. அவை குடத்தி லிருக்கும் குடத்தின் வேறுகிய ஆகாயத்தின் தர்ம மன்று.

அதுபோல,

(க) “தேகம் பிறக்கிறது” என்பது பிறப்பு.

(உ) “தேகம் பிறந்திருக்கிறது” என்பது இருப்பு (முன்னில்லை; இப்போதிருக்கிறது எனல்).

(ங) “தேகம் பாலக னாயிற்று” என்பது வளர்ச்சி.

(ச) “தேகம் யௌவன மாயிற்று” என்பது பரிணாமம்,

(ரு) “தேகம் விருத்த மாயிற்று” என்பது கூடியம்.

(சு) “தேகம் மரண மடைந்தது” என்பது நாசம்.

இந்த ஆறு விகாரங்களும் தேகத்தின் தர்மங்களாம்; தேகத்தை அறிவதாய்த் தேகத்திற்கு வேறாயிருக்கும் ஆத்மாவின் தர்ம மன்று. இப்படி ஆறுவிகாரங்களு மில்லாததாகிய ஆத்மா நிருவிகாரமாம்.

கடுக. வினா:—ஆத்மா எப்படி நிராகாரமாம்.

விடை:—எ. (க) ஸ்தூலம், (உ) சூக்ஷ்மம், (ங) நீளம், (ச) குறுகல் என நான்குவிதமான வடிவங்கள் ஜகத்தி லுண்டு

(க) ஆத்மா இந்திரியத்திற்கும் மனதிற்கும் விஷயமாகாததா யிருத்தலால் சூக்ஷ்மமாம்; அதனால் ஸ்தூலமன்று.

(உ) ஆத்மா வியாபகமா யிருத்தலால் சூக்ஷ்மம் (அனுபவ)ன்று.

(ங) (ச) ஆத்மா எங்கும் ஓதப்படுவோதமா (குறுக்கு நெடுக்கா) யிருத்தலால், நீளமும் குறுகலு மன்று.

ஆகையால் ஆத்மா நிராகாரமாம்.

கௌ0. வினா:—ஆத்மா எப்படி அவ்வியத்தமாகும்?

விடை:—அ. ஆத்மா, மன இந்திரியாதிகளுக்கு அகோசரீமா யிருத்தலால் அஸ்பஷ்டமா (வெளிப்படையில்லாததா)ம். ஆகையால் அஃது அவ்வியத்தமாம்.

கௌக. வினா:—ஆத்மா எப்படி அவ்வியமாம்?

விடை:—க. களஞ்சியத்தில் தானியத்தை எடுத்தலாலும் போடுதலாலும் தானியத்திற்கு வியம் (குறைவு நிறைவு) உண்டாகின்றது. ஆத்மாவிற்கு அப்படி வியம் முண்டாகாமையால் அவ்வியமாம்.

கௌஉ. வினா:—ஆத்மா எப்படி அக்ஷரமாம்?

விடை:—க0. ஆத்மா க்ஷர(நாச)மில்லாததா யிருத்தலால் அக்ஷரமாம். இதையே அக்ஷய மென்றும், அயிருத

மென்றும், அவிநாசி என்றும் கூறுவர். இவைமுதலியன ஆத்மாவின் நிஷேத்தியவிசேஷணங்கள்.

௧௬௩. வினா :— இவ்வாத்மாவின் விசேஷணங்கள் எப்படிப் பரஸ்பரம் பின்னமாம்?

விடை :— சச்சிதானந்தமுதலியன ஆத்மாவிற்குக் குணமா யிருக்குமாயின் பரஸ்பரம் பின்னமாம்.

இவை ஆத்மாவின் குணமாகாமல் சொருபமா யிருக்கின்றன. ஆகையால் பரஸ்பரம் பின்னமாகாமல் அபின்னமாம்.

(க) ஒரே ஆத்மா நாசரகிதமா யிருத்தலால் சத்தென்றும்,

(உ) ஜடவிலக்ஷணமாகிய பிரகாசவடிவமரீ யிருத்தலால் சித் தென்றும்,

(௩) துக்கத்திற்கு விலக்ஷணமாகிய முக்கியப்பிரியத்திற்கு விஷயமா யிருத்தலால் ஆநந்த மென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

இவ்வாறு சகல விசேஷணங்களிலு மறிக.

திருஷ்டாந்தம் :—ஒரே புருஷன் (க) பிதாவின் திருஷ்டியால் புத்திர னென்றும்,

(உ) பாட்டனது திருஷ்டியால் பேர னென்றும்,

(௩) பிதாவின் சகோதரனது திருஷ்டியால் சகோதரனது புத்திர னென்றும்,

(ச) மாமனது திருஷ்டியால் மருமக னென்றும் சொல்லப்படுகிறான்.

ஒரே சன்னியாசி,

(க) பசு ஸ்திரீ கிருகஸ்தன் தண்டமில்லாதவன் என்னு மிவர்களது திருஷ்டியால் மனிதன் புருஷன் துறவி தண்டி என்னும் விதேயவிசேஷணங்களாலும், (உ) கடம் பாஷாணம்(கல்)விருக்ஷமுதலியவற்றின் திருஷ்டியால் அக டம் அபாஷாணம் அவிருக்ஷமுதலிய நிஷேத்தியவிசே ஷணங்களாலும் சொல்லப்படுகிறான்.

சித்தாந்தம்:—அதுபோல ஒரே ஆத்மா, பிரபஞ்சத்தின் விசேஷணமாகிய அசத்து ஜடம் துக்கம் அந்தம் கண்டம் சங்கமுதலியவற்றின் திருஷ்டியால் சத்து சித்து ஆரந்தம் அநந்த அகண்டம் அசங்கமுதலியனவாகச் சொல்லப்படு கின்றது.

இவ்வாறு ஆத்மாவின் விசேஷணங்கள் ஒன்றற் கொன்று பின்னமாகாமல் அபின்னமாகின்றன.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஏழாங்கலை

பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணகம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசர்ரசந்திரோதயம்.

எட்டாங்கலை.

சச்சிதாநந்தவீசேஷவர்ணநம்.

சச்சிதா நந்த சொரூபமே யானெனச்
சற்குரு முகத்தான் சதுரா யுணர்க. (க)

ஜாக்ரிஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி யாதியா
மும்மைக் காலத்து முள்ளவன் யானே. (உ.)

மும்மைக் காலத்து மிருத்தனின் யானே
சத்து வடிவன் சகலமு மென்னு
லறியப் படுதலி னறிவு வடிவன்யான். (ங)

உடல்சதன் றூர மொண்பொரு ளாதியிற்
பிரியன் யானே யென்பொருட் டியாவும்
பிரியமா மென்பொருட் டியானே பிரிய
னிதனாற் பிரிய தமனியா னதனாற்
பரமா நந்தன் றுக்கமாம் பிறவே. (ச)

உடற் றசையாதி யொழிந்தவவ் வான்மா
பூணப் பிரம மென்றே போற்றுக. (ஞ)

ககச. வினா:—சத் தென்பது யாது?

விடை:—க, மூன்று காலத்திலும் பாதிக்கப்படா
தது சத்து.

கௌ

புரீவசாரசந்திரோதயம்

[எட்டாம்]

கௌ. வினா:—சித் தென்பது யாது?

விடை:—உ. மூன்றுகாலத்திலும் எல்லாவற்றையும் அறிவது சித்து.

கௌ. வினா:—ஆரந்த மென்பது யாது?

விடை:—ஈ. மூன்றுகாலத்திலும் பரமப்பிரேமைக்கு விஷயமாவது ஆரந்தம்.

கௌ. வினா:—“நான் சத்” தென்றறிவ தெப்படி?

விடை:— மூன்றுகாலத்திலு மிருத்தலால் நான் சத் தென்றறிக.

கௌ. வினா:—மூன்றுகாலத்திலு மிருத்தலால் நான் சத்தென்றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. (க) ஜாக்கிரத்திலும், (உ) சொப்பனத்திலும், (ஈ) சுழுத்தியிலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

உ. (க) காலையிலும், (உ) மத்தியானத்திலும், (ஈ) சாயங்காலத்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

ஈ. (க) பகலிலும், (உ) இரவிலும், (ஈ) பகலுத்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

ச. (க) மாசத்திலும், (உ) இருதுவிலும், (ஈ) வருஷத்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

ஊ. (க) பாலியாவஸ்தையிலும், (உ) யௌவனாவஸ்தையிலும்,

கலை.]

சச்சிதானந்தவிசேஷவாணநம்.

கஎரு

தையிலும், (ங) விருத்தாவஸ்தையிலும் நானிருக்கிறேன்
அதுபோல,

சு (க) *க. பூர்வதேகத்திலும், (உ) இந்தத் தேகத்
திலும், (ங) வருந்தேகத்திலும் நானிருக்கிறேன். அது
போல,

எ. (க) யுகத்திலும், (உ) மதுவிலும், (ங) கற்பத்
திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

அ. (க) இறந்தகாலத்திலும், (உ) நிகழ்காலத்திலும்,
(ங) வருங்காலத்திலும் நானிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மூன்றுகாலத்திலு மிருத்தலால் நான் சத்
தென்றிக.

கசுசு. வினா :—எனக்கு வேறுகிய நாமரூபவஸ்துக்க
ளோடுகூடிய மூன்றுகாலத்தையும் என்னவென் றறிதல்?

விடை :—எனக்கு வேறுகிய நாமரூப வஸ்துக்களோ
டுகூடிய மூன்றுகாலமும் அசத் தென்றிக.

கஎ௦. வினா :—சத்தசத்துக்களின் நிச்சயம் எதனா
லுண்டாகும்?

* க. இந்தப் பிரகாசத்தில் “இருந்தேன், இருப்பே”னென்று
உச்சரிக்கத்தக்க இறந்தகால எதிர்காலங்களும் “இருக்கிறேன்”
என்று நிகழ்காலத்தைப்போல உச்சரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது
பூதபுருஷியகாலங்களின் கற்பனையை (மித்தையாத் துவத்தை)ச் சூசிப்

விடை:—சத்தசத்துக்களின் நிச்சயம் அந்நுவயவெதி
ரேகயுத்திகளால் உண்டாகும்.

கௌ. வினா:—சத்தசத்துக்களின் நிச்சயத்தில் அந்
நுவயவெதிரேகயுத்திகளை அறிவ தெப்படி?

விடை:—

க. (அந்) ஜாக்கிரத்திலிருக்கிற நானே சொப்பனத்
திலு மிருத்தலால் நான் சத்து.

(வெதி) ஜாக்கிரம் என்னிடத்தி லில்லாமையால்
இஃது அசத்தாம்.

(அந்) சொப்பனத்திலிருக்கிற நானே சுழுத்தியிலு
மிருத்தலால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சொப்பனம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா
லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) சுழுத்தியி லிருக்கிற நானே காலையிலு மிருக்கி
றேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சுழுத்தி என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது
அசத்தாம்.

பிக்கும்பொருட்டாம். ஆத்மாவிற்குச் சத்துமுதலிய வடிவம் உன்
டென்பதில் சுருதிமுதலிய அபேகப் பிரமாணங்க ளுண்டு. எந்த
காலத்திலும் அஃது அசத்துமுதலியனவா மென்பதில் பிரமாண
மில்லை. ஆகையால் எந்தக் காலத்திலும் ஆத்மா சத்திராக்ஷவடி
மெனச் சித்திக்கிற தென் றறிக.

உ. (அந்) காலையிலிருக்கிற நானே மத்தியானத்திலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) காலே என்னிடத்திலில்லை. ஆகையாலிஃது அசத்தாம்.

(அந்) மத்தியானத்திலிருக்கிற நானே சாயங்காலத்திலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) மத்தியானம் என்னிடத்திலில்லை. ஆகையாலிஃது அசத்தாம்.

(அந்) சாயங்காலத்திலிருக்கிற நானே பகலிலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சாயங்காலம் என்னிடத்திலில்லை. ஆகையாலிஃது அசத்தாம்.

ங. (அந்) பகலிலிருக்கிற நானே இரவிலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) பகல் என்னிடத்திலில்லாமையால் அசத்தாம்.

(அந்) இரவிலிருக்கிற நானே பகலுத்திலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) இரவு என்னிடத்திலில்லை. ஆகையாலிஃது அசத்தாம்.

(அந்) பகூத்திலிருக்கிற நானே மாசத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) பகூம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) மாசத்திலிருக்கிற நானே இருதவிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) மாசம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) இருதவி லிருக்கிற நானே வருஷத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) இருது என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) வருஷத்திலிருக்கிற நானே பாலியாவஸ்தையிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) வருஷம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

௫. (அந்) பாலியாவஸ்தையி லிருக்கிற நானே பெளவனாவஸ்தையிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) பாலியாவஸ்தை என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

கலை.]

சச்சிதானந்தவிசேஷவாணநம்.

கவுக

(அந்) யௌவனாவஸ்தையி லிருக்கிற நானே விருத்தா வஸ்தையிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) யௌவனாவஸ்தை என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) விருத்தாவஸ்தையி லிருக்கிற நானே பூர்வதேகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) விருத்தாவஸ்தை என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

ஈ. (அந்) பூர்வதேகத்திலிருக்கிற நானே இந்தத் தேகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) பூர்வதேகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) இந்தத் தேகத்திலிருக்கிற நானே வருந்தேகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) இந்தத் தேகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) இனிவரும் தேகத்திலிருக்கிற நானே யுகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) வருந்தேகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

எ. (அந்) யுகத்திலிருக்கிற நானே மனுவிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) யுகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) மனுவிலிருக்கிற நானே கற்பத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) மனா என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) கற்பத்திலிருக்கிற நானே பூதகாலத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) கற்பம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

அ. (அந்) பூதகாலத்திலிருக்கிற நானே வருங்காலத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) இறந்தகாலம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

கலை.]

சச்சிதானந்தவ்யாசேஷவாணநம்.

கடிக

(அந்) வருங்காலத்திலிருக்கிற நானே நிகழ்காலத்திலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்

(வெதி) வருங்காலம் என்னிடத்திலில்லை. ஆகையாலிஃது அசத்தாம்.

(அந்) நிகழ்காலத்திலிருக்கிற நானே எல்லாக்காலங்களிலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) வர்த்தமானகாலம் என்னிடத்திலில்லை. ஆகையாலிஃது அசத்தாம்.

இவ்வாறு சத்தசத்துக்களின் நிச்சயத்தில் அந்நுவய வெதிரேகயுத்திகளை அறிக.

கஎஉ. வினா :—நான் எப்படிச் சித்தா யிருக்கிறேன் ?

விடை :—உ. மூன்றுகாலத்திலும் நானறிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சித்தா யிருக்கிறேன்.

கஎங. வினா :—மூன்றுகாலத்திலும் நானறிந்துகொண்டிருத்தலால் சித்தா யிருக்கிறேனென் றறிவ தெப்படி ?

விடை :—க.

(க) ஜாக்கிரத்தையும்,

(உ) சொப்பனத்தையும்,

(ங) சமுத்தியையும் நானறிக்கிறேன்.

உ. அதுபோல,

(க) காலையையும்,

(உ) மத்தியானத்தையும்,

(ங) சாயங்காலத்தையும் நானறிகிறேன்.

ங. அதுபோல,

(க) பகலையும்,

(உ) இரவையும்,

(ங) பகலுத்தையும் நானறிகிறேன்.

ச. அதுபோல,

(க) மாசத்தையும்,

(உ) இருதுவையும்,

(ங) வருஷத்தையும் நானறிகிறேன்.

டு. அதுபோல,

(க) பாலியாவஸ்தையையும்

(உ) பெளவனாவஸ்தையையும்,

(ங) விருத்தாவஸ்தையையும் நானறிகிறேன்.

சு. அதுபோல,

(க) பூர்வதேசத்தையும்,

(உ) இத்தேசத்தையும்,

(ங) வருத்தேசத்தையும் நானறிகிறேன்.

எ. அதுபோல,

(க) யுகத்தையும்,

(உ) மனுவையும்,

(ங) கற்பத்தையும் நானறிகிறேன்.

அ. அதுபோல,

(க) இறந்தகாலத்தையும்,

(உ) வருங்காலத்தையும்,

(ங) நிகழ்காலத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

இவ்வாறு எல்லாக்காலத்திலும் நானறிந்துகொண்டிருத்தலால், நான் சித்தா யிருக்கிறே னென்றறிக.

கஎச. வினா :—எனக்கு வேறாகிய நாமரூபவஸ்துக்களோம்கூடிய மூன்றுகாலத்தையும் என்னவென் றறிதல் ?

விடை :—எனக்கு வேறாகிய நாமரூபவஸ்துக்களோம்கூடிய மூன்றுகாலமும் ஜடமென் றறிக.

கஎரு. வினா :—சித்துஜடங்களின் நிச்சயம் எதனா லுண்டாகும் ?

விடை :—சித்துஜடங்களின் நிச்சயம் அவ்வவெதிரேகயுத்திகளா லுண்டாகும்.

கஎசு. வினா :—சித்துஜடங்களின் நிச்சயத்தில் அவ்வவெதிரேகயுத்திகளை அறிவ தெப்படி ?

விடை:—(அந்) ஜாக்கிரத்தை அறிந்துகொண்டிருக்கிற நானே சொப்பனத்தையும் அறிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சித்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) ஜாக்கிரம் என்னை அறியாது. ஆகையாலிஃது ஜடமாம்.

(அந்) சொப்பனத்தை அறிந்துகொண்டிருக்கும் நானே சுழுத்தியையும் அறிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சித்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சொப்பனம் என்னை அறியாது. ஆகையாலிஃது ஜடமாம்.

இவைமுதலிய மற்றெல்லாக் காலங்களையும் முன்போல அறிக. இவ்வாறு சித்துஜடங்களின் நிர்ணயத்தில் அந்வயவெதிரேகயுத்திகளை அறிக.

கஎஎ. வினா:—நான் ஆநந்தசொருபனு யிருக்கிறேனென்பது எப்படி ?

விடை:—மூன்றுகாலத்திலும் பரமப்பிரியனு யிருத்தலால் நான் ஆநந்தசொருபனு யிருக்கிறேன்.

கஎஅ. வினா:—மூன்றுகாலத்திலும் பிரியனு யிருத்தலால் நான் ஆநந்தசொருபனு யிருக்கிறேனென் றறிவ தெப்படி ?

விடை :—க.

- (க) ஜாக்கிரத்திலும்,
- (உ) சொப்பனத்திலும்,
- (ங) சுழுத்தியிலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

உ. அதுபோல,

- (க) காலையிலும்,
- (உ) மத்தியானத்திலும்,
- (ங) சாயங்காலத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்

ங. அதுபோல,

- (க) பகலிலும்,
- (உ) இரலிலும்,
- (ங) பகலத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

ச. அதுபோல,

- (க) மாசத்திலும்
- (உ) இருதலிலும்,
- (ங) வருஷத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

ரு. அதுபோல,

- (க) பாஸ்யாவஸ்தையிலும்,
- (உ) யௌவனாவஸ்தையிலும்,

(௩) விருத்தாவஸ்தையிலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

சு. அதுபோல,

(க) பூர்வதேகத்திலும்,

(உ) இந்தத்தேகத்திலும்,

(௩) வருந்தேகத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

எ. அதுபோல,

(க) யுகத்திலும்,

(உ) மனுஷிலும்,

(௩) கற்பத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

அ. அதுபோல

(க) இறந்தகாலத்திலும்,

(உ) வருங்காலத்திலும்,

(௩) நிகழ்காலத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்

இவ்வாறு மூன்று காலத்திலும் பாமப்பிரியனா யிருத்தால் நான் ஆரந்தசொரூபனா யிருக்கிறேனென் றறிக.

கஎசு. வினா:—என்னினும் வேறாகிய நாமரூப வஸ்துக்களோடுகூடிய மூன்றுகாலமும் என்னவென் றறிதல்?

விடை:—என்னினும் வேறாகிய நாமரூபவஸ்துக்களோடுகூடிய மூன்றுகாலமும் துக்க மென்றறிக.

க.அ.௦. வினா:—ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயம் எதனா லுண்டாகும்?

விடை:—ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயம் அந்வயவெதி ரேகயுத்திகளால் உண்டாகும்.

க.அ.௧. வினா:—ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயத்தில் அந்வயவெதிரேகயுத்திகளை அறிவ தெப்படி?

விடை:—(அந்) ஜாக்கிரத்தில் (பரமப்) பிரியனாயிருக் கின்ற நானே சொப்பனத்திலும் பிரியனாயிருக்கிறேன்.
* ௨. ஆகையால் நான் ஆநந்தசோருபன்.

(வெதி) ஜாக்கிரம் எனக்குப் பிரிய மன்று. ஆகை யால் இது துக்கமாம். இவைமுதலிய மற்றெல்லாக்காலங் களையும் முன்போல அறிக.

* ௨. எந்தெந்த ஜாக்கிரமுதலிய காலங்கள் ஆத்மாவினிடத் தில் தோற்றுகின்றனவோ, அந்தக் காலங்கள் துக்கவடிவமாயினும்,

(௧) அத்தியாசத்தால் அவை ஆத்மாவிற்குச் சிதாபாசன்வாயி லாகப் பிரியமாகத் தோற்றுகின்றன. அப்போது அந்நியகாலங்கள் பிரியமாகத் தோற்றுகிறதில்லை. ஆகையால் எல்லாக்காலங்களிலும் வியபிகாரமு(மாறுதலு)டைய பிரியம் இருக்கின்றது. ஆனால் இவைகள் வாஸ்தவமாகத் துக்கவடிவமேயாம். ஆனால்,

(௨) ஆத்மாவின்(தன்)னிடத்து அவ்வியபிகாரப் (எப்போ தும்) பிரிய மிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆத்மா ஆநந்தவடிவமாம்.

இவ்வாறு ஆரந்ததுக்கங்களின் நிச்சயத்தில் அந்வய வெதிரேகயுத்திகளை அறிக.

கஅ௨. வினா:—நான் பரமப்பிரியனு யிருக்கிறேனென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. திருஷ்டாந்தம்:— * ஈ. புத்திரனது மித் திர(சிரேகித)னிடத்திலிருக்கும் பிரியம் புத்திரன்பொ ருட்டாம்.

௨. புத்திரனிடத்திலுள்ள பிரியம் அவனது மித்திர ன்பொருட்டன்று.

ஆகையால் புத்திரன் அதிகப்பிரியன். அதுபோல, (க)திரவியம் புத்திரன்முதலியவற்றிலுள்ள பிரியம் ஆத்மாவின் பொருட்டாம்.

(௨) ஆத்மாவினிடத்திலுள்ள பிரியம் திரவியபுத்திராதிகளின் பொருட்டன்று.

ஆகையால் ஆத்மா அதிகப்பிரியன். இவ்வாறு நான் பரமப்பிரியனு யிருக்கிறேனென் றறிக.

கஅ௩. வினா:—பிரியத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை அறிவ தெப்படி?

விடை:—க. ஜாக்கிரத்தில் எல்லாவற்றிலும் பிரிய முள்ளது திரவியம். ஏனெனின், தனத்தின் பொருட்டுப் புருஷன் தன் தேசத்தை விட்டு அன்னியதேசத்திற்குப்

*இதனைப் பிரகதாரணியகவுபநிஷதம் ஆருவது அத்தியாயம் ௯-வது பிராஹ்மணம் விரிவாய் எடுத்தக் கூறுவது காண்க.

போய், அநேக நீசகர்மம்(தாழ்ந்தவேலை)களைச் செய்கின்
றமையால் திரவியம் பிரிய முள்ளது.

உ. திரவியத்தினும் புத்திரன் பிரியன். ஏனெனின்,
புத்திரன் துற்செய்கையினால் இராஜக்கிரகத்தில் பந்தனத்
தை அடைந்தகாலத்து, அவனைத் தனத்தைக் கொடுத்து
விடுவிக்கின்றமையால் தனத்தினும் புத்திரன் பிரியன்.

ங. புத்திரனினும் சரீரம் பிரியமுள்ளது. ஏனெ
னின், பஞ்சமுண்டாகுங்காலத்துப் புத்திரனை விற்றுச்
சரீரநிருவாகஞ் செய்கின்றமையால் புத்திரனினும் சரீரம்
பிரியமுள்ளது.

ச. சரீரத்தினும் இந்திரியம் பிரியமுள்ளது. ஏனெ
னின், யாரேனும் அடிக்க வருங்காலத்து இந்திரியங்களை
மறைத்துக்கொண்டு, “என் சரீரத்திலடி ; கண்காது
மூக்குமுகங்களில் அடிக்காதே.” யென்று சொல்லுகி
றான். ஆகையால் சரீரத்தினும் இந்திரியம் பிரியமுள்
ளது.

ரு. இந்திரியத்தினும் பிராணன் பிரியமுள்ளது.
ஏனெனின், ஒருவனுக்கு, துற்செய்கை செய்ததினால்
“இவன் பிராணனை வாங்குக.” என்று இராஜாவின் உத்த
ரவு உண்டாகுமாயின், அப்போது அவன் “என் திரவியம்
புத்திரன் மனைவி விடுமுதலியவற்றைக் கொள்ளையிடுங்

கள்; என் பிராணனை வாங்காதீர்கள்.” என்று சொல்லுகிறான். அப்படிச் சொல்லியும் பிராணனை வாங்கும்படியாகவே இராஜன் ஆணையிடுவானாயின், அப்போது “என் காது மூக்குக்கைகால்களை அறுத்துவிடுங்கள்; ஆனால் என் பிராணனை வாங்காதீர்கள்.” என்று சொல்லுகிறான். ஆகையால் இந்திரியத்தினும் பிராணன் பிரியமுள்ளது.

சு. பிராணனினும் ஆத்மா பிரியமுள்ளது. ஏனெனின், ஒருவனுக்கு மிகுந்த வியாதியால் வருத்தம் வந்த காலத்து “என் பிராணன் நீக்குமாயின் நான் சுகமுடையவனாகிறேன்.” என்று சொல்லுகிறான். ஆகையால் பிராணனினும் ஆத்மா பிரியமுள்ளது.

இவ்வாறு பிரியத்தின் ஏற்றத்தாழ்வை அறிக.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் எட்டாம் கலை

சச்சிதானந்தவிசேஷவரணம் என்பது

முடிந்தது.

புரீவிசாயசந்திரோதயம்.

ஒன்பதாங்கலை.

அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணம்.

வாக்கு மனதிற் ககோசரம் பிரமமென்
துணைத்திடுஞ் சாத்திரங் கருதுவர் பெரியோ
ரிலக்கணை யாதியா லியம்பும் வேத
விருத்தி வியாத்தியா லுணரும் மனமே
சத்தாதி விதேய விசேஷண மவைதா
மசத்தாதி கடம்மின் னறையும் வேறென்
ருபேகூலிக சத்திய மாதிய விரோதி
யமிச மகற்றி யறிவிக்கும் பரமார்த்தம். (ச)

அநந்த மகண்ட மசங்க மத்துவய
மாதிய நிஷேத்திய மவைபிரபஞ்சமொழித்
தெஞ்சிய வத்துவை யியம்பு மொழியிலதா
யிவ்வகைப் பரமான்மா வான்ம தேவனே
வேத சாத்திர மிபாவு மிசைத்திடு
மாதவி னொழித்திடு வாபா சன்றனை
பாநெணும் விருத்தியா னபரோஷ மெய்திடாய். (உ)
கஅச. வினா:— * க. பிரஹ்மாந்மா வாக்கிற்கு விஷ

* க. இங்கே பிரஹ்மாந்மா என்பது பண்புத்தொகை.

யமாகாதெனின், அது எப்படிச் சச்சிதானந்தமுதலிய விசேஷணங்களாற் சொல்லப்படுமீ?

விடை :— பிரஹ்மாத்மாவிற்குச் சில * ௨. விதேயவிசேஷணங்களாயும், சில * ௩. நிவேத்தியவிசேஷணங்களாயுமிருக்கின்றன. அவற்றுள்,

க. விதேயவிசேஷணங்களாகிய சத்துமுதலியன, பிரபஞ்சத்தை நிவேதித்து எஞ்சி நிற்கும் பிரஹ்மத்தை * ச. இலக்ஷணையினாலே நேரே அறிவிக்கின்றன.

* ௨. “சத்திருக்கிறது”, “சித்திருக்கிறது” என்றிவ்வாறு விதிமுகமாகப் பிரஹ்மத்தை அறிவிக்கும் பதம் விதேயவிசேஷணமாம்.

* ௩. “அந்தம்(அந்தமுடையதன்று)” “அகண்டம் (கண்டமுடையதன்று)” என்றிவ்வாறு நிவேதமுதலால் பிரஹ்மத்தை அறிவிக்கும் பதம் நிவேத்தியவிசேஷணமாம்.

* ச. க. (வா) மாயையிலும் பிரபஞ்சத்திலும் ஆபேகபிகசத்தியத்துவமும், பிரஹ்மத்தில் நிபேகபிக(ஒன்றை முன்னிடாத) சத்தியத்துவமு முண்டு. இரண்டும் சேர்ந்து ‘சத்’ என்னும் பதத்திற் வாச்சியமாம்.

(ல) மாயையின் சத்தியத்துவத்தை விட்டுப் பிரஹ்மமாத்மாதின் சத்தியத்துவம் இலக்யமாம்.

௨. (வா) அந்தக்காணவிருத்திஞானம் சேதனஞானம் என்று பிரண்டும் சேர்ந்து ‘சித்’ நென்னும் பதத்திற் வாச்சியமாம்.

(ல) விருத்திஞானத்தை விட்டுச் சேதனமாத்மாமாகிய ஞானம் இலக்யமாம்.

உ. நிவேஷத்தியவிசேஷணங்களாகிய ஆநந்தாதிகள் சாக்ஷாத்(நேரே) பிரபஞ்சத்தைபே நிவேஷதிக்கின்றன.

உ (வா) விஷயாகந்தம் வாசனாகந்தம் பிரஹ்மாகந்தம் என்னும் மூன்றும் சேர்ந்து 'ஆநந்தம்' என்னும் பதத்திற்று வாச்சியமாம்.

(அ) இரண்டையும் விட்டுப் பிரஹ்மாகந்தம்மாதிரம் இலகுவியமாம்.

(ஆ) மாயையிலும் அதன் காரியமாகிய ஆகாசாதிகளிலும் ஆபேகழிக வியாபகத்துவமும், பிரஹ்மத்தில்(ஆத்மாவில்)நிரபேகழிக வியாபகத்துவமு முண்டு. இரண்டும் சேர்ந்து 'பிரஹ்மம் (விபு)' என்னும் பதத்திற்று வாச்சியமாம்.

(அ) பிரஹ்மம் மாதிரம் இலகுவியமாம்.

இ. (வா) ஸாபாஸ (ஆபாசனோபகூடிய,) புத்தியில் ஆபேகழிக சொப்பிரகாசத்தன்மையும், சேதனத்தில் நிரபேகழிகசொப்பிரகாசத் தன்மையு முண்டு. இரண்டும் சேர்ந்து 'கயம்பிரகாசம்' என்னும் பதத்திற்று வாச்சியமாம்.

(அ) சேதனம் மாதிரம் இலகுவியமாம்.

(அசு) இரட்சமுதலியவற்றில் ஆபேகழிக அவிகாரித்துவமும், சேதனத்தில் நிரபேகழிக அவிகாரித்துவமு முண்டு. அவ்விரண்டும் சேர்ந்து 'கூடஸ்த' ரென்னும் பதத்திற்று வாச்சியமாம்.

(அ) கேவலசேதனம் இலகுவியமாம்.

எ. (வா) இலெனகிகசாக்ஷியும் மாயைஅவித்தைகளின் உபகித சேதனமு (பிரஹ்மமும்ஆத்மாவு) மாகிய இரண்டும் சேர்ந்து 'சாக்ஷி' என்னும் பதத்திற்று வாச்சியமாம்.

(அ) மாயைஅவித்தைகளின் உபகிதசேதனமாதிரம் இலகுவியமாம்.

அதற்கு விலகாணமாகிய பிரஹ்மாத்மா அர்த்தத்தினாலே சித்திக்கின்றது. அதனால் பிரஹ்மாத்மா அவாச்சியமா யிருத்தலால், எந்த விசேஷணத்தினாலும் சொல்லப்படுகிறதில்லை.

கஅரு. வினா:—சத்துமுதலிய விதேயவிசேஷணங்கள் எப்படிப் பிரபஞ்சத்தை நிகேஷித்து மிஞ்சியபிரஹ்மத்தை அறிவிக்கின்றன?

அ. (வா)சாபாச அந்தக் காரணவிருத்தி யென்னும் திருஷ்டியோடு உபயசேதனம் திருஷ்டா என்னும் பதத்திற்கு வாசீவியமாம்.

(ஸ) சேதனபாகம் மாத்திரம் இலக்ஷியமாம்.

க. (வா) யாகத்தின் உபதிருஷ்டாவும் பிரத்தியகாத்மாவும் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்து 'உபதிருஷ்டா' என்னும் பதத்திற்கு வாசீவியமாம்.

(ஸ) பிரத்தியகாத்மா மாத்திரம் இலக்ஷியமாம்.

கௌ. (வா) உலகத்திலுள்ள ஏகாக்ஷியாகிய புருஷனுக்கு சஜா தியபேதநிலாபிரஹ்மமும் ஏகம்' என்னும் பதத்திற்கு வாசீவியமாம்.

(ஸ) பிரஹ்மம் மாத்திரம் இலக்ஷியமாம்.

இப்படியே சொல்லப்படாத மற்ற விதேயவிசேஷணங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக.

இவ்வாறு பிரபஞ்சத்தின் 'அசத்து' முதலிய விசேஷணங்களை நிகேஷிக்கும் சத்துமுதலிய பதங்களின் அர்த்தத்திலும் யாகத்தி யாகைகூறியபிரஹ்மத்தின் பிரதிருத்தி யிருக்கின்றது.

விடை :—க. சத் தென்பதனால் அசத்து நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் சத்துருபம் இலக்ஷணையினாலே சித்திக்கின்றது.

உ. சித் தென்பதனால் ஜடம் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் சத்துருபம் இலக்ஷணையால் சித்திக்கின்றது.

ங. ஆந்தம் என்பதனால் துக்கம் நிஷேதிக்கப்பட மிஞ்சியிருக்கும் ஆந்த(சுக)வடிவம் இலக்ஷணையினால் சித்திக்கின்றது.

ச. பிரஹ்ம மென்பதனால் பரிச்சின்னம் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் வியாபகம் இலக்ஷணையினால் சித்திக்கின்றது.

ஞ. சுயம்பிரகாச மென்பதனால் அந்நியப்பிரகாசம் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் சுயம்பிரகாசம் இலக்ஷணையால் சித்திக்கின்றது.

க. கூடஸ்தோ (அவிகாரியெ)ன்பதனால் விகாரம் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் நிருவிகாரி இலக்ஷணையினாலே சித்திக்கின்றது.

எ—க. சாக்ஷி, திருஷ்டா, உபதிரூஷ்டா என்பவற்றால் சாக்ஷிய தருசிய உபதிரூசியம்(சமீபத்திலுள்ள வஸ்து) கள் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் சாக்ஷி திருஷ்டா உபதிரூஷ்டா வென்பவை இலக்ஷணையினால் சித்திக்கின்றன.

க0. ஏதும் என்பதனால் நாநா வென்பது நிஷேதிக்கப் பட, மிஞ்சிய ஏக மென்பது இலகூணையினாலே சித்திக்கின்றது.

இவ்வாறு மற்ற விதேயவிசேஷணங்களிலு மறிக.

கஅக. வினா :—அநந்தாதி நிஷேத்தியவிசேஷணங்கள் பிரபஞ்சத்தை எப்படி நிஷேதிக்கின்றன ?

விடை :—அநந்தம் என்பதனால் தேசகாலவஸ்துக்க ளாலாகிய பரிச்சேதம் நிஷேதிக்கப்பட, எஞ்சினின்ற அநந் தம் அர்த்தத்தினால் சித்தித்திருக்கின்றது.

இவ்வாறு மற்ற நிஷேத்தியவிசேஷணங்களிலு மறிக.

கஅஎ. வினா :— இவ்விசேஷணங்களுக்கு இவ்வாறு பொருள் செய்வதனு லென்ன பிரயோஜனம் ?

விடை :—இவ்விசேஷணங்களுக்கு இப்படிப் பொருள் செய்வதின் ப்ரியோசனம், *௫. சேதனம் மனதிற்கும் வாக்கிற்கும் விஷயமாகா நிதன்று சொல்லும்சுருதி யின் அர்த்தத்திற்கு விரோத முண்டாகாமையாம். குணம் தொழில் ஜாதி சம்பந்தமுதலிய மனோவாக்குகளின் பிரவி ருத்திக்கு ஏதுவாகிய தீமங்கள் பிரஹ்மத்தி லீலகூ.

* ௫. சேதனம் மனதிற்கும் வாக்கிற்கும் விஷயமாகாம மனோபரிஷதம் சைத்தியமூதலியவற்றில் பிரசித்தம்.

ஆனால் பிரஹ்மம் தர்மமில்லாததா யிருத்தலால் நிர்வி
சேஷமாம். ஆகையால் சுருதியும் அதை மனோவாக்குக
ளுக்கு விஷயமாகாததெனக் கூறுகின்றது.

அல்லது எது பேசவேண்டியதோ, அது துவைதத்
தினாண்டாகிறது ; அத்வைதத்தினா லுண்டாகிதில்லை.
ஆகையால் இந்த விசேஷணங்களுக்கு இப்படி அர்த்தஞ்
செய்வதால் சுருதிவிருத்தமாகிய துவைதம் சித்திக்கிற
தில்லை ; அன்றியும் அத்வைதமும் சுகமாக அறியக்கூடிய
தாகின்றது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஒன்பதாங்கலை

அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணநம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பத்தாங்கலை.

சாமானியவீசேஷசைதன்னியவர்ணம்.

சமானம் விசேடமென் டிரண்டே சாதன
மவற்றுட் சத்தியஞ் சமானமென் றறிக
விசேடங் கற்பிதம் பிராந்தி வடிவமாஞ்
சம்சா ராகிரய மதுவே யெனக்காண்.

(க)

நீரா தியவற்றி விரவியி னெதிர்வடி
வெவ்வண மதிப்பர மான்மப் பதிபிம்பம்
கற்பித விசேஷ மெனக்கா ணீயே
விகபர லோக வரத்தும் போக்கும்
கன்ம போகம் புசித்தது மியாவும்
சித்தினு பாஸன் செய்வன் சுத்தமாஞ்
சமானந் தன்னைச் சாராத வைதாஞ்
சமான மத்தி பாதிப் பிரியமா
யெங்குமாம் பூர்ணப் பிரம மென்றோர்.

(உ)

நாமம் ரூப மிரண்டுந் தவிர்த்துச்
சச்சிதா நந்தந் தானெனக் காணே.

(ங)

கஅஅ. வினா:—விசேஷசைதன்னிய மென்பது யாது?

விடை :—அந்தக்கரணத்திலும் அந்தக்கரணமிருத்தியிலு முன்ன சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பரூப சிதாபாசன் து. விசேஷசைதன்னியம்.

கஅக. வினா :—சிதாபாசன் லக்ஷணம் யாது?

விடை :—

க. சைதன்னிய(பிரஹ்ம)த்தின் லக்ஷணமில்லாததாய்ச்,

உ. சைதன்னியத்தைப்போலத் தோற்றுவது,

சிதாபாச மெனப்படும்.

கக0. வினா :—இந்தச் சிதாபாசன் எதனால் விசேஷசைதன்னிய மெனப்படுகின்றது.

விடை :—அற்பதேசத்திலும் அற்பகாலத்திலு மிருக்கும் வஸ்து *உ. விசேஷ மெனப்படும். சிதாபாசன் அந்தக்

*க. இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற சிதாபாசனாகிய விசேஷசைதன்னியம், ஆளுவது கலையிற் சொல்லப்பட்ட சம்பிதவிசேஷ அம்சத்தி லடங்கும்.

*உ. அநிஷ்டானம் அந்நியஸ்தம் என்னும் பேதத்தால் விசேஷ மிரண்டவையாகி, அனந்தம்.

(க.) எது பிராந்திஸத்திக் தோற்றுகிறதெனினியோ, எது தோற்றுவதால் பிராந்தி கிணத்தியாகின்றதோ, அஃது அநிஷ்டானமாகிய விசேஷமாகும்.

கலை.] சாமானியவீச்சேஷைசத்தன்னியவார்ணம். ௨௦௧

கரணதேசத்திலும், ஜாக்கிரசொப்பனகாலங்களிலும் அல்லது அஞ்ஞானகாலத்திலு மிருத்தலால் வீச்சேஷைசத்தன்னிய மெனப்படுகின்றது.

ககக. வினா :- விசேஷைசத்தன்னியத்தில் திருஷ்டாந்தம் யாது ?

விடை :- திருஷ்டாந்தம் :-

க. சூரியனது பிரகாசம் எங்கும் சமானமாயினும் பிரதிபிம்பம் எங்கும் உண்டாகிறதில்லை. என்கே ஜலம் அல்லது கண்ணாடியாகிய உபாதி இருக்கின்றதோ, அங்கே பிரதிபிம்பரூபமாக விசேஷம் தோற்றுக்கின்றது.

௨. அல்லது சூரியனது பிரகாசம் எங்கும் சமானமாயிருக்கினும், துணி பஞ்சமுதலியவற்றை எரிக்கிறதில்லை. என்கே சூரியதார்த்தக்கல்லாகிய உபாதி யிருக்கின்றதோ, அங்கே அக்கினிரூபமாக விசேஷ முண்டாய்த், துணிபஞ்சமுதலியவற்றை எரிக்கின்றது. அவற்றுள்,

௩. சாமானியரூபமானது எங்கும் எப்படியோ அப்படியே (உள்ளபடி)யே இருத்தலால் யதார்த்தமா(வெகுதூரிலுள்ளபடி)யும்.

(௨) எது பிராக்தினவத்தில் தோற்றி, அதிஷ்டானத்தை அநியுகூலத்துத் தோற்றுக்கொள்ளியோ, அஃது அநீத்யவீகலவீச்சேஷமாம். இதனையே கற்பிதவீச்சேஷ மென்றும் கூறுவர்.

௨. உபாதியினால் தோற்றும் விசேஷரூபம் வியபிசார முடையதா யிருத்தலால் அயதார்த்தமா(அற்பகாலநிலையுடையதா)ம்.

௧. அதுபோல அஸ்தி பாதிப் பிரியரூபமா யிருக்கிற சாமானியசைதன்னியம் எங்கும் சமானமா யிருக்கினும், அதனால் பேசுதல் நடத்தல்முதலிய விசேஷவியவகாரங்கள் உண்டாகாது.

௨. என்கே அந்தக்கரணமாகிய உபாதி யிருக்கின்றதோ, அங்கே திதாபாசரூபமாக விசேஷசைதன்னிய முண்டாய்ப், பேசுதல், நடத்தல், கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவம், பரலோக இவ்வுலகங்களுக்குப் போகுதல் வருதல் முதலிய விசேஷவியவகார முண்டாகின்றது.

அவற்றுள்,

௧. சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மம் சத்தியம்,

௨. உபாதியினால் தோற்றும் விசேஷசைதன்னியமாகிய திதாபாசன் யித்தே.

அதுபோலவே

௧. புண்ணியபாபங்களின் கருத்திருத்துவம்

௨. சுகதுக்கங்களின் போக்திருத்துவம்,

௩. பரலோக இவ்வுலகங்களுக்குப் போகுதல் வரு

தல்

கலை.] சாமானியவீசேஷசைதன்னியவர்ணம். ௨௦௩

ச. ஜனனமரணம்,

ஞ. என்பத்துநான்குலகும் யோனிகளை அடைதல் இவைமுதலிய சமுசாரதர்மங்களும், சிதாபாசனுடையனவா யிருத்தலால் மித்தையாம்.

கக௨ வினா :— விசேஷசைதன்னியத்தை அறிவதால் நிச்சயிப்பது யாது?

விடை :— க. ௧௩ விசேஷசைதன்னியமாகிய சிதாபாசனும்,

௨. அவனுடைய தர்மமும்

நானல்ல; என்னுடையவுமல்ல; ஆனால் இவை என்னிடத்திற் கற்பிதங்களாம்; இவற்றிற் கதிஷ்டான சாமானியசைதன்னியமாகிய நான் இவற்றினும் வேறு யிருக்கிறேன் என்று நிச்சயிக்கவேண்டும்.

கக௩. வினா :— சாமானியசைதன்னிய மென்பது யாது.

விடை :—க. ஆகாயத்தைப்போல எங்கும் பரிபூரணமாய்ச்,

* ௩. “विशेषं संपरित्यज्य सन्मात्रं यद्वेषकं । एकरूपं महारूपं सत्तावास्वयं विदुः ॥ விசேஷத்தினை விட்டுச் சன்மாத்நிரமாய் எது பற்றின்றியதாயும், சந்தைக்கிடமாயும், ஏகரூபமாயும், மகாரூபமாய் மூன்றோ அதனை அறிவ.” என்பது அந்நபூரணோபநிஷதம்.

௨. சர்வநாமரூபங்களுக்கும் அதிஷ்டானமாய்,

௩. அன் தி பாதிப் பிரியரூபமாய்,

௪. நீர்விகாரமாயிருக்கும் பிரஹ்மம்

* ௪. சாமானியசைதன்னியம்.

ககச. வினா :—பிரஹ்மம் எதனால் சாமானியசைதன்னிய மெனப்படுகின்றது.

விடை :—அதிகதேசத்திலும் அதிககாலத்திலும் இருக்கும் வஸ்து சாமானிய மெனப்படும்.

பிரஹ்மம் புத்திகற்பிதமாகிய சகலதேசத்திலும் சகலகாலத்திலும் விபாபதமா யிருத்தலால், சாமானியசைதன்னிய மெனப்படுகின்றது.

* ௪. “காலசகல காலசகல வஸ்துசதையமியபி” । விभागकलना
त्यक्ता सन्मातैकपरो भव । सत्तासामान्यमेवैक भावयन्नेवैक विभुः ॥ परिपूर्ण
पदान्दी तिष्ठापूरितविभरः । सत्तासामान्यवर्षते यत्कलनयोऽस्ति । पदमा-
द्यमनायतं तस्य बीजं न विद्यते ॥ காலசத்தை காலசத்தை வஸ்துசதையை
இது என்னும் விபாககற்பணையை விட்டிட்டு சன்மாத்திர மொன்றன்
பரானுக கேவலவிபுவாகிய சத்தாசாமானிய மொன்றணையே பாவித்
தத் திக்குகனெல்லாம் கிரம்பியவனாய் பரிபூர்ணபாகத்தியாய் நிற
பாடாக, சத்தாசாமானியபரிபந்த “மூன்று” என்று அந்தக் கலக்க
கீழிய பதம் குதியாம்; “குதியத்தமிழ்லாததாம். அத்தற்குள் என்ன
மின்றி.” என்னும் அந்தபூர்ணகருதி சத்தாசாமானியமே மேனை
நின்றுவெனக் காட்டிகின்றது.

ககடு. வினா :— சாமானியசைதன்னியத்தை அறிவதில் திருஷ்டாந்தம் யாது ?

விடை :—திருஷ்டாந்தம் :—ஒரு இராஜ்யாவில் பலபுருஷர்களுக்கு, ஒருவனுக்குத் தண்டமாகவும், ஒருவனுக்குச் சர்ப்பமாகவும், ஒருவனுக்குப் பிருதிவியின் இரேகையாகவும் ஒருவனுக்கு ஜலதாரையாகவும் பிராந்தி உண்டாகின்றது அந்தப் பிராந்தியில் இரண்டமிசங்க ளிருக்கின்றன.

௧. ஒன்று சாமானியமாகிய இதுவெனும் அமிசம்.

௨. மற்றது சர்ப்பமுதலிய விசேஷ அமிசம். அவற்றுள்,

௧. (௧) “இது தண்டம்,

(௨) இது சர்ப்பம்,

(௩) இது பிருதிவியின் இரேகை,

(௪) இது ஜலதாரை.

என்றில்வாறு சர்ப்பமுதலிய விசேஷ அமிசங்களில் சாமானியமாகிய இதுவெனும் அமிசம், எங்கும் வியாபகமாயிருக்கிறது. அஃது இராஜ்யாவின் சொரூபமாய் மிருக்கிறது. அச்சாமானிய அம்சம்,

(௧) பிராந்திகாலத்திலும் தோற்றுக்கிறது ;

(௨) பிராந்தி நீங்கியகாலத்திலும் “இஃது இராஜ்யம்” என்பதாகத் தோற்றுக்கிறது.

ஆகையால் சாமானிய இதுவெனும் அம்சம் அவ்விய
பிரசாரியா (பிறழ்ச்சியில்லாததா) யிருத்தலால் சத்தியமாம்.

உ. பாஸ்பா வியபிரசாரியாகிய சர்ப்பமுதலிய விசேஷ
அமிசங்கள் கற்பிதமாம்.

சித்தாந்தம் :—

அதுபோலச் சகல பதார்த்தங்களிலும் க. அஸ்தி,
உ. பாதி, ஈ. பிரியம், ச. நாமம், ஞ. ரூபம்
என்னும் * ஞ. ஐந்தமிசங்க ஞண்டு.

(க) “குட மிருக்கிறது” என்பது அஸ்தி (சத்து).

(உ) “குடம் விளங்குகிறது” என்பது பாதி
(சித்து).

(ஈ) “குடம் பிரியமாயிருக்கிறது.” ஏனெனின்
குடம் நீர்முகத்தற்கு (மொள்குதற்கு) உபயோகமுள்ளதா
யிருத்தலால் பிரிய (ஆநந்த)மாம். பாம்பு சிக்கமுதலியன
வும் பெண்பாம்பு பெண்சிக்கமுதலியவற்றிற்குப் பிரிய
மாம்.

(ச) “குடம்” என்னும் முன்றெழுத்து நாமம்.

* ஞ. “अस्ति भाति त्रिवं रूपं नाम चैवंचपञ्चम् ॥ அஸ்தி, பாதி,
பிரியம், ரூபம், நாமம் என்று ஐந்த அம்சங்க ஞண்டு.” இது காலஸ்
வதிராஜஸ்யோபநிஷதம்.

(௫) “பருத்த உருண்டை வயிறுடைமை” குடத்தின் ரூபம் (வடிவம்). இப்படியே குடமுதலிய சகலபூதங்களிலும் பூதங்களின் காரியங்களிலும் அறிக.

இவ்வாறு பாகிய (வெளிப்)பதார்த்தங்களில் ஐந்து அமிசங்கள் காட்டப்பட்டன, அதுபோல,

க. ஆந்தர (உள்) தேகமுதலியவற்றில்,

(க) “நானிருக்கிறேன்” என்பது அஸ்தி.

(உ) “நான் அறிகிறேன்” என்பது பரிதி.

(ஈ) “எனக்கு நானே பிரியனா யிருக்கிறேன்” என்பது பிரியம்.

(ஈ) தேகம், இந்திரியம், பிராணன், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், அஞ்ஞானம், இவற்றின் தர்மம் என்பவை நாமம்.

(௫) இவற்றிற்கு “உரிய வடிவம்” ரூபம்.

இஃது ஆந்தரபதார்த்தங்களில் ஐந்து அமிசங்களைக் காட்டியதாம்.

௨. இந்தச் சகல நாமரூபங்களையும் விவேதனா,

(க) “பிருதிவி இருக்கிறது.”

(உ) “பிருதிவி விளங்குகிறது.”

(௩) “பிருதிவி பிரியமா யிருக்கிறது;” ஏனெனின், பிருதிவி இருத்தற்கு இடங்கொடுத்தலால்.

(௪) “பிருதிவி” என்னும் நாமமிருக்கிறது.

(௫) “கந்தகுணத்தோடுகூடிய” ரூபமிருக்கிறது.

௩. பிருதிவியின் நாமரூபத்தை விவேதனால்,

(௧) “ஜலம் இருக்கிறது.”

(௨) ஜலம் விளங்குகிறது.”

(௩) “ஜலம் பிரியமா யிருக்கிறது;” ஏனெனின் ஜலம் தாகத்தை நீக்குதலால்.

(௪) “ஜலம்” என்னும் நாமமிருக்கிறது.

(௫) “சேதமாகிய பரிசு குணத்தோடுகூடிய” ரூபமிருக்கிறது.

௪. ஜலத்தின் நாமரூபத்தை விவேதனால்,

(௧) “அக்கினி இருக்கிறது.”

(௨) “அக்கினி விளங்குகிறது.”

(௩) “அக்கினி பிரியமா யிருக்கிறது;” ஏனெனின், குளிரையும் இருளையும் போக்குதலால்.

(௪) “அக்கினி” என்னும் பெயர் இருக்கிறது.

(௫) “உஷ்ணமாகிய பரிசு குணத்தோடுகூடிய” ரூபமிருக்கிறது.

௩. அக்கினியின் நாமரூபங்களை வ்வேதனால்,

(க) “வாயு இருக்கிறது.”

(உ) “வாயு விளங்குகிறது.”

(ஈ) “வாயு பிரியமா யிருக்கிறது.” ஏனெனின்,

வாயு வியர்வையை நீக்குதலால்.

(ச) “வாயு” என்னும் நாம மிருக்கிறது.

(ரு) “உருவமில்லாத பரிசுருணத்தோடுகூடிய” ரூப மிருக்கிறது.

௪. வாயுவின் நாமரூபங்களை வ்வேதனால்,

(க) “ஆகாய மிருக்கிறது.”

(உ) “ஆகாயம் விளங்குகிறது.”

(ஈ) “ஆகாயம் பிரியமா யிருக்கிறது.” ஏனெனின், ஆகாயம் இருத்தற்கும் திருப்புதற்கும் இடங்கொடுக்கிறது.

(ச) “ஆகாயம்” என்னும் நாம மிருக்கிறது.

(ரு) “சத்தருணத்தோடு கூடிய” ரூப மிருக்கிறது.

௫. ஆகாயத்தின் நாமரூபங்களை வ்வேதனால்,

(க) “பிறகு இன்னது இருக்கிற தென்று எனக்குத் தெரியவில்லை” என்னும் அஞ்ஞான மிருக்கிறது.

(உ) அந்த “அஞ்ஞானம்” விளங்குகிறது.”

(௩) “அஞ்ஞானம் பிரியமா யிருக்கிறது.” ஏனெனின், அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரியமா யிருக்கின்றது. அன்றியும் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமா யிருத்தலால், ஜீவர்களின் நிருவாகத்தைச் செய்கின்றது.

(௪) “அஞ்ஞானம்” என்னும் நாம யிருக்கிறது.

(௫) “ஆவரணம் விசேஷ மென்னும் சத்திகளை யுடைய அநாதி அநிர்வசனீயபாவரூப (உண்மைவடிவ)” மென்னும் ரூப யிருக்கின்றது.

அ. அஞ்ஞானத்தின் நாமரூபங்களை வ்வேதனால்,

(க) “ஒன்று மில்லை” எனத் தோற்றுவதாகிய சகல பதார்த்தங்களின் அபாவ யிருக்கின்றது.

(உ) “அபாவம் தோற்றுகிறது.”

(௩) “அபாவம் சூரியத்தியானிகளுக்குப் பிரியமா யிருக்கின்றது.”

(௪) இதற்கு “அபாவம்” என்னும் நாம யிருக்கிறது.

(௫) “சகல வஸ்துக்களின் அபாவம் (நிஷேதமுகப் பிரதிதிக்கு விஷயம்)” என்னும் ரூப யிருக்கிறது.

க. அபாவத்தின் *க. நாமரூபங்களை வ்வேதனால்,

* க. आद्यत्रयं ब्रह्मरूपं जगद्रूपं ततो ह्यर्थः । उपेक्ष्य नामरूपे द्वे सविदा-
नदतत्परः । समाधिं सर्वस्य कुर्यात्तद्वद्वेषणां विधिः ॥ சச்சிதானந்தமாகியமுதல்

(க) அபாவத்தன்மையின் சொரூபமான அதிஷ்டா
னமாகிய சத்வஸ்துவே மிஞ்சி யிருக்கின்றது.

(உ) அது அபாவத்தின் அபாவத்தன்மையைப் பிர
காசித்தலால் சித்தாம்.

(ஈ) துக்கத்திற்கு வேறா யிருத்தலால் ஆநந்தமாம்,
இவ்வாறு,

க. சர்வநாமரூபங்களிலும் அநுகுதமாயிருக்கும்
அவ்வியபிசாரியாகிய நாமரூபங்களுக் கதிஷ்டானப் பிரஹ்
மம் * எ. சாமானியசைதன்னியமாம். அது சத்தியமாம்.

மூன்றும் பிரஹ்மத்தின் வடிவம். மற்ற நாமரூபமாகிய இரண்டும்
ஜகத்தின் வடிவம். நாமரூப மிரண்டையும் உபேக்ஷித்து, சச்சிதநந்த
தப்பராய் இருதயத்திலாவது வெளியிலாவது எப்போதும் சமாதியி
னைச் செய்யக்கடவன்.” என்னும் கரஸ்வதீரஹஸ்யோபநிஷதமும்,
“ यथा नवस्यंदमाना समुद्रेस्तं गच्छन्ति नामरूपे विहाय । तथा विद्वान्नामरूपा-
दिमुक्तः परात्परं पुरुषमुपैति दिव्यम् ॥ எப்படி ஆறுகள் ஓடுகின்றவை
களாய் நாமரூப மிரண்டையும் விட்டுச் சமுத்திரத்தில் மறைகின்றன
வேர், அதுபோல வித்துவான் நாமரூபத்தினின்றும் விடுபட்டவ
னாய் மேலானவற்றிற்கும் மேலாய் விளங்கும் புருஷனாகிய பிரஹ்
மத்தை அடைகின்றான்.” என்னும் முண்டககருதியும், நாமரூபமிரண்
டனையும் விட்டபோது மிஞ்சுவது பிரஹ்ம மென்பதனை அறிவிச்
கின்றன.

எ. (ச) சமுத்திரமூர்ச்சைசமாதிகளை யறிவது சாமானியனை
தவ்வியம்.

(உ) “கடத்தை நானறிகிறேன்” என்பதாகப் பிரமாதா, பிரமாணம், பிரமேயமென்னும் திரிபுடிபை அறியும் சாக்ஷி சாமானியகைதன்னியம்.

(ங) ஜாக்கிரமுதலிய அவஸ்தைகளின் சந்திகளை அறிவது சாமானியகைதன்னியம்.

(ச) அதுபோலவே விருத்திகளின் சந்திகளை யறிவது சாமானியகைதன்னியம்.

(ரு) அங்குஷ்டத்தின் அக்கிர(துணிப்)பாகத்தை யறிவது சாமானியகைதன்னியம்.

(ஈ) தேசாந்திரத்தில் விருத்தி சென்றிருக்கங்காலத்து அதன் மத்தியபாகத்தை யறிவது சாமானியகைதன்னியம்.

(எ) சூரியசந்திரவடிவமாக விருத்தி யுண்டாகுங்காலத்து அதன் மத்தியபாகத்தை யறிவது சாமானியகைதன்னியம்.

(அ) “மேரு எனக்குத் தெரியவில்லை” என அஞ்ஞானவிஷிஷ்ட(அறியப்படாத) மேருவை யறிவது சாமானியகைதன்னியம்.

இச்சாமானியகைதன்னியலக்ஷணத்தினை देशदेशांतराप्रसिद्धिः मध्यमेव यत् । निमेषेण चिदाकाशं तद्विद्धि मुनिपुंगव ॥ ஒரு இடத்தினின்றும் மற்றோரு இடத்தில் அறிவு சென்றிருக்கும்போது கிமிஷத்தால் வந்த இடை யிருக்கின்றதோ அதனை முனிபுகவ! சொதாசமென்றறி.” என்னும் டிகோபநிஷதத்தின் நான்காம் அத்தியாயவசனமும், “अर्थादर्थीतरं चित्ते याति मध्ये तु या स्थितिः । साध्वस्तमननाकारा स्वरूपस्थितिः कथ्यते ॥ संज्ञातसर्वसंकरणाया शिवावदवस्थितिः । जाग्रद्विज्ञानि-मुक्ता सा स्वरूपस्थितिः परा ॥ अहंतांशे क्षते चांते भेदनिष्पदचित्ता । अजडः

யா ப்ரவகதி தத்வரூபமிதிரிதம் ॥ ” சதா சர்வபதார்த்தாநாந் நான்யா ச்வேதநாததே ।
 சம்பதே ட்ரூத்யாநாந் மத்யே த்ரூதிஹி யத்யு : । ட்ரூதர்ஷநத்யாதிவஜிதம் ததிதம் பர் ।
 தேசாதேசம் ததே திதே மத்யே த்வேதசோ வ்யு : । அஜாத்யசம்பிந்மநநம் தந்மயோ பவ சர்வதா ।
 அஜாத்ரஸ்ப்நநித்யச்ய யதே ரூபம் சநாதநம் । அவேதநம் தாஜதம் த தந்மயோ பவ சர்வதா ॥
 ஜததா வர்ஜயித்வேகம் சிலாயாஹ் ட்ரூத்யம் தி தத் । அமநஸ்க்ஸ்வரூபம் யதந்மயோ பவ
 சர்வதா ॥ திதம் தூரே பரித்யஜ்ய யோசி சோசி த்ரூதி பவ ” ॥ “ ஒரு வஸ்து
 விநிதம் மத்ரூரு வஸ்துவில் திதம் செல்லுங்கால் இடையிலு
 ன்ன சிலை துதவோ துத மனனவதவ மொழிந்த கோருபஸ்திதி
 யெனப்படுகின்றது. சர்வ சங்கற்பங்கலொழிந்ததும், கல்லைப்போ
 ன்ற சிலையினதும், ஜாக்ரகசுழத்திகளினின்று விடுபட்டதுமாகியத்
 சிலைதுதவோ துதமேலான கோருபஸ்திதியாம். அகந்தையம்சம்நசித்
 தொழிந்தவிடத்து அசைவொழிந்த திதத்தன்மையினதாய் அஜு
 டமாய் துத பிரகாசிக்கின்றதோ துத கோருபஸ்திதி யென்று சொல்
 லப்படுகின்றது.” “ சகல பதார்த்தங்களின் சூத்தையானது சம்வே
 தன(ஞான)த்தை விட வேறன்று. திருஷ்டாதிருசியங்களின் சம்பந்
 தத்தில் இடையிலுள்ள திருஷ்டியாகிய எச்சரீரம் திருஷ்டாதிருசியங்
 களின்றியதோ அத்தன்மைய இது (கோருபஸ்திதி) மேலானதாம்.
 ஒரு தேசத்தினின்றுமே வேறொரு தேசத்திற்குச் திதம் செல்லுமிட
 த்து இடையிலுள்ள திதத்தின் வடிவம் துத விருத்திமனனமின்றி
 யதா யிருக்கின்றதோ அத்தன்மையனாக எப்பொழுதும், ஜாக்
 கிரசொப்பனசுழத்திகளின்றிய உன்னுடைய எந்த வடிவமானது
 பழையமையானதும் சேதனமின்றியதும் ஜடமின்றியதுமாய் யிருக்கின்
 ரதோ, அத்தன்மையனாக எப்பொழுதும். சிலையின் (கல்லின்)
 இதயம் ஒன்றினையே ஜடத்தன்மையின விட்டு அந்த அமனஸ்க

உ. குடத்தின் நாமரூபம் படத்தில் இல்லை; படத்
தின் நாமரூபம் குடத்தில் இல்லை. அதனால் பரஸ்பர
* அ. விபட்சாரமுடைய இந்த நாமரூபங்கள் யித்தையாம்.

இது சாமானியசைதன்னியத்தை அறிவதில் திருஷ்ட
டாந்தமாம்.

அதாவது மனமிறத்தவடிவம் எதுவோ அத்தன்மையனாகுத எப்பொழு
தும். சித்தத்தினைத் தூலிலக்கி எதுவாயிருக்கின்றாயோ அதுவா
யிருக்கின்றாய்; ஸ்திரமாகுக. " என்னும் மகோபநிஷதத்தின் ௫-வது
அத்தியாயத்தின் வசனங்களும், "ஆत्मनो जगतश्चातर्हृदयदशांतरे ।
दर्शनाख्यं स्वमात्मानं सर्वदा भावयन् भव । स्वायत्वादकसत्यं च स्वायत्वाद्क-
मव्ययं । स्वदेनं केवलं ध्यायन् परमात्ममयो भव । अवलंब्य निरालम्भं मध्ये मध्ये
स्थिरो भव ॥ ஆத்மாவிற்கும் தனக்கும் ஐகத்திற்கும் இடையில் திரு
ஷ்டாதிருசியதசையினிடையில் தரிசன மென்னும் ஆத்மாவாகிய
தன்னை எப்போதும் பாவிப்பவனாகுக. உருசிக்கப்படுபொருள் உரு
சிப்பவன் என்பவற்றை விட்ட உருசிக்கப்படுவது உருசிப்பதென்
பவற்றினிடையிலிருப்பதுதான் தேவல நல்ல உருசிப்பினைத் தியானித்
தப் பரமாத்மமனாகுக. கிராமம்பத்தினை அவலம்பித்து இடையி
டையில் நிலைத்தவனாகுக. " என்னும் மகோபநிஷதத்தின் ௬-வது
அத்தியாயவசனமும், மற்றும் கடநூத்திரம் அந்நபூரணபநிஷத
முதலிய உபநிஷதங்களும் கூறுதல் காண்க.

* அ. எந்தப் பதார்த்தம் ஒரிடத்திலிருந்து ஒரிடத்திலில்லா
திருக்கின்றதோ, அது விபீசாரமு (மாறுதலு)டையதாம்.

கலை.] சாமானியஸீசேஷைத்தன்னியவண்ணம். உகரு

ககௌ. வினா:—முற்கூறிய சாமானியசைத்தன்னியமாகிய பிரஹ்மத்திற்கு எப்படி எல்லாவற்றினும் அதிக சூக்ஷ்மத்தன்மையும் வியாபகத்தன்மையு மிருக்கின்றது ?

விடை:—க. யாது யாது காரியமோ, அது அது ஸ்தூலமும் பரிச்சின்னமுமாம் ;

உ. யாது யாது காரணமோ, அது அது சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமா (அதிகதேசத்திலுள்ளதுமா) மென்பது ரியமம்.

பிரஹ்மம் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமா யிருத்தலால், எல்லாவற்றினும் அதிக சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமா மென்பது இனிக் காட்டப்படுகின்றது.

க. (க) சமுத்திரஜலத்தினின்றும் கடினமாகிய நுளையும் உப்பு முண்டாகின்றன. இதனால் பிருதிவி ஜலத்தின் காரிய மென்று அறியப்படுகின்றது. ஆகையால் பிருதிவியினும் ஜலம் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாயும்.

(உ) அல்லது பிருதிவியின் அவயவங்களாகிய கல் முதலியவற்றை வஸ்திரத்திற் போட்டால் தங்குகின்றன.

(ரு) ஜலம் வஸ்திரத்தில் தங்குகிறதில்லை. அன்றியும்,

(ச) பிருதிவியில் எங்கெங்கே வெட்டிப்பார்த்தாலும் அங்கங்கே ஜலம் வெளிப்படுகின்றது.

(ரு) புராணங்களிலும் பிருதிவியினும் ஜலம் பத்து டங்கு வியாபகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் ஜலம் பிருதிவியினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபக முமாம்.

௨. (க) அதுபோல, அக்கினிமுதலியவற்றின் வெப்பத்தால் சரீரத்தில் வியர்வையும், மழையு முண்டாகின்றன. இதனால் ஜலம் அக்கினியின் காரிய மென்றறியப்படுகின்றது. ஆகையால் ஜலத்தினும் அக்கினி சூக்ஷ்மமும் வியாபக முமாம்.

(உ) அல்லது, ஜலம் வஸ்திரத்தில் தங்குகிறதில்லை ; நடத்தில் தங்குகின்றது.

(ங) சூரியன்முதலியவற்றின் பிரகாசம் குடத்திலும் ங்குகிறதில்லை.

(ச) புராணங்களில் ஜலத்தினும் அக்கினி பத்தும ங்கு வியாபகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் அக்கினி ஜலத்தினும் வியாபகமும் சூக்ஷ்மமு மாம்.

கலை.] சாமானியவ்ஷேஷசைதன்னியவர்ணநம். ௨௧௭

௩. (க) அதுபோல, அக்கினியின் உற்பத்தியும் நாசமும் காற்றின் அதீன(வச)மாம். இதனால் தேயு வாயுவின் காரியமென் றறியப்படுகின்றது. ஆகையால் அக்கினியினும் வாயு சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

(௨) அல்லது, சூரியன்முதலியவற்றின் பிரகாசம், சூடமுதலிய பாத்திரங்களில் தங்குகிறதில்லை; நேத்திரத்தினால் அறியப்படுகின்றது. வாயுவோ நேத்திரத்தினால் மறியப்படுகிறதில்லை.

(௩) புராணங்களில் தேயுவினும் வாயு பத்துமடங்க திகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் வாயு அக்கினியினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமு மாம்.

௪. (க) அதுபோல, வாயுவின் உற்பத்தி திதிலயங்கள் ஆகாயத்தி (வெளியி)லேயே உண்டாகின்றன. இதனால் வாயு ஆகாயத்தின் காரியமென அறியப்படுகின்றது. ஆகையால் வாயுவினும் ஆகாயம் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

(௨) அல்லது, வாயு நேத்திரத்தினால் மறியப்படுகிறதில்லை. ஆனால் துவக்கினால் பரிசுருணவாயிலாகக் கிரகிக்கப்படுகின்றது. ஆகாயமோ துவக்கினாலும் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை.

(ங) புராணங்களில் வாயுவினும் ஆகாயம் பத்துமடங்கு வியாபகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் அது வாயுவினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

தி. (க) அதுபோல, “ஆகாயத்திற்குமேல் என்ன இருக்கும்?” என்று விசாரிக்க, “எனக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை.” எனப் புத்தியின் மழுக்கத்திற்கு ஆசிரய(விஷய)மாகிய அஞ்ஞானம் தோற்றுகிறது. இதனால் ஆகாயம் அஞ்ஞானத்தின் காரியமென் றறியப்படுகின்றது. ஆகையால் அந்த அஞ்ஞானம் ஆகாயத்தினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

(உ) அல்லது, ஆகாயம் துவக்கினால் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் மனதினால் கிரகிக்கப்படுகின்றது. அஞ்ஞானம் மனதினாலும் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை.

(ங) சாஸ்திரங்களில் அஞ்ஞானம் ஆகாயத்தினும் அநேகமடங்கதிகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் அது ஆகாயத்தினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

க: (க) அதுபோல, “எனக்குத் தெரியவில்லை” என்ற மறுபவத்திற்கு விஷயமாகிய அஞ்ஞானத்தின் பிரகாசம், அறிவதாகிய சேதனத்தா லுண்டாகின்றது.

கலை.] சாமானியவீசேஷசைதன்னியவர்ணம். உகக

[க] “அஞ்ஞான மிருக்கிறது ;

[உ] விளங்குகிறது ;

[ங] அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரியமா யிருக்கின்றது. ”

என்றிவ்வாறு அஞ்ஞானத்தில் அநுருதமாக அஸ்திபாதிப் பிரியமாகிய பிரஹ்மசேதனம் விளங்குகின்றது. ஆகையால் அஞ்ஞானம் பிரஹ்மசேதனத்தின் ஆசிரிதமாம். அதனால் பிரஹ்மசேதனம் அஞ்ஞானத்தினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமும். -

(உ) அல்லது, அஞ்ஞானம் முனதினால் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் “ எனக்குத் தெரியவில்லை ” யென்னும் அநுபவமாகிய இலிங்கத்தால் அதன் அநுமான முண்டாகின்றது. பிரஹ்மசேதனம் சுவயம்பிரகாசவடிவமா யிருக்கலால் ஒரு பிரமாணத்திற்கும் விஷயமாகாது.

(ங) சரீரத்திலுள்ள மச்சம்பேணுப் பிரஹ்மத்தின் ஏகதேசத்தில் அஞ்ஞான மிருக்கின்றது. மிஞ்சியிருக்கும் பிரஹ்மம் சுத்தசொப்பிரகாச மென்று சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் அந்தப்பிரஹ்மசேதனம் அஞ்ஞானத்தைவிட சூக்ஷ்மமும் வியாபகமும்.

இவ்வாறு சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மத்திற்
சூச் சகலபிரபஞ்சத்தினும் அதிக சூக்ஷ்மத்தன்மையும்
விபாபகத்தன்மையு மிருக்கின்றது.

ககௌ. வினா:— சாமானியசைதன்னியத்தை அறித
லால் நிச்சயஞ்செய்யவேண்டியது யாது ?

விடை:—க. (க) * கூ. அஸ்திபாதிப்பிரியரூப சாமா
னியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மமே நான்? (உ)நானே அந்த
அஸ்திபாதிப் பிரியரூப சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்
மம் ;

உ. நாமரூபப்பிரபஞ்சம் என்னிடத்திற் கற்பிதம்
என்று நிச்சயஞ்செய்யவேண்டியது.

ககஅ. வினா:—இப்படி நிச்சயஞ்செய்வதால் என்ன
உண்டாகும் ?

* கூ. आत्माहं सर्वज्ञानां विभुस्साक्षी न संशयः । ब्रह्मैवाहं सर्ववेदांत-
वेद्यं नाहं वेद्यं व्योमवातादिरूपं । रूपं नाहं नाम नाहं न कर्म ब्रह्मैवाहं सच्चिदा-
नंद रूपम् ॥ யான் சர்வபூதங்களின் ஆத்மா விபு சாக்ஷி; சம்சய மில்லை.
சர்வவேதாந்தங்களினாலும் அறியத்தக்க பிரஹ்மமே யான். ஆகாயம்
வாயுமுதலியவடிவ அறியப்படுபொருள் நானல்லன். உருவம் யா
னல்லன்; ஓ யர் யானல்லன்; கர்மம் யானல்லன்; சச்சிதானந்தவடி
வப்பிரஹ்மமே யான்.” என்பது நிராலம்போபநிஷதம்.

லை.] சாமானியவிசேஷசைதன்னியவர்ணம். ௨௨௧

விடை :—* ௧௦. இப்படி நிச்சயஞ்செய்வதனால் சகல
புருத்தநிவிருத்தியும் பரமநந்தப்பிராப்தியுமாகிய மோகூ
முண்டாகும்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பத்தாங்கலை

சாமானியவிசேஷசைதன்னியமென்பது

முடிந்தது.

—

* ௧௦. இதனை இக்கலையின் சு-வது டிப்பணியிலுள்ள முண்ட
நகநுதியிற் காண்க.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பதினேராங்கலை.

“ தத்துவம்பதார்த்தைக்கியநிபுணம். ”

வாச்சிய மிலக்கிய முணர்ந்து தற்பத
துவம்பதந் தம்மினி லக்கிய மிரண்டையும்
மொருமைப் படுத்துக வுறுதியதாக
வெவ்வேறுகிய விடம்பொருள் காலந்
தர்மமென் பவற்றோடு பாதி யொழிக்க. (க)

உலக மியாவு மாக்கி நிறுத்தி
யொடுக்கு முற்றறி வுடைய *மாயிக
விசன் தற்பத வாச்சிய மாவ
னுபாதி யொழிந்த பிரமமி லகியம். (உ)

தன்னிற் சம்சாரந் தன்னைக் கொள்ளும்
சுதந்திர மில்லா வலித்திய கனாகிய
வற்பஞ்ஞ ஜீவன் வாச்சியந் தொம்பதத்திற்
குபாதி யொழிந்த சாக்ஷி யிலகியம் (ஈ)

வாச்சிய மிரண்டுந் தம்மில் வேறும்
மிலகியந் தமக்கிலை வேற்றுமை யிறையும்

* மாயிகள் மாயையை யுபாதி யாக வுடையவன்.

இவ்வகைப் பிரமம் யானென் றுணரு
மவனே நிருபாதிகப் பிரம மாவன்.

(சு)

ககூ. வினா :—“ தத் ” பத மென்பது யாது ?

விடை :— சாமவேதத்தினது சாந்தோக்கியவுப
நிஷதத்தின் ஆரூவது பிரபாடக(அத்தியாய)த்தில் சுவேத
கேது வென்னும் புத்திரனுக்கு அவர் பிதாவாகிய
உத்தாலகமுனியர், ஒன்பது முறை உபதேசித்த * க. “தத்
துவமவலி” என்னும் மகாவாக்கியத்தின் முதற்பதம்
“ தத் ” என்னும் பதமாம்.

* க. (க) இத்தத்துவமவலியினைப்போல மற்றப்

(உ) “ பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம் ” என்பது இருக்குவேதத்தின்
ஐதரேயவுபநிஷதமகாவாக்கியம்.

(ஈ) “ அகம் பிரஹ்மாஸிமி ” என்பது எவ்வேதத்தின் பிரசு
தாரணியகவுபநிஷதமகாவாக்கியம்.

(சு) “ அய்மாத்தா பிரஹ்மம் ” என்பது அதர்வணவேதத்
தின் மாண்டுக்கியவுபநிஷதமகாவாக்கியம்.

(ஊ) “ தத் ” பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகிய ஈசுவரனும், இல
க்ஷியார்த்தமாகிய சுத்தப்பிரஹ்மமும் முற்கூறிய மூன்று மகாவாக்கி
யங்களிலுமுள்ள “ பிரஹ்ம ” பதத்திற்கு வாச்சியார்த்த லக்ஷி
யார்த்தங்களாம்.

(உ) துவப் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகிய ஜீவனும், இலக்ஷி
யார்த்தமாகிய உடஸ்தசாக்ஷியும் முற்கூறிய மூன்று மகாவாக்கி

௨௦௦. வினா :—“ துவம் ” பத மென்பது யாது ?

விடை :—இதே “ தத்ஜுவமஸி ” மகாவாக்கியத்தின் இரண்டாவது பதம் “ துவம் ” பதமாம்.

௨௦௧. வினா :—வாச்சியார்த்தம் இலக்ஷியார்த்த மென் னவை யாவை ?

விடை :—சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள சம்பந்தம் சத்தத்தின் விருத்தி யெனப்படும். அந்த விருத்தி இரண்டு வகையாம் :— ௧. ஒன்று சக்திவிருத்தி ; ௨. மற்றொன்று இலக்ஷணவிருத்தி.

௧. சத்தத்தில் அர்த்தஞானத்தை உண்டிபண்ணும் சாமர்த்தியமாகிய சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள சா ஸ்னாத சம்பந்தமானது சத்தத்தின் * ௨. சக்திவிருத்தியாம்.

பங்களிலுமுள்ள “ பிரஞ்ஞானம் ”, “ அகம் ”, “ அஃ ” பதத்தோடு கூடிய “ ஆத்மா ” என்னும் இம்முன்று பதங்களுக்கும் வாச்சி யார்த்தலக்ஷியார்த்தங்களாம். அன்றியும் “ தத்ஜுவமஸி ” வாக்கியமுமுவுத்திற்குமுள்ள ஜீவப்பிரஹ்ம ஐக்கியமாகிய அர்த்தமே முற் கூறிய முன்று மகாவாக்கியங்களுக்கும் அர்த்தமாம்.

சாந்தோக்கியத்தின் ஒன்பதுமுறை உபதேசத்தைத் தத்துவ மஸிமகாவாக்கியவுபதேசம் என்னும் நூலிற் காண்க.

* ௨. இந்தச் சக்திவிருத்தியின் இலக்ஷணத்தில் அந்நியமதஸ் தர் கொள்கைகளும், அவற்றின் கண்டனமும், சித்தாந்தமும் விகாச சாக்ஷிவிருத்திப்பிரபஞ்சார்த்தங்களிற் காண்க.

உ. சக்திவிருத்தியினால் அறியப்பட்ட அர்த்தத்தின் வாயிலாகச் சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள பரம்பரையாகிய சம்பந்தம் சத்தத்தின் இலக்ஷணவிசூத்தியாம்.

க. அவற்றுள், சக்திவிருத்தியினால் எந்த அர்த்தம் அறியப்படுகின்றதோ, அது சத்தத்தின் வாச்சியார்த்தமெனப்படும். இதனையே சக்சியார்த்தமென்றும், முக்சியார்த்தமென்றும் கூறுவர்.

உ. இலக்ஷணவிருத்தியினால் அறியப்படும் அர்த்தம் சத்தத்தின் இலக்ஷியார்த்தமெனப்படும்.

உரஉ. வினா:—இலக்ஷணவிருத்தி எத்தனை வகையாம்?

விடை:—க. ஜஹத்து. உ. அஜஹத்து. ஈ. பாகத்தியாகம் என்னும் பேதத்தால் இலக்ஷணவிருத்தி மூன்று வகையாம்.

உரஈ. வினா:—மூன்றுவிதமாகிய இலக்ஷணயின் இலக்ஷணமும் உதாரணமும் எவை

விடை:—க. எங்கே வாச்சியார்த்தம் முழுவதும் விடுபட்டு, வாச்சியார்த்தத்தின் சம்பந்திபான்று பிரிக்கப்படுகின்றதோ, அது ஜகத்திலக்ஷண (விட்டஸக்கண)யாம்.

ஒரு புருஷன் ஓங்குவான் “இடைச்சேர” என்கிற விருக்கிறது” என்று கேட்க. அதற்குள்ளே “இடைச்சேரி” கம்

கையில் இருக்கிறது” என்று சொல்வானாயின், அங்கே கங்கை என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகிய தேவநதியின் பிரவாகத்தில் இடைச்சேரியானது சம்பவியாது. ஆகையால் வாச்சியார்த்தமாகிய தேவநதியின் பிரவாகம் முழுவதும் விடுபட்டு, அதன் சம்பந்தியாகிய திரம் (கரை) கொள்ளப்படுகிறது.

௨. எங்கே வாச்சியார்த்தம் விடுபடாமல், அதன் சம்பந்தியானது கிரகிக்கப்படுகின்றதோ, அது அஜ்ஜஹத்தி லகஷணை (விடாதலக்கணை) யாம்.

ஒருவன் “சிவப்பு ஒடுகிறது” என்று சொல்வானாயின், அங்கே சிவப்பு என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகிய செந்நிறத்தில் ஒடுதல், பொருந்தாதாகையால் செந்நிறமுடைய குதிரை ஒடுகிறதென வாச்சியார்த்தம் விடுபடாமல், அதன் சம்பந்தியாகிய குதிரையென்னும் அதிக அர்த்தம் கிரகிக்கப்படுகின்றது.

௩. எங்கே விரோதமுடைய சில வாச்சியபாதம் விடுபட்டு, அதன் சம்பந்தியாகிய விரோதத்திலாத சில வாச்சியபாதம் கொள்ளப்படுகின்றதோ, அது பாகத்தியாக லகஷணை (விட்டுவிடாதலக்கணை)யாம்.

மூன் திரு தேசகாலத்தில் பாகக்கப்பட்ட தேவதத என்னுமிப்பதேசகாலத்தில் பாகக்கப்பட்டவாயின். அப்

போது அவனைப் பார்க்கும் சோமதத்தனனவன் “அந்தத் (தூர)தேசத்திலும் அந்தக் (பூத) காலத்திலும் பார்க்கப் பட்ட தேவதத்தன் எவனோ, அவனே இந்தத்(சமீப)தேசத்தில் இந்தக் (வர்த்தமான) காலத்தில் வந்திருக்கிறான்.” என்று சொல்லுகிறான். இங்கே அந்தத் தேசகாலமும் இந்தத்தேசகாலமுமாகிய வாச்சியபாகங்களுக்கு ஐக்கிய விரோத மிருத்தலால், அவற்றின் பார்வை விடுபட்டு, “தேவதத்தன் இவன்தான்” என்னும் விரோதமில்லாத வாச்சியபாகம் கொள்ளப்படுகின்றது.

௨௦௪. வினா:—மூன்றுவித இலக்கூண்களில் மகாவாக்கியத்தில் எந்த இலக்கூணை பொருந்தும்?

விடை:—க. எங்கே விட்டலக்கூணை யிருக்கின்றதோ, அங்கே வர்ச்சியார்த்தம் முழுவதும் விடுபடுகின்றது. மகாவாக்கியத்தில் விட்டலக்கூணையைக் கொள்ளுவோமாயின்,

(க) “தத்” “துவம்” பதங்களின் வர்ச்சியார்த்தத்தில் பிரவேசித்துள்ள பிரஹ்மசைதன்னிய சாகுரிசைதன்னியங்களுக்கு விடுபடுண்டாய்,

(௨) அவற்றினும் வேறுகிய அசத்துஜடதுக்கருபப் பிரபஞ்சம் கொள்ளப்படுவதாகும். அல்லது சமஷ்டியிஷ்டிப்பிரபஞ்சமயமான உபாதிபி(விசேஷணவடிவவாச்சியபாகத்தி)னையும் சேதனத்தோடு விடுவதனால் மிஞ்சியிருக்கும் சூரியம் கொள்ளப்படுவதாகும்.

அதனால் பெரும் அனர்த்தத்தினடைவு உண்டாகும். அதனால் புருஷார்த்தமும் சித்தியாகு. ஆகையால் மகாபாக்கியத்தில் விட்டலக்கணை பொருந்தாது.

உ. என்கே விடாதலக்கணை யிருக்கின்றதோ, அங்கே வாச்சியார்த்தத்தின் ஒருபாகமும் விடுபடுகிறதில்லை; அதிக அர்த்தம் கொள்ளப்படுகின்றது. மகாவாக்கியத்தில் விடாதலக்கணையைக் கொள்ளுவோமாயின், “தத்” “துவம்” பதவாச்சியார்த்தங்கள் எப்படியோ அப்படியிருக்கும். அதனோடு சூரியவடிவ அதிக அர்த்தத்தினையும் கிரகிக்கவேண்டியதாகும். அதனால் ஐக்கியவிரோதம் நீங்காது. அதனால் இலக்ஷணைபைச் செய்தற்கு ஒரு பிரயோசனமும் சித்தியாகு. ஆகையால் மகாவாக்கியத்தில் விடாதலக்கணை பொருந்தாது,

ங. என்கே பாகத்தியாகலக்ஷணை யிருக்கின்றதோ, அங்கே விரோதமுடைய பாகம் விடுபட்டு, விரோதமில்லாத பாகம் கொள்ளப்படுகின்றது. மகாவாக்கியத்தில் பாகத்தியாகலக்ஷணையைக் கொள்ளுவோமாயின்,

(க) “தத்” “துவம்” பதங்களின் வாச்சியார்த்தங்களினின்றும் தர்மத்தோடுகூடிய மாயை அவித்தையாகிய விரோதிபாகத்தின் விடுபாடுண்டாகிறது.

௨. கிரோதமில்லாத அசங்கத்தசேதனபாகம் கொள்ளப்படுகின்றது.

அதனால்,

(க) அவற்றிற்கு ஐக்கியமும் பொருந்துகின்றது.

(௨) அதனால் பரமபுருஷார்த்தத்தின் பிராப்தி யுண்டாகின்றது.

ஆகையால் மகாவாக்கியார்த்தத்தில் பாகத்தியாகலக்ஷணை பொருந்தும்.

௨௦௫. வினா:—“தத்” பதத்தின் வாச்சியார்த்தலக்ஷியார்த்தங்க ளெவை?

விடை:—

௧. அவ்விபாகிருதமாகிய மாயை ஈசுவரனுக்குத் தேசமாம்.

௨. உற்பத்தி நிதி பிரளய மென்ன மிம்முன்றும் ஈசுவரனுக்குக் காலங்களாம்.

௩. சத்துவகுணம் இரஜோகுணம் தமோகுணம் என்ன மிம்முன்றும், ஈசுவரனுக்கு * ௩. வஸ்துத் (சிருஷ்டிசாமக்கிரியை)களாம்.

* ௩. மாயையும் முந்துகுணங்களும் ஒரே பதார்த்தமாகையால், ஈசுவரனுத் தேசவஸ்துரிதியானிரு சத்துவ குண்டாகின்றது. ஆயினும் குயவனுக்குக் குடத்தைச் செய்ய,

ச. விராட்டு இரணியகருப்பம் அவ்வியாகிருதம்
 ன்னு மிம்முன்றும் ஈசுவரனுக்குச் சரீரங்கள்.

டு. வைசுவானரன் சூத்திராத்மா அந்தரியாமி என்
 னும் இம்முவரும் ஈசத்தன்மையின் அபிமானிகள்.

சு. “ஒருவனாகிய நான் அநேகமாக ஆவேன்” என்
 னும் *ச. பார்வைமுதல் “ஜீவருபமாகப் பிரவேசித்தார்”
 னன்பதுவரைபிஹுமுள்ள சிருஷ்டி ஈசுவரனது காரியமாம்

எ. க. சருவசக்தித்துவம், உ. சருவஞ்ஞத்துவம்,
 ட. வியாபகத்துவம், ச. ஐகத்துவம், டு. சுதந்திரத்துவம்,

(ச) மிருத்திகையாகிய பிருதிவி தேச (இட) மாயும்,

(உ) மிருத்திகையின் பிண்டம் (திரள்) வஸ்துவாயும்,

(உ) எஃகம்புழுதலிய வடிவினதாகிய பிருதிவியின் பாகம்
 சரீரமாய் மிருக்கின்றன.

அவற்றிற்கு ஏகத்துவம் சம்பவியா தென்பதில்லை. அதுபோல
 ஈசுவரனது தேசமுதலியவற்றிற்கும் ஏகத்துவம் சம்பவியா தென்ப
 தில்லை.

ईश्वरादिभिरिति सूत्रेणैव क्वचित् ॥ ஈசுணமுதல் பிரவேச
 பரியந்தமான சிருஷ்டி ஈசுவரனால் உற்பித்தப்பட்டது.” என்பது
 மகோபநிஷதமும் வராகோபநிஷதமும். ஈசுணமுதல் பிரவேச
 பரியந்தமான சிருஷ்டி சாநிதோகிதமும் ஆரூபது பிரபாடசத்திதும்
 மற்றும் அநேக சருநிகளிலும் உற்பட்டிருத்தல் காண்க.

சு. சாமர்த்தியம், எ. பரோக்ஷத்துவம், அ. மாராவுபாதிபுடைமை என்னு மிவ்வெட்டும் ஈசுவரனது தர்மங்கள்.

க. (க) இவை எல்லாவற்றோடும் கூடிய மாயை,

(உ) அதிலுள்ள சிற்பிரதிபிம்பமாகிய சிதாபாசன்,

(ங) அவற்றிற்குத்திட்டானமாகிய பிரஹ்மம் என்னும்

இவை எல்லாம் சேர்ந்து ஈசுவர னெனப்படும். * ௫. அது “தத்” பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாம்.

* ௫. “तत्र परोक्षशब्दस्वैह्वादिषुणो मावोपाविस्सथिदान्द-
 क्षणो जगदोनिस्तत्पदवाच्यो भवति ॥ அம்மகாவாக்சியங்களில் பரோ
 க்ஷபனமாய்ச் சர்வஞ்ஞத்துவமுதலிய லக்ஷணமுள்ள மாயையை
 உபாதிபாகவுடைய சச்சிதாநந்தலக்ஷண ஐகத்காரணமான ஈசுவரன்
 தப்பதவாச்சியமாம்.” என்பது பைங்கலம். “अथैव स्वशक्तिप्रकृत्य-
 मिधेयामाश्रित्य लोकान् सृष्ट्वा प्रविश्यांतर्यामित्वेन ब्रह्मादीनां बुद्धीप्रियनियंतृत्वा-
 दीश्वरः ॥ பிரஹ்மமே பிரகிருதி யென்னும் தனது சத்தியினை ‘ஆசிர
 யித்து லோகங்களைச் சிருஷ்டித்து, அத்நரிபாமித்தன்மையால் பிர
 வேசித்து, பிரஹ்மாமுதலியோரின் புத்தீந்திரியங்களை நியமனஞ்
 செய்கின்றமையால் ஈசுவரனான்.” என்பது நி.கலம்பம். सत्यज्ञान-
 मन्तमानदं स्वैह्वाश्रुपेतं मावोपाधिकं तत्पदार्थः परमात्मनः सत्तियब्रह्म
 அந்த ஆகந்தமாய்ச் சர்வஞ்ஞத்துவமுதலியவற்றோடுகூடிய மாயோ
 பாதிபகன் தப்பதத்திற்கு வாச்சியமான பூமாத்பாவம்.” என்பது
 சர்வகாரம்.

௨. இவை எல்லாவற்றோடும் கூடிய மாயாகிதர்பாச பாகத்தை விட்டு, மிஞ்சியிருக்கும் விராட்டு இரணியக்ருப்ப அவ்வியாகிருதங்களுக்கு அதிஷ்டான ஈசுவரசாக்ஷியாகிய சத்தப்பிரஹ்மம், “ தத் ” பதத்திற்கு இலக்யயார்த்தமாம்.

௨௦௬. வினா:—பிரஹ்மத்திற்கும் மாயையில் பிரதிபிம் பனாகிய ஈசுவரனுக்கும் பரஸ்பர அத்தியாசம் (அந்நியோந் நியாத்தியாசம்) எப்படி யிருக்கின்றது ?

விடை:—அவிசாரதிருஷ்டியால்,

௧. பிரஹ்மத்தினது சத்தியத்தன்மையின் சமூசர்க் கம் (தாதாத்மியசம்பந்தம்) ஈசுவரனிடத்து அத்தியஸ்த மாகின்றமையால், ஈசுவரன் சத்தியமாகத் தோற்றுகின்றார்.

௨. ஈசுவரனது சொரூபமும், அவரது காரணத்தன் மையின் சொரூபமும் பிரஹ்மத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்ற மையால், பிரஹ்மம் ஜகத்திற்குக் காரணமாகத் தோற்று கின்றது. இதனையே தடஸ்தலசுஷணத்தனத அறிவிக்கும் சுருதிபுராண ஆசாரியர்களது வசனங்கள் அறுவாதஞ் செய்கின்றன.

இவ்வாறு பிரஹ்மத்திற்கும் ஈசுவரனுக்கும் பரஸ்பர அத்தியாச மிருக்கின்றது.

௨௦௭. வினா:—அவ்வத்தியாசம் எதனால் நிவர்த்தி யாம் ?

விடை :— அவ்வத்தியாசம் விவேகஞானத்தால் நிவர்த்தியாம்.

உ௦௮. வினா :—“ துவம் ” பதத்தின் வாச்சியார்த்த லக்ஷியார்த்தங்க ளெவை ?

விடை :— ௧. நேத்திரம், ௨. கண்டம், ௩ இருதயம் என்னு மிம்முன்னும் ஜீவனுக்குத் தேசமாம்.

௨. ஜாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி என்னு மிம்முன்னும் ஜீவனுக்குக் காலமாம்.

௩. ஸ்தூலம் சூक्ष்மம் காரணம் என்னு மிம்முன்னும் ஜீவனுக்கு வஸ்துக் (போகசாமக்கிரியை)களாம்.

௪. இதுவே சரீரமாமாம்.

௫ விசுவன் தைஜசன் பிரகஞ்ஞ னென்னு மிம்மு வரும் ஜீவத்தன்மையின் அபிமானிகள்.

௬. ஜாக்கிரமுதல் மோக்ஷபரிபந்தமுள்ள போகமாயி யு சுமுகாரம் ஜீவனது காரியமாம்.

௭. ௧. அற்பசக்தித்துவம், ௨. அற்பஞ்ஞத்துவம், பரிச்சின்னத்துவம், ௪. நர்நாத்துவம், ௫. பரதந்திரத்துவம், ௬. சாமர்த்தியமின்மை, ௭. அபரோக்ஷத்துவம், ௮. அவித்தைப்புத்தியுடைமை என்னு மிவ்வெட்டும் ஜீவனது தீர்மங்களாம்.

க. (க) இவை எல்லாவற்றோடும் கூடிய அவித்தை,

(உ) அதில் பிரதிபிம்பமாகிய சிதாபாசன்,

(ங) அவற்றிற்கதிஷ்டானமாகிய கூடஸ்தர்,

என்னு மிவை எல்லாஞ்சேர்ந்து ஜீவ னெனப்படும்.

சு. அது “ துவம் ” பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாம்.

உ. இவை எல்லாவற்றோடும் கூடிய சிதாபாசபாகத்
தை விட்டு மிஞ்சியிருக்கும் ஸ்தூலகுத்தமகாரணசரீரங்
களுக்கு அதிஷ்டான சீவசாட்சியாகிய கூடஸ்த ஆத்மா
“ துவம் ” பதத்திற்கு இலக்கியார்த்தமாம்.

* சு. “ ச एवातःकरणसंनिभबोधोऽस्मत्प्रत्ययावलंबनस्त्वपराधो
भवति॥ அவ்வீசவரனே அந்தக்காணத்தோடுகூடிய அறிவுடையவனாய்
யான் என்னும் விருத்திக்குப் பற்றுக்கோடாய்த் துவம்பதவாச்சியனா
கின்றான்.” என்பது பைங்கலம். “ सत्यज्ञानमनंतमानंदं सर्वशरीरोपाधिवि-
निर्मुक्तं कटकमकुटाद्युपाधिरहितसुवर्णचनचद्विज्ञानचनचिन्माप्रस्वभावमात्मचैतन्यं
मय्य यदवभासते तदविद्योपाधिक त्वपराधस्स प्रत्यगात्मा ॥ சத்தியஞான அந-
ந்த ஆனந்தமாய்த் சகலசரீரோபாதிசுளினின்றும் விடுபட்டதாய்த் கட-
மருடமுதலிய உபாதிசுளின்றிய பொற்கட்டியினைப்போல ஞான
கனகிம்மாத்திரஸ்வபாவமாயுள்ள ஆத்மனைசுதன்னியமான எந்தப் பிர-
ஸம்மம் பிரகாசிக்கின்றதோ, அது அவித்தையை யுபாதியாகவுண்டவ
துவம்பதவாச்சியமாம். அஃது பிரத்தியகாத்மாவாம்.” என்பது
சுருதிவாரம்.

205. வினா:—கூடஸ்தருக்கும் புத்தியில் பிரதிபிம் பமாகிய ஜீவனுக்கும் பரஸ்பர அத்தியாசம் எப்படியாகும்?

விடை:—அவிசாரதிருஷ்டியில்,

க. கூடஸ்தரது சத்தியத்தன்மையின் சமுசர்க்கம் (தாதாத்மிய சம்பந்தம்) ஜீவனிடத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றமையால், ஜீவன் மித்தையாகத் தோற்றமல் சத்தியமாகத் தோற்றுகின்றது.

உ. ஜீவனது சொரூபமும் அதனது கர்த்திருத்துவாதி தர்மங்களும் கூடஸ்தரிடத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றமையால், கூடஸ்தர் அகர்த்தாவும், அபோக்தாவும், அசமுசாரியும், நித்தியமுத்தமும், அசங்கமுமாகிய பிரஹ்மமாகத் தோற்றமல், அதனினும் விபரீதமாகத் தோற்றுகின்றார்.

இவ்வாறு கூடஸ்தருக்கும் ஜீவனுக்கும் பரஸ்பர அத்தியாசமாம்.

206. வினா:—அந்த அத்தியாசம் எதனால் நிவர்த்தியாம்?

விடை:—அந்த அத்தியாசம் விவேகஞானத்தால் நிவர்த்தியாம்.

207. வினா:—“தத்” பத “ஹம்” பதார்த்தங்களுக்கு மகாவாக்யத்திற் சொல்லப்பட்ட ஐக்கியம் எப்படிச் சம்பவிக்கும்?

விடை:—க. “தத்” பத “துவம்” பதார்த்தங்களின் வாச்சியார்த்தமாகிய உபாதிசகித னைதன்னியங் (நகவர ஜீவன்)களின் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மிருத்தபோதிலும்,

௨., “தத்” பத “துவம்” பதங்களின் இலகியார்த்தமாகிய பிரஹ்மாத்மாக்களின் ஐக்கியத்திற்குச் சிறிதும் விரோத மில்லை.

இவ்வாறு “தத்” பத “துவம்” பதார்த்தங்களுக்கு மகாவாக்கியத்திற் கூறிய ஐக்கியம் சம்பவிக்கும்.

உக௨. வினா:—“நான் பிரஹ்மம்” என்னும் பிரஹ்மாத்மவைக்கியஞானம் யாருக் குண்டாகின்றது?

விடை:— இந்த ஞானம் திரபாசனுக் குண்டாகின்றது?

உக௩. வினா:— பிரஹ்மத்துக்கு வேறுகிய திரபாசன் தன்னை எப்படிப் பிரஹ்மரூபமாக அறிவன்?

விடை:—க. ஜீவத்தன்மைக்கு அநிஷ்டானமாகிய கூடஸ்தருக்குப் பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய அபேத மிருக்கின்றது.

௨. புத்தியோடுகூடிய திரபாசனுக்குத் தனது மனரூபத்தைப் பாதித்தலால், பிரஹ்மத்தோடு அபேத முண்டாகின்றது.

ஆகையால்,

க. சிதாபாசன் தனது சொரூபத்தைப் பாதித்துத், தன்னை அகம் சத்தத்திற்கு இலக்சியார்த்தமாகிய கூடஸ் தராக அழிகிறான்.

உ. தனது நிஜரூபமாகிய கூடஸ்தனை “நான் கூடஸ் தர்” என்றபிமானித்துக்கொண்டு, “நான் பிரஹ்மம்” என்றழிகிறான். இவ்வாறு சிதாபாசன் தன்னைப் பிரஹ்ம ரூபமாக அழிகிறான்.

உகச. வினா:—இந்தத் “தத்” “துவம்” பத இல க்சியார்த்தங்களின் ஐக்கியத்தில் திருஷ்டார்த்தம் யாது?

விடை:—திருஷ்டார்த்தம். க. (க) கடமடவுப்பாதி களையுடைய கடாகாசமடாகாசங்களுக்கு ஐக்கியவிரோத மிருக்தபோதிலும்,

(உ) கடமடங்களாகிய உபாதிசனின் திருஷ்டபை விட்டு, ஆகாசமாத்திரத்திற்கு ஐக்கியவிரோத மில்லை.

உ. (உ) கண்ணாடிப்பாத்திரத்திலும் மண்பாத்திரத் திலும் எரியும் விளக்கின் உபாதிசனாகிய இரண்டு பாத்தி ரங்களுக்கும் ஐக்கியவிரோத மிருக்தபோதிலும்

(உ) அக்கினித்தன்மையால் திபத்தின் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மில்லை

௩. (க) இராஜாவுக்கும் இடையனுக்கும் அவர்களின் உபாதிசளாகிய சேனையினாலும் ஆட்டுமந்தையினாலும் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மிருந்தபோதிலும்,

(உ) மனிதத்தன்மையால் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மில்லை.

௪. (க) கங்காஜலத்திற்கும் கங்கையின் கலசஜலத்திற்கும் அவற்றின் உபாதிசளாகிய ஆறுகலசங்களால் ஐக்கியவிரோத மிருந்தபோதிலும்,

(உ) கங்கைநீர்மாதிரத்தால் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மில்லை.

௫. (க) சமுத்திரத்திற்கும் நீர்த்துளிக்கும் அவற்றின் உபாதிசளாகிய சமுத்திரதிவலைகளான் ஐக்கியவிரோத மிருந்தபோதிலும்,

(உ) ஜலமாதிரத்தால் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மில்லை.

௬. (க) ஓர் புருஷனைப் பிதாவை முன்னிட்டுப் புத்திரனென்றும், பாட்டனை முன்னிட்டுப் பெளத்திர (பேர)னென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவனது உபாதிசளாகிய பிதாபாட்டன்மார்களால் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மிருந்த போதிலும்,

(2) புருஷன்மாத்நிரத்தால் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மில்லை.

எ. காசியில் ஓர் அரசுவிருந்தான். அவன் பாணியில் உட்கார்ந்து பவனிவருவதைச் செவ்வையாகப் பார்த்திருந்த ஓர் யாத்திரைவாசியாகிய தேவதத்தன், சிலகாலத்திற்குப் பின் அக்காசியரசனை ஓர் வேற்றரசன் அவனது இராச்சியத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு துரத்திவிட, அவன் கோவணம் தரித்து, அங்கத்தில் விபூதியணிந்து, சுரைக்குடுக்கையும் தண்டமும் கையிற்கொண்டவனாய், வெறுங்காலோடு தீர்த்தயாத்திரைக்குப் புறப்பட்டுச் சுற்றிக் கொண்டே தன் கிராமத்திற்கு வரக் கண்டு, அந்நிய யாத்திரைவாசியாகிய சோமதத்தனை நோக்கி: நாம் காசியில் எந்த இராஜாவைப் பார்த்தோமோ “அவன்தான் இவன்” என்று சொன்னான்.

அதற்கு அந்நிய யாத்திரைவாசியாகிய சோமதத்தன்,

(க) அந்தத்தேசம் வேறு; இந்தத் தேசம் வேறு;

(உ) அந்தக் காலம் (அவுஸ்தை) வேறு; இந்தக் காலம் வேறு;

(ங) அவனது வஸ்து (சாமக்கிரியை) வேறு; இவனது வஸ்து வேறு;

கலை.] தத்துவம்பதார்த்தைக்கியநிருபணம்.

உசக

(ச) அவனது அபிமானம் வேறு ; இவனது அபிமானம் வேறு ;

(ரு) அவனது காரியம் வேறு ; இவனது காரியம் வேறு ;

(சு) அவனது தர்மம் வேறு ; இவனது தர்மம் வேறு ;

ஆகையால் அந்தக் காரி அரசனுக்கும் இந்தச் சந்திராசிக்கும் ஐக்கியம் எப்படிச் கூடுமென, அதற்கு அத் தேவதத்தன், அவனுடையவும் இவனுடையவுமாகிய (க) தேச (உ) கால (ங) வஸ்து (ச) அபிமான (சி) காரிய (சு) தர்மங்களைவிட, இரண்டிலும் அதுகுதமாயுள்ள புருஷன் மாத்திரம் ஒருவனே என்றான்.

சித்தார்த்தம் :—அதுபோல, ஜீவேசுவரர்களது தேச காலமுதலியவற்றை விட்டால், இருவரிலும் அதுகுதமாயுள்ள சேதனமாத்திரமாகிய பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்றேயாம். ஆகையால் “பிரஹ்மமே நான், நானே பிரஹ்மம்.” என்று திடமாக நிச்சயம் செய்தல்வேண்டும். இதுவே தத்துவஞானம். * எ. இதனாலேயே சருவதுக்க

* எ. தத்துவம்பதங்களின் ஐக்கியத்தையும், மகாவாக்யத்தினால் அஃம் பிரஹ்மாஸ்மி என்னும் திடப்பொருளுண்டாம் என்பதையும், அதனாலேயே சர்வதுக்கங்களைவிடுத்திப் பிரமாந்தப்பிராப்தி

நிவிருத்தியும் பரமநந்தப்பிராப்தியுமாகிய மோக்ஷமுண்டாகின்றது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பதினேராங்கலை

தத்துவம்பதார்த்தைக்கியநிபுணமென்பது

முடிந்தது.

யாகிய மோக்ஷ முண்டாம் என்பதையும் அநேகம் கருதிகள் கூறியிருக்கின்றன. அவற்றுட் சில வருமாறு :—

“यत्परं ब्रह्म सर्वात्मा विश्वस्यायतनं महत् । सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं नित्यं तत्त्वमेव त्वमेव तत् ॥ जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादिप्रपञ्चं यत्प्रकाशते । तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा सर्वबंधैः प्रमुच्यते । त्रिषु धामसु यद्बोध्यं भोक्ता भोगश्च यद्भवेत् । तेभ्यो विलक्षणस्साक्षी चिन्मात्रोऽहं सदाशिवः । मय्येव सकलं जातं मयि सर्वं प्रतिष्ठितं । मयि सर्वं लयं याति तद्ब्रह्माद्वयमस्यहं ॥

எது பரப்பிரஹ்மமாயும், சர்வாத்மாவாயும், விசுவத் திர்கிடமாயும், மகத்தாயும், சூக்ஷ்மத்தினும் சூக்ஷ்மமாயும், நித்தியமாயு முள்ளதோ அதிலே நீ; நீயே அது. ஜாக்கிரம் சொப்பனம் கருத் திமுதலிய ஜகத்தினை எது பிரகாசிக்கின்றதோ அதாவது அறி கின்றதோ, அந்தப் பிரஹ்மம் யான் என்றறிந்து சர்வபந்தங் களினின்றும் விடுபடுகின்றான். மும்புரங்குளினும் அதாவது மூன்று

அவஸ்தைகளிலும் எந்தப் போஜ்யம் (புசிக்கப்படுபொருள்) போக்தா, போக முண்டோ அவற்றிற்கு விலக்கணமான சாகுபி சின்மாத்திரமாகிய யான் சதாசிவன். என்னிடத்திலேயே யாவும் உண்டாயின. என்னிடத்திலேயே யாவும் நிலைத்திருக்கின்றன. என்னிடத்திலேயே யாவும் ஒங்குகின்றன. அத்தன்மைய பிரஹ்மமாகிய அவ்வயம் யான்.” என்னும் இவை முதலியன கைவல்யகருதி.

“परमात्मात्मनोरेकत्वज्ञानेन तयोर्भेद एव विभक्त्या संख्या ॥

பரமாத்மா ஆத்மா வென்னு மிரண்டன் ஒருமை அதாவது ஒன்றெ னுந்தன்மைஞானத்தினால் அவ்விரண்டன் பேதமே தொலைந்தது. அது சந்தியாவாம்.” என்பது பரமஹம்ஸோபநிஷதம். “सर्वोपाधि-

विमुक्तं निर्विशेषचिन्मात्रं सदद्वैतमानंदममायं ब्रह्म । तद्धि त्वंपदा-
र्थादौपाधिकात्तत्पदार्थाच्चौपाधिकभेदाद्विलक्षणमभेदमधिष्ठानत्वोपलक्षितं

शुद्धं पारमार्थिकं सत्तामात्रमविनाशि ॥ சர்வோபாதிக்களினின்றாவிக

பட்டதும் நிர்விசேஷசின்மாத்திரமும் சத்தும் அத்வைதாந்தமும் ஆகந்தமுமான மாயையின்றிய வஸ்து பிரஹ்மம்; அதுவே உபாதிய னாலாகிய தத்தவாச்சியத்தினும் துவம்பதவாச்சியத்தினும் உபாதி யினாலாகிய பேதத்தினும் வேறான அபேதமும், அதிஷ்டானத்தி னால் உபலக்ஷிக்கப்பட்டதும், சத்தமும், பாரமார்த்திகமும், சந்தா மாத்திரமும், அவிகாசியுமாம்.” இது சர்வசாரோபநிஷதம்.

येनेक्षते गृणोतीदं जिघ्रति व्याकरोति च । स्वाद्स्वादू विजानाति

तत्पज्ञानमुदीरितं । चतुर्मुखेन्द्रवेवेषु मनुष्याश्ववादिषु । चैतन्यमेकं

ब्रह्मातः ब्रह्मानं ब्रह्म मय्यपि । परिपूर्णः परात्मास्मिन् देहे विद्याभि

காரிணி । बुद्धेः साक्षितया स्थित्वा स्फुरन्नहमितीर्यते । स्वतः पूर्णः
 परमात्मात्र ब्रह्मशब्देन वर्णितः । अस्मीत्यैकचपरामर्शस्तेन ब्रह्म भवा-
 म्यहं । एकमेवाद्वितीयं सन्नामरूपविवर्जितं । सृष्टेः पुराधुनाप्यस्य ता-
 तादृक्तं तदितीर्यते ॥ श्रोतुर्देहोद्दिश्यातीतं बस्त्वत्र त्वंपदेरितं । एकता गृह्यते-
 ऽसीति तदैक्यमनुभूयतां । स्वप्रकाशापरोक्षत्वमयमित्युक्तितो मत्तम् ।
 अहंकारादिदेहांतं प्रत्यगात्मेति गीयते । दृश्यमानस्य सर्वस्य जगत-
 स्तत्त्वमीर्यते ॥ ब्रह्मशब्देन तद्ब्रह्म स्वप्रकाशात्मरूपकं । अनात्मदृष्टे-
 रविवेकनिद्रामहं मम स्वप्नगतिं गतोहं । स्वरूपसूर्येभ्युदिते स्फुटो-
 क्तैर्गुरोर्मेह्वावाक्यपदैः प्रबुद्धः । वाच्यं लक्ष्यमिति द्विधार्थसरणी
 वाच्यस्य हि त्वंपदे वाच्यं भौतिकमिन्द्रियादिरपि बह्वक्ष्यं त्वमर्थश्च सः ।
 वाच्यं तत्पदमीशताकृतमतिर्लक्ष्यं तु सच्चित्सुखानंदब्रह्म तदर्थ एष च
 तयोरैक्यं त्वसीदंपदं । त्वमिति तदिति कार्ये कारणे सत्पुपाधौ
 द्वितयमितरथैकं सच्चिदानंदरूपं उभयवचनहेतुदेशकालौ च हित्वा
 जगति भवति सोऽयं देवदत्तो यथैकः ॥ कार्योपाधिरयं जीवः कारणो-
 पाधिरिश्वरः । कार्यकारणतां हित्वा पूर्णबोधोऽवशिष्यते ॥ ५०५

எதனால் இதனைக் காண்கின்றோடு, யிசுவநாதரூபே, மூலருகின்ற
 டே, நெருங்குகின்றோடு, உருசி உருகியின்பம்களை யறிகின்றோடு,
 அது பிராஞ்ஞான மெனப்படும். உருர்முகேந்திரோதேவர்கலிஹம். மணி

தர்குதிரைபசுமுதலியவற்றிலும் உள்ள சைதன்னியம் ஒன்றே பிரஹ்மம். ஆதலால் என்னிடத்திலுமுள்ள பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மமாம். பரிபூர்ணபரமாத்மா இந்த வித்தியாதிகாரியாகிய தேகத்தில் புத்தியின் சாக்ஷித்தன்மையாக இருந்து விளங்குவதாய் அகம் (யான்) என்று சொல்லப்படுகின்றது. தானே பூர்ணமான பராத்மா இங்குப் பிரஹ்மசுபத்தினால் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. அஃமி (இருக்கின்றேன்) என்பது ஐக்கிய ஆராய்ச்சியாம். அதனால் யான் பிரஹ்மமாகின்றேன். ஒரோ அத்விதீய நாமரூபமின்றிய சத்து சிருஷ்டிக்ரு முன்னிருத்தது. இப்பொழுதும் இதற்கு அத்தன்மை யிருத்தலால் தத் (அஃது) எனப்படுகின்றது. கேட்பவனது தேகேத்திரியாதீத வஸ்து இருந்த துவம்பதத்தாற் சொல்லப்படுவதாம். அவரி (இருக்கிறாய்) என்பதனால் ஐக்கியம் (ஒருமை) கிரகிக்கப்படுகின்றது. அவ்வைக்கியம் அதுபவிக்கப்படுக. சுவப்பிரகாசாபரோக்ஷத்துவம் அயம் (இந்த) என்னும் சொல்லால் கொள்ளப்படுகின்றது. அகம் காரமுதல் தேகபரியந்தம் பிரத்தியகாத்மா வென்று சொல்லப்படுகின்றது. காணப்படுகின்ற சகல ஜகத்தின் தத்துவம் (உண்மை) பிரஹ்மசுபத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. - அந்தப் பிரஹ்மம் சுவப் பிரகாச ஆத்மவடிவமாம். அநாத்மதிருஷ்டியினால் அவிவேகவித்தி ஷையினையும் யான் எனதெனும் சொப்பனகதியையும் அடைந்திருந்த யான் குருவின் வெளிப்புறவுட வாக்ஷாதிப மகாவாக்ஷிபதங்க ளால் சுவரூபரூபியன் உதிக்கவே விழித்தேன். வாச்சியலக்யிய மென்று பதப்பொருளின் பொட்பாரூபாண்டு. துவம்பதத்தில் வாச்சியம் பெனதிகமும் இத்திரியாதிகந்தமாம்; இலக்யியம் நீ என்னும் சொற்பொருள் எதுவோ அதுவே, தத்பதவாச்சியம், ஈசத்தன் மையாலாகிய புத்தி; லக்யியமோ சச்சிதானந்தப்பிரஹ்மமான தத் என்

னும் பொருளாம், இந்த அலரி (இருக்கிராய்) என்னும் பதம் அவ்
விரண்டன் ஐக்கியத்தை அதாவது அவ்விரண்டும் ஒன்றென்பதனை
அறிவிக்கின்றது. துவம் என்றும் தத் என்றும் காரியகாரணங்களை
கிய உபாதிகளுள்ளன இரண்டாம், அவை இல்லாதபோது ஒரே
சச்சிதநந்தவடிவமாம், இரண்டு வசனங்களுக்கும் காரணமான
தேசகாலங்களை விட்டு உலகத்தில் அவனே இத்தேவத்தன் என்று
எப்படி ஒருவனே யாகின்றானோ, அதுபோலக் காரியோபாதி இந்த
ஜீவன், காரணோபாதி ஈசுவரன் காரியகாரணத்தன்மையை விடின்
பூரணபோதம் மிஞ்சுகின்றது.” என்பது ஈகரஹஸ்யோபநிஷதம்.

“जीवात्मनः परस्यापि यदेवमुभयोरपि । अहमेव परं ब्रह्म ब्रह्मा-
हमिति संस्थितिः । समाधिस्स तु विज्ञेयस्सर्ववृत्तिविवर्जितः । ब्रह्म
संपद्यते योगी न भूयः संसृतिं व्रजेत् ॥ இவ்வாறு ஜீவாத்மா ப்ரமா
த்மா இரண்டற்கும் நானே பரப்பிரஹ்மம் பிரஹ்மமே நான் என்னும்
செவ்வையான நிலையுண்டாயின், அதுவே சகல விருத்திகளுமின்றிய
சமாதி யென்றறியத்தக்கதாம். அதனால் யோகி பிரஹ்மத்தை
யடைகின்றான்; மறுபடியும் சம்சாரத்தை யடைகிறதில்லை.” இது
திரிசிகிப்பிராஹ்மனோபநிஷதம்.

“जीवः पंचविंशकः स्वकल्पितचतुर्विंशति तत्त्वं परित्यज्य षड्विंशः

परमात्माहमिति निश्चयाज्जीवन्मुक्तो भवति ॥ இருபத்தைந்தாவது
தத்துவமாகிய ஜீவன் தன்னாற் கற்பிக்கப்பட்ட இருபத்துநான்கு
தத்துவங்களையும் விட்டு இருபத்தாறாவது தத்துவமான பரமாத்மா
யான் என்னும் நிச்சயத்தால் ஜீவன்முத்தனாகின்றான் ” என்பது
மண்டலப்பிராஹ்மணசுநதியின் முதல் பிராஹ்மணம், “तद्वांश्चसु-

ராதிவாஹ்யபஞ்சோபரத: விபாதபஞ்சாங்க: சரீரீ ஜகதாஸ்த்வெந பश्यन्
 त्यக்தாஹ்ஹாரோ ப்ராஹ்மஸ்தீதி சிந்தயந்நிதம் சரீரீ யதயமாஸ்தீதி ஹவ்யேத்
 க்ருதக்யோ ஹவதி || அந்தச்சங்கற்பபாதி யொழிந்த மனத்தினையுடையவன்
 நேத்திரமுதவிய வெளிப்பிரஞ்சோபாதனயம் பிரபஞ்சநீற்ற
 மின்றியவனாய் எல்லா உலகினையும் தாளுக்கீ கண்டொழிந்த அகங்
 காரமுடையவனாய் பிரஹ்மம் யானென்று சிந்தித்து, யாதொரு இவ்
 வெல்லாம் யானே என்று பாலித்துக் கிருதகிருத்தியனாகின்றான்.”
 என்பது மண்டலப்பிராஹ்மணசுருதியின் இரண்டாவது பிராஹ்ம
 ணம், “அच्युतोस्मि महादेव तव कारुण्यलेशतः विज्ञानघन एवास्मि
 शिवोस्मि किमतः परं । न निजं निजवद्भात्यंतःकरणजृम्णात् ।
 अंतःकरणनाशेन संविन्मात्रस्थितो हरिः । संविन्मात्रस्थितश्चाहमजोस्मि
 किमतःपूरं । व्यतिरिक्तं जडं सर्वं स्वप्नवच्च विनश्यति । चिज्जडानां
 तु यो द्रष्टा सोच्युतो ज्ञानविग्रहः । स एव हि महादेवस्स एव हि महा
 हरिः । स एव ज्योतिषां ज्योतिस्स एव परमेश्वरः स एव हि परं ब्रह्म
 तद्ब्रह्माहं न संशयः । जीवश्शिवश्शिवो जीवस्स जीवः केवलश्शिवः ।
 तुषेण बद्धो ब्रीहिस्यात्तुषाभावे तु तण्डुलः । एवं बद्धस्तथा जीवः
 कर्मनाशे सदाशिवः पाशबद्धस्तथा जीवः पाशमुक्तस्तदा शिवः ।
 மகாதேவனே! தம்முடைய கருணையின் இலேசத்தால் அச்சுதனா
 யிருக்கின்றேன்; விஞ்ஞானகணனாகவே யிருக்கின்றேன்; சிவமா
 யிருக்கின்றேன். இதன்பேரில் யாதுள்ளது? அந்தக்காணத்தின்

விரிவால் உண்மையானது உண்மைபோல் தோற்றுகிறதில்லை. அந்தக்கரணநாசத்தினால் சம்வித்து (ஞான) மாத்திரமாய் நிலைத்துள்ள ஹரியிருக்கின்றார். யான் சம்வித்துமாத்திரமாக நிலைத்துள்ள அஃது (பிரஹ்மாவா)யிருக்கின்றேன். இதன்பேரில் யாதுவது? என்னின் வேறுபட்ட ஜடம் முழுவதும் சொப்பனம்போல் உகிக்கின்றது. சிற்சடங்களைக் காண்பவன் எவனோ அவன் அச்சதனாகிய ஞானவிக்கிரகம்; அவன்றானே மகாதேவன்; அவன்றானே மகாஹரி. அவனே ஜோதிகளுக்கெல்லாம் ஜோதி. அவனே பரமேசுவரன். அவன்றானே பாப்பிரஹ்மம். அந்தப்பிரஹ்மம் நான்; சம்சய மில்லை. ஜீவன் சிவன். சிவன் ஜீவன். அந்த ஜீவன் கேவலம் சிவம். உமியினுற் கட்டப்பட்டது கெல்லாகின்றது; உமி நீங்கியபோது அரிசிபாம், இப்படி பந்தப்பட்டபோது அவ்வாறு ஜீவனாகின்றான். கர்மநாசத்தில் சதாசிவனாகின்றான். பாசத்தினால் கட்டப்பட்டவன் அவ்வாறு ஜீவனாகின்றான். பாசம் நீங்கியவன் அப்போது சதாசிவனாகின்றான்.” என்பது ஸ்கந்தோபநிஷதம். “कार्यकारणोपाधिभेदाज्जीवेश्वरभेदोपि दृश्यते ।

कारणोपाधिरीश्वरः कार्योपाधिरयं जीवः ॥ காரியகாரணவுபாதிபேதத்தால் ஜீவேசுவரபேதமும் காணப்படுகின்றது. காரணோபாதி யுண்டயவன் ஈசுவரன், காரியோபாதி யுண்டயவன் இச்சிவன்.”

என்பது மகாநாராயணோபநிஷதம் சுவது அத்தியாயம். “तं यथा यथोपासते तथैव भवति । तस्माद्वाङ्मनः पुरुषरूपं परं ब्रह्मैवाहमिति भावयेत्तद्रूपो भवति ॥ य एवं वेद तद्ब्रह्म तापत्रयातीतं षड्विंशविनिर्मुक्तं षड्विंशजितं पंचकोशातीतं षड्भावविकारशून्यमेवमादिसर्वविलक्षणं भवति ॥ அந்தத்தேவனை எப்படி எப்படி உபாசிக்கின்றானோ அப்படி அப்படியே ஆகின்றான். ஆதலால் பிரஹ்மமணன் புருஷவடி

வமான பரப்பிரஹ்மமே யான் என்று பாவிக்கவேண்டும். எவன் இவ்வாறு அறிகின்றானோ அவன் அவ்வடிவமாகின்றான். அந்தப்பிரஹ்மம் காபத்திரயாதீதமும், ஷட்கோசங்களினீங்கியதும் ஷடீர்மிகளின்றியதும், பஞ்சகோசாதீதமும், ஷட்பாவலிகாராகியதும் இதுபோல மற்றெல்லாவற்றினும் விலகுகுணமு மாகின்றது.” என்பது முக்கலோபநிஷதம். “परजीवोपाधी मायाविद्ये विहाय तत्त्वपदलक्ष्यं

प्रत्यगभिन्नं ब्रह्म तत्त्वमसीत्यहं ब्रह्मास्मीति वाक्यार्थविचारः श्रवणं भवति ॥ தத்தவம்பதவாச்சியர்களான பாலீவர்களின் உபாதிவான மாயையினையும் அவித்தையினையும் விட்டு, தத்துவம்பதலகியமான பிரத்தியகபின்ன பிரஹ்மமாகிய அது நீ என்பதும், யான் பிரஹ்மம் என்பதுமான வாக்கியார்த்தவிசாரம் சிவவண மாகின்றது.” என்பதும், “अव्यक्तलेशाज्ञानाच्छादितपारमार्थिकस्य जीवस्य तत्त्वमस्यादि वाक्यानि ब्रह्मणैकतां जगुः । नेतरयोर्व्यावहारिकप्रातिभासिकयोः ॥

தத்துவமவரிமுதலியவாக்கியங்கள் அவ்வியத்தலேசமான அஞ்ஞானத்தினால் மறைக்கப்பட்ட பாரமார்த்திகஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடு ஒருமையைக் கூறுகின்றன. மற்ற வியாவகாரிகப்பிராதிபாவிகஜீவர்க ளிருவருக்கும் கூறுகிறதில்லை.” என்பதும், “अहं ब्रह्मेति नियतं मोक्षहेतुर्महात्मनाम्” “नाहं ब्रह्मेति जानाति तस्य मुक्तिर्न जायते” “யான் பிரஹ்ம மென்பது மகாத்மாக்களுக்கு நியதமாய் மோக்ஷஹேதுவாகின்றது.” “யான் பிரஹ்மமன் தென்று அறிகிறவன் எவனோ அவனுக்கு மோக்ஷ முண்டாகாது.” என்பனவும் பைங்கலகருத்திகள்.

“गुरुशास्त्रोक्तमोर्गेण स्वानुभूत्या च चिद्धने ब्रह्मैवाहमिति ज्ञत्वा वीत-

शोको भवेन्मुनिः ॥ முதியானவன் குருசாஸ்திரங்களால் சொல்லப் பட்டவழியினாலும் சுவாதுபூதியினாலும் சிற்கனத்தில் பிரஹ்மமே யான் என்றறிந்து சோகநீங்கியவனாவான்.” என்பதும், “आत्मैकत्वं विदित्वा त्वं तिष्ठाक्षुब्धमहाब्धिवत् ஆத்மா ஒன்றெனுந் தன்மையை யறிந்து நீ கலக்கமற்ற மகாசமுத்திரம்போல நிலைத்திருப்பாயாக,” என்பதும், “अहं ब्रह्मेति नियतं मोक्षहेतुर्महात्मनां யான் பிரஹ்ம மென்பது மகாத்மாக்களுக்கு நியதமாய் மோகூத்திற்குக் காரணமாகின்றது.” என்பதும், यदा ह्येष एतास्मिन्नल्पमप्यंतरं नरः । विजानाति तदा तस्य भयं स्यान्नात्र संशयः सर्वगं सच्चिदानंदं ज्ञानचक्षुर्निरीक्षते । अज्ञानचक्षुर्नेक्षेत भास्वन्तं भानुमधवत् । प्रज्ञानमेव तद्ब्रह्म सत्यप्रज्ञानलक्षणं । एवं ब्रह्मपरिज्ञानादेव मर्त्योऽमृतो भवेत् ॥ मिथ्यंते हृदयग्रंथयश्छिद्यंते सर्वसंशयाः । क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे ॥ எப்போது இங்கான் இதில் சிறிதே னும் பேதத்தை யறிகின்றானே அப்போது அவனுக்குப் பய முண்டாகின்றது. இதற் சமுசய மில்லை, எல்லாவற்றினு மிருப்பதாகிய சச்சிதானந்தத்தினை ஞானநேத்திரமுன்னவன் காண்கின்றான்; அஞ் ஞானநேத்திரமுன்னவன் பிரகாசிக்கின்ற சூரியனைக் குருடன் காண ததுபோலக் காணான். இவ்வாறு பிரஹ்மத்தை அறிதலினாலேயே மரீத்தியன் (மரணநர்மமுடையவன்) அமிருதனாகின்றான் அதாவது மரணநர்மமில்லாதவனாகின்றான். அந்தப்பராவரமாகிய பிரஹ்மத்தை அறிந்தவரால்து இருதயக்கிரந்திகள் பேதிக்கப்படுகின்றன; சர்வ

சம்சயங்களுந் சேதிக்கப்படுகின்றன ; இவனுடைய கர்மங்கள் க்ஷீணமாகின்றன.” என்பதும், “ नाहं ब्रह्मेति संकल्पात्सुदृढाह्वयते मनः । सर्वं ब्रह्मेति संकल्पात्सुदृढान्मुच्यते मनः ॥ ” “ नाहं मांसं न चास्थीनि देहादन्यः परोऽस्यहम् इति निश्चितवानंतः क्षीणाविद्यो विमुच्यते । कल्पितेयमविज्ञेह अनात्मन्यात्मभावनात् । परं पौरुषमाश्रित्य यत्नात्परमया धिया । भोगेच्छां दूरतस्त्यक्त्वा निर्विकल्पसुखी भव ॥ யான் பிரஹ்மம் அன்று என்னும் மிகத்திடமான சங்கற்பத்தால் மனம் கட்டப்படுகின்றது. சர்வம் பிரஹ்மம் என்னும் மிகத்திடமான சங்கற்பத்தால் மனம் விடுபடுகின்றது.” யான் மாம்ஸ மல்லன், யான் எலும்புசுரு மல்லன், தேகத்திற்கு அந்நியமான பான் யான் என்னும் நிச்சய முடையவன் அவித்தை மெத்தவனாய் முத்தனாகின்றான். இங்கு இவ்வவித்தை அநாத்மாவில் ஆத்மபாவனையினால் அதாவது தானல்லாததனைத் தானென உணர் தலால் கற்பிக்கட்டதாம். மேலான புருஷத்தன்மையினை ஆசிரயித்து யத்தன்மத்தால் றேலான புத்தியினால் போகத்தின் இசையைத் தூரமாகத் தள்ளி நிர்விதகற்பசுகமுடையவனாவாய்.” என்பதும் மகோபநிஷதம் ச-வது அத்தியாயமாம். “ कामक्रोधभयं चापि मोहलोभमदो-
रजः । जन्ममृत्युश्च कार्पण्यं शोकस्तन्द्रा क्षुधा तृषा । तृष्णा लज्जा भयं दुःखं विषादो हर्षमेवच । एभिर्देवैर्विनिर्मुक्तस्स जीवद्दिशव उच्यते ॥
காமம், குரோதம், பயம், மோகம், லோபம், மதம், இரஜஸ், ஜன்மம், மாணம், கிருபணத்தன்மை, சோகம், தந்திரா அதாவது

சமுத்திக்கு முன் வரும் சோம்பல், பசி, தாகம், ஆசை, வெட்கம், பயம், துக்கம், விஷாதம் (மனக்கலக்கம்), ஹர்ஷம் (மனக்களிப்பு) என்னும் இத்தோஷங்களினின்று விடுபட்ட அந்த ஜீவன் சிவன் எனப் படுகின்றான்.” என்பது யோகசிகோபநிஷதம் முதல் அத்தியாயம்.

“चैतन्यसैकरूपत्वाद्भेदो युक्तो न कर्हिचित् । जीवत्वं च तथा ज्ञेयं रज्ज्वां सर्पग्रहो यथा । रज्ज्वज्ञानात्क्षणेनैव यद्वद्रज्जुर्हि सर्पिणी भाति तद्वन्नितिस्साक्षाद्विश्वाकारेण केवला । उपादानं प्रपंचस्य ब्रह्मणोन्यन्न विद्यते । तस्मात्सर्वप्रपंचोयं ब्रह्मैवास्ति न चेतर्त् ॥ व्याप्य- व्यापकता मिथ्या सर्वात्मेति शासनात् । इति ज्ञाते परे तत्त्वे भेदस्या- वसरः कुतः । ब्रह्मणस्सर्वभूतानि जायन्ते परमात्मनः । तस्मादेतानि ब्रह्मैव भवन्तीति विचिन्तय । ब्रह्मैव सर्वनामानि रूपाणि विविधानि च कर्माण्यपि समग्राणि विधर्तीति भावय । सुवर्णाज्जायमानस्य सुवर्णत्वं च शाश्वतम् । ब्रह्मणो जायमानस्य ब्रह्मत्वं च तथा भवेत् ॥ स्वरूपमप्यन्तरं कृत्वा जीवात्मपरमात्मनोः । यस्तिष्ठति समूदात्मा भयं तस्यापि भाषितम् ॥ यद्विज्ञानाद्भवेत्तद्वैतमितरत्तत्प- पश्यति । आत्मत्वेन तदा सर्वं नेतरत्तत्र चाण्वपि । अनुभूतोप्ययं लोको व्यहारक्षमोपि सन् । असद्रूपो यथा स्वप्न उत्तरक्षणवाधितः ॥

சைதன்யீயம் ஒருவடிவமா யிருந்தலால் வேதம் ஓரீயத்தும் பொருள்

துவதன்று. இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பஞானம் எப்படியோ அப்படி ஜீவதன்மை அறியத்தக்கதாம். இரஜ்ஜுவஞ்ஞானத்தினால் கூணத்திலேயே எப்படி இரஜ்ஜுவானது சர்ப்பமாகத் தோற்றுகின்றதோ, அதுபோலக் கேவலம் சைதன்னியமானது சாக்ஷாத் ஜகத்துவடிவமாகத் தோற்றுகின்றது. பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதானம் பிரஹ்மத்தைவிட வேறில்லை. ஆதலால் இந்தச் சர்வப்பிரபஞ்சமும் பிரஹ்மமே; வேறன்று. யாவும் ஆத்மா என்னும் கட்டினால் வியாபியவியாபகத்தன்மை மித்தையாம். இவ்வாறு பாதத்துவத்தை யறிந்தபோது பேதத்திற் கிடமேது? பிரஹ்மத்தினின்றும் சகலபூதங்களும் உண்டாகின்றன ஆதலால் இவை பிரஹ்மமே யாகின்றன என்று சிந்திப்பாயாக. பிரஹ்மமே சர்வநாமரூபங்களும் க்ஷணவிதகன்மங்களும் எல்லாமுமாகத் தோற்றுகின்றதென்று பாவி. பொன்னிலிருந்து முண்டாகின்றவைகளுக்குப் பொன்றன்மை சாக்ஷதமாம். அவ்வாறே பிரஹ்மத்தினின்று முண்டானவற்றிற்குப் பிரஹ்மத்துவம் சாக்ஷதமாம். ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களுக்குச் சொற்பமாவது பேதத்தைச் செய்து நிற்பவன் எவனோ அவன் மூடாத்மா. பயமும் அவனுக்குத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஏதனையறியாதினால் துவத முண்டாகின்றதே. அப்போது அதனை அந்நியமாகக் காண்கின்றான். அதனை ஆத்மாவாகக் காணின், அப்போது யாவும் அனுமாதிரமும் அந்நியமாகா. இவ்வுலகம் அதுபலிக்கப்பட்டதாய் வியவகாசமாத்நியமுடையதாயிருக்கிலும், அது சொப்பணம் உத்தரகூணத்தில் பாதிக்கப்பட்டதாய் அசத்ரூபமாவதுபோலப் பாதிக்கப்பட்டதாய் அசத்துவடிவமாம்.” என்பது யோகசிக்ஷோபநிஷதம் சுவது உத்தியாசம். “एकं ब्रह्मास्मीति कृतकृत्यो भवेन्मुनिः ,,

விந்மாந்ரமக்ஷயம் ஶாந்தமேகம் ப்ரஹ்மாஸிம் நேதரத் । ஶிதி மத்வாஹமித்ய்-
 த்முக்தாமுக்தவபு: புமானு । ஶக்ரூப: புஷாந்தாத்மா மௌநித்வாத்மஸுத்வோ
 பவ ॥ ” “ப்ரஹ்ம சித் ப்ரஹ்ம புவநம் ப்ரஹ்ம ப்ரூதபரம்பரா । ப்ரஹ்மாஹ்
 ப்ரஹ்ம விச்ஞத்ருப்தஹ்ம விந்மித்ரவாந்தவா: । ப்ரஹ்மேவ சர்வமித்யேவ பாவிதே
 ப்ரஹ்ம வை புமானு । சர்வத்ராவித்ஸிதம் ஶாந்தம் சித்ரஹ்மேத்யநுப்யுதே ।
 அஸஸ்க்ருதாஹ்வகாலோகே மநஸ்யந்யத்ர சஸ்திதே । யா புதீதிதரநாகஸ்கா
 தசித்ரஹ்மாஸிம் சர்வகமு..... விகதாஸேஷசரம்பமு
 சிதாத்மானம் சமாஸ்ரய ॥ ” “ஆத்மானம் சசித்ரிதானந்தமநந்தம் ப்ரஹ்ம
 சுப்ரத । அஹம்ஸமீத்யபிஹ்யாயேஹ்யாதிதம் விமுக்தயே । சமாபிஸ்ச்-
 விதூத்யாதி: புரஜிவீகதாம் புதி । நித்யஸ்சர்வகதோ ஶ்யாத்மா க்ருத-
 ஶ்தோ தோஷவாஜித: । ஶக்ரஸந்நிபிதயே ஶ்ராத்யா மாயயா ந ஶ்வரூபத: ।
 தஸ்மாதத்வேத ஶவாஸ்தி ந புரபஞ்சோ ந சஸ்திதி: । யதாகாஸோ கதாசாஸோ
 மஹாசாஸ ஶதீரித: । ததா ஶ்ராதேதித்ரிதா புக்தோ ஶ்யாத்மா ஜிவேத்ஸராத்மநா ॥ ”

ஏகமாகிய பிரஹ்மம் யானென்று இருதகிருத்தியனாவான் முநி. ”
 “சின்மாத்ரித்யும் அக்ஷயமும் சாந்தமும் ஏகருமான பிரஹ்மம்
 யான் ; அக்ஷியமல்லன் என்று மதித்து உள்ளே விடுபட்டவனாய்
 வெளியில் விடுபடாத சரீரத்தையுடைய ப்ருக்ஷனாய் ஏகருபனும்,
 மிகச்சாந்தசோருபனும், மென்னியும், சுவாத்மதகமுடையவனும்
 ஆகக்கடவாய். ” “பிரஹ்மம் சித்து. புவனம் பிரஹ்மம். பூதபாம்

பரையும் பிரஹ்மம். பிரஹ்மம் யான். சத்துரு பிரஹ்மசித்து. மித்
 கிரர் பந்துக்கள் பிரஹ்மசித்து. பிரஹ்மமே யாவும் என்று இவ்
 வாறு பாவிக்கப்பட்டபோது புருஷன் பிரஹ்மமே. எங்கும் நிலைத்
 துள்ள சாந்தமான சித்து பிரஹ்ம மென்று அதுபவிக்கப்படுகின்றது.
 ஈம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட மார்க்கத்திலுள்ள பார்வையின்றிய மனது வேறி
 டத்துச் சென்றிருக்குங்கால் எந்தப் பிரதீதி அநாகஸ்கமோ (சூரிய
 ஁னோரியின்றியதோ) அந்தச் சித்தாகிய பிரஹ்மம் யான் என்று எல்
 வாவற்றிலுள்ள தும், ...சகலசெய்கைக
 னாழிந்ததுமான சிதாத்மாவைச் செவ்வையாய் ஆசிராயி.” “நல்
 வவிரதமுடையோனே! ஆத்மாவும், சச்சிதானந்தமும், அநந்தமும்,
 ியேயாதீதமுமாகிய பிரஹ்மத்தினை விசேஷமும்த்தியின்பொ
 ரட்டுத் தியானிக்கக்கடவாய். பரஜீவர்களின் ஒருமையைக்
 தறித்த ஞானவற்பத்தி சமாதியாம். கித்தியமும் எல்லா
 ரற்றினிருப்பதும் கூடஸ்தனும் தோஷமின்றியதுமான ஆத்மா ஒன்
 ரயிருந்தும் மாயாமயக்கத்தினால் வேறுபடுகின்றது; சொருபமாக
 ில்லை. ஆதலால் அத்வைதமே உன்னது. பிரபஞ்சமு மில்லை; சம்
 ராமு மில்லை. எப்படி ஆகாயம் ஒன்றே கடாகாயம் மகாகாய
 மென்று சொல்லப்படுகின்றதோ அதுபோல ஆத்மா ஒன்றே பிராந்
 ியினால் ஜீவேசுவராவடிவ இருவகையாய்ச் சொல்லப்படுகின்றது.”
 ிவைமதவியன அந்நபூரணோபநிஷத வாக்யங்கள். “सच्चिदानं-
 द्वयचिद्धनः सपूर्णनैकबोधो ब्रह्मैवाहमस्मीत्यनवरतं ब्रह्ममणवानु-
 धानेन यः कृतकृत्यो भवति स परमहंसपरिव्राट् ॥ சச்சிதானந்த
 தவ்யசித்தன் பூர்ணாகத்த ஏகபோதமான அந்தப்பிரஹ்மமேயானென்
 றும் அவ்வாதப் பிரஹ்மப்பிரணவாதசந்தானத்தினால் எவன் கிருத

கிருத்தியனாகின்றோ அவன் பரமஹம்ஸபரிவிராட் டெனப்படுவான்.” என்பது பரமஹம்ஸபரிவிராஜகோபநிஷதம். “यत्रैष जगदाभासो दर्पणांत.पुरं थया । तद्ब्रह्माहंमिति ज्ञात्वा कृतकृत्यो भवानघ ॥” இதில் இவ்வுலகம் கண்ணாடியிற் புரம்போல ஆபாஸமாகத் தோற்றுகின்றதோ, அந்தப்பிரஹ்மம் டான் என்று அறிந்து பாபம் நவனே! கிருதகிருத்தியனாகக்கடவாய்.” என்பதும், “मायाविद्ये विहा-यैव उपाधी परजीवयोः । अखण्डं सच्चिदानंदं परं ब्रह्म विलक्ष्यते ॥” ந ப்ரத்யக்ஷணோபேதம் கதாபி ப்ரஹ்மசர்வபோ: । ப்ரஜ்யா யோ விஜ்ஞானாதி ச ஜிவந்முக்த ஹ்யதே ॥” “अहं ब्रह्मेति विज्ञानात्कल्पकोटिशतार्जितं । संचितं विलयं याति प्रबोधास्त्वभ्रकर्मवत् ॥” “असंगोहमव्यंगोहम लिंगोहमहं हरिः । प्रशांतोहमनंतोहं परिपूर्णश्चिरंतनः अकर्ताहमभोक्ता-हमविकारोहमव्ययः । शुद्धबोधस्वरूपोहं केषलोहं सदाशिवः ॥” “மாயை அவித்தையாகிய பாஜீவர்க்களின் உபாதிகளிரண்டினையும் விட்டு அகண்டசத்திநாகத்தபரப்பிரஹ்மம் இலக்ஷிக்கப்படுகின்றது.” “பிரத்தியக்துப்பிரஹ்மங்களுக்கும் பிரஹ்மசிருஷ்டிகளுக்கும் ஒருபோதும் பேதமில்லை. பேதமுண்டாகின்றவினால் எவன் அறிகின்றோ, அவன் ஜீவன்முக்த டெனப்படுகின்றான்.” “பான் பிரஹ்மம் என்னும் விஞ்ஞானத்தினால் நூறகோடி கற்பங்களில் சம்பாதிக்கப்பட்ட சஞ்சிதகர்மம் விழிப்பினால் சொப்பனகர்மங்கள் நாசமாகுதலோல நாசனாகின்றன.” “அகண்டவான்; கெடாப்பவனிடமில்லாதவன் பான். அவிதான். அநாதா ஸ்ரீபந்தவன் பான்;

ஹரி யான் ; மிகச்சாந்தன் யான் ; அநந்தன் யான் ; மிக்க பரிபூரணன் யான் ; பழமையானவன் யான் ; அகர்த்தா யான் ; அபேகாதா யான் ; அவிகாரன் யான் ; அவ்வியயன் யான் ; சுத்தபோதசொருபன் யான் ; கேவலம் சதாசிவம் யான்.” இவைமுதலியனவும் அத்தியாத்மோபநிஷதகருதிகள்.

“लक्ष्यालक्ष्यगतिं त्यक्त्वा यस्तिष्ठेत्केवलात्मना । शिव एव स्वयं साक्षादयं ब्रह्मविदुत्तमः । जीवन्नेव सदा मुक्तः कृतार्थो ब्रह्मविदुत्तमः । उपाधिनाशाद्ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति निर्द्वयं । शैलखो वेषसद्भावाभावयोश्च यथा पुमान् । तथैव ब्रह्मविच्छेष्ठस्सदा ब्रह्मैव नापरः । घटे नष्टे यथा व्योम व्योमैव भवति स्वयं । तथैवोपाधिविलये ब्रह्मैव ब्रह्मवित्स्वयं । क्षीरं क्षीरे यथा क्षिप्तं तैलं तैले जलं जले । संयुक्तमेकतां याति तथात्मन्यात्मविन्मुनिः ॥ இலகியாலக்யகதியினை விட்டு

ஆத்மாமாத்மிரமாக எவன் நிலைக்கின்றானோ, இந்தப் பிரஹ்மவித்தாகிய உத்தமன் சுவயம் சாக்ஷாத்சிவமே. பிரஹ்மவித்துத்தமன் ஜீவித்திருந்தே சதாமுத்தனாய்க் கிருதார்த்தனாகின்றான். உபாதிநாசத்தால் பிரஹ்மமாகவே இருந்துகொண்டு இரண்டாவதற்ற பிரஹ்மத்தினை யடைகின்றான். வேஷந்தாங்கியவன் (உத்தாடி) வேஷமுன்னபோதும் இல்லாதபோதும் எப்படிப் புருஷனாகவே யிருக்கின்றானோ, அதுபோலவே பிரஹ்மவித்துச்சிரோஷ்டன் எப்போதும் பிரஹ்மமே; அந்நிய மல்லன். குடமுடைத்தகாலத்து எப்படி ஆகாயம் சுவயம் ஆகாபமே யாகின்றதோ, அதுபோலவே உபாதிநாசமாகியபுராத் பிரஹ்மவித்துச் சுவயம் பிரஹ்மமே யாகின்றான். எப்படிப் பாலில் பாலும், கைலத்தில் கைலமும், ஜலத்தில் ஜலமும்,

விட்டகாலத்துக் கூடி ஒருமையை யடைகின்றனவோ, அதுபோல ஆத்மாவில் ஆத்மாவை யுணர்ந்தவன் கலந்து ஒருமையை யடைகின்றான்.” என்பது ஆத்மோபநிஷதம். “ज्ञाननेत्रं समुधय समुत्पन्नं पदं । निष्कलं निश्चलं शांतं ब्रह्माहमिति संस्मरेत् ॥ ஞானநேத்ரத்தினைச் செவ்வையாகக்கொண்டு அவன் பெரியமே லான பதமும், நிஷ்கலமும், நிச்சலமும், சாந்தமுமான பிரஹ்மம் யானென்று செவ்வையாய் ஸ்மரிக்கக்கடவன்.” என்பது தீர்ப்புர தாபநீயுபநிஷதம். “प्रत्यगात्मानमज्ञानमायाशक्तेश्च साक्षिणम् । ज्ञात्वा ब्रह्माहमस्मीति ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥ அஞ்ஞானமாயாசக்தியின் சாக்ஷியாகிய பிரத்தியகாத்மாவினைப் பிரஹ்மம் யானென்றறிந்து சுவயம் பிரஹ்மமே யாகின்றான்.” என்பதும், “तद्ब्रह्मानन्दमद्वन्द्वं निर्गुणं सत्यचिद्गुणं । विदित्वा स्वात्मरूपेण न विभेति कुतश्चन ॥ அந்தப் பிரஹ்மானந்தமும் துவந்துவமின்றியதும் நிர்க்குணமுமான சத்திய சித்தனத்தினைத் தனதாத்மவடிவமாக அறிந்து எதனினின்றும் பயப் படுகிறதில்லை.” என்பதும் கடநூத்திரோபநிஷதம். “तयोर्जीवः फलं भुङ्क्ते कर्मणो न महेश्वरः । केवलं साक्षिरूपेण विना भोगं महेश्वरः । प्रकाशते स्वयं भेदतः कल्पितो मायया तयोः । घटाकाशमहाकाशौ यथाकाशप्रभेदतः । कल्पितौ परमौ जीवशिवरूपेण कल्पितौ । तत्त्वतश्च शिवस्साक्षाद्विज्ञातश्च स्वतस्सदा । त्रिविधाकारतोऽभिज्ञा न भिन्ना चित्स्वहानितः । चित्तश्चिन् चिदाकाराद्विद्यते जडरूपतः । मिथ्यतेवेज्जडो भेदविदेका सर्वदा सल्ल । तत्कतश्च प्रमाणाच्च

चिदेकत्वव्यवस्थिते । चिदेकत्वपरिज्ञाने न शोचति न मुञ्चति । अद्वैत-
परमानन्दं शिवं याति तु केवलं । अधिष्ठानं समस्तस्य जगतस्सत्य-
चिद्धनं । अहमस्मीति निश्चित्य वीतशोको भवेन्मुनिः । स्वशरीरे स्वयं
ज्योतिस्वरूपं सर्वसाक्षिणं । क्षीणदोषाः प्रपश्यन्ति नेतरे माययावृताः ॥

அவ்விருவரில் ஜீவன் கர்மத்தின் பயனைப் புசிக்கின்றான் ; மகேசுவரன் புசிக்கிறதில்லை. கேவலம் சாக்ஷிருபமாகப் போகமின்றி மகேசுவரன் தானே பிரகாசிக்கின்றான். அவ்விருவருக்கும் பேதம் மாயையினால் கற்பிக்கப்பட்டது. எப்படி ஆகாயபேதமாகக் கடாகாயமடாகாயங்கக் கற்பிக்கப்பட்டனவோ அதுபோல ஜீவசிவவடிவமாகப் பரமர்களும் கற்பிக்கப்பட்டனர். உண்மையாகவே சிவன் சாக்ஷாத் சித்தாம். ஜீவனும் இயல்பாக எப்போதும் சித்தாம். சித்தானது சித்துவடிவத்தினும் அபின்னமாம். சித்துத்தன்மைக்குக் கேடுவருதலின் பின்னமன்று. சித்துவடிவமாயிருத்தலால் சித்தினும் சித்துபேதப்படுகிறதில்லை ; பேதப்படுகின்றதெனின் பேதம் ஜடமாம். எப்போதும் நிச்சயமாகச் சித்து ஒன்றும் ; தர்க்கத்தினாலும் பிரமாணத்தினாலும் சித்தின் ஒருமை வருக்கப்பட்டிருத்தலால். சித்தின் ஒருமையுணர்ச்சியில் சோதிக்கிறது யில்லை ; மோகிக்கிறது யில்லை ; அத்வைதபாராத்மனை கேவலசிவத்தை யடைகின்றான். சகல ஜகத்திற்கும் அதிஷ்டானமான சத்தியசிறகனத்தினை பாடுவென்று நிச்சயித்து முனி சோகரீங்கியவனாகின்றான், தனது சரீரத்தில் சுவயம்போஜாதிசாரூபமான சர்வசாக்ஷியினை கண்ணதோஷமுடையார் காண்கின்றனர். பிறர் (தோஷநீங்காதவர்) முடையிருல் மறைக்கப்பட்டவர்களாய்க் காண்பதில்லை.” என்பது நூத்திர

ஹிருதயோபநிஷதமும், அந்நபூர்ணோபநிஷதமாம். “**नित्यसर्व-
गतो ह्यात्मा कूटस्थो दोषवर्जितः । एकस्सन्निद्यते आत्मा मायया
न स्वरूपतः । तस्मादद्वैतमेवास्ति न प्रपंचो न संसृतिः । यथा-
काशो घटाकाशो मठाकाश इतीरितः । तथा आतैर्द्विधा प्रोक्तो ह्यात्मा
जीवेश्वरात्मना । नाहं देहो न च प्राणो नैन्द्रियाणि मनो नहि सदा
संक्षिरूपत्वाच्छिव एवास्मि केवलः । इति धीर्या मुनिश्रेष्ठ सा समाधि-
रिहोच्यते ॥** நித்தியமாய் எல்லாவற்றினிருப்பதாய்க் கூடஸ்தனாய்த்

தோஷமின்றியதாயுள்ள ஆத்மா ஒன்றாயிருந்துகொண்டு, மாயாப்
பிராந்தியினால் பேதப்படுகின்றது; சொருபமாகப் பேதப்படுகிற
தில்லை. அதனால் அத்தைதமே யிருக்கிறது; பிரபஞ்சமும், மில்லை;
சம்சாரமும் மில்லை. எப்படி ஆகாயம் கடாகாசம் மடாகாசம் என்று
சொல்லப்படுகின்றதோ, அப்படியே பிராந்தர்களால் ஆத்மா ஜீவேசு
வரவடிவமாய் இருவகையாகச் சொல்லப்படுகின்றது. யான் தேச மல்
லன்; பிராணனு மல்லன்; இந்திரியங்களு மல்லன்; மனமும் மல்லன்;
எப்போதும் சாக்ஷிவடிவமாயிருந்தலால் கேவலம் சிவமாகவே யிருக்
கின்றேன் என்னும் புத்தி எதுவோ அது முகிரோஷ்டரோ! இங்கு
சமாதி யென்று சொல்லப்படுகின்றது.” என்பது நீர்சுலோபநிஷ
தம் கூவது கண்டம். “**सर्वसाक्षिणमात्मानं वर्णाश्रमविवर्जितं ।**

**ब्रह्मरूपतया पश्यन् ब्रह्मैव भवति स्वयम् । भासमानमिदं सर्वं
भानरूपं परं पदं पश्यन्वेदांतमानेन सद्य एव विमुच्यते ॥** வர்ணாசிரமங்
களின்றியதும் சர்வசாக்ஷியுமாகிய ஆத்மாவைப் பரஹ்மவடிவமாகப்

பார்த்துச் சுவயம் பிரஹ்மமே யாகின்றான். அறியப்படுகின்ற இவ்
வெல்லாம் அறிவுவடிவமான பரமபதமாம். வேதாந்தப்பிரமா
ணத்தால் இதனை யறிந்து உடனே விடுபடுகின்றான்.” என்பதும்,
“सत्यज्ञानानन्दपूर्णलक्षणं तमसः परं । ब्रह्मानन्दं सदा पश्यन् कथं
बध्येत कर्मणा । त्रिधामसाक्षिणं सत्यज्ञानानन्दादिलक्षणं त्वमहंशब्द-
लक्ष्यार्थमसक्तं सर्वदोषतः । सर्वगं सच्चिदात्मानं ज्ञानचक्षुर्निरीक्ष्यते ।
अज्ञानचक्षुर्नेक्ष्येत भास्वंतं भानुमंधवत् । प्रज्ञानमेव तद्ब्रह्म सत्यप्र-
ज्ञानलक्षणं । एवं ब्रह्मपरिज्ञानादेव मर्त्योऽमृतो भवेत् । तद्ब्रह्मानन्द-
मद्वंद्वं निर्गुणं सत्यचिद्धनं । विदित्वा स्वात्मनो रूपं न विभेति कुतश्चन ॥

சத்தியஞானாத்நபூரணலக்ஷணமுள்ளதும், தமசாகிய அஞ்ஞானத்
திற்கு மேலானதுமான பிரஹ்மாகந்தத்தை எப்போதும் கண்டு எப்
படிக்கார்மத்தினால் கட்டுப்படுவன்? மூன்றவஸ்தைக்கும் சாக்ஷியும்,
சத்தியஞானாத்நாதிலக்ஷணமும், துவம் (நீ) அகம் (யான்) என்னும்
பதங்களின் லக்ஷியார்த்தமும், எத்தோஷங்களானும் பற்றப்படாதது
மான் சச்சிதாநந்தம் இவ்வெல்லாம் என்று ஞானநேத்திரமுடைய
வன் காண்கின்றான்; அஞ்ஞானநேத்திரமுடையவன் பிரகாசிக்
கின்ற சூரியனைக் குருடன் காணாததுபோற் காணன். அந்தச்சத்தியப்
பிரஞ்ஞானலக்ஷணமுள்ள பிரஹ்மம் பிரஞ்ஞானமே. இவ்வாறு
பிரஹ்மத்தை அறிதலினாலேயே மர்த்தியன் அதாவது மாணநர்ம
முள்ள நான் அமிருத னாகின்றான். அந்தப்பிரஹ்மாகந்தமும், துவந்
துவமின்றியதும், நிர்க்குணமுமான சத்தியசித்தனைத்தினைத் தனது

ஆத்மவடிமாக அறிந்து எதனினின்றும் பயப்படுகிறதில்லை. யாவும்
 சின்மாத்நிரமும், நித்தியமும், சம்பூர்ணமும், சுகமும், அவ்வியயமு
 மான சாக்ஷாத் பிரஹ்மமேயாம்; அந்நிய மில்லை யென்பது பிரஹ்ம
 வித்துக்களின் நிலை.” என்பதும், “इदं सत्यमिदं सत्यं सत्यमेतदिहो-
 च्यते । अहं सत्यं परं ब्रह्म मत्तः किञ्चिन्न विद्यते ॥ ” “अहं ब्रह्मेति
 नियतं मोक्षहेतुर्महात्मनाम् ॥ ” “घटाकाशमठाकाशौ महाकाशे
 प्रतिष्ठितौ । एवं मयि चिदाकाशे जीवेशौ परिकल्पितौ । या च
 प्रागात्मनो मेया तथाते च तिरस्कृता । ब्रह्मवादिभिरुद्धीता सा मायेति
 विवेकतः । मायातत्कार्यविलये नेश्वरत्वं न जीवता । ततश्शुद्धचि-
 देवाहं व्योमवन्निरूपाधिकः ॥ ” “இது சத்தியம். இது சத்தியம்;
 சத்தியம். இது இங்கு சொல்லப்படுகின்றது :— யான் சத்தியமான
 பரப்பிரஹ்மம். என்னைவிட வேறு சிறிது மில்லை,” “யான் பிரஹ்ம
 மென்பது மகாத்மாக்களுக்கு நியதமாய் மோக்யுடேறுவதாம்.” “கடா
 காசமடாகாசங்கள் மகாகாசத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன. இவ்வாறு
 சிறாகாசமாகிய எண்ணிடத்து ஜீவேசர் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.
 எது தனக்குமுன் அனக்கப்படுவதாயும் அவ்வாறே முடிவில் விலக்
 கப்படுவதாய் மிருக்கின்றதோ அது மாயை யென்று பிரஹ்மவாதிக
 ளால் விவேகத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. மாயையும் அதன் காரி
 யமும் ஒடுங்கியபோது ஈசுவரத்தவமு மில்லை; ஜீவத்தவமு மில்லை.
 அதனால் ஆகாயம்போல் உபாதியின்றிய சத்தசித்தே யான்.” என்
 னும் இவைமுதலியனவும் வராகோபநிஷதம். “मयि जीवत्वमी-

शत्वं कल्पितं वस्तुतो नहि । इति यस्तु विजानाति स मुक्तो नात्र संशयः ॥ ‘என்னிடத்து ஜீவத்துவமும் ஈசத்துவமும் கற்பிதம் ; உண்மையாக இல்லை.’ என்று எவன் அறிகின்றானோ அவன் முக்தன் ; இதில் சம்சய மில்லை.” என்பது கரஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷதம்.

இவ்விஷயத்தில் பிரஹ்மவித்தியோபநிஷதம், தேஜோபிந்தாபநிஷதம், குண்டிகோபநிஷதமுதவிய வுபநிஷதங்களில் பெரும்பாகமும். சாந்தோக்கியம் ஆறாவது பிரபாடகம் பிருகதாரணியகம் ஊ-வது அத்தியாயம் ச-வது பிராஹ்மணம், ஐதரேயம், முண்டக நாராயணம், அக்பிமுதலியனவும் பிரமாணமாதல் காண்க. அவை விஸ்தாரமாயும் ரிபுகீதை பஞ்சதசிமுதலியவற்றால் பிரசித்தமாயு மிருத்தலின் இங்கு எழுதப்படவில்லை.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பதினொராங்கலை

தத்துவம்பதார்த்தைக்கியநிருபணம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பன்னிரண்டாங்கலை.

ஞானியின் கர்மநிலிருத்திவர்ணநம்.

ஆன்ம வடிவ மறியிற் செவ்விதின்
மூவகைக் கன்ம முற்று மொழியும். (க)

* அஞ்ஞான வரண மடுத்த சஞ்சித
மியாவு ஞானத் தீயிற் நீயுஞ்
ஜடசே தனப்பின்ன னன்கே தொலையுந்
திடரா கத்துவேஷ கஷாயக் களாயும். (உ)

தாமரை யிலையைத் தண்ணீர் போல
ஆகாமி கர்ம மணுகா தென்க. (ங)

இவ்வுடற் கேதுவாம் பிராரத்த கன்ம
மின்பத் துன்பமாப் புசித்துத் தொலையும். (ச)

இவ்வகை யானே யொடுங்கும் பிறப்பு
விமலமாந் தன்னுரு விளங்கப் பெறினே. (ரு)

உகரு. வினா :—கர்ம மென்பது யாது ?

விடை :— மனோவாக்குக்காயங்களின் கிரியை (செய்
கை) கர்மமாம்.

உகசு. வினா :—கர்மம் எத்தனை வகையாம் ?

* அஞ்ஞானத்தின் ஆவரணசத்திஷய ஆசிரயித்திருக்கும் சஞ்சித
கர்மம்.

விடை :—க. சஞ்சிதம், உ. பிராரத்தம், ஈ. ஆகா
மியம் என்னும் பேதத்தால் கருமம் மூன்றுவகையாம்.

உகௌ. வினா:—க. சஞ்சிதகர்ம மென்பது யாது?

விடை :—க. அநேக அதித (பூத) ஜன்மங்களிற் சஞ்சயஞ்செய்ய(சேர்க்க)ப்பட்ட கர்மம் சஞ்சிதமாம்.

உகஅ. வினா:—உ. பிராரத்தகர்ம மென்பது யாது?

விடை :— அநேக சஞ்சிதகர்மங்களின் மத்தியில் பரிபக்குவமாகியதும், ஈசுவர இச்சைசயினால் இந்த வர்த்தமான தேகத்தின் ஆரம்பத்திற்கு ஏதுவாகியதுமான ஏதேனும் ஓர்சஞ்சிதகர்மம் பிராரத்தமாம்.

உகக. வினா :—ந. ஆகாமியகர்ம மென்பது யாது ?

விடை :—ஊ, ஞானத்திற்கு முன்னாவது பின்னாவது இந்த வர்த்தமான தேகத்தில் மரணபரியந்தம் செய்யப் பட்ட கர்மம் ஆகாமியமாம்.

220. வினா :—க. ஞானிகளின் கர்மம் எப்படி நிவர்த்தியாகும்?

விடை :—க. * க. ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் ஆவரண அமிசம் நிவர்த்திபாகின்றது. ஆவரணம் நிவர்த

* 5. “अहं ब्रह्मेति विज्ञानात्कल्पकोटिशतार्जितं । संचितं वि-
लयं याति प्रबोधात्स्वप्नकर्मवत् ॥ பரன் பிரதீதமம் என்னும் விஞ்ஞா

தியாகவே, ஆவரணத்தை ஆசிரயித்துள்ள சஞ்சித(முன் அநேகஜன்மங்களிற் செய்த)கர்மம் நிவர்த்தியா (நாசமா) கின்றது.

௨. * ௨. “நான் அகர்த்தாவும் அபோக்தாவும் அசங்கமுமாகிய பிரஹ்மமா யிருக்கிறேன்.” என்னும் நிச்சயபலத்தால், தனது ஆசிரயமாகிய பிரமஜாதாதாத்மியம் நாசமாதலாலும், இராகத்துவேஷ மில்லாமையாலும், ஜலத்திலுள்ள தாமரையிலையப்போல ஞானியை இந்த ஜன்மத்தில் முன்னும் பின்னும் செய்யப்பட்ட ஆகாமியகர்மங்கள் நெருங்கா. ஆனால் ஞானியின் ஆகாமிய (இந்த ஜன்மத்தில் செய்யப்பட்ட) சபாசபகர்மங்களைக் கிரமமாகச் சகாபிகளாகிய பக்தர்களும் துவேஷிகளாகிய நிந்தகர்களும் கிரகிக்கின்றார்கள்.

னத்தினால் துறக்கோடி ஜன்மங்களிற் சம்பாதிக்கப்பட்ட சஞ்சிதம் விழிப்பினால் சொப்பனகர்மம் நாசமாவதுபோல நாசமாகின்றது.” என்பது அத்தியாத்தமோபநிஷதம்.

* ௨. स्वमसंगमुदासीनं परिज्ञाय नमो यथा । न श्लिष्यते यतिः
किंचित्कदाचिद्भाविकर्मभिः ॥ न नमो घटयोगेन सुरागंधेन लिप्यते ।
तथासोपाधियोगेन तद्धर्मैर्नैव लिप्यते ॥ தன்னை ஆகாயம்போல அசங்கமாகவும் உதாசினமாகவும் அறிந்து புதியானவன் ஆகாமிகர்மங்களால் எப்போதும் சிறிதும் பற்றப்படுகிறதில்லை. எப்படி ஆகாயம் குடச் சேர்க்கையினால் குடத்திருக்கும் உள்ளின் வாசனைவால் பற்றப்படுகி

௩. அஞ்ஞானத்தின் விசேஷபசுத்தியை ஆசிரயித் திருக்கும் ஞானியின் * ௩. பிரார்ப்த (முன் ஏதேனுமோர் ஜன்மத்தில் செய்யப்பட்டு, இந்த ஜன்மத்தினரம்பத்திற் கேதுவாயுள்ள) கர்மம் போகத்தால் நிவர்த்தியாகின்றது.

மதில்லையோ, அதுபோல ஆத்மா உபாதிசம்பந்தத்தினால் 'அதன் தர்மங்களால் பற்றப்படுகிறதில்லை.' என்பது ஆத்மபோதோப நிஷதம். यस्य नेच्छा तथानिच्छा ज्ञस्य कर्मणि तिष्ठतः । न तस्य लिप्यते प्रज्ञा पद्मपत्रमिवांबुभिः ॥ கர்மத்தில் நிற்கின்ற எந்த ஞானி க்கு இச்சை யில்லையோ, அதுபோலவே அநிச்சையு யில்லையோ, அவ னுடைய பிரஞ்ஞை தாமரையிலையில் நீர்போலக் கர்மங்களால் பற்றப் படுகிறதில்லை." என்பது மகோபநிஷதம் ௩-வது அத்தியாயம்.

* ௩. ज्ञानोदयात्पुरारब्धं कर्म ज्ञानान्न नश्यति । अदत्त्वा स्व-फलं लक्ष्यमुद्दिश्योत्सृष्टबाणवत् । व्याघ्रबुध्या विनिर्मुक्तो बाणः पश्चा-त्तु गोमतौ । न तिष्ठति भिनस्येव लक्ष्यं वेगेन निर्भरं । अजरोस्म्य-मरोस्मीति य आत्मानं प्रपद्यते । तदात्मना तिष्ठतोस्य कुतः प्रारब्ध-कल्पना । प्रारब्धं सिध्यति तदा यदा देहात्मना स्थितिः । देहात्म-भावे नैवेष्टः प्रारब्धं त्यज्यतामतः । प्रारब्धकल्पनाप्यस्य देहस्य भ्रां-तिरेव हि । अध्यस्तस्य कुतस्सत्त्वमसत्त्वस्य कुतो जनिः । अजातस्य कुतो नाशः प्रारब्धमसत्तः कुतः ज्ञानेनाज्ञानकार्यस्य समूलस्य लघो यदि । तिष्ठत्ययं कथं देह इति शंकावर्तो जडान् । समाधातुं बाणद्वय्या

அதனால் ஞானி, சகலகர்மங்களினின்றும் முக்தனாகின்றான். இதனாலேயே கர்மத்தாலாகிய ஜன்மமுதலிய சமுசாரத்தினின்றும் முக்தனாகின்றான். இவ்வாறு ஞானிக்கு கர்மநிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பன்னிரண்டாங்கிலை
ஞானியின் கர்மநிவிருத்திவாண்மை என்பது
முடிந்தது.

प्रारब्धं वदति श्रुतिः । न तु देहादिसत्यत्वबोधनाय विपश्चिन्ताम् ॥

ஞானோதயத்திற்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கர்மம் இலக்யிதத்தை புத்தேசித்து (குறியை நோக்கி) விடப்பட்ட பாணம்போல் தனது பயனைத் தராமல் ஞானத்தினால் நசியாது. புலியென்னும் புத்தியினால் விடப்பட்ட பாணமானது பின் பசுவென்று மதிக்கப்பட்டகாலத்து நிற்பதில்லை. தான்காத இலக்யிதத்தை (பசுவை) வேகமாய்ச் சென்று பேதிக்கவே செய்கின்றது. யான் அஜரன் அமரன் என்று எவன் ஆத்மாவை யறிகின்றானோ, அத்தன்மையை வாத்மாவாக நிலைத்துள்ள இவனுக்குப் பிராரப்த கற்பனை யேது? எப்போது தேகாத்மாவாக நிலைபெறுகின்றதோ அப்போது பிராரப்தம் சித்திக்கின்றது. தேகாத்மத்தன்மை விரும்பப்பட்டதே யன்று. அதனால் பிராரப்தம் விடத்தக்கதாம். ஆதலால் பிராரப்தகற்பனையும் இத்தேகத்தின் பிரார்தியே யாம். அத்தியஸ்தத்திற்குச் சத்துவ மேது? சத்துவமின்றி யதற்குப் பிறப்பேது? பிறவாததற்கு நாச மேது? அசத்திற்குப் பிராரப்த மேது? ஞானத்தினால் அஞ்ஞானகாரியம் மூலத்தோடு நாசமாருங்கால் இந்தத்தேகம் எப்படி யிருக்கு மென்னும் சங்கையுடைய ஜடர்களைச் சமாதானஞ்செய்ய வெளிப்பார்வையில் சுருதி பிராரப்தத்தினைக் கூறுகின்றது. அறிஞருக்குத் தேகாதிசத்தியத்தன்மையைப் போதிக்கும் பொருட்டன்று,” என்பது அந்நியாத்மோபநிஷதம்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பதினமூன்றங்கலை.

ஞானசுத்தபூமியின் வர்ணநம்.

ஞான பூமி யோரே மென்றே
நவின்றனர் வசிட்ட முனிவர ரவற்றுட்
சுபசா தனசம் பத்தியே முதலா
மிரண்டா வதுவே சிரவண திவிசா
நிதித்தியா சனமென் பதுவே மூன்று
மான்மா பரோக்ஷ நான்கா மகந்தை
மமதை யென்பன பொழித லைந்தா
மாறு வதாகு மனைத்துந் தோற்றமை
யெவற்றினு முயர்ந்த தூரியமே ழாவதே
யெல்லா விருத்தியு மொடுக்கி யிதனிற்
காட சுமுத்தியிற் காணு தொன்றையு
மின்பே வடிவா யிருக்குஞ் சிதான்மா.

(க)

உஉக. வினா :—எல்லாஞானிகளுக்கும் நிச்சய மொன்று யிருக்க, ஸ்திதி (நிலை) வேறு யிருப்ப தென் ?

விடை :— சகல ஞானிகளது ஸ்திதியின் பேதமும் ஞானபூமியின் பேதத்தா லாகின்றது.

222. வினா :—அந்த ஞானபூமி எத்தனை வகையாம்?

விடை :—க. சுபேச்சை, உ. சுவீசாரணை, ங. தநுமானசி, ச. சத்துவாபத்தி, ஞ. அசம்சத்தி, கூ. பதார்த்தாபாவினி, எ. துரியம் என்னும் இவ்வேழம் *க. ஞானபூமியாம்.

223. வினா :—க. சுபேச்சை என்பது யாது?

விடை :—க. பூர்வஜன்மத்திலாவது இந்த ஜன்மத்திலாவது செய்யப்பட்ட நிஷ்காமகர்மவுபாசனைகளால் சுத்தியும் ஏகாக்கிரமூமுள்ள சித்தமுடைய புருஷர்களுக்கு விவேகம் வைராக்கியம் ஷட்சம்பத்தி முமுக்ஷுத்துவம் என்னும் நான்கு சாதனங்களுமுண்டாய், ஆத்மாவை அறி

* க. “ज्ञानभूमिस्सुभेच्छाख्या प्रथमा समुदाहृता । विचारणा द्वितीया तु तृतीया तनुमानसी । सत्त्वापत्तिश्चतुर्थी स्यात्ततो संसक्तिनामिका । पदार्थाभावना षष्ठी सप्तमी तुर्यमा स्मृता ॥ ஞானபூமி:—சுபேச்சை யென்பது முதலாவது எனப்படும். விசாரணை இரண்டாவது. தநுமானஸி மூன்றாவது. சத்துவாபத்தி நான்காவது. சம்சத்தி யென்பது ஐந்தாவது. பதார்த்தாபாவினி ஆறாவது. துரியகா ஏழாவது.” என்று மகோபநிஷதம் இவது அத்தியாயத்திலும், வராகோபநிஷதம் சுவது அத்தியாயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் இச்சுப்பீழ்மி அந்நபூர்ணோபநிஷதம், அகியபுநிஷத முதலியவற்றிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

யவேண்டுமென் றுண்டாகும் தீவிர இச்சை * ௨. சுபேச்சை என்னும் ஞானத்தின் முதற்பூயியாம்.

௨௨௪. வினா:—சுவிசாரணை என்பது யாது ?

விடை:—௨. ஆத்மாவை அறியவேண்டு மென்னும் தீவிர இச்சையால் பிரஹ்மநிஷ்டாபகிய குருவை விதிபூர்வகமாகச் சரணமடைந்து, அவர்முகமாக ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் ஐக்கியத்தை யறிவிக்கும் வேதாந்தவாக்கியத்தைச் சிரவணம் செய்து, அந்த அர்த்தம் தன் மூனதிற் பதியும்பொருட்டி, அநேகயுக்திகளால் மனன(விசார)ம் செய்தல், *௩. சுவிசாரணை என்னும் ஞானத்தின் இரண்டாம் பூயியாம்.

* ௨. “किं मुद एवासि प्रेक्षेहं शास्त्रसज्जनैः । वैराग्यपूर्व-
मिच्छेति शुभे(स्वे)च्छेद्युच्यते बुधैः॥” யான் மூடனாகவே யிருக்கிறேனே!
சாஸ்திரஸஜ்ஜனர்களால் காண்பேனாக என்று வைராக்கியபூர்வமா
யுண்டாகும் இச்சை அறிஞர்களால் சுபேச்சை (சுசேச்சையென்
று) சொல்லப்படுகின்றது.” என்பது வாராகோபநிஷதம்
ச்-வது அத்தியாயமும், மகோபநிஷதம் இவது அத்தியாயமுமாம்.
“ शास्त्रसज्जनसंपर्कवैराग्यरसरूपिणी । प्रथमभूमिकैषोक्ता मुमुक्षुत्व
प्रदायिनी ॥” சாஸ்திரஸஜ்ஜனச்சேர்க்கை வைராக்கிய மென்பவற்றில்
இராவடிவின்து முதல் பூமிசை. இது முமுக்ஷுத்தவத்தைத் தரு
வதென்று சொல்லப்படுகின்றது.” என்பது அந்நிபூரீனோபநிஷதம்.

* ௩. இவ்வாறே இத்தாலிற் கூறியபடியே இவ்விரண்டாவது

உஉடு. வினா :—ததுமானசி யென்பது யாது ?

விடை :—ந. சொரூபசாக்ஷாத்கார(அபரோக்ஷாநுபவ)த்தின் பொருட்டுச், சிவணமணனவாயிலாக நிச்சயிக் கப்பட்ட பிரஹ்மாத்மவைக்கியமாகிய அர்த்தத்தை இடை விடாமல் சிந்தித்தலாகிய நிதித்தியாசனத்தால் ஸ்தூல(பகிர் முகமாகிய) மனதிற்குச் சூக்ஷ்மத்தன்மை (அந்தர்முகத் துவம்) உண்டாதல் தநுமீனசி என்னும் ஞானத்தின் மூன் றும் பூமியாம்.

உஉசு. வினா :—சத்துவாபத்தி யென்பது யாது ?

விடை :—ச. சிவணமணனநிதித்தியாசனங்களால் சமுசயவிபரீதங்களில்லாத சொரூபசாக்ஷாத்காரமாகிய நிருவிகற்பஸ்திதி யுண்டாவதனால் தத்துவஞானத்தோடு கூடிய மனவடிவசத்துவ(சுத்தார்த்தக்காரண)த்தின் எந்த ஆபத்தி(அடைவு) உண்டாகின்றதோ, அது சத்துவாபத்தி என்னும் ஞானத்தின் நான்காம் பூமியாம்.

உஉஎ. வினா :—அசம்சத்தி என்பது யாது ?

விடை :—டு. நிருவிகற்பசமாதியினது அப்பியாசத் தின் பரிபக்குவத்தால் தேகத்தில் எல்லாவிதத்தாலும் அகத்தைமமதைகள் களைந்து தேகமுதலியவற்றில் எவ்

முதலிய மற்றப்பூமிகளின் இலக்ஷணங்களும் மேற்கண்ட உபநிஷ தங்களிற்குளே கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

விதத்தாலும் ஆசத்தி (பிரியம்) உண்டாகா திருத்தல், அசம் சத்தி என்னும் ஞானத்தின் ஐந்தாம் பூமியாம்.

உஉஅ. வினா:—பதார்த்தாபாவினி என்பது யாது?

விடை.—சு. நிருவிகற்பசமாதியின் மிகுந்த அப்பி யாசத்தால் தேகமுதலிய சகலபதார்த்தங்களுக்கும் அதிஷ்ட ானப்பிரஹ்மரூபமாகத் தோற்றுவதால் எந்த அபா வம் (அப்பிரதிதி) உண்டாகின்றதோ, அது பதார்த்தாபாவினி என்னும் ஞானத்தின் ஆறாவது பூமியாம்.

உஉக. வினா:—துரிய மென்பது யாது?

விடை:— எ. ஞாதிருஞானஞேயமாகிய திரிபுடி நான்காம் ஐந்தாம் பூமிகளைப்போலப் பாவரூபமாகவும், ஆறாம் பூமியைப்போல அபாவரூபமாகவும் எங்கே தோற்ற வில்லையோ, அப்படிப்பட்ட தன்னாலும் பிறராலும் எழுத வில்லாத துரியபதத்திலுள்ள மனதின் நிலை *ச. துரிய மென்னும் ஞானத்தின் ஏழாவது பூமியாம்.

* ச. “एषा जीवन्मुक्तेषु तुर्यावस्थेति विद्यते । विदेहमुक्ति-
विषयं तुर्यातीतमतः परं ॥ இது (ஏழாவது பூமி) ஜீவன்முக்தரிடத்
துத் துரியாவஸ்தை யென்று இருக்கின்றது. இதன் பின் விதேக
முக்திவிஷயமாம் துரியாதீதம்.” என்பது மகோபநிஷதம் ௫-வது
அத்தியாயம்.

உ௩௦. வினா:—இந்த ஏழுபூமிகளும் எதற்குச் சாதனம்?

விடை:—க-வது, உ-வது, ஈ-வது * ௫ பூமிகள் தத்துவஞானத்திற்குச் சாதனமாம்.

* ௬. நான்காவது பூமி தத்துவஞானவடிவமாயிருத்தலால் ஜீவன்முத்தியதேகமுத்திகளுக்குச் சாதனமாம்.

* ௭. “சप्तभूमिषु जीवन्मुक्ताश्चत्वारः ॥ ஏழுபூமிகளில் ஜீவன் முக்தர் நால்வர் ” “भूमित्रयेषु विहरन्मुमुर्भवति । तुरीयभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्भवति । पंचमभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्ब्रो भवति । षष्ठभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्वरीयान्भवति । सप्तमभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्वरिष्ठो भवति ॥ “மூன்றுபூமிகளிலும் சஞ்சரிப்பவன் முழுக்கூவான். நான்காவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்மவித்தாவன். ஐந்தாவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்மவித்தவானாவன். ஆறாவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்மவித்தவரியானாவன். ஏழாவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்மவித்தவரிஷ்டனாவன்.” என்பது வராஹோபநிஷதம் ௪-வது அத்தியாயம்.

* ௮. (௧) கிருதோபாசனை (ஞானத்திற்கு முன் உபாசனையைப் பூரணமாகச் செய்தவன்.)

(௨) அகிருதோபாசனை (ஞானத்திற்கு முன் உபாசனைசெய்யாதவன்) என்னும் பேதத்தால்

நான்காம்பூமியாகிய ஞானத்திற் கதிகாரிகளிரண்டுவகை யாவர், அவர்களுள்,

ரு-வது, கூ-வது, எ-வது பூமிகள் ஜீவன்முக்தியின் விலகல்
 ணந்தத்திற்குச் சாதனமாம்.

ஸ்ரீ விசாராசந்திரோதயம் பதின்மூன்றாங்கலை

ஞானசப்தபூமியின் வர்ணநம் என்பது

முடிந்தது.

(க) கிருதோபாசனன் கல்லவைவாக்கியாதி சாதனங்களோடு
 கூடியிருப்பவன். ஞானத்திற்குப் பிறகு சொற்ப அப்பியாசத்தால்
 சமத்தியாக ஐந்தாவதுமுதலிய பூமிகளிலேறுகின்றான்.

(உ) அகிருதோபாசனனிடத்தில் எல்லாச்சாதனங்களும்
 வெளிப்படையாகத் தோற்றுகிறதில்லை. ஆனால் ஒன்றிரண்டு வெளிப்
 படையாகவும், மற்றவை மறைவாகவு் மிருக்கும். ஆகையால் அவன்
 புத்தியுடையவனாயிருந்தால் நான்காம்பூமியாகிய தத்துவஞானத்தை
 அடைகின்றான். ஆனால் வெகுகால அப்பியாசத்தால் எப்போதா
 வது ஐந்தாவதுமுதலிய ஏதேனுமோர் பூமியில் ஆரூடனாகின்றான்;
 சீக்கிரத்தி லாகிறதில்லை.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோர்தயம்.

பதினான்காங்கலை.

ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திவர்ணம்.

உண்மை வடிவ முணர்ந்தக் காலே
பிரம வடிவ பந்த நிவர்த்தியாஞ்
சீவன் முக்தி சமீபித் ததுவா
முடலுடன் பொருந்திய வெருவன் றனக்குநல்
லின்ப வடிவ தியையுமே வீட்டில். (க)

விடினில் வுடலை வித்துவா னன்றே
விதேக முத்தியை மேவுவ னவித்தியா
லேச மழியு மாபாஸ வுலகையும்.
விடுவன் சாகர மடைந்த * சரித்தினிற்
சின்மாத் திரமது சேர்ந்து விசேஷ
மொழிந்த சித்தின் சொரூப மடைவ
னில்லை பிறப்ப தெஞ்சத லவற்கே. (உ)

உருக. வினா:—ஜீவன்முக்தி என்பது யாது?

விடை:—தேகாதிப்பிரசஞ்சம் தோற்றிக்கொண்டிருக்

* சரித்து=ஆறு.

கப் பிரஹ்மசொருபமாக நிலைத்தல் * க. ஜீவன்முக்தியாம்.

* க. ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திலக்ஷணம், ஜீவன்முக்தன்சொருபம், அவனது ஆசாரம், ஜீவன்முக்தனிடத்துள்ள சித்தம் அகங்காரமுதலியவற்றைக் கூறும் சுருதிகள் வருமாறு:—“**पुरुषस्य कर्तृत्व-भोक्तृत्वसुखदुःखादिलक्षणाश्चित्तधर्मः क्लेशरूपत्वाद्बन्धो भवति । तन्निरो-धनं जीवन्मुक्तिः । उपाधिविनिर्मुक्तधटाकाशवत्प्रारब्धक्षयाद्विदेहमुक्तिः । जीवन्मुक्तिविदेहमुक्तचोरष्टोत्तरशतोपनिषदः प्रमाणम् ॥** பருஷனுக்குக் கர்த்திருத்வ போக்திருத்துவ சுகதுக்காநிலக்ஷண சித்ததர்மம் கிலேசவடிவமாயிருத்தலின் பந்தமாம். அதனை நிரோதித்தல் ஜீவன் முக்தியாம். உபாதி நீங்கிய கடாகாயம்போல் பிராரப்தகூயத்தால் விதேகமுக்தி யுண்டாகின்றது. ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திகளுக்கு தாற் றெட்டு உபநிஷதங்கள் பிரமாணமாம்.” என்பதும், “**प्रारब्धक्षयपर्यन्तं जीवन्मुक्ता भवन्ति ते । ततः कालवशादेव प्रारब्धे तु क्षयंगते । वैदे-हीं मामकीं मुक्तिं यान्ति नास्त्यत्र संशयः ॥** பிராரப்தநாசபரியந்தம் அவர்கள் ஜீவன்முக்தர்களாய் இருக்கின்றனர். அதன்பின் காலவசத்தினாலேயே பிராரப்தம் நசித்தபோது எனது விதேகமுக்தியை அடைவர். இதற் சம்சய மில்லை.” என்பதும் முக்திகோபநிஷதம்.

“**अहं ब्रूषेति चेद्वेद साक्षात्कारस्त उच्यते । यस्मिन्काले स्वमात्मानं योगी जानाति केवलं । तस्मात्कालात्समारभ्य जीवन्मुक्तो भवत्यसौ ॥** யான் பிரஹ்ம மென்று அறியின் அது சாஷ்டாத்கார

உ.ந.உ. வினா :—ஜீவன்முக்தியில் பிரபஞ்சம் தோற்று
தற்குக் காரணம் யாது?

மெனப்படும். எந்தக்காலத்தில் கேவலம் தனது ஆத்மாவினை யோகி
அறிகின்றானோ அந்தக்காலமுதற்கொண்டு இவன் ஜீவன்முக்தி
குகின்றான்” என்பது வராகோபநிஷதம்.

“न बद्धोस्मि न मुक्तोस्मि ब्रह्मैवास्मि निरामयं । द्वैतभाव-
विमुक्तोस्मि सच्चिदानंदलक्षणः । एवं भावय यत्नेन जीवन्मुक्तो
भविष्यसि ॥ யான் பெத்தனல்லன், முத்தனல்லன், நிராமயமான
பிரஹ்மமா யிருக்கின்றேன், துவைதபாவத்தினின்றும் விடுபட்டவ
னாய்ச் சச்சிதானந்தலக்ஷணனாய் யிருக்கின்றேன் என்று இப்படி முயற்
சியினால் பாவி. ஜீவன்முக்தனாவாய்.” என்பது அந்நிபூர்ணோப
நிஷதம்.

देहत्रयातिरिक्तोहं शुद्धचैतन्यमस्म्यहं । ब्रह्माहमिति यस्यांतस्स-
जीवन्मुक्त उच्यते ॥ தேகமூன்றற்கும் விலக்கணன் யான், சுத்த
சைதன்னியம் யான், பிரஹ்மம் யான் என்று எவன் உள்ள மிருக்கி
ன்றதோ, அவன் ஜீவன்முக்தனெனப்படுகின்றான்.” என்பதும்,
“इदं चैतन्यमेवेति अहं चैतन्यमित्यपि । इति निश्चयशून्यो यो
वैदेहीमुक्त एव सः ॥” “यस्य प्रपंचमानं न ब्रह्माकारमपीह न ॥
स्वस्वरूपे स्वयंज्योतिःस्वस्वरूपे स्वयंरतिः।वाचामगोचरानंदो वाङ्मनो-
गोचरस्स्वयं । अतीतातीतभावो यो वैदेहीमुक्त एव सः ॥” “இது

விடை:—ஆவரணம் விசேஷப மென்னு மிரண்டும் அவித்
தையின் சக்திகளாம். அவற்றுள்,

சைதன்னியமே என்பதும் நான் சைதன்னியம் என்பதுமான இத்த
ன்மைய நிச்சயமின்றியவன் எவனோ அவன் விதேகமுக்தனே.”
“எவனுக்குப் பிரபஞ்சத்தோற்ற மில்லையோ, பிரஹ்மாகாரமும் இங்கு
இல்லையோ, சுவசொரூபமான சுயஞ்சோதிசொரூபத்தில் சுயம் ரதி
யுள்ளவனும் வாக்கிற்கெட்டாத ஆந்தமுடையவனும், சுயம் வாக்கு
மனதுக்கெட்டுபவனும், அதீதாதிதத்தன்மையுடையவனும் எவனோ
அவன் விதேகமுக்தனே.” என்பது முதலிய ச-வது அத்தியாயம்
முழுவதும் தேஜோபித்தூபநிஷதம்.

“जविन्मुक्ततया स्वस्थो लोके विहर विज्वरः । अतस्संत्यक्तसर्वाशो
वीतरागो विवासनः । बहिस्सर्वसमाचारो लोके विहर विज्वरः ।
बहिः कृत्रिमसंरम्भो हृदि संरम्भवर्जितः । कर्ता बहिरकर्तातलोके विहर
शुद्धधीः । त्यक्ताहंकृतिराश्वस्तमतिराकाशशोभनः । अगृहीतकळ-
कांको लोके विहर शुद्धधीः । उदारः पेशल्लाचारस्सर्वाचारानुवृत्तिमान् ।
अतस्संगपरित्यागी बहिस्संसारवानिव । अंतर्वैराग्यमादाय बहिराशो-
न्मुखेहितः । अयं बंधुरयं नेति गणना लघुचेतसाम् । उदार-
चरितानां तु वसुधैव कुटुंबकम् ॥ ஜீவன்முக்தத்தன்மையினால் சுவஸ்
தனும், உலகத்தில் ஜீவரம் நீங்கியவனாய்த் திரி. உள்ளே சகலபற்
றும் விட்டவனும் சாகமின்றியவனும், வாசனை பெறுக்தவனும், வெ
ளியில் சகலநல்லொழுக்கமு முன்னவனும் ஜீவரம்நீங்கியவனாய்த் திரி.

க ஆவரணசக்தி ஞானத்தால் நாசமாகின்றது. அதனால் ஞானிக்கு வேறு பிறப்பில்லை. ஆனால்,

வெளியில் கிருத்திருமமான செய்கையுள்ளவனாய், உள்ளத்தில் ஒரு செய்கையுமில்லாதவனாய், வெளியிற் கர்த்தாவாய், உள்ளே அகர்த்தாவாய், சுத்தபுத்தியுள்ளவனாய் உலகத்தில் திரி. அகங்காரத்தை விட்டவனாய், ஸ்வஸ்தமதியுடையவனாய், ஆகாசத்தைப்போல் சோபிக்கின்றவனாய், களங்கமான குறிகளைக் கொள்ளாதவனாய், சுத்தபுத்தியுடையவனாய் உலகத்தில் திரி. உதாரணம் பேசலாசாரமுள்ள (மெத்தென்ற நடையுடைய)வனும் சகல ஆசாரங்களையும் தழுவியவனுமாய் உள்ளிற் சங்கத்தை விட்டு வெளியில் சம்சாரியைப்போலும் உள்ளே வைராக் கியத்தைக்கொண்டு வெளியில் ஆசைப்படுபவன்போலும் இருப்பாய். இவன் பந்து இவன் பந்துவல்லன் என்று கணித்தல் அற்பசித்தமுள்ளவருக்காம். உதாரசித்தமுடையவருக்கு உலகமே குடும்பமாம்.” என்பது ஜீவன்முக்தாசாரத்தைக் கூறும் மகோபநிஷதம்.

अष्टबीजोपमा येषां पुनर्जननवर्जिता । वासनारसनाहीना जीवन्मुक्ता हि ते स्मृताः । सत्त्वरूपपरिप्राप्तचित्तास्ते ज्ञानपारगाः । अचित्ता इति कथ्यन्ते देहांते व्योमरूपिणः ॥ எவர்களுக்கு வறுத்தவிதையினைப்போல் மறுபடியும் ஜனித்தலின்றியதான வாசனை யிருக்கின்றதோ அவர்கள் வாசனைக் கயிறின்றிய ஜீவன்முக்தர்க ளென்று கருதப்படுவர். ஞானத்தின் கணைகண்ட அவர்கள் சத்துவவடிவம் பெற்ற சித்தமுடையவர்களாம். தேகாந்தத்தில் ஆகாசவடிவினராகிய அவர்கள் சித்தமில்லாதவர்க ளென்று சொல்லப்படுகின்றனர்.” என்பது அந்நபூர்ஜோபநிஷதம்.

௨. விசேஷபசக்தி (அவித்தியாலேசம்) பிராரப்த பலத்தால் வறுத்த விதையைப்போல இருக்கின்றது.

அதனால் ஜீவன்முக்தியில் பிரபஞ்சத்தோற்ற முண்டாகின்றது.

௨௩௩. வினா:—ஜீவன்முக்தியில் பிரபஞ்சத்தோற்றம் எப்படி யுண்டாகின்றது?

விடை:—க. இரஜ்ஜுஞானத்தால் சர்ப்பப்பிராந்தி நீங்கிய பின்னும் நடுக்கமுதலியவை தோற்றுவதுபோலும்,

௨. கண்ணுடையை அமிர்தவனுக்குப் பிரதிபிம்பம் தோற்றுவதுபோலும்,

௩. மருஸ்ததை யறிந்தவனுக்குக் கானல்ஜலம் தோற்றுவதுபோலும்,

தத்துவஞானிக்கு ஜீவன்முக்திதசையில் பாதிக்கப் பட்ட பிரபஞ்சத்தின் தோற்ற முண்டாகின்றது.

௨௩௪. வினா:—பாதிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்தில் வேறு திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:— திருஷ்டாந்தம்:— மகாபாரதயுத்தத்தில் துரோணசாரியரது மரணத்திற்குப்பின் அவைத்தாமா வோடு யுத்த முண்டாயிற்று. அன்றுதினம் சத்திபசங்கப் பராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா, “இன்று யுத்தம் முடிந்து

வீட்டுக்குத்திரும்பும் வரையிலும் இந்த இரதமும் குதிகா
களும் அப்படியே இருக்கக்கடவன.''' வென்று சங்கற்பித்
துக்கொண்டு, புத்தபூமியில் வந்தார். அங்கே அசுவத்தாமா
பிரஹ்மாஸ்திரம் (அக்கினியஸ்திரம்) போட்டார். அதனால்
அக்கணத்திலேயே அர்ஜுனனது இரதமும் குதிகாகளும்
பஸ்மமாகியும், கிருஷ்ணபரமாத்மாவாகிய சாரதியின் சங்
கற்பபலத்தால் அப்படியே யிருந்து, வீட்டிற்கு வந்தவுட
னே சாட்பர்க்குவிய லாய்விட்டன.

சித்தாந்தம் :—

அதுபோல,

க. ஸ்தூலதேகம் இரதம்.

உ. அதற்குப் புண்ணியபாவங்க ளிரண்டு சக்கரங்கள்.

ங. முக்குணம் கோடி.

ச. பஞ்சப்பிராணன் கயிறு.

டு. தசேந்திரியங்கள் குதிரைகள்.

கூ. சுபாசுபமாகிய சப்தமுதலிய பஞ்சவிஷயங்கள்
மார்க்கம்.

எ. மனம் கடிவாளம்.

அ. புத்தி சாரதி (கிருஷ்ணன்).

கூ. பிராரப்தகர்மம் அவரது சங்கற்பம்.

க௦. அகங்காரம் உட்காரு மிடம்.

கக. ஆத்மா இரதிக(அர்ஜுன)ன்.

கஉ. அவனது வைராக்கியாதி சாதனங்கள் பாணங்கள்.

அவன் இரதத்தில் ஆருடனாய்ச் சற்சங்கமாகிய இரண பூமியிற் சென்றான். அவனைக் குருவாகிய அசுவத்தாமா, மகாவாக்கிய உபதேசமாகிய பிரஹ்மாஸ்திரத்தா லடித்தார். அதனால் ஞானமாகிய அக்கினி யுதயமாக, அந்தக்ஷணத்திலேயே தேகாதிப்பிரபஞ்சமாகிய இரதமுதலிய யாவும் பாத மாயின. என்றாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாகிய சாரதிஸ்தானத்திலுள்ள புத்தியின் பிராரப்தகர்மமாதிய சங்கற்ப பலத்தால் தேகமுதலியவை * உ. நாசமாகாமல் பிறகும் தோற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதனையே * ஈ. பாதி தாங்விருத்தி என்பர்.

* உ. எதனது நாச முண்டாகின்றதோ அது நாசத்தின் ஸ்ரீ யோகியாம்.

(க) நாசத்தால் அந்தப்பிரதியோகியின் தோற்றமுண்டாகிறது.

(உ) பாதத்தில் பிரதியோகியின் தோற்ற முண்டாகிவிடலை. ஆனால் மூன்றுகால அபாவம் (மூன்றுகாலத்திலு மில்லாமை) தோற்றுகிறது.

இது நாசத்திற்கும் பாதத்திற்கு முன்ன பேதம்.

* ஈ. குலாலசக்கிரம், தண்டத்தைச் சுற்றுவதலாகிய முயற்

இவ்வாறு இது பாதிதமாகிய பிரபஞ்சததோற்றத்தில் திருஷ்டாரந்தமாம்.

௨௮௫. வினா:—விதேகமுக்தி யென்பது யாது?

விடை:—க. பிரபஞ்சப்பிரதீதியில்லாமல் பிரஹ்மரூபமாக நிலைத்திருத்தல்,

௨. அல்லது பிராரப்தகர்மம் போகத்தினால் நசுத்த பிறகு ஸ்தூலரூபம்சரீராகாரமாகப் பரிணாமத்தையடைந்த அஞ்ஞானம் சேதனத்தில் ஒடுங்குதல் வீதேகமுக்தியாம்.

௨௮௬. வினா:—பிராரப்தம் முடிந்தகாலத்தில் காரியத்தோடு அஞ்ஞானலேசம் எந்தச் சாதனத்தால் விலயமாகின்றது?

விடை:—பிராரப்தகர்மத்தின் முடிவில் அதிக அல்லது குறைந்த மூர்ச்சைக்காலத்தில் பிரஹ்மாகாரவிருத்தி சம்பவியாது; வித்துவானுக்கு விதியு மில்லை. என்றாலும் சுழுத்தியைப்போல அந்த மூர்ச்சைக்காலத்திலும் பிரஹ்ம வித்தையின் சம்ஸ்கார மிருத்தலால், அதில் ஆருடமாகிய சேதனத்தால் காரியத்தோடு அஞ்ஞானலேசம் விலய(நாச)

சியை விட்டபிறகும் வேகத்தின் வலியாற் சுற்றுதல்போல, பாத முண்டாகிய பிறகும் பிராரப்தகர்மத்தால் தேகாதிப்பிரபஞ்சம் தோற்றுதல் பாதிநாடுவிருத்தியாம்.

உம்கு

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்

மாகின்றது. காவ்டத்தி(கட்டையி)லுள்ள அக்கினியினால்
தூரும்பு முதலியவைகள் எரியத் தானும் எரிதல்போல,
அந்தச் சம்ஸ்காரத்தில் ஆரூட(உள்ள) சேதனத்தால் பிர
பஞ்சம் நாசமாகத் தானும் (ஞானத்தின் சம்ஸ்காரமும்)
நாசமாகின்றது. பிறகு அசங்க சுத்த சச்சிதானந்த சொப்
பிரகாச தானேதானாகிய பிரஹ்மம் மிஞ்சுகின்றது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பதினான்காங்கலை

ஜீவன்முக்திவ்யதேகமுக்திவர்ணனம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசார சந்திரோதயம்.

பதினேக்தாங்கலை.

* க. வேதாந்தப்பிரமேய(பதார்த்த)வர்ணகம்.

* ஞேயப் பொருளை நீயு முணர்ந்து
சகல சமுசய வநர்த்த மொழிப்பாய்
முத்தி யாததன் சாதன மியாதா
மதனைப் பெறுமிடைச் சாதன மியாது
விடயம் ஞானத்திற் கியாதென வுணர்க. (க)
ஈசன் றத்துவம் வேறெனக் கொண்டு
துவம்பதப் பொருளைச் செவ்வே யறிக

* க. வேதாந்தசாஸ்திரமாகிய பிரமாணத்தா லுண்டாகிய
எதார்த்தஞானம் பிரமாவாய்.

உ. அந்தப்பிரமாவால் அறியத்தக்க பதார்த்தம் பிரமேயமாய்.
அவைகள் இங்கே கூறப்படுகின்றன. ஆகையால் இந்தப் பதி
னேக்தாங்கலையை விசாரித்தலால் பிரமேயத்திலுள்ள சமுசயம் நிவி
ருத்தியாகின்றது.

பிரமேயத்திலுள்ள சமுசயத்தை ஸ்ரீ பாலபோதம் என்னும்
தூலின் ஒன்பதாவது உபதேசத்திற் காண்க.

* ஞேயம் = அறியப்படுவது.

தற்பதப் பொருளைத் தனியே நாடுக
பிரம மான்மா வென்றெனக் கொள்ளே. (உ)

அங்குச் சத்தாதி யைசுவ ரியங்கொடு
சச்சிதா நந்தமா மதென்று முளதெனு
மில்வகை ஞானந் தன்னை யுணர்க. (ங)

உஙள. வினா :—மோகூத்தின் சொருபம் யாது ?

விடை :—க. காரியசகித அஞ்ஞானமாகிய அநர்த்த
(பந்த)த்தின் நிவிருத்தியும்,

உ. பரமநந்தமாகிய பிரஹ்மத்தின் பிராப்தியும்
மோகூத்தின் சொருபமாம்.

உஙஅ. வினா :—அந்த மோகூத்திற்குச் சாக்ஷாத்
சாதனம் யாது ?

விடை :—* உ. பிரஹ்மாத்மவைக்கியத்தின் அபரோ
கஞ்ஞானம், மோகூத்திற்குச் சாக்ஷாத் சாதனமாம்.

* உ. “ज्ञानोदेवहि संसारविनाशो नैव कर्मणा ॥ ஞானத்தினு
லேயே சம்சாரவிநாச முண்டாம்; கர்மத்தினு லன்று.” என்னும் நுத்தி
தீரஹிநுதயோபநிஷதம். “अतस्सर्वेषां कैवल्यमुक्तिर्ज्ञानमात्रेणोक्ता
न कर्मसांख्ययोगोपासनादिभिः ॥ ஆதலால் எல்லோருக்கும் கைவல்
யமுத்தி ஞானமாதிரத்தினுற் சொல்லப்பட்டதாம். கர்மம், சாங்
கியம், யோகம், உபாசனைமுதலியவற்று லன்று.” என்னும் முக்தி
கோபநிஷதமுதலிய சுருதிகளும் இதில் பிரமாணமாதல் காண்க.

கலை.] ஐவன்முகத்திவிதேகமுகத்திவண்ணம்.

உஅக

உ௩௬. வினா:—மோகஷத்திற்கு அவாந்திர(ஞான வாயிலாகச்) சாதனம் யாது?

விடை:—நிஷ்காமகர்மம், உபாசனைமுதலிய அநேகம் மோகஷத்திற்கு அவாந்திரசாதனமா யிருக்கின்றன.

உ௪௦. வினா:—அந்த ஞானத்திற்கு விஷயம் யாது?

விடை:—ஆத்மப்பிரஹ்மவைக்கியம் ஞானத்திற்கு விஷயமாம்.

உ௪௧. வினா:—ஆத்மாவின் சொரூபம் யாது?

விடை:—க. தேகேந்திரியப்பிராணமனோபுத்தியஞ் ஞானஞ்ஞானியங்களுக்கு வேறாய் உ. அகர்த்தாவும், ஈ. அபோக்த்தாவும், ச. அசங்கமும், ஐ. வியாபகமுமாகிய ஈ. சேதனம் ஆத்மாவின் சொரூபமாம்.

உ௪௨. வினா:—பிரஹ்மத்தின் சொரூபம் யாது?

விடை:—க. நிஷ்பிரபஞ்சமும், உ. அசங்கமும், ஈ. பரிபூரணமுமாகிய ச. சேதனம் பிரஹ்மத்தின் சொரூபமாம்.

உ௪௩. வினா:—பிரஹ்மாத்மவைக்கியம் எப்படிப்பட்டது?

விடை:—க. சச்சிதானந்தமாயும், உ. ஐசவரிய சொரூபமாயும், ஈ. என்றும்என்று பிரஹ்மாத்மவைக்கியமாம்.

௨௪௪. வினா :—ஞானத்தின் சொரூபம் யாது?

விடை :—ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதநிச்சயம் ஞானத்தின் சொரூபமாம்.

௨௪௫. வினா :—ஞானத்தின் சாக்ஷாத் அந்தரங்க (சமீபித்த)சாதனம் யாது?

விடை :—பிரஹ்மநிஷ்டராகிய குருமுகமாக மகாவாக் கியார்த்தசிரவணம் செய்தல் ஞானத்தின் சாக்ஷாத் அந்தரங்க சாதனமாம்.

௨௪௬. வினா :—ஞானத்திற்குப் பரம்பரையாக அந்த ரங்கசாதனம் யாது?

விடை :—க. விவேகம், உ. வைராக்கியம், ஈ. க்ஷத் சம்பத்தி (சமம் தமம் உபரக்தி திதிஷை சிரத்தை சமாதானம்), ச. முமுக்ஷுத்துவம், டி. “தத்” பத “துவம்” பதார்த்தங்களின் சோதனை, கூ. சிரவணம், எ. மனனம், அ. நிதித்தியாசனம் என்னும் இவ்வெட்டும் ஞானத்திற்குப் பரம்பரையாக அந்தரங்கசாதனமாம்.

௨௪௭. வினா :—ஞானத்தின் பகிரங்க (தூரத்துள்ள) சாதனம் யாது?

விடை :—நிஷ்காமகர்மம் நிஷ்காமவுபாசனைமுதலியன ஞானத்தின் பகிரங்கசாதனமாம்.

ஈலை.] ஜீவன் முக்திவிதேகமுக்திவர்ணம்.

உகக

உசஅ. வினா :—ஞானத்திற்கு எல்லாம் சேர்த்து எத்
தனை சாதனங்களாம் ?

விடை :—ஞானத்திற்கு எல்லாம் சேர்த்து பகிடுஞாந
சாதனங்களாம்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பதினெந்தாங்கலை

வேதாந்தப்பிரமேயவர்ணனம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பதினாறுங்கலை.

வேதாதபந்தார்த்தசம்ஞாவர்ணநம்.

அல்லது

இலகு (சிறிய) வேதாந்தகோசம்.

நிஷ்கள நிஜமெனப் புகலுமே வேதம்
பிரமத் தொருபதோ டாராங் கலையிலே
நிரவய வத்தொடு நிஷ்களங் காமமெஃ
தென்று மேக ரசமா மதனுக்
கங்கத் தன்மை யணுவு மில்லை.

(க)

இரணிய கருப்பஞ் சிரத்தை விண்ணே
யநில மநல நீர்நீர் விர்திய
* மனமந மாற்றன் மந்திரந் தவமே
கரும முலகம் பெயரெனு மிவ்வதாங்
கலைபதி னுறெனக் கண்டுணர் வாயே.

(உ)

சடவுபா தியின்றன் றர்மமா மிவந்துண்
மலர்நூல் போனூட் கலந்தா சிரபமா
நிஜசி தான்மா சத்தென வுணரே.

(ங)

* மனம் = மனது. அகம் = அங்கம்.

இருவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அத்தியாத்தமதாபம் உ:—

ஆத்மாவை ஆசிரயித்திருக்கும் ஸ்தூலஞ்சுடம்சரீரங்
கள் அத்தியாத்தமமாம். அதிலுள்ள தாபம் (துக்கம்) அத்தி
யாத்தமதாபமாம்.

க. ஆதி:—மானஸதாபம்.

உ. வியாதி:—சரீரதாபம்.

அத்தியாசம் உ:—

பிராந்திஞானத்தின் (திரிபுக்காட்சியின்) விஷயமும்
பிராந்திஞானமும்.

க. அர்த்தாத்தியாசம்:—பிராந்திஞானத்தின் விஷய
மாகிய சர்ப்பமுதலியன அல்லது தேகாதிப்பிரபஞ்சம்.

உ. ஞானாத்தியாசம்:—பிராந்திஞானம் (சர்ப்பமுத
லியவற்றின் அல்லது தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தின் ஞானம்).

க. சம்பந்தாத்தியாசம்:—கற்பிததாதாத்மியசம்பந்
தத்தின் அத்தியாசம்.

உ. சொரூபாத்தியாசம்:—சம்பந்தியின் அத்தியாசம்.

அசம்பாவணை உ:—அசம்பவத்தின் ஞானம்.

க. பிரமாணகதம்:—பிரமாண(வேத)த்திலுள்ள அசம்
பவத்தின் ஞானம்.

உ. பிரமேயகதம்:—பிரமேயத்தி)பிரமாணத்தின் விஷயமாகிய மோக்ஷமுதலியவற்றி)னுள்ள அசம்பவத்தின் ஞானம்.

அகங்காரம் உ:—

க. சுத்தம்:—சுவசொரூபத்தின் அகங்காரம்.

உ. அசுத்தம்:—தேகமுதலிய அநாத்மாக்களின் அகங்காரம்.

க. சாமானியம்:— தேகாதிதர்மங்களி னுத்தேசமில்லாமல் கேவலம் “ நான் ” என்று எழும்புதல்.

உ. வீசேஷம்:— தேகாதிதர்மங்களி(பெயர் ஜாதி முதலியவற்றி)ன் உத்தேசத்தால் “ நான் ” என்று எழும்புதல்.

க. * க. முக்கியம்:— தேகமுதலியவற்றோடுகூடிய சிதாபாசனையும் கூடஸ்தனை (சாட்சியை)யும் ஒன்றுபடுத்தி, அறியாமையால் சுகல சங்காதத்திலும் அகம் (“ நான் ” என்னும்) சத்தத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு “ நான் ” என்று எழும்புதல், முக்கிய(சக்திவிருத்தியால் அறியத்தக்க

* க. இம்மூவகையகங்காரமும் இவ்வாறே மகோபநிஷதம் இவது அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டுளது. விரிவஞ்சி இச்சுலையில் மூலசுருதிகள் எழுதப்படாமல் இடமாத்திரம் குறிப்பிக்கப்பட்டுளது.

அகம்சப்பத்தின் அர்த்தத்தை விஷயஞ்செய்யும்) அகங்காரம்.

உ. அமுக்கியம்:—விவேகியினால் (க) வியவகாரகாலத்தில் தேகாதிகளோடுகூடிய சிதாபாசன்மாத்நிரத்திலும், (உ) பரமார்த்ததசையில் கூடஸ்தன்மாத்நிரத்திலும் (“நான் ” என்னும்) சத்தத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு “ நான் ” என்று எழும்புதல், இரண்டுவிதமாகிய அமுக்கிய (இலக்ஷணவிருத்தியால் அறிபத்தக்க அகம்சப்பத்தின் அர்த்தத்தை விஷயஞ்செய்யும்) அகங்காரம்.

அஞ்ஞானம் உ:—

க. சமஷ்டி:—வனத்தைப்போல அல்லது ஜாதியைப் போல அல்லது ஜலாசய(தடாக)த்தைப்போல ஒரு புத்திக்கு விஷயமாவது.

உ. வியஷ்டி:—விருக்ஷங்களைப்போல அல்லது வியக்திகளைப்போல அல்லது நீர்த்துளிகளைப்போல அநேக புத்திகளுக்கு விஷயமாவது.

க. மூலாஞ்ஞானம்:—சத்தசேதனத்தை மறைக்கு மஞ்ஞானம்.

உ: காலாஞ்ஞானம்:—குடமுதலியவற்றில் வளைபட்ட சேதனத்தை மறைக்கு மஞ்ஞானம். இதவே அவஸ்தாஞ்ஞானமாம்.

க. காரியாஞ்ஞானம்:— பிராந்திஞானமும் அதன் விஷயமும்.

உ. காரணாஞ்ஞானம்:— பிராந்திக்கு ஏதுவான அஞ்ஞானம்.

* உ. அஞ்ஞானத்தின் சக்தி:— அஞ்ஞானத்தின் சாமர்த்தியம்.

க. ஆவரணசக்தி:— அதிஷ்டானத்தை மறைக்கும் அஞ்ஞானத்திலுள்ள சாமர்த்தியம்:

உ. விக்ஷேபசக்தி:—பிரபஞ்சமும் அதனது ஞான முமாகிய விக்ஷேபத்தை உண்டாக்கும் அஞ்ஞானத்திலுள்ள சாமர்த்தியம்.

ஆத்மா உ:—க. ஜீவாத்மா உ. பரமாத்மா.

ஆவரணம் உ:—க. அசத்துவாபாதகம். உ. அபாபாதகம்.

உ. இலக்ஷணம் உ:—

க. சோபுபலக்ஷணம்:— எப்போது மிருப்பதாகிய விபாவர்த்தக (வேறுபிரித்தறிவிக்கும்) லக்ஷணம்.

உ. தடஸீதலக்ஷணம்:—ஏதேனும் தர் காலத்திருப்ப

* உ. சாஸ்வதிரஹம்யோபபிஷதம்.

தாகிய வியாவர்த்தகலக்ஷணம். உபலக்ஷணம் என்பதும் இது.

உபாசனை உ:—

க. சகுணம் :— காரணப்பிரஹ்ம(ஈசுவர)காரியப் பிரஹ்மம்(இரணியகருப்பமுதலியவை)களின் உபாசனை.

உ. நிக்ஞணம்:—சத்தப்பிரஹ்மத்தி னுபாசனை.

கத்தம் உ:—

க. சுகந்தம் (நறுநாற்றம்). உ. துர்க்கந்தம் (திநாற்றம்).

சத்தம் உ:—

க. வருண'அக்ஷர்)வடிவம். உ. ஒலிவடிவம்.

சத்தசம்பந்தம் உ:—

க. சக்திவிருத்தி உ. இலக்ஷணவிருத்தி.

* ந. சமாதி உ:—

க. சனிகற்பம். உ. நிருவிசற்பம்.

* ச. க. சம்பிரஞ்ஞாதசமாதி. உ. அசம்பிரஞ்ஞாதசமாதி.

சமுசயம் உ:—

க. பிரமாணகதம். உ. பிரமேயகதம்.

* ந. சரஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷதம்.

* ச. முக்திகோபநிஷதம்.

சம்பத்து உ:—

க. தெய்வசம்பத்து. உ. அசுரசம்பத்து.

சம்பந்தம் உ:—

க. சையோகம். உ. தாதாத்மியம்.

ஜாதி உ:— அநேகதர்மி(ஆசிரியங்)களிற் கலந்துள்ள ஒரு தர்மம்.

க. பரம் :— “குட மிருக்கிறது” “பட மிருக்கிறது” என்றிவ்வாறு எங்கும் கலந்துள்ள சத்தை எதுவோ, அதனை நியாயமதத்தில் பர(சிரேஷ்ட)ஜாதி என்பர்.

உ. அபரம் :—சத்தைக்கு வேறுகிய கடத்துவமுதலிய ஜாதியை நியாயமதத்தில் அபர(சிரேஷ்டமில்லாத) ஜாதி என்பர்.

க. வியாப்பியம் :—வியாபகஜாதிக்குள்ளடங்கிய(அற் பதேசத்திலுள்ள) ஜாதி வியாப்பியஜாதியாம். அது மனிகத் தன்மைஜாதிக்குள் ளடங்கிய (ஏகதேசத்திலுள்ள) பிராஹ்மணத்துவம், கூத்திரியத்துவமுதலியஜாதிகள் வியாப்பியஜாதிகளாதல்போல.

உ. வியாபகம் :—வியாப்பியஜாதியினும் அதிகதேசத்திலுள்ள ஜாதி வியாபகஜாதியாம். அது பிராஹ்மணத்துவமுதலிய வியாப்பியஜாதியினும் அதிகதேசத்திலுள்ள மனுஷத்துவஜாதி வியாபகஜாதியாதல்போல. இந்த வியாப்பியம்

வியாபக மென்னும் இரண்டுபேதமும் அபரத்துவஜாதிக்
காம்.

சூக்ஷ்மசரீரம் உ:—

க. சமஷ்டி. உ. வியஷ்டி.

தூலசரீரம் உ:—

க. சமஷ்டி. உ. வியஷ்டி.

நிக்கிரகம் உ:—

க. கிரமம்:— இயமநியமாதி எட்டுமையோகாங்கங்க
ளால் கிரமமாயுண்டாகும் சித்தநிரோதம் கிரமநிக்கிரகமாம்.

உ. ஹடம்:—பிராணநிரோதமாகிய ஹடத்தால் அல்
லது சாம்பலிமுதலிய முத்திகைகளுள் ஏதேனும் ஓர் முத்
திகையினப்பியாசத்தால் உண்டாகும் சித்தநிரோதம் ஹட
நிக்கிரகமாம்.

பரமஹம்ஸசந்நியாசம் உ:—

க. விவிதிஷை:—ஞானநிருப்பத்தால் ஞானத்தை
அடையும்பொருட்டுச் செய்துகொள்ளப்பட்ட சந்நியாசம்
விவிதிஷாசந்நியாசமாம்.

உ. வித்துவத்:—ஞானத்திற்குப் பிறகு வரசனாகைய
மனோநாசத்தவஞானங்களின் அப்பியாசவாழிலாக ஜீவன்
முக்திவிசுஷண ஆசத்தத்தின்பொருட்டுச் செய்துகொள்
ளப்பட்ட சந்நியாசம் வித்துவத்தசந்நியாசமாம்.

*பாதம் உ:—

க. விஷயவடிவபாதம். உ. விஷயிவடிவபாதம்.

பிரபஞ்சம் உ:—

க. பாகியம். உ. ஆந்தரம்.

பிரஞ்ஞை உ:—

க. ஸ்திதப்பிரஞ்ஞை. உ. அஸ்திதப்பிரஞ்ஞை.

*ச. பிரஹ்மம் உ:—

க. சப்தப்பிரஹ்மம். உ. பரப்பிரஹ்மம்.

பிராந்தி உ:—

க. சோபாதிகப்பிராந்தி. உ. நிருபாதிகப்பிராந்தி.

சிருஷ்டி உ:—

க. கிரமசிருஷ்டி (முறையே)யுண்டாவது. உ. யுகபத்
சிருஷ்டி (ஒரேகாலத்தில்) உண்டாவது.

க. ஜீவசிருஷ்டி. உ. ஈசுவரசிருஷ்டி.

*ரு. மனதின் நாசம் உ:—

க. சொரூபநாசம். உ. அருபநாசம்.

*இதனைப் பாலபோதம் அவது உபதேசத்துக் காண்க.

*ச. திரிபுரதாபிரீயபரிஷதம்.

*ரு. மூத்திகோபரிஷதம்.

* சு. மனம் உ:—

க. சுத்தம்=காமமின்றியது. உ. அசுத்தம்=காம சங்கற்பம்.

முத்தி உ:—

க. பதப்பிராப்திவடிவம். உ. ஸ்வரூபப்பிராப்தி வடிவம்.

மோக்ஷாம்சம் உ:—

க. அநர்த்தநிவிருத்தி. உ. பரமநந்தப்பிராப்தி.

* எ. யோகம் உ:—

க. சாலம்பம்=கைகால்முதலிய வடிவத்தோடுகூடிய மண்டலமுதலிய பற்றுக்கோடாகிய ஜலம்பனமுடையது.

உ. நிராலம்பம் = சகலநாமரூப கர்மங்களினின்று மிக விலகியதாகவும், சகலகாமமுதலிய அந்நக்கரணவிருத்திக ளுக்கும் சாக்ஷித்தன்மையாகவும், அதன் ஜலம்பனமின்றி யதாகவும் பாவித்தல்.

வாக்சியம் உ:—

க. அவாந்தரவாக்சியம். உ. மகாவாக்சியம்.

* அ. வாசனை உ:—

* சு. திரிபுரதாபிநீபநிஷதம்.

* எ. மகாநாராயணபரிஷதம்.

* அ. முக்திகோபநிஷதம்.

க. சுபம். உ. அசுபம்.

* கூ. க. சுத்தம். உ. மலினம்.

வாதம் உ:—

க. பிரதிபிம்பவாதம். உ. அவச்சேதவாதம்.

* க௦. வித்தை உ:—

க. பரம்=பிரஹ்மஞானம். உ. அபரம்=வேதவேதாங்கசாஸ்திராதிகளாம்.

விபரீதபாவனை உ:—

க. பிரமாணகதம். உ. பிரமேயகதம்.

மூவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அத்தியாத்த்மமுதலியன ஈ:—

க. இந்திரியம் (அத்தியாத்மம்). உ. தேவதை (அதிதெய்வம்). ஈ. விஷயம் (அதிபூதம்).

அந்தக்கரணதோஷம்:—ஈ.

க. மலம்:—ஜன்மஜன்மான்ந்திரங்களின் பாபம்.

உ. விசேஷம்:—சித்தத்தின் சஞ்சலத்துவம்.

ஈ. ஆவரணம்:—சொருபத்தின் அஞ்ஞானம்.

* கூ. மூத்திகோபநிஷதம்.

* க௦. ருத்திராஸிஞதயோபநிஷதம்.

அர்த்தவாதம் ஈ:—நிந்தையையாவது ஸ்துதியையாவது அறிவிக்கும் வாக்கியம்.

க. அறுவாதம்:—அந்நியப்பிரமாணத்தாற் கித்தித்த அர்த்தத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியம்: “ அக்கினி பணிக்கு மருந்து ” என்னும் வாக்கியம்போல.

உ. குணவாதம்:— அந்நியப்பிரமாணவிருத்தமாகிய விதேய அர்த்தத்தைக் குணவாயிலாகத் துதிக்கும் வாக்கியம். பிரகாசமாகிய குணத்தின் சமத்தன்மையால் துதிக்கும் “ யூபம் (எக்கியகம்பம்) ஆதித்தன் ” என்னும் வாக்கியம்போல.

ஈ. பூதார்த்தவாதம்:— சுவார்த்தத்தில் பிரமாணமுள் ளதாய் இலக்ஷணையினாலே விதேய அர்த்தத்தின் லொக்கியத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியம் “ வஜ்ஜிரஹஸ்தன் புரந்தரன் ” என்னும் வாக்கியம்போல.

அவதி ஈ:—வரம்பு (எல்லை).

க. ஞானத்தினது உ. வைறாக்கியத்தினது. ஈ. உபராமத்தினது:— கித்திரோதமாகிய உபரதி (உபசார்தி)யினது.

* கக. அவஸ்தை ஈ:—மூன்று தேசவிவகாரங்களின் காலம்.

* கக. வாரோபபிஷ்டம் முறை அத்தியாயம்.

க. ஜாக்கிரம். உ. சோட்பனம். ந. சுழுத்தி.

ஆத்மா ந:—

க. ஞானாத்மா :—புத்தி.

உ. மகானாத்மா :—மகத்தத்துவம்.

ந. சரந்தாத்மா :—சுத்தப்பிரஹ்மம்.

ஆத்மாவின் பேதம் ந:—

க. மித்தியாத்மா :—ஸ்தூலசூக்ஷ்மசங்காதம்.

உ. கௌணாத்மா :—புத்திரன்.

ந. முக்கியாத்மா :—சாக்ஷி (கூடஸ்தர்).

ஆநந்தம் ந:—

க. பிரஹ்மாநந்தம் :—சமாதியில் உண்டாகிய அல்லது சுழுத்தியிலுள்ள பிம்பபூதமாகிய ஆநந்தம்.

உ. விஷயாநந்தம் :—ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் விஷயப்பிராப்தியாகிய நிமித்தத்தால் ஏகாக்கிரமாகிய சித்தத்திலுண்டாகும் ஆத்மசொரூபமாகிய ஆநந்தத்தின் கூணிகப் பிரதிபிம்பம். இதனையே இலேசாநந்த மென்றும், மாத்திராநந்த மென்றும் கூறுவர்.

ந. வாசனாநந்தம் :—சுழுத்தியினின் நெழுதல்முதலிய உதாசனநாஸியில் அதுபவிக்கப்படும் ஆநந்தம்.

இலக்ஷணம்

க. அவ்வியாப்தி:—இலக்ஷியத்தின் ஏகதேசத்தில் இலக்ஷணமிருத்தல். அது பசு கபிலநிறமுடைய தெனல்.

உ. அதீவ்யாப்தி:—இலக்ஷியத்தில் வியாபித்து, இலக்ஷியமல்லாததினும் அந்த இலக்ஷணமிருத்தல். அது பசு கொம்புள்ளதெனல்.

ஈ. அசம்பவம்:—இலக்ஷியத்தில் இலக்ஷண மில்லாதிருத்தல். அது பசு பிணவுபட்ட குளம்புகளுடைய தெனல்.

உத்தேசமுதலியன ஈ:—

க. உத்தேசம்:—பெயரைக் கீர்த்தித்(சொல்லு)தல்.

உ. இலக்ஷணம்:—அசாதாரணதர்மம்(ஒன்றிலிருப்பதாகிய தர்மம்).

ஈ. பரிணாமம்:—பதங்கொதி (அதிவிபாதிமுதலிய நோஷங்களை விசுரித்தல்.)

உலகம் ஈ:—

க. ஓசைக்கம். உ. மத்தியம், பரிணாமம்.

ஏகினம் ஈ:—இச்சை அல்லது வாகை.

புத்திரோஷணம். உ. உத்தேசமுதலியன. க. உலகம் ஏக

ஊட்டம்—எல்லோரு மென்னைத் துதிக்கவேண்டும்; ஒருவரு
மென்னை நிந்திக்கலாகா தென்னு மிச்சை, அல்லது பர
லாக இச்சை.

ஏதுமுதலியன ந. :—

க. ஏது. உ. சோருபம். ந. பலம்.

கடிணம் ந. :—கர்மத்தின் சாதனம்.

க. மனம். உ. வாக்கு ந. காயம்.

கார்த்தவ்யமுதலியன ந. :—

கார்த்தவ்யம். —செய்ப்பத்தக்க ஞானசாதனம்.

உ. ஞாதவ்யம் :—அறியத்தக்க ஞானத்தின் விஷயம்
(பிரமாத்து ஐக்கியம்.)

ந. பிராப்தவ்யம் :—அடைபத்தக்க ஞானத்தின் பய
னாகிய மோகாடி.

கர்மம் ந. :—

க. பூதாணியம். உ. பூபம். ந. யிசிரம் (கலப்ப)

* கஉ. கர்மம் ந.

மனோபாசனம் உ. உது அநிலயம்.

க. சுஞ்சிதம் :—ஜன்மாத்மாவானில் சேர்க்கப்பட்ட கர்மம்.

உ. ஆகாமியம் :—வர்த்தமான (இந்த) ஜன்மத்தில் செய்யப்படும் கர்மம்.

ங. பிராரத்தம் :—வர்த்தமான ஜன்மத்தின் ஆரம்பத் திற்கேதுவாகிய கர்மம்.

கர்மமுதலியன ந :—

க. கர்மம் :—வேதவிதிதகர்மம்.

உ. விகர்மம் :—வேதத்திற்கு விருத்தமாகிய கர்மம்.

ங. அகர்மம் :—இருவிதகர்மத்தையும் செய்வாதிருத் தல்.

காரணவாதம் ந :—

க. ஆரம்பம் :—பாட்டன்முதலியவர்களால் செய்யப் பட்ட பழைய விடு இடிந்துபோக, அதிலுள்ள செங்கல் முதலிய சாமக்கிரிகளால் மறுபடியும் புதுவிட்டை ஆர ம்பித்தல்போல, காரியமாகிய பிருதிவிமுதலியவற்றின் நாசத்தன்மைக்குக் காரணமாகிய பரமாத்மாவைக் கெடாதி ருக்கின்றன. அவற்றால் மறுபடியும் வேறு பிருதிவிமுத லியவற்றின் ஆரம்பம் உண்டாவதாம். இப்படி நியாயமாத்

தில் ஆரம்பவாதம் ஒப்பப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் காரியகாரணங்களுக்குப் பேத முண்டு.

உ. பரிணாமம் :—பாலின் பரிணாமம் (வேற்றுருவம்) தயிராதல்போலச் சாங்கியமதத்தில் பிரகிருதியின் பரிணாமம் ஜகத்தாம். உபாசகர்கள் து மதத்தில் பிரஹ்மத்தின் பரிணாமம், ஜகத்தாம் ஜீவனுமாம். இப்படி அவர்கள் பரிணாமவாதம் ஒப்பியிருக்கின்றார்கள். இதில் காரியகாரணங்களுக்கு அபேத முண்டு.

௩. விவர்த்தம் :—நிர்விகாரமாகிய இரஜ்ஜுவில் இரஜ்ஜுவாகிய அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தையுடைய வேற்றுருவமாகிய சர்ப்ப முண்டாகின்றது. அது இரஜ்ஜுவின் விவர்த்த(கற்பிதகாரிய)மாம். அதுபோல நிர்விகாரப்பிரஹ்மத்தில் அதிஷ்டானப்பிரஹ்மத்தினும் விஷமசத்தையுடைய வேற்றுருவமாகிய ஜகத்துண்டாகின்றது. அது பிரஹ்மத்தின் விவர்த்த(கற்பிதகாரிய)மாம். இப்படி வேதாந்தசித்தாந்தத்தில் விவர்த்தவாதம் ஒப்பப்பட்டிருக்கின்றது.

இதிலும் காரியகாரணங்களுக்குப் பாதத்தினாலாகிய அபேத முண்டு.

காலம் ௩. —

ச. இரப்ப. உ. ஏதர்வ. ௩. கீழ்வ.

குருமுதலியன ஈ :—

குருமுதலியன நேத்திரத்தின் தர்மமாம். இங்கே குருடாகிய நேத்திரத்தின் தர்மமானது செவிடு ஊமை முதலிய மற்ற இந்திரியங்களின் தர்மங்களையும் குறிப்பிப்பதாயிருக்கின்றது. மந்தத்தன்மையும் தெளிவும் சகல இந்திரியங்களுக்கும் சமமென்றாக.

ச. குரு:—நேத்திரத்தால் எவ்விதத்தாலும் தனது விஷயத்தைக் கிரகியாதிருத்தல்.

உ. மந்தத்தன்மை:—இந்திரியத்தால் தனது விஷயத்தைச் சொற்பமாகக் கிரகித்தல்.

ஈ. தெளிவு:—இந்திரியத்தால் தனது விஷயத்தைச் தெளிவாகக் கிரகித்தல்.

கச. பிரஹ்மத்தின் ரூபம் ஈ :—

சகனம். உ. சகனநிஷ்கனம். ஈ. நிஷ்கனம்.

இராகம், மரதூணம், திருட்டி என்னும் இவை தாமஸனது குணங்கொண்டு பிரஹ்மவாதிகளால் கொல்லப்படும். மேலே சாத்தவிகமும், நடுவில் இராகமும், கீழே தாமஸமும் என்க. நில்ல ராகமும் சாத்தவிகமும், தம்மஞானம் இராகமும், அநிலாமை தாமஸமும் என்க. என்பது சாரிரோபநிஷதம்.

கச. சகனநிஷ்கனம் உ. நிஷ்கனம்.

சத்தை நு:—

க. பாரமார்த்திகம். உ. வியாவகாரிகம். ந. பிராதிபாவிகம்.

* சம்பந்தம் நு:—

க. சையோகம். உ. சமவாயம். ந. தாதாத்மியம்.

சரீரம் நு:—

க. ஸ்தூலம். உ. சூக்ஷ்மம். ந. காரணம்.

ஜாக்கிரம் நு:—

க. ஜாக்கிரஜாக்கிரம்:—வர்த்தமான ஜாக்கிரத்தில் உண்டாகும் சொரூபசாக்ஷாத்காரம்.

உ. ஜாக்கிரசோப்பணம்:—ஜாக்கிரத்தில் உண்டாகும் சென்ற அல்லது இனி வரும் விஷயங்களைச் சிந்தித்தலாகிய மனோராஜ்யம்.

ந. ஜாக்கிரகமுத்தி:—ஜாக்கிரத்தில் பிராந்தியினால் உண்டாகும் ஜடசொரூபமாகிய விருத்தி.

சிரவணமுதலியவற்றின் பலம் நு:—

ச. பிரமாணசமுதயநாசம். உ. பிரமேயசமுதயநாசம். ந. விபரீயநாசம்.

* இதன் விவரம் விருத்திப்பிரகாரத்திற் காண்க.

ஜீவன் ஈ :—

க. பாரமார்த்திகன் :—சாக்ஷி (கூடஸ்த) சேதனம்.

உ. வியாவகாரிகன் :—சாபாஸ அந்தக்கரணரூபஜீவன் :

ஈ. பிராதிபாஸிகன் :— சாபாஸ அந்தக்கரணரூப வியாவகாரிகஜீவனிடத்திற் சொப்பனத்தில் அத்தியஸ்தமாகும் ஜீவன்.

* கரு. க. விகுவன் :— ஜாக்கிரத்தில் மூன்று தேகத்திற்கும் அபிமானியாகிய ஜீவன்.

உ. தைஜஸன் :—சொப்பனத்தில் ஸ்தூலதேகத்தி னபிமானத்தை விட்டுச், சூக்ஷ்மம் காரண மென்னும் இரண்டு தேகங்களின் அபிமானியாயுள்ள அதே ஜீவன்.

ஈ. பிராஞ்ஞன் :—சுழத்தியில் ஸ்தூலசூக்ஷ்மதேகங் களின் அபிமானத்தை விட்டுக், காரணதேக மொன்றன் அபிமானியாயுள்ள அதே ஜீவன்.

சுழுத்தி ஈ :—

க. சுழுத்திஜாக்கிரம் :—சாத்வீகவிருத்திபூர்வகமாயி யுக்கசுழுத்தி.

உ. சுழுத்திசொப்பனம் :—இராஜஸவிருத்திபூர்வகமாயி யுக்கசுழுத்தி.

* கரு. ஸப்பகஸம், வரணம்.

௩. சுழத்திகுழத்தி:-தாமஸவிருத்தியூர்வகமாயிய காட
(ஆழந்த)கழுத்தி.

சுழத்திமுதலியன ௩ :—

க. கழுத்தி. உ. முர்ச்சை. ௩. சமாதி.

சோப்பனம் ௩ :—

க. சோப்பனஜாக்ஷிரம் :—எதார்த்தமாயிய பொரு
ளைச் சொப்பனத்திற் காணுதல்.

உ. சோப்பனசோப்பனம் :—சொப்பனத்தில் இரஜ
ஜ-சர்ப்பமுதலிய பிரதிபலனைக் காணுதல்.

௩. சோப்பனசுழத்தி :—கண்ட சொப்பனத்தின் மற
தி (நினைவின்மை).

ஞாதாமுதலியன ௩ :—

ஞாதா (காண்பான்), உ. ஞானம் (காட்சி)
௩. ஜோபம் (காணப்படுபொருள்)

ஞானப்பிரதிபலனம் ௩ :—

க. சமசயம. உ. அசம்பாவனை. ௩. அபிரீத
பாவனை.

ஞானமுதலியன ௩ :—

ஞானம், உ. கவசத்திரயம், ௩. உபாதி.

தாதாத்மியம் ந. :—

க. பிரமஜாதாத்மியம்:—அகங்காரத்திற்குச் சாக்ஷிபி
னேழிள்ள தாதாத்மியம்.

உ. சகஜாதாத்மியம்:—அகங்காரத்திற்குச் சிதாபா
ஸனேழிள்ள தாதாத்மியம்.

ந. கர்மஜாதாத்மியம்:—அகங்காரத்திற்கு ஸ்தூல
தேகத்தோடுள்ள தாதாத்மியம்.

* கள. தாபம் ந. :—துக்கம்.

க. அத்தியாத்மம்:—ஸ்தூலரூபமசரீரங்களி லுண்
டாகும் ஆதிவிபாதியாகிய துக்கம், அத்தியாத்மதாபமாம்.

உ. அதிதேய்வம்:—தெய்வத்தினாலுண்டாகும் சிதம்
உஷ்ணம் பெருமழை மழையின்மை மின்னல் இடி பூசும்
புழுதலிய துக்கம், அதிதேய்வதாபமாம்.

ந. : அதிபூதம்:—தனது சரீரத்திற்கு வேறுகிய சேத்
தித்திற்கு விஷயமாகும் பிராணி(திருடர் புலி சத்தாரு
முதலியவை)களால் உண்டாகும் துக்கம், அதிபூததாப
மாம்.

நாதமுதலியன ந. :—

சகஜ முத்தவேதாந்தம்

க. நாதம்:—ஒங்காரம் அல்லது சத்தகுணம் அல்லது பரைமுதலிய (ச) வாக்குகள்.

உ. வீந்து:—ஒங்காரத்தின் அலகியார்த்தமாகிய துரியபதம்.

ஈ. கலை:—ஒங்காரத்தின் அகாராதி மாத்திரை; பரைவாக்காகிய அமிசம் (சத்தத்தின் அவயவம்).

நிலிருத்தி ஈ (தாதாத்மியத்தின்):—

க. பிரமஜத்தின் நிலிருத்தி:—ஞானத்தினால் பிராந்தி (அவிவேகம்) நாசமாக, பிரமஜதாதாத்மியத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

உ. சகஜத்தின் நிலிருத்தி:—சகஜதாதாத்மியத்திற்கு ஞானத்தால் பாதமும், ஞானத்தின் தோஷம் விழுந்தபின் நாசமுண்டாகின்றது.

* ஈ. கர்மஜத்தின் நிலிருத்தி:—ஞானியின் கர்மஜதாதாத்மியம் பிராரத்தபோகம் முடிவாகவே நிவர்த்தியாகின்றது.

பாபகர்மம் ஈ:—

க. உத்திருஷ்டம். உ. மத்திமம். ஈ. சாமானியம்.

புண்ணியகர்மம் ஈ:—

கலை.]

வேதந்தியுத்தரத்தசம்ஸாரவண்ணம்.

நகர

க. உத்திருஷ்டம். உ. மத்திமம். ந. சாமானி
யம்.

பிரபஞ்சம் ந :—

க. ஸ்தூலம். உ. சூக்ஷ்மம். ந. காரணம்.

பிரஹ்மம் ந :—

க. விராட்டி. உ. இரணியகருப்பன். ந. நசுவ
ரன்.

பிரானுயாமம் ந :—

க. பூரகம். உ. சும்பகம் ந. இரேசகம்.

பிராரத்தம் ந :—

க. இச்சை. உ. அரிச்சை. ந. பரவிச்சை.

* கள. மனோநாசாதி ந :—

க. மனோநாசம். உ. வாசனாகூயம். ந. தத்து
வநாசம்.

மிசிரகர்மம் ந :—

க. உத்திருஷ்டம். உ. மத்திமம். ந. சாமானி
யம்.

மூர்த்தி ந :—

க. பிரஹ்மா. உ. விஷ்ணு.* ந. சிவன்.

* கள. அக்ஷரோபவிஷ்டம், முத்திரோபவிஷ்டம்.

* ௧௮. வாசனை ந :—

௧. நேகவாசனை. ௨. லோகவாசனை. ௩. சாஸ்திரவாசனை.

வாதமுதலியன ந :—

௧. வாதம் :—குருசிஷ்யசம்வாதம்.

௨. ஜல்பம் :—யுக்திப்பிரமாணங்களில் வல்ல பண்டிதர்களின் பாமதத்தினைக் கண்டித்துத் தன்மதத்தைப் பூஷிக்கும் வாதம்.

௩. விதண்டை :—மூர்க்கர்களது பிரமாமயுக்தியில் லாத வாதம்; அல்லது தன் பகஷத்தை ஸ்தாபித்துப் பர பகஷத்தைக் கண்டித்தல். அது ஸ்ரீஹர்ஷமிசிராசாரியர் கண்டனகிரந்தத்தில் செய்திருப்பது போன்றதாம்.

விதிவாக்கியம் ந :—

௧. அபூர்வவிதி :—அபூர்வக்கிரிபையை விதிக்கும் வாக்கியம்.

௨. நியமவிதி :—அடைபட்ட இரண்டு பகஷங்களில் ஒன்றை விதிக்கும் வாக்கியம்.

௩. பரிசங்கியாவதி :—இரண்டு பகஷத்தில் ஒன்றன் நிரோபதத்தை விதிக்கும் வாக்கியம்.

வேதத்தின் காண்டம் ந. :—

க. கர்மம். உ. உபாசனை. ந. ஞானம்.

நாலவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அநுபந்தம் ச. —தன்னை அறிந்த பிறகு புருஷனைக் கிரந்தத்தில் பொருத்துவது.

க. அதிகாரி:—மலவிசேஷபதோஷங்களில்லாது, அஞ்ஞானதோஷமுள்ளவனாய், விவேகமுதலிய நான்கு சாதனங்களோடுகூடிய புருஷன் வேதாந்தத்திற்கு அதிகாரி.

உ. விஷயம்:—பிரஹ்மாத்ம ஐக்கியம் வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் விஷய(பிரதிபாத்திய)மாம்.

ந. பிரயோஜனம்:—சகல துக்கநிவிருத்தியும் பரமநந்தப்பிராப்தியுமாகிய மோகூதம்.

ச. சம்பந்தம் :—கிரந்தத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் பிரதிபாதகப்பிரதிபாத்தியத்தன்மையாகிய சம்பந்தமாம்.

* கக. அந்தக்கரணம் ச. :—

க. மனம்:—சங்கற்பவிகற்பமாகிய விருத்தி; ஸ்தானம் கண்டம்.

உ. புத்தி:—நிச்சயமாகிய விருத்தி; ஸ்தானம் முகம்.

* கக. பைங்கலோபந்நதம், ஸ்ரீயாக்ஷோபந்நதம்

௩. சித்தம்:—சிந்தி(ஸ்மரி)த்தலாகிய விருத்தி; ஸ்தானம் நாபி.

௪. அகங்காரம்:—அகந்தையாகிய விருத்தி; ஸ்தானம் ஹிருதயம்.

அவச்சேதகம் ௪:— ௧. வேறுபிரித்தறிவிப்பகான வியாவர்த்தகத்தினை அவச்சேதக மென்பர்.

௧. விசேஷணம்:—தனது ஆசிரயத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசித்து அவ்வாசிரயத்தினைப் பிறபதார்த்தங்களினின்றும் வேறு பிரித்தறிவிப்பது. (உ-ம்) நீலக்குடத்திலுள்ள நீலநிறம் தனது ஆசிரயமாகிய குடத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசித்து அக்குடத்தை மற்ற வெண்குடமுதலியவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதாயிருப்பதுபோல.

௨. உபாதி:—தனது ஆசிரயத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசியாது அவ்வாசிரயத்தினைப் பிறபதார்த்தங்களினின்றும் வேறுபிரிவித்தறிவிப்பது. (உ-ம்) கடம் தனது ஆசிரயமாகிய கடாகாயத்தின் சொரூபத்திற் பிரவேசியாது அக்கடாகாயத்தினை மற்ற மடாகாயமுதலியவற்றினின்றும் வேறு பிரித்தறிவிப்பதாயிருப்பதுபோல.

௩. உபலக்ஷணம்:—பாதாணம் ஓர்காலத்தில் ஓர்தேசத்திலிருப்பதாய்த் தனது ஆசிரயத்தை பிறவற்றினின்றும்

வேறுபிரித்தறிவிப்பது.

(உ-ம்.) காகம் யாதேனும் ஓர்காலத்து ஓர்தேசத்தி ருப்பதாய்த் தனது ஆசிரயமான தேவதத்தனது வீட்டை மற்றைய வீடுகளினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதா யிருப் பதுபோல.

ச. உபரஞ்சகம்:—இயல்பாய்ப் பெறப்பட்ட தர்ம மாய்த் தனது ஆசிரயத்தை வேறு பிரிவித்தறிவிப்பது.

(உ-ம்.) நிரவயவத்தன்மை, விபுத்தன்மை, சேதக் கப்படாமையுடையன இயல்பாய்ப்பெறப்பட்ட தர்மமாய்த் தம் ஆசிரயமாகிய ஆகாயத்தை வேறுபிரித்தறிவிப்பது போல.

அவச்சேத்தியம் ச:—வேறுபிரித்தறிவித்தலாகிய அவச் சேதகமுடையநனை அவச்சேத்தியம், அவச்சின்னம், வியா விருத்தம், வியாவர்த்தியம், வியாவர்த்தநீயம் என்பர்.

க. விசிஷ்டம்:—விசேஷணமுடையது.

உ. உபகிதம்:—உபாதிபுடையது.

௩. உபலக்ஷிதம்:—உபலக்ஷணமுடையது.

ச. உபரஞ்சிதம்:—உபரஞ்சகமுடையது.

ஆர்த்தன்முதலிய பக்தர் ச:—

க. ஆர்த்தன்:—அத்தியாத்மமுதலிய துக்கங்களால் வியாகூலமுள்ளவன்.

௨. ஜிஞ்ஞாசு :—பகவானது உண்மையை அறிய
மிச்சையுடையவன்.

௩. அர்த்தார்த்தி :—இகலோகபரலோகபோகங்களில்
இச்சையுடையவன்.

௪. ஞானி :—ஜீவன்முத்தனாகிய வித்துவான்.

* ௨௦. அவஸ்தை ச :—

க. ஜாக்கிரம். உ. சொப்பனம். ௩. சுழுத்தி.
௪. துரியம்.

* ௨௧. அவஸ்தாஸ்தானம் ச :—

க. ஜாக்கிரஸ்தானம் நேத்திரம். உ. சொப்பனஸ்தா
னம் கண்டம். ௩. சுழுத்திஸ்தானம் இருதயம். ௪. துரியஸ்தா
னம் உச்சி.

ஆசிரமம் ச :—

க. பிரஹ்மசரியம். உ. கிரகஸ்தம். ௩. வரணப்
பிரஸ்தம். ௪. சந்நியாசம்.

உற்பத்திமுதலிய கிரியைகள் ச :—இங்கே கிரியை என்
னும் சத்தத்தால் கிரியையாகிய கர்மத்தின் பலம் சொல்லப்
படுகின்றது.

* ௨௦. * ௨௧. பிரஹ்மோபநிஷதம், சாரீரகோபநிஷதம், பரப்
பிரஹ்மோபநிஷதம்.

க. உற்பத்தி:—முதற்கணம் (ஜன்மம்). குலாலனது கிரியைக்குப் பயனாகிய குடத்தின் உற்பத்திபோல.

உ. பிராப்தி:—நடத்த வென்னும் கிரியையின் (இச்சித்த இடத்தை அடைதலாகிய) பலம்.

ங. விகாரம்:—அந்நியவுருவத்தையடைதல். சமையற்கிரியை(தொழிலு)க்குப் பயனாகிய அந்நத்தின் விகாரம் (திரிபு) போல.

ச. சம்ஸ்காரம்:—(க) மலத்தின் நிவிருத்தி. (உ) குணத்தின் பிராப்தி என்னும் பேதத்தால் சம்ஸ்காரம் இரண்டுவகையாம். (க). வஸ்திரத்தைக் கழுவுதலாகிய கிரியைக்குப் பயனாகிய மலநிவிருத்திபோலும். (உ). குகம் பாவில் வஸ்திரத்தை நனைத்தலாகிய கிரியைக்குப் பயனாகிய இரத்தகுணத்தின் உற்பத்திபோலும்.

சத்தப்பிரவிருத்தியின் நிமித்தம் ச:—

க. ஜாதி. உ. குணம். ங. கிரியை. ச. சம்பந்தம்.

சமாதிவிக்வினம் ச:—

க. இலயம். உ. விஷேபம். ங. கஷாயம். ச. இரஸாஸ்வாதம்.

சக்நியாசம் ச:—

க. குடசகம். உ. பகூதகம். ங. ஹம்ஸம். ச. பாமஹம்ஸம்.

சித்தநிரோதயுத்தி ச :—

க. அத்தியாத்மவித்தை. உ. சாதுசங்கம். ஈ. வா
சனாத்தியாகம். ச. பிராணயாமம்.

* உஉ. சிரவணாதி ச :—

க. சிரவணம். உ. மனனம். ஈ. நிதித்தியாசனம்.
ச. சமாதி.

தர்மமுதலியன ச :—நான்கு புருஷார்த்தம்.

க. தருமம் :—சகாம அல்லது நிஷ்காம புண்ணியம்.

உ. அர்த்தம் :—இந்தவுலகத்திலும் பரலோகத்திலு
முள்ள போகத்திற்குச் சாதனங்களாகிய திரவியமுதலி
யன.

ஈ. காமம் :—இகலோகபரலோகங்களின் போகம்.

ச. மோக்ஷம் :—அநர்த்தநிவிருத்தி ஆநந்தப்பிராப்தி.
பரிசம் ச :—

க. சீதம். உ. உஷ்ணம். ஈ. மிருது. ச. கடினம்.

* உஈ. பிரஹ்மவித்துமுதலியோர் ச :—

க. பிரஹ்மவித்து :—நான்காவது பூமியிலுள்ள ஞானி.

உ. பிரஹ்மவித்வரன் :—ஐந்தாம் பூமியிலுள்ள ஞானி.

ஈ. பிரஹ்மவித்வரியான் :—ஆறாம் பூமியிலுள்ள ஞானி.

* உஉ. அத்தியாத்மோபநிஷதம்.

* உஈ. வாகோபநிஷதம் ச-வது அத்தியாயம்.

ச. பிரஹ்மவித்வரிஷ்டன் :— ஏழாம் பூமியிலுள்ள ஞானி.

பிரமாணம் ச :—பிரமாஞானத்திற்குக் காரணம் பிரமாணம். இங்கே நான்கு பிரமாணங்களைக் கூறுதல் நியாயசாஸ்திரத்தின்படியாம்.

க. பிரத்தியக்ஷம். உ. அநுமானம். ஈ. உவமானம். ச. சத்தம்.

புருஷார்த்தம் ச :—

க. தருமம். உ. அர்த்தம். ஈ. காமம். ச. மோக்ஷம்.

பூஜாபாத்திரம் ச :—

க. பிரஹ்மநிஷ்டர். உ. முமுக்ஷு. ஈ. பக்தன். ச. சுவதர்மநிஷ்டன்.

பூதக்கிராமம் ச :—யோனி.

க. ஜாயஜம் :—கருப்பையினின்று தோன்றும் மனிதர் மிருகமுதலியன.

உ. அண்டஜம் :—மூட்டையினின்று தோன்றும் பறவை பாம்புமுதலியன.

ஈ. உற்பிஜ்ஜம் :—வித்து வேர் கிழங்கு கொம்பு கொடி முதலியவற்றினின்றுண்டாகும் விருக்ஷமுதலியன

ச. சுவேதஜம் :— வேர்வைமுதலியவற்றினின்று தோன்றும் பேன் மூட்டுப்பூச்சிமுதலியன.

* ௨௪. மைத்திரிமுதலியன ச :—

க. மைத்திரி :—பணமுள்ளவனிடத்திலாவது, குணத்தினும் சமானமானவனிடத்திலாவது, ஈசுவரபக்தனிடத்திலாவது, விஷயி கர்மி உபாசகர்க ளிடத்திலாவது “இவர்கள் என்னுடையவர்கள்” என்றுண்டாகும் புத்தி.

உ. கருணை :— துக்கமுடையவன், குணத்தினால் தாழ்ந்தோன், அஞ்ஞானி, ஜிஞ்ஞாசு என்னு மிவர்களிடத்திலுள்ள இரக்கம்.

ங. முத்திதை :—புண்ணியவான், குணத்தினால், மேற்பட்டவன், ஈசுவரன், முக்தன் என்னு மிவர்களிடத்திலுள்ள பிரியம்.

ச. உபேகை :—பாவி, அவகுணன், துவேஷி, பாமரன் என்னு மிவர்களிடத்திலுள்ள இராகத்துவேஷயில்லா மையாகிய உதாசினத்தன்மை.

* ௨௫. மோக்ஷத்துவாரபாலகர் ச :—

க. சமம். உ. சந்தோஷம். ஈ. விசாரம் (விவேகம்). ச. சாதுசங்கம்.

* ௨௪. வராகோபநிஷதம்.

* ௨௫. மகோபநிஷதம் ச-வது அத்தியாயம்.

யோகபூமி ச :—

க. வாக்குலயம். உ. மனோலயம். ஈ. புத்தி
லயம். ச. அகங்காரலயம்.

வருணம் ச :—

க. பிராஹ்மணன். உ. கூத்திரியன். ஈ. வைசி
யன். ச. சூத்திரன்.

வர்த்தமான ஞானப்பிரதிபந்தம் ச :—

க. விஷயாசக்தி. உ. புத்திமந்தத்தன்மை. ஈ. குதர்க்கம்.
ச. விபரீததுராக்கிரகம்.

வர்த்தமானஞானப்பிரதிபந்த நிலிருத்தியின் ஏது ச :—

க. சமமுதலியன :—இது விஷயாசக்தியை நிவர்த்திப்பது.

உ. சிரவணம் :—இது புத்தியின் மந்தத்தன்மையை நிவர்த்திப்பது.

ஈ. மனனம் :—இது குதர்க்கத்தை நிவர்த்திப்பது.

ச. நிதித்தியாசனம் :—இது விபரியயத்தி(விபரீதபாவ
னை) லுண்டாகும் துராக்கிரக அகந்தையை நிவர்த்திப்பது.

விவேகமுதலியன ச :—

க. விவேகம். உ. வைராக்கியம். ஈ. ஷட்சம் பத்தி. ச. முமுக்ஷுத்துவம்.

வேதம் ச :—

க. இருக்கு. உ. யஜுர். ஈ. சாமம். ச. அதர்வணம்.

ஐவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அஞ்ஞானத்தின் பேதம் இ:—அஞ்ஞானத்திலு்வேதாந் தாசாரியர்களின் மதபேதம்.

க. மாயைஅவித்தைவடிவம் :— சிலர் (வித்தியாரண் ணியசுவாமிகள்) அஞ்ஞானத்தை மாயை (சமஷ்டி அஞ் ஞானமய ஈசுவரவுபாதி) அவித்தை (வியஷ்டி அஞ்ஞான மய ஜீவவுபாதி) வடிவமாக ஒப்பியிருக்கின்றனர்.

உ. ஞானக்கிரியாசக்திவடிவம் :— சிலர் அஞ்ஞானத் தை ஞானசக்திக் கிரியாசக்தியாகக் கொள்ளுகின்றார்கள்.

ஈ. லக்ஷப ஆவரணவடிவம் :—சிலர் அஞ்ஞானத் தை ஆவரணவடிவ மென்றும் லக்ஷப (த்திற்கு ஏதுவாகி யசக்தி)வடிவ மென்றும் கொள்ளுகின்றனர்.

ச. சமஷ்டிவியஷ்டிவடிவம் :—சிலர் அஞ்ஞானத்

தைச் சமஷ்டி (ஈசுவரவுபாதி) வியஷ்டி (ஜீவவுபாதி) வடிவ மென்று கொள்ளுகின்றனர்.

டு. காரணவடிவம் :—சிலர் அஞ்ஞானத்தை ஐகத்திற்கு உபாதானகாரணமாகிய மூலப்பிரகிருதிமய ஈசுவரவுபாதிவடிவமாகக் கொள்ளுகின்றனர். அந்தப்பக்ஷத்தில் ஜீவன் காரிய(அந்தக்கரண)வுபாதிவுடையவனாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

அபாவம் டு :—இல்லை யென்னும் தோற்றத்திற்கு விஷயம்.

க. பிராகபாவம் :—காரியத்தின் உற்பத்திக்கு முன்னுள்ள காரியத்தின் அபாவம் (முன்னின்மை).

உ. பிரத்துவம்சாபாவம்.—நாசத்திற்குப் பின் உண்டாகும் அபாவம் (அழிவுபாட்டின்மை).

ங. அந்ரியோந்ரியாபாவம் :—ஒன்றிலொன்றின்மை. அது உருவபேதம்போலும், கடபடங்களின் பேதம்போலுமாம்.

ச. அத்தியந்தாபாவம் :—மூன்றுகாலத்திலு மில்லாமை (மூழுதுமின்மை). அது வாயுவில் உருவமில்லாமை போலும்.

டு. சாமயிகாபாவம் :—ஒர்(எடுத்துக்கொள்ளும்)சம

யத்தில் பூமிமுதலியவற்றில் உண்டாகும் குடத்தின் அபாவம்.

* உக. அவஸ்தை ௫ :—

க. ஜாக்கிரம். உ. சொபனம். ஈ. சுழுத்தி. ச. துரியம். ௫. துரியாதீதம்.

இயமம் ௫ :—

க. அஹிம்சை. உ. சத்தியம். ஈ. பிரஹ்ம சரியம். ச. அபரிக்கிரகம் — நிருவாகத்திற்கு அதிகமாகத் தனத்தைக் கொள்ளாதிருத்தல். ௫. அஸ்தேயம் — கள்ளாமை (திருடாதிருத்தல்).

* உள. உபவாயு ௫ :—

க. நாகன் :—வாந்திக்கேதுவாகிய வாயு. இருதயம் ஸ்தானம்.

உ. கூர்மன் :—கண்ணிமைத்தற்கேதுவாகிய வாயு ஆசனம் ஸ்தானம்.

ஈ. கிரிகரன் :—தும்மலுக்கேதுவாகிய வாயு. நாபி ஸ்தானம்.

ச. தேவதத்தன் :—கொட்டாவி விவெதற் கேதுவாகிய வாயு. கண்டம் ஸ்தானம்.

* உக. மண்டலப்பிரஹ்மணோபநிஷதம்.

* உள. பிரஹ்மவித்தியோபநிஷதம், ஐயங்கலோபநிஷதம்.

டு. தனஞ்சயன்:—யிங்குதற்கேதுவாகிய வாயு. சர்வாங்கம் ஸ்தானம்.

ஏதுப்போலி டு.:— (ஹேத்வாபாசம்) ஏதுவின் இலக்கண (சாத்தியத்தின் சாதகத்துவ)மில்லாததாய், ஏதுவைப் போலத்தோற்றும் துஷ்ட ஏது, அல்லது ஏதுவின் ஆபாசம் (தோஷம்), ஏதுப்போலியாம்.

க. சவ்வியாபிசாரம்:—துணிபொருளாகிய சாத்தியத்தின் (அக்கினியின்) ஆசிரய(பர்வத)த்திலும், அதன் அபாவத்தின் ஆசிரயத்தி(மடுவி)லும் இருக்கும் ஏது, சவ்வியபிசாரமாம். அது 'பர்வதம் அக்கினியுடையது; பிரமேயமா(அளவையால் அளக்கத்தக்கதா)களின்' என்பதாம். இதனையே அநைகாந்திக(பிறழ்ச்சியுடைய)ஏது வென்றும் கூறுவர்.

உ. விருத்தம்:—சாத்தியமல்லாவிடத்து வியாபித்திருக்கும் ஏது, விருத்தமா(மாறுகொள்வதா)ம். அது 'சத்தம் நித்தியம்; கிரியாஜந்நியமா யிருத்தலால்' என்னும் ஏது, சாத்திய(நித்திய)மல்லா அநித்தியத்தில் வியாபித்திருக்கின்றது; ஏனெனின், எது கிரியாஜந்நியமோ, அது அநித்தியமாம், கடம்போல என்னும் நியமமிருத்தலால் என வரும்.

௩. சற்பிரதிபக்கம்:—சாத்தியத்தின் அபாவத்தைச்

சாதிக்ஞம் அன்னிய ஏது ஏதற்கிருக்கின்றதோ, அது சற் பிரதிபக்கமா(மறுதலையுடையதா)ம். அது 'சத்தம் நித்தியமாம்; செவிக்கு விஷயமாதலால்' என்னும் ஏதுவினது சாத்திய(நித்தியத்துவ)த்தின் அபாவத்தைச் சாதிக்ஞம், 'சத்தம் அநித்தியமாம்; காரியமாகையால், கடத்தைப் போல' என்னும் ஏதுப்போல. யாது காரியமோ, அது அநித்தியமேயாம்.

ச. அசித்தம்:—ஏதுவின் சொரூபம் பக்ஷத்திற் பெறப்படாமை அசித்தம்(பேறில்லது). அது, 'சத்தம் குணமாம்; நேத்திராஜந்ரியஞானத்திற்கு விஷயமாதலால்; உருவத்தைப்போல'. என்பது இங்கே கண்ணிற்கு விஷயமாதலாகியஏதுவின் சொரூபம் சத்தமாகிய பக்ஷத்திலை; ஏனெனின், சத்தம் சிரவணஜந்ரியஞானத்திற்கு விஷயமாதலால்.

௫. பாதிதம்:—ஏதனது சாத்தியத்தின் அபாவம் வேறொரு பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்படுகின்றதோ, அது பாதிதம்(மறுப்புடையது). அது 'அக்கினி சூடில்லாதது; திரவியமா யிருத்தலால்' என்னும் ஏதுவினது சாத்தியத்தி (உஷ்ணமின்மையி)ன் அபாவம்(சூடு)தொக்கிந்திரியத்தால் கிரகிக்கப்படுகின்றது என்பதுபோல.

கர்மம் ௫ :—

க. நித்தியம் :—எப்போதும் செய்யவேண்டிய கர்மம் (ஸ்நானசந்திமுதலியன).

உ. நைமித்திகம் :—ஏதேனுமேர் நிமித்தத்தை முன்னிட்டுச் செய்யவேண்டிய கர்மம் (கிரகணசிராத்தமுதலியன).

ங. காமியம் :—காமத்தின்பொருட்டு விதிக்கப்பட்ட கர்மம் (யாகாதிகள்).

ச. பிராயச்சித்தம் :—பாவநிலுத்தியின்பொருட்டு விதிக்கப்பட்ட கர்மம்.

ஞ. நிஷித்தம் :—செய்யாமலிருக்கும்பொருட்டுச் சொல்லப்பட்ட கர்மம் (பிரஹ்மஹத்திமுதலியன).

* உஅ. கர்மேந்திரியம் ௫ :—

க. வாக்கு. உ. பாணி. ங. பாதம். ச. உபஸ்தம். ஞ. குதம்.

கியாதி ௫ :—தோற்றதலும் சொல்லுதலுமாகிய வியவகாரம்.

க. அசத்தியாதி :—சூரியவாதிகள். அசத்தாகிய (சொருபமில்லாத) சர்ப்பத்தின் தோற்றமும் சொல்லுதலும் இரண்டு தேசத்தில் ஒப்புகின்றார்கள்.

* உஅ. பைங்கலம், வாகம்முதலிய உபநிஷதங்கள்.

உ. ஆத்மக்கியாதி :- கூணிகவிஞ்ஞானவாதிகள் ஒப்பியிருக்கும் கூணிகபுத்தியாகிய ஆத்மாவின் சர்ப்பரூபத்தோற்றமும் சொல்லுதலுமாம்.

ஈ. அந்நியதாக்கியாதி :- நையாயிகர் புற்றுமுதலிய நூரதேசத்திலுள்ள சர்ப்பத்தின் பிரதிதியும் (தோற்றமும்) சொல்லுதலும் தோஷபலத்தினாலே இரஜ்ஜுதேசத்தில் ஒப்புகிறார்கள். அது அந்நியதாக்கியாதியாம். அல்லது இரஜ்ஜுவாகிய ஞேயத்திற்குச் சர்ப்பரூபமாகிய ஞானம் ஒப்பியிருக்கின்றார்கள் ; அது அந்நியதாக்கியாதியாம்.

ச. அக்கியாதி :- சாங்கியப்பிரபாகரமதாதசாரிகள், “இது சர்ப்பம்” என்னுமிடத்து, “இது” என்னும் அமிசம் இரச்சுவின் இதுவென்னுந்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷஞானமாம் ; “சர்ப்பம்” என்பது முன்கண்ட சர்ப்பத்தின் ஸ்மிருதிஞானமாம் ; தோஷபலத்தால் இவ்விரண்டுஞானங்களுடைய அக்கியாதி அதாவது அவிவேகம் (பேதத்தோற்றரவின்மை) உண்டாகின்ற தென்று ஒப்புகிறார்கள். அது அக்கியாதியாம்.

டு. அநிர்வசனீயக்கியாதி :- வேதாந்தசித்தாந்தத்தில் இரஜ்ஜுவில் அதனது அவித்தையால் அநிர்வசனீய (சத்தசத்திலக்ஷண) சர்ப்பமும் அதன் ஞானமும் உண்டா

கின்றன. அதனது கியாதி என்னும் தோற்றமும் சொல்
லுதலுமாகிய வியவகாரம் அகிர்வசனீயக்கியாதிபாம்.

கிலேசம் ௫:—

க. அவித்தை:—(க). துக்கத்தில் சுகபுத்தி. (உ).
அநாத்மாவில் ஆத்மபுத்தி. (ங). அநித்தியத்தில் நித்தி
யபுத்தி. (ச). அசுத்தத்தில் சுத்தபுத்தி என்பனவாம்
இது நான்குவிதமாகிய காரிய அவித்தையாம்.

உ. அஸ்மிதை:— சாக்ஷிபுத்திகளின் ஐக்கிய(ஆத்
மாவும் புத்தியும் ஒன்று என்னும்) ஞானம் (சாமானிய அ
கங்காரம்).

ங. இராகம்:—திடஆசை (பேராசை).

ச. துவேஷம்:—குரோதம்.

ரு. அபிரிவேசம்:—மரணபயம்.

* உக. கோசம் ௫:—

க. அந்நமயம். உ. பிராணமயம். ங. மனோமயம்
ச. விஞ்ஞானமயம். ரு. ஆநந்தமயம்.

சத்தமுதலியன ௫:—

க. சத்தம், உ. பரிசம். ங. உருவம். ச. இர
சம். ரு. கந்தம்.

* உக முத்தலம், தைத்திரீயமுதலிய உபிடதங்கள்.

ஜீவன்முக்திப்பிரயோஜனம் ௫:— ஜீவன்முக்தி ஞானிக் குச் சித்தித்திருந்தபோதிலும், இங்கே ஜீவன்முக்தி யென்னும் சத்தத்தால் ஜீவன்முக்தியின் விலகலுநர் தத்தின் அவஸ்தை(ஐந்தாவது முதலிய பூமி)கள் கொள் ளப்படுகின்றன. அதன் பிரயோஜனம் ஐந்துவகையாம்.

க. ஞானரகைஷ:—ஒருமுறை உண்டாகிய திடஞ் னம் நாசமாகாமையால், ஞானரகைஷ தானே சித்திக்கின் றது. என்றாலும் இங்கே நிரந்தரப்பிரஹ்மாகாவிருத்தி யின் ஸ்திதி, ஞானரகைஷ என்னும் சத்தத்திற்கு அர்த்த மாம்.

உ. தவம்:—மன இரத்திரியங்களின் ஏகாக்கிரத்தன் மை அல்லது மனவாக்குக்காயங்களின் சம்பமம் (அடக் கம்).

ஈ. விசம்வாதயில்லாமை:—ஜல்பம் விதண்டை யென் னும் வாதங்களில்லாமை.

ச. துக்கநிலிருத்தி:—திருஷ்ட (பிரத்தியக்ஷ) துக்கத் தின் நிலிருத்தி.

௫. சுகப்பிராப்தி:—நிராவரணமும் பரிபூரணமும் வி ருத்தியோடுகூடியதுமாகிய ஜீவன்முக்திவிலகலுநர்தத் தின் பிராப்தி.

* ௩௦. ஞானேந்திரியம் ௩ :—

க. சுரோத்திரம். உ. துவக்கு. ஈ. சக்ஷ-
ச. சிங்நிவை. ௩. ஆக்கிராணம்.

திருஷ்டாந்தம் ௩ :—ஜகத்தின் மித்தியாத்துவத்தில்
திருஷ்டாந்தம் ஐந்துவிதமாம்.

க. சுத்தியிலிரஜதம்.

உ. இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பம்.

ஈ. தாணுவிற்புருடன்.

ச. ஆகாயத்திற்கருமை.

௩. * ௩௧. மரீசிகையில் ஜலம்:-மத்தியானகாலத்தில்
மருஸ்தலத்தில் (ஊஷரபூமியில்) பிரதிபிம்பித்த சூரியனது
கிரணம், மரீசி, மரீசிகா என்று சொல்லப்படும். அதில் தோற்
றும் ஜலத்தை மிருகஜல மென்றும், கர்னல்ஜல மென்றும்,
பேய்த்தேரென்றும் கூறுவர்.

தூலபூதம் ௩:-—

க. ஆகாசம். உ. வாயுவு. ஈ. அக்கினி.
ச. அப்பு. ௩. பிருதிவி.

* ௩௦ வராகம், திரிசிகிபிராஹ்மணம், பைங்கலமுதலிய உபநிஷ
தங்கள்.

* ௩௧. அந்நபூர்னோபநிஷதம்.

நியமம் ௫:—

க. சௌசம் (தூய்மை).

உ. சந்தோஷம்.

ங. தவம்.

ச. சுவாத்தியாயம்:—தனது சாகையின் வேதபாகத் தையாவது கீதைமுதலியவற்றையாவது நித்தியம் ஒதுதல்.

௫. ஈசுவரப்பிரணிதானம் :— ஒங்காரமுதலியஈசுவர உபாசனை.

பஞ்சவர்க்கம் :—

க. மனாதி. உ. பிராணாதி. ங. ஸத்துவாதி. ச. பூதாதி. ௫. புண்ணியாதி.

* ஙஉ பிரளயம் ௫:—

க. நித்தியப்பிரளயம் :—கூணத்திற்கு கூணம் சகல காரியங்களும் தீபச்சுடரைப்போல நாசமாதல் அல்லது சுழுத்தி.

உ. நைமித்திகப்பிரளயம் :—பிரஹ்மாவின் இராத்திரி யாகிய நிமித்தத்தாலுண்டாகும் பூமுதலிய கீழ்முன்றுலகங் களின் நாசம்.

* ஙஉ ஸர்வசாரோபநிஷதம்.

௩. தினப்பிரளயம் :—பிரஹ்மாவின் தினத்தில் பதினான்கு மனுவந்திரங்க ஞாண்டாகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றன் நாசம் தினப்பிரளயமாம். இதனையே அவாந்திரப்பிரளய மென்றும், மனுவந்திரப்பிரளய மென்றும் கூறுவர். சிலர் இதனையே நைமித்திகப்பிரளய மென்றும் கூறுவர்.

௪. மகாப்பிரளயம் :—பிரஹ்மாவின் நூறு வருஷத்திற்குப் பிறகு பிரஹ்மதேவருடன் ஆகாயமுதல் சர்வபூதங்களும் நாசமாகுதல்.

௫. ஆத்தியந்திகப்பிரளயம் :—காரணத்தோடு ஜகத்திற்கு ஞானத்தினால் உண்டாகும் பாதம் (அத்தியந்த நிவிருத்தி).

* ௩௩. பிராணன்முதலியன ௫ :—

௧. பிராணன். ௨. அபானன். ௩. வியானன். ௪. உதானன். ௫. சமானன்.

பிராந்தி ௫ :—(சுவது கலையைப் பார்க்க).

௧. பேதப்பிராந்தி. ௨. கர்த்திருத்துவப்பிராந்தி. ௩. சங்கப்பிராந்தி. ௪. விகாரப்பிராந்தி. ௫. சத்தியத்துவப்பிராந்தி.

பிராந்திநிவிருத்திதிருஷ்டாந்தம் ௫ :—(சுவது கலையைப் பார்க்க).

* ௩௩ பிருகதாரணியகம் பிரஹ்மோபநிஷதமுதலியன.

க. பிம்பப்பிரதிபிம்பம். உ. சிவப்புஸ்பதிகம். ஈ. கடாகாசம். ச. இரஜ்ஜுசர்ப்பம். ஓ. கனககுண்டலம்.

பேதம் ஓ:—

க. ஜீவேசுவரபேதம். ஜீவஜீவபேதம். ஈ. ஜீவ ஜடபேதம். ச. ஈசஜடபேதம். ஓ. ஜடஜடபேதம்.

மகாயஞ்ஞம் ஓ:—

க. தேவயஞ்ஞம். உ. இருஷியஞ்ஞம். ஈ. பிதிர யஞ்ஞம். ச. மானுஷயஞ்ஞம். ஓ. பூதயஞ்ஞம்.

யோகபூமி ஓ:—

க. கேட்பம்:— இராகத்துவேஷாதிகளால் சித்தம் சலித்தல்.

உ. விகேட்பம்:—பகிர்முகமாகிய சித்தம் ஒவ்வொரு கால் தியானத்தோடு கூடியிருத்தல். அது கேட்பத்தி னும் விசேஷமாகிய விகேட்பமாம்,

ஈ. மூடம்:—சித்திரை தந்திரை (தூக்கத்தின் ஆதி யில் உண்டாகும் சோம்பல்) முதலியவற்றோடு கூடியதன் மை.

ச. ஏகாகீரம்:—யோகாப்பியாசபலத்தால் சித்தம் ஒரு வஸ்துவில் பிரவாகம்போல் தொடர்ந்து நின்றல்.

௩. நிரோதம்:—சித்தம் சோர்வின்றி எவ்விருத்தி வடிவமுமாகா தடங்கியிருத்தல்.

வசனமுதலியன ௩ :—

க. வசனம். உ. ஆதானம் (ஏற்றல்). ஈ. கமனம் (போகுதல்). ச. இரதிபோகம். ௩. மலநீக்கம்.

அறுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அசிங்ஙுவத்தன்மைமுதலியன ௬ :—சந்நியாசியின் தர்ம விசேஷம்.

க. அசிங்ஙுவத்தன்மை :— சுவவிஷயத்தில் விருப்ப மில்லாமை.

உ. நபும்ஸகத்துவம் :—குமரி, தருணி (பதினாறு வயதுள்ளவள்), விருத்தை என்னும்ஸ்திரீகளிடத்தில் சமத்துவம் (விகாரமில்லாமை).

ஈ. பங்குத்துவம் (முடம்) :—ஒரு தினத்தில் ஒரு யோசனை தூரத்திற்கு அதிகமாய் நடவாதிருத்தல்.

ச. அந்தத்துவம் (குருடு) :—ஒரு தனுசு (வில்) அளவிற்கு அதிகமாகப் பார்வையை விடாதிருத்தல்.

௩. பதிரத்துவம் (செவிடு) —விண் வார்த்தைகளைக் கேனாதிருத்தல்.

சு. முக்தத்துவம் (அறிபாமை):— வியவகாரமில்லாதிருத்தல்.

அநாதிபதார்த்தம் சு :—உற்பத்தியில்லாத பதார்த்தம்.

க. ஜீவன். உ. ஈசன். ஈ. சுத்தசேதனம். ச. அவித்தை. ஈ. சேதனாவித்தைகளின் சம்பந்தம். சு. அவற்றின்பேதம்.

* ஈச அர்வர்க்கம் சு :— பரலோகத்திற்கு விரோதமுடைய ஆந்தர (உள்ளிருக்கும்) சத்துருக்களின் சமூகம் (கூட்டம்).

க. காமம் :—கிடைத்த வஸ்துவை அநுபவிக்கும் இச்சை (கிருப்பு).

உ. குரோதம் :—துவேஷம் (வெருப்பு).

ஈ. உலோபம் :—கிடையாத வஸ்துவை அடைய வேண்டுமென்னுமிச்சை.

ச. மோகம் :—ஆத்மாநாத்மாக்களின் அல்லது காரியாகாரியங்(நன்மைநீமை)களின் அவிவேகம்.

ஈ. மதம் :—கருவம் (அகங்காரம்).

சு. மச்சரம் :—அந்நியரது மேன்மையைச் சகியாமை.

* ஈச முக்கலம், வராகம்.

அவஸ்தை சு :—ஸ்தூலதேகத்தின் காலம்.

க. சிசு :—தேகத்தின் ஒருவருஷகாலம்.

உ. கௌமரம் :—தேகத்தினைந்து வருஷகாலம்.

ங. பெளகண்டம் :—தேகத்தின் ஆறுமுதல் பத்து வருஷகாலம்.

ச. கிசோரம் :—தேகத்தின் பதினொன்றுமுதல் பதினைந்து வருஷகாலம்.

ரு. யௌவனம் :—தேகத்தின் பதினாறுமுதல் நாற்பது வருஷகாலம்.

சு. ஜரை (மூப்பு) :—தேகத்தின் நாற்பதிற்கு மேற்பட்ட தேகத்தின் காலம்.

இரசம் சு :—

க. தித்திப்பு. உ. புளிப்பு. ங. உவர்ப்பு.

ச. கைப்பு. ரு. துவர்ப்பு. சு. உறைப்பு.

இலிங்கம் சு :—வேதவாக்கியத்தின் தாற்பரியத்தை நிச்சயிக்கும் இலிங்கம்.

க. உபக்ரீமம் உபசம்ஹாரம் :—ஆதியந்தங்களின் ஏகரூபத்துவம்.

உ. அப்பியாசம் :—அடிக்கடி படித்தல்.

ங. அபூர்வதை :—அலௌகிகத்தன்மை.

ச. பலம் :—மோகூதம்.

௫. அர்த்தவாதம்:—துதி.

கா. உபபத்தி:—அது கூலதிருஷ்டாந்தம்.

ஈசுவரனது பகம்(ஐசுவரியம்) கா:—

க. சமக்கிரஐசுவரியம். உ. சமக்கிரதர்மம். ஈ. சமக்கிரகீர்த்தி. ச. சமக்கிரலக்ஷ்மி. ௫. சமக்கிரஞானம். கா. சமக்கிரவைவராக்கியம். (சமக்கிரம் எல்லாம்.)

ஈசுவரனது ஞானம் கா:—

க. உற்பத்தி. உ. பிரளயம். ஈ. கதி (போக்கு). ச. ஆகதி:—இந்தவுலகத்தில் ஜீவனது வரவாகிய ஆகதி யாதோ அதன் ஞானம். ௫. வித்தை. கா. அவித்தை.

* ஈ.௫. ஊர்மி கா:—சம்சாரசாகரத்தின் அலைகள்..

க. ஜனனம். உ. மரணம். ஈ. பசி. ச. தாகம். ௫. சந்தோஷம். கா. சோகம்.

கர்மம் கா:—ரித்தியகர்மம்.

க. ஸ்நாநம். உ. ஜபம். ஈ. ஹோமம். ச. அர்ச்சனம்:—தேவபூஜை. ௫. ஆதித்தியம்:—போஜன சமயத்தில் வந்த அதிதி(அப்பியாகதர்)களின் பொருட்

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம்.

௩௪௫

0ச் செய்யும் அந்நதானம். கூ. வைசுவதேவம் :—அக் கினியில் ஏறியப்பட்ட திரவியத்தின் ஹோமம்.

* ௩௬. கேளசிகம் கூ :— அந்நமயகோச்(தேக)த்தி லுண்டாகும் பதார்த்தங்கள்.

க. தோல். உ. மாமிசம். ௩. இரத்தம். ச. மேதை (கொழுப்பு). ௫. மஜ்ஜை (மூளை). கூ. எலுப்பு.

சமமுதலியன கூ :—

க. சமம். உ. தமம். ௩. உபரதி. ச. திதி கைஷ. ௫. சிரத்தை. கூ. சமாதானம்.

* ௩௭. சமாதி கூ :—

க. பாகியதிருசியாறுவித்தம். உ. ஆந்தரதிருசியா றுவித்தம். ௩. பாகியசத்தாறுவித்தம். ச. ஆந்தர சத்தாறுவித்தம். ௫. பாகியநிருவிதற்பம். கூ. ஆந்தர நிருவிதற்பம்.

சாஸ்திரம் கூ :—

க. சாங்கியம். உ. யோகம். ௩. நியாயம். ச. வைசேஷிகம். ௫. பூர்வமீமாஞ்சை. கூ. உத்தரமீமாஞ்சை.

குத்திரம் கூ :—

க. ஜைமிநீயம். உ. ஆசுவலாயனம். ௩. ஆபஸ்

*. ௩௮. முத்தலம், வாகம்.

* ௩௯. சாஸ்வதிரகஸ்யோபநிஷதம்.

தம்பம். ச. போதாயனம். ஓ. காத்தியாயனம். கூ. வைகானசீயம்.

பிரமாணம் கூ :—

க. பிரத்தியக்ஷம் :— பிரத்தியக்ஷப்பிரமாவின் கரணம் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமாம், அப்படிப்பட்டவை சுரோத்திரமுதவிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தாம்.

உ. அநுமானம் :— அநுமிதிப்பிரமாவின் கரணமாகிய இலிங்கத்தின் ஞானம் அநுமானப்பிரமாணமாம் அது பருவதத்தில் அக்கினியை அறிதற்கேதுவாகிய புகைவடிவாகிய இலிங்கத்தின் ஞானம்போன்றது.

ஈ. உவமானம் :— உவமிதிப்பிரமாவின் கரணமாகிய சாதிருசியஞானம் உவமானப்பிரமாணமாம், ஆமா(காட்டுப்பசு)விலுள்ள சாதிருசியஞானம்போல.

ச. சத்தம் :—சாப்திப்பிரமாவின் கரணமாகிய இலெளகிகவைதிக சப்தங்கள் சத்தப்பிரமாணமாம்.

ஓ. அருந்தாபத்தி :— அருந்தாபத்திப்பிரமாவின் கரணமாகிய உபபாத்தியத்தின் ஞானம் அருந்தாபத்திப்பிரமாணமாம். பசுவிலுண்ணாதபருத்த புருஷனது இராத்நிரிபோஜனத்தை அறிவிக்கும் அருந்தாபத்திப்பிரமாவிற்கேதுவாகிய பருமனி(உபபாத்தியத்தின் ஞானம்போல (உபபாத்தியம்=சம்பாதிக்கப்படுவது).

சு. அநுபலப்தி :— அபாவப்பிரமாவின் கரணமாகிய பதார்த்தத்தின் அப்பிரதிதி (தோற்றாவின்மை) அநுபலப்திப்பிரமாணமாம். வீட்டில் குடத்தின் அபாவஞானத்திற்கேதுவாகிய குடத்தின் அப்பிரதிதிபோல.

* ௩௮. பிராந்தி (பிரமம்) சு :—

க. குலம். உ. கோத்திரம். ந. ஜாதி. ச. வருணம். ஞ. சூசிரமம். சு. ரூபம் அல்லது பெயர்.

* ௩௯. விகாரம் சு :—

க. பிறப்பு. உ. இருப்பு :—முன்னில்லாததின் இருக்கை. ந. விருத்தி (வளர்ச்சி). ச. பரிணாமம் (திரிபு). ஞ. க்ஷயம் (குறைவு). சு. நாசம்.

வேதாங்கம் சு :— க. சிதைவு. உ. கல்பம். ந. வியாகரணம். ச. நிருக்தம். ஞ. சந்தசு. சு. ஜோதிஷம்.

எழுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அதலமுதலியன எ :—

க. அதலம். உ. விதலம். ந. சுதலம். ச.

* ௩௮. முத்தலம்.

* ௩௯ முத்தலம், வராகம், கர்ப்போபநிஷதம்.

தலாதலம். ௩. இரஸாதலம். ௬. மகாதலம். ௭. பாதாளம்.

* ௪௦. அஞ்ஞானத்தின் அவஸ்தை எ:—

க. பீஜஜாக்கிரம். ௨. ஜாக்கிரம். ௩. மகாஜாக்கிரம். ௪ ஜாக்கிரசொப்பனம். ௫. சொப்பனம். ௬. சொப்பனஜாக்கிரம். ௭. சுழத்தி.

அவஸ்தை எ :— சிதாபாசனுக்குக் கிரமமாக (௩) பந்தத்திற்கும் (௪) மோக்ஷத்திற்கும் ஏதுவாகும் தசை.

க. அஞ்ஞானம் :—“எனக்குத் தெரியவில்லை” என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகும் ஆவரண விசேஷப ஏதுவாகிய சக்திகளையுடைய அநாதி அநிர்வசநீய பாவரூபமாகிய பதார்த்தம்.

௨. ஆவரணம் :—“இல்லை, தோற்றவில்லை” என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகிய அஞ்ஞானத்தின் காரியம்.

௩. விசேஷம் :—தர்மத்தோடுகூடிய பிரபஞ்சமும் அதனது ஞானமும்.

௪. பரோக்ஷஞானம்.

௫. அபரோக்ஷஞானம்.

* ௪௦. மகோபநிஷத்.

க. சோகநிலிருத்தி :— விசேஷபநாசம்(பிராந்திரிவிருத்தி).

எ. திருத்தி :—ஞானத்தாலுண்டாகும் சந்தோஷம்.

* சக. சைதன்னியம் எ :—

க. ஈசுவரன் :—மாயாவிசிஷ்டசேதனம்.

உ. ஜீவன் :—அவித்தியாவிசிஷ்டசேதனம்.

ங. சத்தம் :—நிருபாதிசேதனம்.

ச. பிரமாதா :— பிரமாதாவாகிய அந்தக்கரணத்தால் அவச்சின்னசேதனம்.

ரு. பிரமாணம் :—இந்திரியவாயிலாகச் சரீரத்தினின்றும் வெளியே புறப்பட்டுக் கடமுதலிய விஷயம்வரையிலும் பொருந்தும் விருத்தி பிரமாணமாம். அதனால் அவச்சின்ன (வளைப்பட்ட) சேதனம். பிரமாணசேதனமாம்.

சு. பிரமேயம் :—பிரமேயமாகிய கடமுதலிய விஷயத்தால் அவச்சின்ன (மற்றவற்றினின்றும் வேறுபிரிக்கப்பட்ட) சேதனம்.

ஏ. பிரமா :—கடமுதலிய விஷயாகாரமாகிய விருத்தி பிரமாவாம். பிரமை யென்பதும் அது. அதனால் அவச்

* சக. கடருத்திரோபநிஷதம்.

௫௦

ஸ்ரீவிசாரஸந்திரோதயம்

[பதனாரூப

ன்னசேதனம், அல்லது அதில் பிரதிபிம்பித்த சேதனம்
ரமாசேதனமாம். இதனையே பிரமிதிசேதன மென்றும், பல
சதன மென்றும் கூறுவர்.

ஞானபூமி எ :—(இதன் பதின்மூன்றாவது கலையிற்
ரண்க).

க. சுபேச்சை. உ. விசாரணை. ஈ. தனுமானசி.
, சத்துவாபத்தி. னு. அசம்சத்தி. சு. பதார்த்தா
வினி. எ. துரியம்.

தாது எ :—

க. இரசம் :—புகிக்கப்பட்ட அங்கம் சூர்தமம் (புண்
னியபாவம்), மத்திமம் (அங்கத்தின்சாரம்), தூலம் (மலம்)
ரன்று மூன்றுவிதமாக விபாகமாகின்றது. அவற்றிலுள்ள
மத்திமவிபாகம் (பிரிவு) இரசமாம்.

உ. இரத்தம்.

ஈ. மாமிசம்.

சு. மேதை :—கொழுப்பு.

னு. மஜ்ஜை :—எலும்பிலுள்ள மூளை.

சு. எலும்பு.

எ. வீரியம்.

திரவியமுதலியபதார்த்தங்கள் எ :—நியாயமதத்தில் திரவியமுதலிய ஏழுபதார்த்தங்கள் ஒப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

க. திரவியம் :—அதாவது நியாயமதத்தில் ஒப்பியிருக்கும் (க) பிருதிவி. (உ) ஜலம். (ங) அக்கினி. (ச) வாயு. (ரு) ஆகாசம். (சு) காலம். (எ) திக்கு. (அ) ஆத்மா. (கூ) மனம் என்னும் ஒன்பது திரவிய குணத்திற்கு ஆசிரயமாகிய பதார்த்தங்கள்.

உ. குணம் :—நியாயமதத்தில் ஒப்பியிருக்கும். (க) உருவம் (நிறம்), (உ) இரசம் (சுவை), (ங) கந்தம் (மணம்), (ச) பரிசம் (ஊறு), (ரு) சங்கை (எண்), (சு) பரிமாணம் (அளவு), (எ) பேதம் (வேற்றுமை), (அ) சையோகம் (சேர்க்கை), (கூ) விபாகம் (பிரிவு), (கௌ) பரத்துவம் (முன்மை), (கக) அபரத்துவம் (பின்மை) (கஉ) குருத்துவம் (கனம்), (கங) திரவத்துவம் (நெகிழ்ச்சி), (கச) கிநேகம், (கரு) சத்தம் (ஒலி), (கசூ) புத்தி (அறிவு), (கஎ) சுகம், (கஅ) துக்கம், (ககூ) இச்சை, (உௌ) வெறுப்பு, (உக) பிரயத்தினம் (முயற்சி), (உஉ) தர்மம் (புண்ணியம்), (உங) அதர்மம் (பாபம்), (உச) வாசனை (சம்ஸ்காரம்) என்னும் இருபத்துநான்கு குணங்கள்.

ங. கர்மம் :—நியாயமதத்தில் ஒப்பப்பட்டிருக்கும் (க) உத்க்ஷேபணம் (எழும்பல்), (உ) அபக்ஷேபணம்

(கீழ்தல்), (௩) ஆகுஞ்சனம் (வளைதல்), (௪) பிரஸாரணம் (நிமிர்தல்), (௫) கமனம் (நடத்தல்) என்னுமைந்துவிதகர்மங்கள்.

ச. சாமானியம்:—நியாயமதத்தில் ஒப்பப்பட்டிருக்கும் பரம் (சத்தை) அபரம் (கடத்துவமுதலியன) என்னும் இருவகை ஜாதி.

௫. விசேஷம்:—நியாயமதத்தில் பரமானுக்களின் மத்தியில் அநேக அவகாசரூப பதார்த்தங்கள் ஒப்பியிருக்கின்றார்கள். அவை விசேஷமாம்.

சு. சமவாயம்:—வேதாந்தமதத்தில் எங்கெங்கே தாதாத்மியசம்பந்தம் ஒப்பியிருக்கின்றார்களோ, அங்கங்கே நியாயமதத்தில் ஒப்பியிருக்கும் சம்பந்தவிசேஷம் (நித்தியசம்பந்தம்), சமவாயமாம்.

எ. அபாவம்:—(௧) பிராகபாவம். (௨) பிரத்துவம்சாபாவம். (௩) அந்நியோந்நியாபாவம். (௪) அத்நியந்தாபாவம். (௫) சாமயிகாபாவம் என்னும் ஐந்து விதமாகிய இல்லை என்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாகும் பதார்த்தங்கள்.

பூலோகமுதலியன எ:—

க. பூலோகம். உ. புவர்லோகம். ஈ. சுவர்லோகம். ச. மகாலோகம். ஓ. ஜனலோகம். சு. தபோலோகம். எ. சத்தியலோகம்.

மௌனமுதலியன எ:—

க. மௌனம். உ. யோகாசனம். ந. யோகம்.
ச. திதிக்கை. நு. ஏகாந்தசீலத்துவம். சு. ஆசையின்
மை. எ. சமத்துவம்.

* சஉ. ரூபம் எ:—

க. வெண்மை. உ. கருமை. ந. பொன்மை. ச.
செம்மை. நு. பசுமை. சு. புகைமை. எ. சித்திரம்.

வியசனம் எ:—

க. சரீரம். உ. மனம். ந. குரோதம். ச. விஷ
யம். நு. தனம். சு. இராச்சியம். எ. சேவகவிய
சனம்.

எண்வகைப்பதார்த்தங்கள்.

சப்தசக்திக்கிரகண ஏது அ:—

க. வியாகரணம். உ. உபமானம். ந. கோசம்
(நிகண்டு). ச. ஆப்தவாக்ஷியம். நு. விருத்த(முதியோர்)
வியவகாரம். சு. வாக்கியசேஷம். எ. விவரணம். அ.
நிச்சயிக்கப்பட்ட பதத்தின் சந்நிதி (அண்மை).

* சஉ. கர்ப்போபநிஷதம்.

* சா. சமாதியினங்கம் அ:—

க. இயமம். உ. நியமம். ந. ஆசனம். ச. பிரானாயாமம். ஞ. பிரத்தியாகாரம். கூ. தாரணை. எ. தியானம். அ. சவிகற்பசமாதி.

பாசம் அ:—

க. தயை. உ. சங்கை. ந. பயம். ச. வெட்கம். ஞ. நிந்தை. கூ. குலம். எ. சீலம். அ. தனம்.

* சச. பிரகிருதி அ:—

க. பிருதிவி. உ. ஜலம். ந. அக்கினி. ச. வாயு. ஞ. ஆகாசம்.

கூ. மனம்:—இங்கே மன மென்றதனால் சமஷ்டிமனமாகிய அகங்காரம் கொள்ளப்படும்.

எ. புத்தி:—இங்கே புத்தி என்றதனால் சமஷ்டிபுத்தியாகிய மகத்தத்துவம் கொள்ளப்படும்.

அ. அகங்காரம்:—இங்கே அகங்கார மென்றதனால் மகத்தத்துவத்திற்கு முன் சுத்த அகங்காரத்திற்குக் காரணமாயுள்ள அஞ்ஞானமாகிய மூலப்பிரகிருதி கொள்ளப்படும்.

* சா. சாண்டில்யதர்சனாதியுபநிஷதங்கள்.

* சச. சாரீரகோபநிஷதம்.

* சரு. பிரஹ்மசரியத்தினங்கம் அ :—

க. ஸ்திரீயின் தரிசனம். உ. பரிசனம். ஈ. கேளி :—வினையாட்டு. ச. கீர்த்தனம். னு. குய்யபாஷணம் (இரகசியமாகப் பேசுதல்). கூ. சங்கற்பம் :—சின்தனம் (ஸ்மரணம்). எ. நிச்சயம். அ. கிரியாஜந்ரியசுகம் என்னும் அஷ்டமைதுனத்தினும் விபரீதம் அதாவது இவற்றின் இன்மை.

சக. புரி அ :—

க. ஞானேந்திரியபஞ்சகம். உ. கர்மேந்திரியபஞ்சகம். ஈ. அந்தக்கரணசதுஷ்டயம். ச. பிராணதிபஞ்சகம். னு. பூதபஞ்சகம். கூ. அவித்தை. எ. காமம். அ. மூவிதகர்மம். அல்லது வாசனை.

மதம் அ :—

க. குலம். உ. சீலம். ஈ. தனம். ச. அழகு. னு. யௌவனம். கூ. வித்தை. எ. தவம். அ. இராஜ்யம்.

மூர்த்திமதம் அ :—

க. பிருதிவிமதம் :—அஸ்திமாமிசமுதலிய பிருதிவியினது தத்துவங்களி னபிமானம்.

* சரு. கடோபநிஷதம்.

* சக. பைங்கலம்.

உ. ஜலமதம்:—சுக்கிலசுரோணிதமுதலிய ஜலத்தினது தத்துவங்களி னபிமானம்.

ங. தேயுமதம்:—பசிமுதலிய தேயுவினது தத்துவங்களின் மிகுதி.

ச. வாயுமதம்:—நடத்தல் ஓடுதல்முதலிய வாயுவின் தத்துவங்களோடு கூடியதன்மை.

ரு. ஆகாயமதம்:—காமக்குரோதமுதலிய ஆகாயத்தின் தத்துவங்களோடு கூடியதன்மை.

சு சந்திரமதம்:—குளிர்ச்சியாகிய சந்திரனது குணத்தோடுகூடியிருத்தல்.

எ. சூரியமதம்:—சந்தாப(சுரோதாதிரூப)மாகிய சூரியனது குணத்தோடுகூடியிருத்தல்.

அ. ஆத்மமதம்:—வித்தை தன்ம் குலமுதலிய ஆத்மாவின் சம்பந்திகளி னபிமானம்.

ஒன்பதுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

* சள. சம்சாரம் கூ:—க. ஞாதா. உ. ஞானம். ங. ஞேயம். ச. போக்தா. ரு. போக்கியம். சு. போகம். எ. கர்த்தா. அ. கரணம். கூ. கிரியை.

* சௌ. முத்தலம்.

கலை.]

வேதந்திபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம்.

கூடு

தத்துவம் கூ:— ஓர்மகாத்மாவினது மதத்தில் ஒப்பி யிருக்கும் இலிங்கதேகத்தின் ஒன்பது தத்துவங்கள்.

க. சுரோத்திரம். உ. துவக்கு. ஈ. சக்ஷ. ச. சிங்நுவை. டு. கிராணம். கூ. மனம். எ. புத்தி. அ. சித்தம். கூ. அகங்காரம்.

பத்துவகைப்பதார்த்தங்கள்.

சிங்காரமுதலிய ரசம் ௧௦:—

க. சிங்காரம். உ. வீரம். ஈ. கருணை. ச. அற் புதம். டு. ஆசியம் (சிரிப்பு). கூ. பயங்கரம். எ. விபற் சம் (அருவருப்பு). அ. இரோளத்திரம். கூ. சாந்தம். ௧௦. பிரியபக்தி அல்லது ஞானம்.

* ச.அ. நாடியும் தேவதையும் ௧௦:—

க. இடை (சந்திரன்) இடது முக்கிலுள்ள சந்திர நாடி. விஷ்ணு தேவதை.

உ. பிங்கலை (சூரியன்) வலதுமுக்கிலுள்ள சூரிய நாடி. பிரமா தேவதை.

ஈ. சுழுமுனை (மத்திமை) நாசியின் மத்தியிலுள்ள நாடி. உருத்திரன் தேவதை.

ச. கார்தாரி (வலது நேத்திரம்). இந்திரன்.

* ச.அ. நாடிகள் ௧௪ என்றும் கூறுவர். அவற்றைச் சாண்டில் யதர்சனாபிபிஷதங்களிற் காண்க

- டு. அத்திசிஷ்ணுவை (இடது நேத்திரம்). வருணன்
 கூ. பூஷை (வலது காது). ஈசுவரன்.
 எ. பசஸ்விதி (இடதுகாது). பிரஹ்மா.
 அ. குகு (குதம்). பிருதிவி.
 கூ. அலம்புடை (கந்தஸ்தானம்). சூரியன்.
 க0. சங்கினி (நாபி). சந்திரன்.

பதினேருவகைப்பதார்த்தங்கள்.

ஞானசாதனம் கக :—

க. விவேகம். உ. வைராக்கியம். ஈ. ஷட்சம்
 பத்தி. ச. முமுக்ஷுத்துவம். டு. ஆசிரியர்வழிபாடு
 (விதிபூர்வமாகக் குருவைச் சரணமடைதல்). கூ. சிவவணம்.
 எ. தத்துவஞானப்பியாசம். அ. மனனம். கூ. நிதித்
 தியாசனம். க0. மனோநாசம் :—இங்கே இரஜோத
 மோகுணங்களால் சத்துவகுணம் திரஸ்கரிக்கப்படுதலாகிய
 மனதின் ஸ்தூலத்தன்மை, மன மெனப்பட்டது, பிரஹ்மாப்
 பியாசத்தின் மிகுதிப்பாட்டால் இரஜோதமோகுணங்
 கள் திரஸ்கரிக்கப்பட்டுச் சத்வகுணம் ஆவிற்பவித்தல்,
 மனோநாசமாம். கக. வாசனாஷயம்.

பன்னிரண்டுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அகாத்தமாவின் தர்மம் கஉ :—

க. அபித்தியம். உ. விராஜி. ஈ. அசுத்தம். ச. நானா.

௫. சேஷத்திரம். கூ. ஆசிரிதம். எ. விகாரி. அ. பரப்பிரகாசியம் :—(மற்றொன்றால் பிரகாசிக்கப்படுவது) கூ. ஏதுவுடையது. க௦. வியாப்பியம் :—பரிச்சின்னம் (தேசகாலவஸ்துவினாலாகிய பரிச்சேதமுடையது). கக. சங்க(சம்பந்த)முடையது. , கஉ. ஆவிருதம் (மறைப்புள்ளது).

ஆத்மாவின் தர்மம் கஉ :—

க. நித்தியம் :—உற்பத்தி நாசமில்லாமை.

உ. அவ்வியம் :—குறைதலும் நிறைதலுமில்லாதது.

௩. சுத்தம் :—மாயை அவித்தையாகிய மலமில்லாதது.

ச. ஏகம் :—சஜாதீயபேத மில்லாதது.

௫. சேஷத்திரஞ்ஞன் :—சரீரமாகிய சேஷத்திரத்தினை அறிபவன்.

கூ. ஆசிரியம் :—அதிஷ்டானம்.

எ. அவிகாரி.

அ. சோப்பிரகாசம் :—தனது பிரகாசத்தில் அந்நியப் பிரகாசங்களின் அபேகையில்லாததாய், எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பது.

கூ. ஏது :—வலைக்குக் காரணமாகிய சிலந்தியைப்போலவும், நகத்திற்குக் காரணமாகிய புருஷனைப்போலவும்,

ஐகத்திற்கு அபின்னமித்த [விவர்த்த] உபாதானகாரண
மாம்.

க௦. வியாபகம் :— அபரிச்சின்ன(பரிபூரண)ம்.

கக. சங்கமில்லாதது :— சஜாதியவிஜாதியசகதசம்பந்
தமில்லாதது.

கஉ. அநாவிருதம் :— எவ்விதத்தாலு மறைப்பில்லா
தது.

பிராஹ்மணனது விரதம் கஉ :—

க. ஞானம். உ. சத்தியம். ஈ. சமம். ச. தம். டு. சுருதம் :— சாஸ்திராப்பியாசம். கூ. மாச்சரிய
மின்மை :— அந்நியரது மேன்மையைச் சகியாமையாகிய
மச்சரமில்லாதிருத்தல். எ. நாணம். அ. திதிக்கை. கூ.
அருவையியில்லாமை :— குணத்தில் தோஷத்தை ஆரோபித்
தலாதிய அருவையியில்லாதிருத்தல். க௦. யஞ்ஞம். கக.
தானம். கஉ. தைரியம் :— காமக்குரோதங்களின் வேகத்
தைத் தடுத்தல்.

மகத்துவவதுவாகிய தர்மம் கஉ :—

க. செல்வம். உ. அபிஜனம் :— குடும்பம். ஈ. அழகு.
ச. தவம். டு. சுருதம் :— சாஸ்திராப்பியாசம். கூ.
ஐக :— இந்திரியங்களின் தேஜசு. எ. தேஜசு. அ. பிர

கலை]

வேலாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம்.

நூலக

பாவம் கூ. பலம். க0. பெளருஷம். கக. புத்தி.
கஉ. யோகம்.

பதின்குன்றுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

பாகவததர்மம் கங :—பகலுத்தபக்தர்களது தர்மம்.

க. சகாமகர்மபலத்தின் விபரீதகரிசனம்.

உ. திரவியம் கிரகம் புத்திரன்முதலியவற்றைத்
துக்க மென்றும் சல மென்றும் அறிதல்.

ங. பரலோகம் நிலையில்லாதது என்று அறிதல்.

ச. சத்தப்பிரஹ்மத்திலும் பரப்பிரஹ்மத்திலும்
குசல (சாமர்த்திய) முள்ள குருவை நோக்கிச் செல்லல்.

ரு. குருவினிடத்தில் ஈசுவரபுத்தியும் நிஷ்கபடசே
வையும்.

கூ. பரமேசுவரனிடத்தில் சகல கர்மங்களுக்கும் சமர்ப்
பித்தல்.

எ. பக்தி வைராக்கியத்தோடுகூடிய சொரூபாநுப
வமும், சாதுசங்கமும்.

அ. சௌசம், தவம், திதிசை, மௌனம்.

கூ. சுவாத்தியாயம், ஆர்ஜவம் (நேர்மை), பிரஹ்மசரி
யம், அஹிம்மை, துவந்துவசமத்துவம் (சீதோஷ்ணமுத
லிய இருமைத்தர்மங்களைச் சகிக்கும் சபாவம்)

௧௦. எங்கும் ஆத்மவடிவமாக ஈசுவரனைத் தரிசித்தல்.

௧௧. கைவல்லியம் தனிமையாரிருத்தல்), அநிகேதத் துவம் வீடுகட்டாக்குத்தல் ஏகாந்தம் (தனியிடம்), கருதை வஸ்திரம், சந்நிதாஷம்.

௧௨. சருவபூசங்களிலும் ஆத்மாவின் ஸேவாரிய (படைமையைத் தரிசித்தலும், பகவத்வடிவமாகிய ஆத்மாவில் சகல பூசங்களையும் தரிசித்தலும்).

௧௩. ஜன்மம் கர்மம் வருணம் ஆகிரமமுதலியவற்றால் தீதத்தில் நிரரிமானமுந், தான் பிற ரென்னும் புத்தியில்லாமையும்.

பதினான்குடிகைப்பதார்த்தங்கள்.

திரிபுடி ௧௪:—

ஞானேந்திரியங்களின் திரிபுடி.

இந்திரியம்.	தேவதை	விஷயம்.
அத்தியாத்மம்.	அதிதேய்வம்.	அதிபூதம்.
௧. சரோத்திரம்.	திக்கு.	சத்தம்.
௨. துவக்கு.	வாயு.	பரிசு.
௩. சக்ஷு.	சூரியன்.	உருவம்.
௪. சிங்நாவை.	வருணன்.	இரசம்.
௫. கிராணம்.	அசுவினிகுமாரர்.	கந்தம்.

கர்மேந்திரியங்களின் திரிபுடி.

௬. வாக்கு.	அக்கிளி.	வசனம் (கிரியை).
------------	----------	-----------------

எ.	பாணி.	இந்திரன்.	ஏற்றலிடுதல்.
அ.	பாதம்.	வாமன்.	நடத்தல்.
ர.	உஸீதம்.	பிரஜாபதி.	இரதிபோகம்.
சு.	குதம்.	இயமன்.	மலத்தியாகம்.

அந்தக்கரணம் நான்கன் திரிபுடி.

கசு.	மனந்.	சந்திரன்.	சங்கற்பவிகற்பம்.
கஉ.	புத்தி.	பிரஹ்மா.	நிச்சயம்.
கங.	சித்தம்.	வாசுதேவன்.	நிந்தித்தல்.
கசு.	அகங்காரம்.	உருத்திரன்.	அகந்தை.

பதினென்றுவைப்பதார்த்தங்கள்.

மாயையின் பெயர் சுரு :—

க மாயை உ அவித்தை. ங. பிரகிருதி. ச.
சக்தி. ரு. சதவை ஸ மூலை. எ. சூலை. அ. யோனி.
கூ. அவ்விபத்தம். கரு. அவ்வியாகிருதம். கக. அஜை.
கஉ. ஆஞ்ஞானம் கங. தமசு. கசு. துச்சை.
சுரு நிரிவசனீயை.

பதினொன்றுவைப்பதார்த்தங்கள்.

அவஸ்தையும் அவஸ்தாபிமானியும் கா:—

க.	ஜாக்கிரஜாக்கிரம்.	விசுவவிசுவன்.	உ.	ஜாக்கிர
சொப்பனம்	விசுவதைஜஸன்.	ங.	ஜாக்கிரசமுத்தி.	
விசுவப்பிராஞ்ஞன்.	ச.	ஜாக்கிரதூரியம்.	விசுவதூரிமன்.	
ரு.	சொப்பனஜாக்கிரம்.	தைஜஸவிசுவன்.	சு.	சொப்

சக. பரமஹம்ஸபரிவீராஜகோபநிஷதம்.

பனசொப்பனம். தைஜஸதைஜஸன். எ. சொப்பன
சுழுத்தி. தைஜஸப்பிராஞ்ஞன். அ. சொப்பனதூரியம்.
தைஜஸதூரியன். கூ சுழுத்திஜாக்கிரம். பிராஞ்ஞவிச
வன். க௦. சுழுத்திசொப்பனம் பிராஞ்ஞதைஜஸன்.
கக. சுழுத்திசுழுத்தி. பிராஞ்ஞபிராஞ்ஞன். கஉ. சு
ழுத்திதூரியம். பிராஞ்ஞதூரியன் கங. தூரியஜாக்கி
ரம். தூரியவிசுவன். கச. தூரியசொப்பனம். தூரிய
தைஜஸன். கரு. தூரியசுழுத்தி தூரியப்பிராஞ்ஞன்
கசு. தூரியதூரியம். தூரியதூரியன்.

கலை கசு :—

க. இரணியகருப்பம். உ. அரத்தை. ஈ. ஆகா
சம். ச. வாயு. ரு தேயு. ஈ. ஜலம். எ. பிருதவி.
அ. தசேந்திரியம் கூ. மனம். க௦ அந்நம். கக.
பலம். கஉ. தவம். கங. மந்திரம். கச. கர்மம். கரு.
உலகம். கசு. பெயர்.

வேதாந்தபதார்த்தசம்ஸூவர்ணந மென்னும்

பதினாங்கலை முடிந்தது.

சுந்தர குரவன் றன்பாற் றுகளிலா விவ்வி சார
சந்திரோ தயமா நூலுட் டரித்தவர் ஞானப் பேற்றாற்
பந்தம் தொழிந்து மெய்ம்மைப் பரஞ்சோதி வடிவ மாய
வந்தமி லின்ப மெய்தி யழிவிலா திருப்ப ரென்றும்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்

முடிந்தது.

ஸ்ரீ பஞ்சதசி.

[பஞ்சதசப்பிரகாணம்]

ஸ்ரீ பஞ்சதசி யென்பது சதுர்வேதபாஷ்யம் சர்வதரிசனசங்கிரகமுதலிய ஆளேக கிரந்தங்கள் இயற்றியவரும், சர்வஞ்ஞவித்துவத் சிரோமணி யென உலாப்பிரசித்தி பெற்றவருமான ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகளால் ஸ்ரீ காயத்திரிதேவியின் வரத்தால் அருளிச்செய்யப்பட்டது. . இதற்குத் தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீமான் வே. சூப்பஸ்வாமிராம அடிகள், சிறிது சம்ஸ்கிருதமும் தமிழும் உணர்ந்தவர்களும் தமிழ்மாத்திரமுணர்ந்தவர்களுமாகிய இருதிற முமுகூடக்களுக்கும் உபயோகப்படுமாறு அந்நூலிற்கு மூலசுலோகங்களின் பேரில் ஓர் பொழிப்புரையும், முனித்தியாரணியசுவாமிகளின் சிஷ்யரான ஸ்ரீராமகிருஷ்ணபண்டிதர் அவர்களது சம்ஸ்கிருத விபராக் கியானத் திற்குக் சரியான மொழிபெயர்ப்புவடிவ உரையும், அவ்வுரைகளுக்கு அங்கங்கே வேண்டியவிடத்துப் பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித ஸ்ரீபிரதாபரஜ்ஜி அவர்களால் செய்யப்பட்ட . டிப்பணியையும் மற்றும் பலவுரைபாசிரியர்கள் சுருத்துக்களையும் அநுசரித்த ஓர் வளக்க வரையும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இவ்வுரையில் மூலசுலோகம் சம்ஸ்கிருதவிபராக் கியானம் இரண்டிலுமுள்ள விஷயங்களினும் வெகு மடங்கத்திக் காணத் தெரியாததக்க விஷயங்க ளிருப்பதோடு ஆங்காங்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்ட சம்ஸ்கிருத சுருதி சூத்திரம் சுலோகமுதலியவற்றிற்குத் தமிழுரையும் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இத்தமிழ்ப் பஞ்சதசிபை வாசிப்பவர்கள் மற்ற எந்தநூலின் உதவியுமில்லாமல் அத்வைதவுண்மையினையும் அதன் சகல சாதனங்களையும் செவ்வையாத் தெரிவதனோடு இதரவாதிகளாற் கலங்காதிநுந்து நாம் பிறர்சங்கயங்களை யொழிப்பதில் கமர்த்தநுமாவர் என்பதற்கையமில்லை.

உ ஸ்ரீ சாரதாமந்திரபுஸ்தகசாலை, தஞ்சாவூர்.

இவ்வரிய பெரிய நூலை நல்ல காகிதத்தில் சுத்தமாய்ப் பதிப்பித்து மனோரம்பியமான வர்ணமழைதலியவற்றாலாகிய நேர்த்தியான சித்திரகோசமொன் நமைத்து, ஸ்ரீ ஆதிக்கங்கராசிரியரவர்கள் உருவமைந்த புகைப்படத்துடன், இவ்வரையாசிரியரரசியர் புகைப்படமும், உரையாசிரியர் புகைப்படமும் வைத்து இராயல் 50 பவுண்டு பேப்பரில் ராயல் 8பக்க அளவுள்ள 1452-பக்கங்களுள்ள 2புஸ்தகங்களைக்கி வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றோம். இதன்விலை ரூ. 10—0—0 தபாற்கூலி 0—15—0.

இந்நூலாசிரியர் இயற்றியவைகளில் இப்பொழுது விற்பனைக்குத் தயாராயுள்ள புத்தகங்கள்.

	ரூ. அ. பை.
ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரம் ..	4—0—0
ஸ்ரீ விசாரசாகரம் ..	3—0—0
ஹடயோகப்பிரதீபிகை ...	1—8—0
ஸ்ரீ பாலபோதம் ...	1—0—0
ஸ்ரீ விருத்திரத்நாவலி ...	0—12—0
விவேகசிந்தாமணி (வேதாந்தபரிச்சேதம்) ..	0—6—0
சங்கரகிரந்தாவலி பு-க. அபரோகாநுபூதி சம்ஸ்கிருதசுலோகமும் தமிழுரையும் ..	0—6—0
தர்க்கிகொளமுதியும் நியாயபதார்த்தம் 16-ன் இலக்கணங்களும் (குறிப்புரையுடன் 2-ம் பதிப்பு) ...	0—6—0
கீதைக்கொத்து பு-க. உத்தரகீதை (சம்ஸ்கிருதசுலோகமும் தமிழுரையும்) ..	0—4—0
சாந்தோக்கியத்துள்ள தத்துவமஸிமகாவாக்கிய உபநேசம், சுகாகஸ்யோபநிஷதத்துள்ள நான்குமகாவாக்கியார்த்தத்துடன் 2 ம் பதிப்பு ...	0—2—0
ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் 2-ம் பதிப்பு அநேக சுருதிப்பிரமாணங்களுடன் கூடியசீக்கிரத்தில் வெளியாய்விடும். முன்பதிப்பினும் விசேஷமாக்கப்பட்டது ..	1—4—0

பிறர் பதிப்பு.

தலயாத்திரைப ஷோதுவிதி	...	0—6—0
திருவள்ளுவர்சரித்திரம்	...	0—1—6
அகம்புறவாராய்ச்சிவிளக்கம்	...	1—4—0
அவதூதசடவாதம்	...	0—2—0
கிருஷ்ணன்செய்திருப்புகழ்	...	0—1—0
அழகணிச்சித்தர்பாடல் கிளேஸ் திக்பேபர்	...	0—0—6
தேவாரத்திரட்டு, N. கண்ணசாமி பிள்ளையால்போடப் பட்ட 5-வது சுத்தப்பதிப்பு கிளேஸ் திக்கு	...	0—4—0
ஹெ. சின்ன தேவாரத்திரட்டு	...	0—1—0
ஆசாரக்கோவையுரை	...	0—2—0
ஆசாரத்திரட்டு	...	0—4—0
இந்துபாகசாஸ்திரம்	...	0—8—0
இனியது நாற்பது உரை	...	0—3—0
ஏரெழுபதுதிருக்கைவழக்கம்	...	0—4—0
ஐத்திணை ஐம்பது உரை	...	0—3—0
சிதம்பரமகாத்மியம் (கிரந்தம்)	..	0—1—0
சிவதத்துவவிவேகம் ஹெ.	...	1—8—0
சைவமஞ்சரி	..	1—8—0
ஞானமிருதம்	..	1—0—0
சுவாதுபூதிருஸாயனம், சுவாதுபவரஸமஞ்சரி, ரிஜாநந்த விலாஸம் ஒரு கட்டடம்	...	2—0—0
ஸ்ரீ மகாபாரத அம்மாளை 2-வது பாகம்	..	1—4—0
ஞானயிபோதம்	...	0—1—0
திரிக்குகம் உரை	..	0—2—0
துலாக்காவேரிமாந்மியம்	...	0—8—0
நானாஜீவவாதகட்டளை (ஆத்தார்த்தப்பிரசாசிகை)	...	0—2—0
ஹெ. அவதாரிகை	...	0—2—0
ஹெ. குறிப்புரை	..	0—4—0
ஹெ. விருத்தியுரை	..	1—8—0

ச ஸ்ரீ சாரதாமந்திரபுஸ்தகசாலை, ஷஞ்சரவூர்.

ஷெ. செய்யுள்	...	0—1—0
நான்மணிச்சுடிகையுரை	...	0—3—0
சுந்தரராஜா (நாவல்)	...	0—8—0
பத்தலீலாயிர்தம் செய்யுள்	...	2—0—0
ஷெ வசனம்	...	3—0—0
பஞ்சபக்திசாஸ்திரசந்திரிகை	...	0—4—0
புலவராற்றுப்படை	...	0—3—0
மகாபாரதம் (ஆதிபர்வம், சபாபர்வம்)	...	1—0—0
மதுதர்மசாஸ்திரமூலமும் தமிழுரையும்	...	2—8—0
யாப்பிலக்கணம் அணியிலக்கணம்	..	0—8—0
மகாமகமகத்துவம்	...	0—6—0
அற்புதத்தேவாரத்திரட்டு	..	0—3—0
பகவத்கீதை திக்கு	..	1—4—0
வேதார்தம் பிரஹ்மசூத்திரம் சங்கராமாகுஜபாஷ்யம்		
பிரதிபதநாற்பரியம்	..	3—0—0
ஸ்ரீ சங்கராசார்யஸ்வாமிகளிப்படம்	..	0—1—0
விபூதிமகாத்மியம்		0—0—9
வேதாந்தசாரம் வினாவிடை	.	0—10—0
ஜோதிடப்பிரபஞ்சசேகரம்	.	0—1—0
நேமிநாதம் உரை	...	0—10—0
விபூதிருத்திராக்ஷதாரணம்	...	0—14—0
சிவகேடத்திரயாத்திராதுகூலம்	...	0—10—0
அநவந்யா	...	0—0—6
தாயுமானவர் மூலம் சுத்தப்பதிப்பு (பாக்கெட்டசைஸ்)	..	0—8—0
திருக்குறள் மூலம் பரிமேலழகருரை, தெளிபொருள்		
விளக்கப்பதவுரை, குறிப்புகளுடன்	..	6—0—0
தீலோத்தமா	..	0—0—6
நாமமாமாயணம்	...	0—0—6
ராமாயண சூர்ணிகை	..	0—0—6
ஷெ (சம்ஸ்கிருதம்)	...	0—0—9
காயத்திரிராமாயணம் (சம்ஸ்கிருதம்)	..	0—0—6

பாரதசங்கிரகம் (ஸம்ஸ்கிருதம்)	. 0-12-0
பிருந்தை	.. 0-0-6
நாராயணஸ்தோத்திரம் (ஸம்ஸ்கிருதம்)	.. 0-0-3
பிரஹ்மநாமாவளி (ஸம்ஸ்கிருதம்)	... 0-0-3
நீதிகதை (விசுவநாதியம்)	.. 0-0-6
ரிபுகதை	... 2-8-0
புவதீதை வசனம்	... 1-4-0
தர்சிகபரிபாஷை குறிப்புரையுடன்	.. 1-0-0
சிந்தாநீதிபிந்து (வேதாந்தம்)	.. 0-10-0
ரிபுகதைத்திரட்டு (குறிப்புரையுடன்)	.. 1-0-0
திருவாசகம் (சுத்தப்பதிப்பு பாக்கெட்டசஸ்)	.. 0-10-0
ஷை மற்றோர் பதிப்பு	.. 1-0-0
வாசீகியசுதையென்னும் திருக்குத்திருசியவிவேகம்	
தமிழ் மூலமும் உரையும்	.. 0-2-0
வேதாந்த ரிபாஷை (தமிழ்)	. 0-10-0
பாட்டியற்கொத்து	.. 0-6-0
தாலாட்டுப்பிரபந்தம்	.. 0-4-0
சிவராத்திரிமான்மியம்	.. 0-4-0
நீத்தியாதுவதானப்பிரதிபததாற்பரியம்	.. 1-8-0
சத்தியாவந்தனபாஷ்யம்	.. 1-4-0
பராசரஸ்மருதி	. 1-2-0
கல்கிபுராணம்	. 0-12-0
தாவதாரப்பிரபாவம் வசனம்	... 1-0-0
வாஸந்தியாதீழி (நாடகம்)	.. 0-8-0
ஸத்குருதியாகராஜஸ்வாமி சரித்திரம்	... 0-1-0
சங்கரபகவத்பாதாசாரியர் சரித்திரம்	. 0-1-0
மஹாமஹாதீர்த்தமாகுதி	.. 0-1-0
ஸ்ரீமங்கனாம்பிகை ஆதிதும்பேசுவரர் பதிகம்	.. 0-0-0
சசாவாஸ்யோபபிஷத்தேவநாகரி எழுத்தில் சுலோகமும்	
தமிழில் திரிமதபாஷ்யமும் A. சிவரால்பதிப்பு.	.. 1-8-0

சு ஸ்ரீ சாரதாமந்திரபுஸ்தகசுலை, 'ஞ்சாபூர.

கேளோபநிஷத்தேவாகரம் கிரந்தம் எழுத்துக்களில்	
சுலோகமும் தமிழில் திரிமதபாஷ்யமும் ஷேபதிப்பு.	1--12--0
கடோபநிஷத் திரிமதபாஷ்யம் ஷே ஷே	4--0--0
முண்டகோபநிஷத் ஷே	2--8--0
மாண்டேக்கிய உபநிஷத ஷே	.. 3--8--0
தைத்திரியோபநிஷத் ஷே	6--0--0
கைவல்யோபநிஷத தமிழ்ச் சூததிரம் பாஷ்யத்துடன்	0--6--0
கைவல்யோபநிஷத கிரந்தசுலோகமும் தமிழில் பாஷ்யமும்	0--12--0
கர்ப்போபநிஷத் ஷே	.. 0--12--0
அதர்வசிரேரபநிஷத	... 0--4--0
புருஷசூத்ர பாஷ்யம் (தமிழ்)	... 0--6--0
அதர்வசிகோபநிஷத ஷே	0--4--0
மைத்திராடனீயோபநிஷத	.. 0--15--0
குமாரதேவா 16 சாஸ்திரம் மகாராஜா துறவுமுதலியன	0--1--0
பிரபோதசூத்திரோதய வசனம் அல்லது மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்.	.. 1--0--0
ஒழிவிலொடுக்கம் சிதம்பரசுவாமிகள் உரையுடன் காலிகோபயிண்டு கிவிட்டுடன்	... 1--0--0
சுகர்வைவல்யம்	.. 0--2--0
வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதத்தின் பிற்பகுதி செளத்திக பருவமுதல் இறுதிசொர்க்காரோசண பருவமவரையும் 2500 செய்யுட்கள் (அரங்கநாதசுவியாய்நயற்றியது).	1--8--0
பெரியபுராணவசனச்சுருக்கம் (பாக்கெட்)	.. 0--10--0
வன்னலா 20 சாஸ்திரம்	1--8--0
பெரியபுராணம் திருவிளையாடல் வசனச்சுருக்கம் (பாக்கெட்)	1--0--0
விவேகாநந்தவிய்யம்:—விவேகாநந்தசுவாமிகளின் துவ்விய சரித்திரமும் அவாசெய்த அறபுதமான பிரசங்கத்திரட்டும் சுவாமிகள் படத்துடன் காலிகோபயிண்டு	

- உயர்ந்தகிலிட்டுடன் 1—1—0
- இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸவிஜயம். ஸ்ரீ விவேகானந்த
சுவாமிகளின் குருமூர்த்திடாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண
பரமஹம்ஸரின் அற்புதசரித்திரமும் கதாமிர்தமும்
2-வதுபதிப்பு கலிகோபயிணி உயர்ந்த கிலிட்டுடன். 1—4—0
- ஈங்கீரவிஜயம். ஆதி சங்கராசாரயசுவாமிகள் சரித்திரம்
(ஷைசுவாமிகள் * படமும் சிருங்கேரி ஸ்ரீ சாரதம்பாள்
படமும் கூடிபுள்ளது கிலிட்டுபயிண்டு.) .. 1—0—0
- சைவசித்தாந்தவரலாறு சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்கள்
பதினான்கும் தோன்றியவரலாறும் கந்தானகுரவர்
சரித்திரமும் ... 0—4—0
- இந்து பைபிள் என்னும் ஆரியர் சத்தியவேதம் உபநிஷத்
துக்கள் முதலிய ஹிந்துமதத்தின் உண்மைகள் இர
ண்டாவது பதிப்பு (நூலாசிரியர் படமும்) .. 1—12—0
- வேமகாபுராணம் வேதவியாசமுரிவாருளிய பதினெண்
புராணங்களுளொன்றாகிய இந்நூல் வடமொழியிலி
ருந்து தமிழில் வசனரூபமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்
டது ... 5—0—0
- நகடதம் மூலமும் உரையும் இதில் அன்னமும் தம
யந்தியும் அமைந்த உயர்ந்த ஆப்டோன் வர்ணப்
படமும் 27வதாகிரப்படமும் அடங்கியுள்ள உயர்ந்த
கிலிட்டுபயிண்டு .. 2—0—0
- நசேலோபாக்கியானம் உரையுடன் .. 3—0—0
- நாதரொழுக்கவிலக்கணம் ஸ்திரீகள் நடந்துகொள்ள
வேண்டிய முறைமைகள் முதலியன ... 0—2—0
- னாட்சியம்மன் பின்னாத்தமிழ் மூலம் ... 0—2—0
- களத்திக்கலம்பகம் .. 0—2—0
- ருவெங்கைக்கோவை சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் அருளி
ய இவ்வரியகோவைக்கு நூதனமாய் எழுதப்பட்ட
பதவுரை கருத்துரை விசேஷஉரைகளுடன் உயர்ந்த
கிலிட்டுப்பயிண்டு 2—8—0

அ ஸ்ரீ சாரதாமந்திரபுஸ்தகசாலை, தஞ்சாவூர்.

திருவினையாடற்புராணவசனச்சுருக்கம் (பாக்கெட்)...	0-10-0
கந்தரதுபூதி உரை	... 0-6-0
விஷப்பிரதிவிஷத்திரட்டு முதலியன	.. 0-1-0
அகஸ்திபர் தேவாரத்திரட்டு மூலமும் உரையும்	... 0-12-0
சௌந்தரியலகரிமூலமும் உரையும்	... 0-6-0
சிற்றின்பசாஸ்திரசிந்தாமணி	... 0-4-0
வேளாளகுளாமணி	... 0-4-0
மானிடமர்ச்சாஸ்திரம்	... 5-0-0
விவேககுடாமணி தமிழ் மூலம்	... 0-8-0
தோடகம்	... 0-4-0
சிவமகிம்ஸ்தோத்திரம்	... 0-1-0
அறிவாகுதசித்தியா	.. 0-4-
ஐவசியகுலவிளக்கம்	.. 0-1-0
தாராம	... 0-3-0
ஸ்ரீ வித்தியாரண்யஸ்வாமிகளால் செய்யப்பட்ட பிரஸ்ஸி	
மயதாசீரீவாதபந்ததி சமஸ்கிருதமும், தமிழும்	.. 0-1-
கைவல்யம் ஸ்ரீமத் பொன்னம்பலஸ்வாமிகள் உரையுடன்	2-0-
மாதரொழுக்க இலக்கணம்	.. 0-2-
குசேலோபசக்தியாணம் மூலம்	... 0-6-
ஆரியதர்மம்	... 0-0-
திருக்காளத்திப்புராணம் செய்யுள்	... 0-6-
பிரபுலிங்கலீலைசெய்யுள்	.. 0-6-
திருக்குறள் மூலம்	... 0-4-
நன்னூல் மூலம்	... 0-1-
Rules for Daily life	... 0-8-
Godward Ho!	.. 0-2-

இதில் காணப்படாத மற்றும் அனேக புஸ்தகங்களுண்டு.

வி. கோவிந்தன் அண்டு பிரதர்ஸ்,
சாரதாமந்திரபுத்தகசாலை, வடக்குவீதி,
தஞ்சாவூர்.

